

ハイスクール D×D

聖誕祭のファニーエンジェル

18

石踏一榮

ICHIEI ISHIBUMI

ファンタジア文庫

High School DxD

Ichiei Ishibumi

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

- Minh Hoạ
- Life 0
- Life 1 - Kể cả ác quỷ cũng tổ chức giáng sinh mà!
- Life 2 - Sự cấm kỵ
- Life 3 - DxD cũng xuất chiến tới Thiên Đường
- Fake Hero
- Joker
- Life 4 - Cháy lên nào, hồi Thánh kiếm!
- Next Life
- Giáng Sinh
- Boss x Boss
- Tro về tro, bụi hóa bụi

ハイスクール DxD

聖誕祭のフニーエンジェル

18

石踏一榮

ICHIEI ISHIBUMI

ファンタジア文庫

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Life 0

[Ta đến cứu nàng đây! Switch Princess] [.....Vểu Long, ta biết chàng sẽ đến cứu ta mà.]

Trong căn phòng tối đoạn phim tokusatsu đang được chiếu trên màn hình lớn. Sự thật thì, chuyện này diễn ra trong phòng của tôi. Có một cái máy chiếu được đặt ở trong phòng và chỉ cần bấm nút màn hình sẽ xuất hiện.Tôi cũng biết là có mấy thứ thiết bị như vậy là quá thừa thãi đối với một học sinh cao trung, nhưng Rias đã cho lắp đặt nó khi dinh thự nhà Hyoudou trải qua cuộc tu bổ “cần thì có”. Ngoài ra còn có một rạp chiếu phim được lắp đặt ở phòng luyện tập, nằm ở tầng ngầm thứ nhất nữa. Và ngày hôm nay..... cô ấy nói muốn trải nghiệm bầu không khí ấm đậm, nên chúng tôi quyết định sẽ cùng nhau xem phim trong phòng tôi. Chúng tôi tắt hết đèn trong phòng khi xem phim.

Bộ phim chúng tôi đang coi là “Chichiryuutei Oppai Dragon”. Nhà Gremory là bên nắm bản quyền của phim này nên được nhận tập phim mới nhất chưa được phát sóng từ phía nhà đài. Sau đó nó được gửi cho tôi nên tôi đôi lúc sẽ xem qua nó như lúc này đây.

.....Hiện giờ, người đang ngồi coi chung với tôi là....

“...Em sẽ đến cứu chị kể cả trong phim.”

...Rias, cô ấy đang ngồi trong lòng tôi và tựa người vào tôi.

Phải, ngay lúc này đây tôi đang ngồi coi “Vểu Long” cùng với Rias.

Thời gian chúng tôi dành cho nhau thực sự hạn hẹp kể từ lúc “Qlippoth” tấn công, thế nên việc gần gũi của tôi với Rias cũng rất hạn chế do khoảng thời gian rảnh quý báu tôi có trong những ngày bận rộn.Ờ-Ờ thì, chúng tôi đúng là có ngủ cùng nhau nhưng việc đó chỉ đơn thuần là một phần trong cuộc sống thường ngày của hai đứa thôi, điều mà tôi cho rằng khác với việc có khoảng thời gian riêng tư với cô ấy..... Thêm cái nữa là rất khó khăn trong việc đi xa đến nơi nào đó nếu chuyến đi không có liên quan đến công việc, do chúng tôi phải hỏi xin và được sự cho phép từ rất nhiều người. Với địa vị xã hội một người là Sekiryuutei và người kia là người thừa kế

của gia tộc Gremory, chúng tôi càng bận rộn hơn vì đang phải chiến đấu chống lại Qlippoth.

Và ngay lúc này đây là một trong những dịp hiếm hoi mà bọn tôi cuối cùng có thể dành chút thời gian để ở riêng với nhau.

.....”Khoảng thời gian này là của đôi ta“. Ồm, có một sự đồng cảm với câu nói đó..... Tôi cuối cùng cũng có thể nói chuyện thoải mái. Trong vào một năm với nhiều chuyện diễn ra, nhưng tôi nghĩ là tôi có thể để cho đầu óc thư giãn và quên đi những chuyện diễn ra từ trước đến giờ, vì tôi hiện giờ đang tận hưởng khoảng thời gian được ở riêng cùng với Rias cơ mà!

Tôi mừng rơi nước mắt trong lúc trên màn hình đang chiếu chương trình “Vưu Long”, hiện đang vào cảnh cao trào, Vưu Long xuất hiện và cứu Switch-Princess.

Đúng như Rias nói, tôi cũng đã cứu Rias theo cách đó hồi trước. Đó là vì tôi là “Tốt” của Rias Gremory, thuộc hạ của cô ấy. Và cũng là—.

Khi tôi bất chợt nhìn xuống— thứ đập vào mắt tôi là vưu!Tôi không biết phải nói sao, nhưng mắt tôi như bị bắn keo không nhìn chỗ nào khác ngoài cặp ngực của cô ấy và do bóng tối cùng bầu không khí quá tốt, tôi không thể chú ý vào bộ phim đang chiếu nữa. Nên tay phải của tôi đưa xuống ngực của cô ấy!

.....Một chút nữa thôi. Nếu tôi dịch tay thêm tý nữa, thì tôi có thể nắm nó rồi..... Không, hai đứa tôi đang có một bầu không khí không thể tốt hơn, nên tôi không làm như vậy khi đang coi một bộ tokusatsu được.....! Tôi không thể phát hổng bầu không khí ngọt ngào bằng việc làm dâm dê đó! Tôi cũng chắc là Rias sẽ giận tôi vì phá hết hứng xem phim nếu tôi chạm vào vưu của cô ấy ngay lúc này, khi bầu không khí đang chuyển biến vô cùng tốt!

Tôi bình tâm lại và đưa tay phải của mình ra xa, nhưng Rias đột nhiên chụp lấy tay của tôi.

Tôi sau đó cảm thấy một cảm giác cực kỳ mềm mại trên tay tôi!

R-Rias.....nhắm lấy tay tôi khi tôi đang muốn rút nó đi, và cô ấy đặt tay tôi lên ngực mình! Ngoài ra, cô ấy còn đặt nó qua chiếc áo sơ mi đang cài hở! Tôi có thể cảm thấy bầu ngực trăntrăn của cô ấy! Cả bàn tay tôi đắm chìm trên vật thể hình cầu, vậy là tay phải của tôi đang chơi với vưu của cô ấy! Ôi, vưu của Rias mềm quá đi! Tôi không thể kiềm chế bản thân được nữa vì tôi có thể cảm nhận được thân nhiệt của cô ấy.

Tôi một cuộc điều hành ngực đang diễn ra trong đầu mặc dù bị bối rối bởi hành động bất ngờ của Rias! Rias nhìn tôi với đôi mắt đầy xúc cảm và thì thầm.

“.....Đừng dừng lại.”

—!Cô ấy vừa nói gì cơ.....! T-Tôi không cần ngừng lại!? Vậy là không sao cả nếu tôi nắn bóp ngực cô ấy?

“C-chị chắc chứ?”

Tôi đập nhanh khi cất tiếng hỏi cô ấy, cô ấy trả lời một cách đơn giản “.....Vâng, làm ơn”. —Cô ấy biểu lộ nét mặt kiên nghị. Cả tôi và Rias đều không con nghe thấy âm thanh từ tập phim “Vết Long” nữa. Chúng tôi chỉ còn có thể nghe trái tim của cả hai đang hòa nhịp mà thôi.

Tôi xiết chặt bàn tay phải đang nắm ngực cô ấy hơn một chút. Cùng lúc tôi bắt đầu cảm thấy cảm giác cơ thể mềm mại của một thiếu nữ, Rias cũng thốt ra âm thanh gọi tình “.....Á”

.....Nếu cô ấy cứ thốt ra tiếng đáng yêu đó sẽ làm một thằng con trai hứng lên mất, tôi.....tôi!

Mặt tôi và cô ấy di chuyển lại gần nhau hơn trong căn phòng tối này —.

Cơ thể tôi trở nên nóng hơn, và khi tôi chuẩn bị bật chế độ cuồng loạn lên—một âm thanh lớn và ồn ào vang vọng khắp căn phòng.

—Nó phát ra từ chiếc đồng hồ, chuông báo của nó vang lên.

Nghe thấy thế, Rias và tôi tách xa nhau ra như thể hai đứa vừa thức giấc khỏi một giấc mơ vậy!

“.....”

“.....”

Cả hai đều im lặng trong khi má hai đứa đều ửng đỏ cả lên.

Kể cả là Rias, người luôn rất chủ động cũng bắt đầu lộ nét rất nữ tính khi tình huống triển biến thế này. Khía cạnh này của cô ấy đáng yêu cực kỳ và dễ thương nữa..... Nên tôi muốn lưu giữ khía cạnh này của cô ấy trong đầu tôi! Không, tôi đã lưu giữ nó rồi!

Một lát sau, chúng tôi nghe thấy tiếng gõ cửa và Ravel bước vào.

“Xin thứ lỗi cho em. Ise-sama, tối giờ—”

Ravel nhìn thấy Rias đang ngồi trong lòng tôi. Mặt em ấy đột nhiên đỏ bừng và bắt đầu xin lỗi!

“.....X-Xin lỗi em vào không đúng lúc! U-Umm.....”

Có vẻ như em ấy nghĩ mình là một kẻ phá đám. Cô gái này thật biết nghĩ cho người khác. Vì em ấy coi trọng khoảng thời gian riêng tư của tôi với Rias, em ấy chắc nghĩ rằng mình đang làm phiền hai chúng tôi.

“Ôi, trời.....ạ.”

Tôi không biết phải phản ứng sao nữa nên tôi đưa tôi gãi đầu.

Rias cười khúc khích và sau đó hít một hơi dài. Mặt cô không còn nét thoáng chốc như ít phút trước nữa. Cô ấy đã quay trở lại “chế độ Hội trưởng”

“Cũng không tránh được. Cuối năm rồi và Giáng sinh cũng cận kề. Thời gian của chúng ta rất quý giá.”

Cô ấy đứng lên và đi khỏi sau khi nói vậy—.

“Trừ việc—”

Cô ấy quay lưng lại ngay tức khắc và hôn nhẹ lên môi tôi.

“Làm như thế này cũng tạm được, phải không?”

Cô ấy nháy mắt với tôi! C-cô ấy hôn tôi khi tôi không phòng bị gì cả! Á, Tôi hạnh phúc quá đi! Chỉ làm vậy là quá đủ đối với tôi rồi! Không, tôi không thể bằng lòng dễ thế được vì thứ tôi nhắm đến là trở thành vua Harem cơ mà! Nếu tôi có thể triển xa hơn mức này vào lần tới, chuyện đó nhất định sẽ không phải là một điều gì đó tệ quá đâu.

Nhưng—

“Ise-kun! Rias-san!”

Người đang bước phòng tôi là Irina.

“Nhanh lên nào, gần tới thời gian cho dịp lễ Giáng Sinh rồi đó! Hãy thảo luận sơ qua về nó ngay bây giờ!”

Có vẻ như hai đứa bọn tôi không còn thì giờ để dành cho việc ngọt ngào với nhau ngày hôm nay rồi.

Đúng vậy, sự kiện mùa đông chuẩn bị bắt đầu rồi!

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Life 1 - Kể cả ác quỷ cũng tổ chức giáng sinh mà!

Phần 1

Vào lễ tổng kết học kì 2 lần thứ 3—.

Vì buổi diễn thuyết được tổ chức trong phòng tập thể dục đã kết thúc, tất cả chúng tôi quay trở lại lớp học của mình. Tôi đã nói chuyện với Matsuda, Motohama và bốn cô gái (Asia, Xenovia, Irina và Kiryuu) cho đến khi giáo viên chủ nhiệm của mình quay lại.

“Vây là may sẽ bận rộn trong dịp Năm mới này hử, Ise.”

Tôi chỉ có thể nghiêm túc xin lỗi Matsuda, người đã nói trong khi thờ dài 1 cái.

“Xin lỗi. Có vẻ là tao không thể dành thời gian được vì còn có câu lạc bộ với mấy thứ linh tinh khác nữa. Tụi tao vẫn đang nói chuyện về sự hình thành mới của câu lạc bộ. Mọi chuyện chắc chắn sẽ rắc rối hơn khi kì nghỉ bắt đầu nếu như tất cả mọi người không bàn về việc đó ngay lúc này. Đúng không nào? ”

Tôi kéo bộ ba từ Nhà thờ vào cuộc thảo luận của chúng tôi trong khi nháy mắt với họ một cái.

“V-vâng. T-tụi mình chắc chắn là, những học sinh năm 2 tụi mình sẽ làm việc chăm chỉ, và Irina-san cũng sẽ chính thức gia nhập câu lạc bộ nữa đó.”

Ừ, như Asia nói, Irina sẽ chính thức gia nhập Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí. Cho đến nay, Irina đã dự định lập nên một câu lạc bộ nơi cậu ấy có thể giúp đỡ các học sinh của mình. Nhưng rốt cuộc thì chẳng có ai chịu tham gia cả. Vì vậy, cả việc đó lẫn việc câu lạc bộ sắp có 2 thành viên ra đi sau khi tốt nghiệp đã khiến Irina quyết định gia nhập.

Xenovia cũng sẽ rời khỏi câu lạc bộ của chúng tôi nếu cô ấy thắng cuộc bầu cử và trở thành chủ Tịch Hội học Sinh.Vâng, cho dù cô ấy có rời đi hay không phụ thuộc vào cách cô ấy tranh cử trong cuộc bầu cử sắp tới.

“Vì hai tiền bối sắp rời đi đã chăm sóc tớ cho đến tận lúc này nên tớ quyết định sẽ an vị tại câu lạc bộ này và 1 phần cũng vì năm sau là lên năm ba rồi.”

Irina gật đầu. Đúng vậy, sẽ có một giới hạn nhất định nếu như cậu ấy định lập câu lạc bộ và thu thập thành viên một mình. Bản thân Irina vốn dĩ đã khá nổi tiếng với các học sinh trong trường vì cậu ấy “dễ thương nhưng kì quặc”. Vì vậy cậu ấy khó có thể nào tìm thành viên cho CLB của mình được. Có thể nói rằng quyết định gia nhập CLB của cậu ấy vào lúc này là vô cùng chính xác.

Motohama sau đó đặt câu hỏi.

“Mọi người đã bầu Hội trưởng và Hội phó chưa?”

Mọi thành viên trong CLB đều gật đầu trước câu hỏi đó.

Cũng tới lúc họ nói với chúng tôi rồi. Chúng tôi vẫn chưa tìm ra ai sẽ trở thành Hội trưởng và Hội phó và tôi, hơn những người còn lại, tự hỏi, tân Hội trưởng sẽ là ai.

Matsuda nhìn Xenovia.

“Thật ra thì tao thấy việc Xenovia-chan quyết định tranh cử Hội trưởng Hội học sinh còn đáng ngạc nhiên hơn ấy chứ. Đúng hơn là, toàn bộ học viện Kuou đều đang bàn tán về chuyện này đó.”

Yeah, như Matsuda nói, tin tức về việc Xenovia tranh cử chức chủ tịch Hội học Sinh đang được lan truyền khắp trường. Sau cùng thì, Xenovia đã chinh thức tình nguyện tranh cử chức Chủ tịch sau sự kiện tại học viện Auros mà. Nhà trường cũng đã chấp thuận việc đó, vì vậy nên Xenovia cũng đã chinh thức gia nhập các ứng cử viên khác.

“Mình sẽ lập kế hoạch chi tiết cho cuộc bầu cử vào kì nghỉ đông này. Sau khi Năm mới kết thúc, mình sẽ bắt đầu tranh cử ngay lập tức.”

Xenovia đang rất tự tin. Cậu ấy đang tỏ ra nghiêm túc trong khi cầm một cuốn sách tham khảo trong tay.

“Tớ cũng sẽ giúp cậu trong cuộc tranh cử nữa. Mọi chuyện chắc chắn sẽ rất thú vị nếu như Xenovia-chi trở thành Hội trưởng Hội học sinh đó.”

Kiryuu nói vì cô ấy cảm thấy điều đó rất thú vị. ... Trong trường hợp này, mặc dù cô ấy muốn giúp Xenovia với lòng tốt và với tư cách

một người bạn, nhưng có thể cô ấy cũng nghĩ rằng việc Xenovia trở thành Hội trưởng Hội học sinh cũng sẽ khiến ngôi trường trở nên thú vị hơn. Bản thân tôi cũng không hình dung được Hội học sinh Học viện Kuou được Xenovia dẫn dắt sẽ trông như thế nào.

“Vậy là Ise và những người khác đều bận rộn hết nhì.”

Matsuda thở một cái sau khi nói như thế.

“Ừây, và tao còn nghĩ là cả 3 chúng ta sẽ làm một đoạn phim kỉ niệm riêng cho Năm mới chứ.”

“.....DVD à. Tao thì.....miễn nhé.”

Tôi cảm thấy khá mệt mỗi khi nói vậy. Matsuda khép hờ mắt lại khi cảm thấy câu trả lời của tôi đáng ngờ và quyết định hỏi “Tại sao?”.....

Sự thật là, tôi đã có một kinh nghiệm khá là hiếm hoi vào lần trước. Cái kinh nghiệm đó khiến tôi không muốn nghĩ đến chuyện coi DVD với mấy thằng khác trong một thời gian.

Mọi người muốn hỏi tại sao à? Chả là, đây là điều Vali đã nói với tôi không lâu trước đó, khi ông ta đột ngột đến nhà tôi.

“Hyoudou Issei. Ta đến đây vì Azazel bảo thế, nên là người có thể cho ta xem mấy cái phim có thể làm ta nứng không?”

Hakuryuukou-sama, con rồng được cho là mạnh nhất trong lịch sử, đã nói như vậy! Chắc chắn là Azazel-sensei đã nói gì kì quặc rồi mới khiến một người có tính cách như Vali tự nguyện nói những lời như vậy.

Rõ ràng, đây là những gì Azazel-sensei nói với Vali.

[Nghe này, Vali. Nếu người muốn đạt được sức mạnh vượt qua trí tưởng tượng của bản thân, người nên cố gắng lấy gợi ý từ Ise đi. Thằng nhóc đã đạt được một thứ sức mạnh bí ẩn mà ta tạm đặt tên là Vưu lực. Nếu người muốn hiểu rõ hơn thứ sức mạnh chẳng phải Quỷ lực, cũng chẳng phải Long lực, hay là người để ý kĩ hơn lối sống của Ise, vốn là một Thiên long giống như người ấy?]

—Đó là những gì thầy ấy nói.

Và kết quả là Vali, người toàn tâm theo đuổi sức mạnh, đến chỗ tôi và tỏ ra nghiêm túc với vấn đề này.

Éo éo éo, kể cả khi tôi thật sự đạt được sức mạnh gọi là Vếu lực đó đi nữa thì việc nghe ông ta yêu cầu xem phim heo và thảo luận về nó với ông là quá sức tôi rồi!

Sau cùng thì tôi cũng không thể từ chối Vali khi ông ta bảo “Cho ta xem đoạn phim nào”, và thế là cả 2 chúng tôi – không – 2 Thiên long cùng xem phim heo với nhau!?

Trong khi bộ phim đang chiếu, tất cả những gì chúng tôi có thể xem là một người phụ nữ hét lên những câu như “iyann” và “aan” và rồi Vali —

“Vậy thì, phần nào trong cái bộ phim này cần ta phải chú ý hử? Ngực? Hay là lỗ rốn của cô ta?”

—hỏi tôi những điều như vậy trong khi trưng ra cái bản mặt nghiêm túc đó!

Sau đó tôi đành phải giải thích chi tiết cho ông ta về những gì được chiếu trên màn hình trong khi nói: “Ê tồ, cái này được gọi là đồng phục y tá nè. Và việc mà cô ta đang làm gọi là cosplay đó. Và một vài tên sẽ cảm thấy nứng trong mấy cái tình huống như vậy đó!” Sau đó, tên khốn này đã bắt đầu nghĩ nghiêm túc về nó và nói: “Đồng phục y tá. Cosplay..... Vậy ta phải sử dụng mấy thứ này như thế nào để có thể tăng cường Long lực của bản thân đây?”

Chả bao giờ có chuyện 2 thằng trai trẻ bắt đầu nói về sở thích của nhau sau khi cảm thấy nứng đâu. Vậy là lời giải thích của tôi về phim heo kéo dài tới sáng, 1 khoảng thời gian đủ để tôi giải thích cặn kẽ về chúng.

Sau cùng thì ông ta đi về trong khi nói về cái gì đó mà tôi chẳng hiểu được, cụ thể là: “Ta cũng không hiểu lắm, nhưng có 1 điều ta hiểu rằng Hyoudou Issei đã nghiên cứu thứ này rất kĩ càng. Đó chắc hẳn là thành quả của một quá trình nghiên cứu gian khổ. Quả thật vẫn còn nhiều điều về Long lực mà ta chưa biết thật.” Sau khi rời đi, ông ta còn kèm thêm một câu “Ta sẽ còn quay lại” khiến tôi cảm thấy khó chịu...!

Vì chuyện như vậy đã xảy ra nên hiện giờ tôi thật sự không muốn đi coi phim heo với mấy tên khác một chút nào hết.

Motohama hỏi trong khi lắc đầu.

“Trong trường hợp của tao thì tao muốn thử con hàng eroge mới về, bộ “Child-making Princess of the Absolute Holy Castle”, cùng

nhau..... nhưng có vẻ như là vô ích mất rồi.”

-!... .. C...ái...éo...?

Kể cả tôi khi đang gặp khó khăn với việc xem phim heo đi nữa thì quá thính của Motohama thật quá hấp dẫn.

“N-nó có được đánh giá cao không, Motohama!?”

Cốt truyện chính của nó là về một kiếm sĩ lang thang trú nhờ tại một lâu đài nọ, và sau khi kết thân được với những nàng công chúa tại đó thì họ bắt đầu phịch nhau! Tình tiết truyện có yếu tố bí ẩn, và càng vào sâu cốt truyện, các bí ẩn này sẽ càng hấp dẫn hơn và khiến cho game trở nên thú vị. Ảnh đồ họa cho thấy nhiều cô gái trẻ đẹp. Cấu hình cũng rất là tuyệt vời. Và nó nói rằng các chuỗi sự kiện mà mình phải trải qua để cứu các nàng công chúa cũng rất là phù hợp và súc tích!

“Ừ. Hên là tao kiếm được nó đó. Tao nghĩ là Ise với niềm đam mê một cách quái đản với các nàng công chúa cũng như tiêu thư quyền quý gần đây sẽ rất vui mừng với nó.”

T-thứ này đúng là khó từ chối thật! Như Motohama đã nói – tôi khó mà đối lòng với mấy từ như “công chúa”, “tiêu thư quyền quý”, và “chị gái lớn tuổi” được. Tôi cực kỳ có hứng thú với những cái tựa và thể loại đó. ... Có lẽ vì hẹn hò với Rias mà tôi thành thế này đây...! Không, nguyên nhân chắc chắn là vì tôi đã say mê Rias như điên rồi.

Xenovia bên cạnh tôi khi nghe thấy cũng trở nên hứng thú.

“...Hmm, eroge à. Mấy cậu làm mình thấy hứng thú rồi đó.”

Irina đồng tình.

“Chưa kể là thể loại về công chúa nữa chứ! ... Trông nó có vẻ là loại sẽ cho chúng ta biết về tuýp con gái mà Ise-kun thích đó!”

Geez, tôi không muốn phải chơi eroge trong khi bị mọi người sai vặt nữa đâu! Làm ơn để tôi chơi một mình trong yên tĩnh đi!

Kirryuu đôi chủ đề với đôi mắt sáng bừng.

“Tạm gác chuyện đó sang một bên đi. Sắp đến Giáng sinh rồi đó.”

Yeah, hôm nay là ngày 20/12, cũng tức là lễ bế giảng đó. Tức là chỉ còn vài ngày nữa là đến Giáng sinh rồi.

Con nhỏ đeo kính bất chợt nhìn tôi một cách dâm dăng.

“Hyoudou nà, tớ không biết là cậu sẽ nhận được loại quà nào năm nay nữa đó.”

.....C-cái khuôn mặt mong chờ một câu trả lời thiếu đứng đắn từ tôi đó là gì vậy..... Mà khoan, cậu vừa mới nói cái quỷ gì với họ vậy hả!? Khi nhìn sang bộ ba kia với cảm giác bất an, tôi nhìn thấy cặp mắt của Xenovia sáng quắc lên trong khi Asia và Irina ngại ngùng nhìn xuống!

Xenovia đặt tay lên vai tôi.

“Yeah, Kiryuu đã nói với tớ về nó rồi. HÌnh như là Giáng sinh ở Nhật Bản không phải là ngày dành cho gia đình mà là ngày trai gái dành thời gian bên nhau để tạo ra em bé đó. Chưa kể là tớ còn nghe rằng vào ngày này, Thiên đường sẽ ban tặng cho cậu một đứa bé ngay lập tức luôn. Giáng sinh ở Nhật đúng là một ngày tuyệt vời cho những ai muốn có em bé mà.”

Dừng ngay cái việc vừa đưa ngón cái lên vừa nói những điều như vậy đi! Đ-đúng là có rất nhiều cặp đôi ở Nhật dành thời gian bên nhau vào Giáng sinh thật! Nhưng, việc đó cũng không tự dưng biến thành việc tạo em bé đâu... Mà, thực ra thì nói vậy cũng đúng....

Asaia và Irina nói vậy trong khi lắc lư qua lại.

“...Nếu mình sử dụng Giáng sinh Nhật Bản làm ví dụ thì, bản thân mình sẽ là món quà cho Ise-san, đúng chứ...? N-nếu cậu hài lòng thì mình sẽ vui vẻ dâng hiến cho cậu mà...!”

“...Tớ đã thấy sốc khi biết rằng Giáng sinh ở Nhật đã thay đổi nhiều đến vậy trong thời gian tớ vắng mặt, nhưng là một người theo Đạo Thiên chúa thì tớ không thấy ngại khi lấy thân mình làm quà tặng Ise đâu..... N-nếu cậu thật sự muốn điều đó.....!”

Cả ba người bọn họ đều hiểu nhầm hết rồi! Nhưng mà, tôi chắc chắn sẽ rất hạnh phúc nếu họ định lấy thân làm quà cho tôi thật! N-nhưng đề họ hiểu nhầm về văn hóa của Nhật như vậy thì thật không phải chút nào!

“Kiryuu! Đã bảo là đừng có dạy họ mấy thứ kì quặc rồi mà!”

Kể cả khi tôi nói như vậy, chị ta vẫn chỉ nhếch mép cười một cách khiêu khích mà thôi! Chết tiệt, Kiryuu à! Chị ta có lẽ là boss ẩn mạnh nhất rồi đây! Không, phải nói là khắc tinh của mình mới đúng!

Matsuda và Motohama lườm tôi đầy thù hận, và họ hét lên trong nước mắt.

“Ugh, tên khốn Ise! Tự búng trym rồi đi chết đi!”

“Muốn hốt bao nhiêu gái đẹp cũng được hả! Thảo nào mày còn chẳng cần đến phim heo với eroge vì tối nào mày chẳng sung sướng hết như trong đó chứ!!!”

Cả 2 tên đó vòng tay nhau vừa khóc lóc vừa gào thét như bị đại ấy!

” “Tụi tao sẽ không cho mày mượn cả đĩa phim heo lẫn bộ eroge đâu!” ”

.....A, có lẽ là mình không sờ được vào bộ “Child-making Princess of the Absolute Holy Castle” vào kì nghỉ đông này rồi....

Như vậy, buổi lễ bế giảng vào học kì ba lần thứ 2 đã kết thúc.

Và giờ thì, hãy cùng bắt đầu kì nghỉ đông nào!

-Vào buổi chiều sau khi lễ bế giảng kết thúc, mọi thành viên trong CLB cùng tụ tập lại trong phòng VIP nằm ở tầng trên cùng của nhà Hyoudou.

Rossweisse-san và Azazel-sensei, những người vừa hoàn thành xong mọi nghĩa vụ của mình sau khi lễ khai giảng kết thúc, cũng đã tới. Rồi Sơ Griselda với đoàn hộ tống của mình từ Thiên đường trong khu vực này cũng đã tới.

Vì mọi thành viên đã tập hợp đầy đủ, Irina sẽ đại diện cho chúng tôi để thông báo về nguyên nhân chính của buổi họp này.

“Vì vậy, chúng ta sẽ đi phát quà cho tất cả mọi người trong phố Kuou vào dịp Giáng sinh này đó!”

Đúng vậy. Tam đại thế lực đã lập nên cái Dự án Giáng sinh này với chúng tôi, đội DxD, là nhân công chính.

Rias tiếp tục từ điềm đó.

“Khu phố này là biểu tượng hòa bình đối với Tam đại thế lực và cũng là một trong những địa điểm quan trọng đối với chúng ta. Hơn nữa, đây cũng là một nơi quan trọng đối với những người sống ở đây. Chúng ta đã sử dụng vùng đất này khá lâu rồi nên việc tổ chức Giáng sinh với cư dân nơi đây cũng là điều tự nhiên thôi.”

Irina cũng gật đầu đồng tình.

“Cô ấy nói đúng đó! Thiên đàng và Địa ngục sẽ cùng nhau phát quà cho mọi người trong dịp Giáng sinh này đó! Và những người sẽ đi phát quà sẽ là —”

Irina nhìn về phía chúng tôi. Và tôi nói ra.

“Nhóm DxD tụi này sẽ là nhân công chính hử.”

“Chính xác! Và đương nhiên chúng ta sẽ phải phát quà trong trang phục Santa cho đúng điệu nữa nhé!”

-Như vậy, chúng tôi đang bắt tay tổ chức Giáng sinh. Có rất nhiều chuyện đã xảy ra với nơi đây trong năm qua. Và đó là nó đã bao gồm cả những vụ có khả năng quét sạch mọi thứ trong phố nữa. Bằng cách nào đó, chúng tôi đã ngăn chặn được chúng... nhưng sự thật rằng chúng tôi đã gây ra khá nhiều rắc rối cho cư dân nơi đây mà không nhận ra là không thể thay đổi. Hay là cứ đổi căn cứ chính qua chỗ khác để tránh điều đó nhỉ? Mà kẻ cả có phải làm như vậy đi nữa thì việc chuyển đi không có đơn giản như vậy. Vì đã lắp đặt nhiều thiết bị ở đây rồi nên chúng tôi không đủ khả năng di chuyển qua chỗ khác một cách dễ dàng được.

Vậy thì điều tối thiểu chúng tôi có thể làm là phát quà Giáng sinh cho mọi người à? Ý kiến đó đã được đưa ra bởi những người trẻ hơn. Dĩ nhiên là các thế lực trên đều đã chấp thuận ý kiến của chúng tôi và hỗ trợ toàn bộ mọi chi phí cho vấn đề này. Bản thân chúng tôi cũng đã gây rắc rối cho mọi người mỗi ngày nên chúng tôi cũng góp chút tiền túi vào nữa. Ít ra chúng tôi cũng nên làm đến vậy.

Và quà thì có đủ thứ luôn. Chúng tôi muốn nghiên cứu và liệt kê ra những thứ mà mọi người trong phố muốn, những tiếc là thời gian hạn hẹp nên đành dẹp sang một bên. Thế là chúng tôi quyết định sẽ tặng họ những món quà có thể làm họ hài lòng nhất; những món quà không gây hại hoặc ít nhất làm họ khó chịu. Nếu là các bé gái thì mỗi bé sẽ được tặng một bộ Ma pháp thiếu nữa. Với các ông bố thì một cái cà vạt hay phiếu giảm giá mát-xa. Nếu lỡ tặng quà cao cấp quá thì họ sẽ cảm thấy đáng ngờ và lời đồn sẽ lan rộng ra khắp nơi mất. Nên là những thứ được đề nghị ở trên là những món quà an toàn theo tiêu chuẩn của Sensei.

“Thôi thì cứ để việc này ở mức độ truyền thuyết địa phương thôi vậy.”

Sensei thêm bình luận như vậy.

Ngày sau đó, tất cả mọi người trở nên khá hào hứng khi nghe về kế hoạch này. Sau cùng thì cơ hội để làm ông già Nô-en đi phát quà sẽ không xảy ra thường xuyên đâu ha. Nó hoàn toàn khác với việc đóng vai ông già Nô-en khi đi làm bán thời gian, vốn bao gồm việc đứng trước cửa hàng thuê mình nữa.

Liệu Ác quỷ có được phép hóa trang thành ông già Nô-en không nhỉ? Hơn nữa, chúng tôi có thể trải nghiệm cái truyền thống của đạo Thiên chúa đó không chứ? Kể cả khi tự hỏi như vậy, chúng tôi vẫn hạ quyết tâm với suy nghĩ “Cứ làm cho vui thôi”. Mà thật sự thì lâu lâu đổi gió một chút cũng tốt mà.

“Ufufu, đây sẽ là bộ đồ ông già Nô-en cho mấy đứa đó.”

Những bộ đồ mẫu do Akeno-san chuẩn bị đã tới rồi. Một bộ đồ với hai màu đỏ trắng tương phản nhau. Xenovia hỏi Irina trong khi lấy nó từ tay cô ấy.

“Chúng ta sẽ chuẩn bị tuần lộc luôn chứ?”

“Mà tuần lộc có biết bay không nhỉ?”

Khi Irina hỏi Sơ Griselda, chị ta trả lời “Phía chúng ta sẽ phù phép để chúng bay lên thôi”. Wow, vậy là chúng ta có thể thấy đám tuần lộc kéo theo một chiếc xe trên bầu trời đem Giáng sinh sao?

“Thật vinh dự khi được làm ông già Nô-en đó.”

“Nhưng mà mình cũng thấy hơi ngại như kiểu tội mình đang tranh việc với ông già Nô-en thật ấy. Nó gần như là cản trở công việc rồi, đúng không?”

Xenovia và Irina bật cười khi tưởng tượng về sự tồn tại của ông già Nô-en.

“Khoan đã, làm gì có chuyện ông già Nô-en thật sự tồn tại chứ—”

Tôi cố nói cho hết câu nhưng cả hai người bọn họ nhìn lại tôi với khuôn mặt sững sờ.

“ “? Nhưng ông ấy tồn tại thật mà?” ”

.....

Họ trả lời như thể đó là điều tự nhiên vậy. Chẳng phải gia đình mỗi nhà mới là người mặc bộ đồ ông già Nô-en sao? Tôi biết là những gì tôi nói thiếu trí tượng tượng, nhưng thật là... Làm gì có chuyện

ông già Nô-en thật sự tồn tại chứ-

Và tôi hỏi Rias.

“.....Eh? Ông ấy tồn tại à?”

Rias chỉ mỉm cười.

“Ừ, ông già Nô-en có thật đấy. Mà, nếu nói về chuyện đó thì việc này sẽ thành một chủ đề khác mất nên để sau nhé.”

Thiệt hả trời!? Santa-san có thật à!? T-thì, Ác quỷ và Thiên thần cũng tồn tại mà, nên ông già Nô-en cũng thế thì cũng đâu có gì lạ ha! Nhưng tôi cũng sống trên đời được 17 năm rồi, nhưng sao chưa bao giờ gặp được hết vậy! Tôi chưa bao giờ nhận được quà từ ông ta hết á!

“... Vậy là Santa-san không bao giờ đến với những đứa trẻ có tà ý à.”

Tôi nhận được một lời bình luận khắc nghiệt từ Koneko-chan kìa! Chắc thế! Đúng là ông ta không đến thăm những đứa trẻ có tà ý thật! Tôi xin lỗi vì đã thêm muốn phim heo và tạp chí kể từ khi học tiểu học nhé!

Mặc dù đang tự hối lỗi trong tim nhưng Rias vẫn tiếp tục mà không hề đề ý đến tôi.

“Giáng sinh cũng là khoảng thời gian để các Ác quỷ kiếm lời mà. Chúng ta cũng sẽ họp bàn về vấn đề đó, nên mọi người hầu của mình sẽ phải tụ tập lại một lần nữa đó.”

[Đã rõ.]

Nhóm Gremory đáp lại. Rồi Kiba nói với tôi.

“Ngay cả đối với Ác quỷ thì Giáng sinh cũng là một mùa bận rộn lắm đó.”

Có vẻ là hằng năm, các ác quỷ vẫn nhận rất nhiều lời thỉnh cầu từ các cư dân FA lâu năm nhỉ. Và số lượng thỉnh cầu tăng lên so với bình thường rất nhiều, có khi phải đến hơn 10 lần. Thật sự thì triệu hồi Ác quỷ vào dịp Giáng sinh cũng chẳng hay ho gì, nhưng tôi chắc rằng họ làm thế đơn giản vì cảm thấy hay cô đơn mà thôi. Và việc làm này xoa dịu phần nào cảm giác đó của họ. Tôi cũng hiểu được điều đó chứ! Ai mà chẳng muốn tổ chức Giáng sinh cùng người yêu của mình chứ hả!

“Chúng ta còn đến thăm những khách hàng rảnh rỗi triệu hồi chúng ta vào đêm Giáng sinh nữa đó.”

Đúng như Rias nói. ... Ừ, đúng là tôi muốn dành thời gian bên Rias thật, nhưng cứ cái đà này thì đành phải hoãn mất thôi. Kế hoạch phát quà Giáng sinh lẫn công việc của Ác quỷ coi như cũng đủ làm đứt hơi rồi.

Rồi tôi nói với Kiba.

“Ông chắc chắn sẽ bị mấy bà đi triệu hồi rồi ha. Có định nấu cho họ mấy món mà ông tự hào không?”

“Đúng là tôi có nhận khá nhiều thỉnh cầu như vậy vào năm ngoái thật. ... Nhưng mà tôi nghĩ là dành thời gian bên bạn bè vào Giáng sinh cũng tốt nữa.”

Kiba đột nhiên trở nên đa cảm. Cậu ta nói thế trong khi dụi mắt đó!

“Tôi đang định nướng bánh ấy mà. ...Và tôi cũng muốn Ise-kun ăn nó nữa.”

Thế quái nào mà cậu muốn làm điều đó cho tôi hả!? Một gã đẹp trai không nên trưng ra cái bộ mặt thiếu nữ đó đâu!

“Chẳng phải tôi đã nói với cậu là nên dành những lời đó cho đám con gái rồi à!? Được rồi, để tôi gọi Shinra-fukukaichou mời cậu đi ha!”

Tôi gửi mail cho Shinra-fukukaichou về vấn đề của Kiba ngay lập tức!

Tôi sẽ gửi cho cậu ta một cái mail an toàn với nội dung: [Kiba đang định nướng một cái bánh đó, bà có muốn ăn một cái không?]

Kiba nghe thấy liền phát hoảng!

“S-sao tự dừng lại lời Shinra-fukukaichou ra đây? Gần đây ông cứ muốn tui gặp Shinra-fukukaichou thường xuyên là vì cớ gì vậy hả?”

Tôi buộc phải bắt cậu ta đi trên con đường đúng đắn thôi! Cứ cái đà này thì cậu ta chắc chắn sẽ bị lệch lạc mất, và điều đó khiến tôi sợ! Và nếu có một người phụ nữ bên cạnh mình thì cậu ta chắc chắn sẽ bớt liều lĩnh đi thôi. Cái tên này... còn cố gắng làm những điều liều lĩnh còn hơn cả tôi nữa. Giống như cái cách cậu ta sử dụng thanh Gram cũng như lúc cậu ta đặt cược sinh mạng của mình trong chiến đấu vậy. Kết quả là, cậu ta vượt qua được nhờ kỹ năng của bản

thân... nhưng kể cả vậy thì sợ hãi một cái là “bay màu” ngay.

... Nhưng mà bản thân cũng vậy thì nói ra cũng kì. Dù vậy đi nữa thì tôi cũng không muốn bản thân của mình chết trong một cuộc chiến sinh tử đâu. Chính vì vậy, có ai đó bên cạnh hỗ trợ cậu ta là một việc cần thiết. Và một người phụ nữ chắc chắn sẽ phù hợp với vai trò đó. Chỉ có phụ nữ mới là bến bờ đón chờ một người đàn ông trở về mà thôi. Đó là một trong những sự thật mà tôi biết rất rõ sau khi bắt đầu hẹn hò với Rias. Vì ước muốn mạnh mẽ được trở về bên cạnh Rias mà tôi đã tìm mọi cách để giữ bản thân sống sót.

Cũng như vậy, tôi đang làm việc chăm chỉ để ghép đôi hai người họ thành một cặp chính thức (Sona-kaichou và các cô gái nhà Sitri ủng hộ chuyện này). Mặc dù họ vẫn còn chưa thành cặp nữa.

“Đúng rồi, bên Sitri không thể tham gia vào cuộc trò chuyện này cho đến cuối mà, phải không?”

Tôi hỏi Sensei. Sona-kaichou và nhóm của chị ấy cũng đã nói là sẽ tham gia vào sự kiện phát quà Giáng sinh này, nhưng thời điểm không phù hợp nên họ đành phải bỏ qua buổi họp này. Về cơ bản thì họ sẽ phải tham gia chương trình này mà không được phép ý kiến gì trong suốt quá trình chuẩn bị cả.

“Ừ, họ đang trong quá trình tu sửa và xây dựng lại Auros mà. Kể cả họ có sửa sang nơi đó bằng Quỷ lực đi nữa thì họ cũng cần trang bị cho nơi đó những thiết bị để phòng tránh những sự cố tương tự trong tương lai. Thế là họ phải thiết kế lại toàn bộ kiến trúc ở đó luôn.”

Học viện Auros đã bị phá hủy một phần vì cuộc tấn công của Qlippoth. Chuyện thành ra là việc xem xét các thiết bị lắp đặt ở những vùng ngoại ô là cần thiết nên binh lính hiện đang được chốt ở đó để canh gác. Sau đó, bức tường phòng vệ chống khủng bố sẽ được dựng lên một lần nữa và lần này sẽ mạnh hơn cả cái trước. ...

Nhưng đối thủ không phải là một đám dễ bị xem thường, nên chúng tôi không thể biết được lúc nào chúng sẽ lại tấn công một lần nữa. Mà, tôi không cho rằng chúng sẽ lại tấn công ngay lập tức đâu. Có vẻ như chúng đã nhận những cư dân bị đẩy ra ngoài đảo nổi.

Kể cả như vậy đi nữa thì số lượng đơn nhập học vào học viện vẫn tăng lên liên tục. Tôi nghe rằng họ còn đặt chỗ trước vài năm nữa. Vậy là đủ để hiểu sức ảnh hưởng của sự việc này đối với Địa ngục.

“Sự kiện đó đã được phát sóng khắp Địa ngục như một tin khẩn với tựa đề [Các Ác quỷ trẻ cho thấy khả năng xuất sắc của mình trong

việc ngăn chặn khủng bố. Họ đã bảo vệ học viện tràn đầy ước mơ và hi vọng!]. Nếu một cái tin như vậy được đăng lên thì tự dừng nhóc sẽ nổi tiếng dù thích hay không thôi. Nhất là mấy đứa, những Ác quỷ tái sinh, và Sairaorg, kẻ thiếu hụt Quỷ lực, làm một trận hoành tráng chống lại gã Ác Long huyền thoại đó. Đây gần như là một câu chuyện anh hùng trong tầng lớp Ác quỷ sơ cấp và trung cấp rồi.”

Như Sensei đã nói, cha của những đứa trẻ sống sót sau trận chiến đã kể lại với giới truyền thông những gì họ đã tận mắt chứng kiến trong khi cảm thấy hào hứng về điều đó. Học viện Auros đã nổi tiếng đến mức mà bất cứ ai ở Địa ngục đã từng xem qua buổi phát sóng đều sẽ cảm thấy hứng thú với nơi này. Vì lí do đó, nhóm Sitri đã không thể đến được vì phải giải quyết giới các bài báo cáo từ giới truyền thông và đơn xin nhập học.

... Mặt khác, chúng tôi cũng đã nhận phải không ít những lời chỉ trích vì đã để mất Agreas. Những lời chỉ trích khắc nghiệt từ người hâm mộ cũng như những người chơi thuộc tầng lớp quý tộc đều là vì chúng tôi đã để mất vùng đất thánh cho việc tổ chức Rating Game. Ngoài ra, giới truyền thông ở Địa ngục cũng đang bàn tán về kẻ chủ mưu giấu mặt đằng sau “kế hoạch đánh cắp Agreas” mỗi ngày. Và vì trận đấu với Auros, các Ác quỷ hiện nay đều trong tình trạng nửa hi vọng, nửa bất an.

... Và bản thân chúng tôi cũng vậy. Đến bây giờ, chúng tôi vẫn chưa liên lạc được với Ma vương Ajuka Beelzebub-sama, người có vẻ như đã biết về bí mật ẩn sau Agreas. Tôi thật sự có dự cảm xấu về sự thật đằng sau hòn đảo đó.....

Kể cả như vậy, cứ nghĩ về nó suốt thì chúng tôi sẽ mãi dậm chân tại chỗ mất. Vì vậy dự án Giáng sinh sắp tới sẽ là một sự thay đổi tốt. Mặc dù chúng tôi là một nhóm chống khủng bố, tôi cho rằng việc tổ chức một số sự bất ngờ này cho người khác cũng là một hoạt động tốt đó chứ.

Tôi cũng muốn đấu thử một trận với Saji nữa. Cậu ta cũng vừa mới đạt được Balance Breaker gần đây thôi, nên là khả năng kiểm soát vẫn còn kém. Nhưng tôi đã cảm nhận được năng lực của nó bằng chính bản thân mình. Có lẽ là vì năng lực của cậu ta cũng giống với năng lực thuộc loại Long giáp như tôi vậy.

Sensei tiếp tục trong khi cười một cách gượng gạo.

“Mấy đứa đúng là chăm chỉ ha. Dùng cả thân thể để làm việc, tới trường, tham gia một cái dự án như thế này, và còn hoàn thành công

việc của bản thân nữa. Ta không thể làm gì khác ngoài việc khen ngợi mấy đứa vì đã nỗ lực dù còn trẻ như vậy đó.”

Quả thật chúng tôi đã làm khá nhiều việc như những gì Sensei đã nói. Nhưng kẻ mạnh cần phải dùng sức mạnh của mình cho người khác. Đó là những gì tôi nghĩ. ... Tôi không có muốn ... nhìn thấy ai đó bị thương mà không làm gì hết.

Sau đó, chúng tôi bắt đầu buổi họp cho các kế hoạch sắp tới và kiểm tra chất lượng trang phục. Các cô gái thì chủ yếu là bàn tán một cách sôi nổi về trang phục của ông già Nô-en mà thôi.

Sensei đến bên cạnh Rias đang đọc tài liệu một cách tự nhiên và hỏi.

“Rias, Grayfia như thế nào rồi?”

Được hỏi về về chị dâu của mình, chị ấy nheo mắt lại.

“... Chị ấy đang ở trong tình trạng mà em không thể giải thích được.”

Hiện tại, Grayfia-san đang tra khảo Euclid Luficugus, cũng là anh trai ruột của chị ấy. Thật sự thì cái tình huống mà bị chính em gái ruột của mình tra khảo thật khó mà tin được. Nhưng đó là vì Euclid đã chọn người tra khảo mình. -Hắn ta nói rằng hắn muốn người đó là chị của mình, Grayfia-san.

...Geez, đúng là cái gã cuồng chị gái mà. Để có thể nói chuyện với chị gái của mình sau khi bị bắt. Hay là dưới góc nhìn của hắn, việc thua chúng tôi lại là một điều tốt chăng?

Dĩ nhiên quân đội Địa ngục cảm thấy bất bình với yêu cầu của Euclid rồi. Nhưng nhờ có sự chấp thuận từ một vị quan chức cấp cao – Sirzechs-sama, mà buổi thẩm vấn giữa 2 anh em họ đã có thể được thực hiện.

“Em nghe là bản thân anh ta cũng đang có tâm trạng tốt. Anh ta chắc hẳn đang rất thích thú khi nói chuyện với chị gái của mình. Nhưng em cũng nghe được rằng buổi thẩm vấn của Onee-sama gặt đến nỗi khó có ai nghĩ được rằng chị ấy đang thẩm vấn em ruột của mình đấy.”

Rias nói. Nếu như Grayfia-san thể hiện sự thương hại với hắn ở đây, nó sẽ khiến cho đám người cấp cao đang nghi ngờ chị ấy nghĩ rằng “Cánh tay phải cũ của Cựu Ma vương chắc là đang âm mưu lật đổ Địa ngục đây mà”. Vì vậy việc giao tiếp với Euclid mà không để lộ cảm xúc của mình ra là bằng chứng cho lòng trung thành của chị ấy

với Ma vương và chính quyền hiện tại.

... Mặc dù trong thực tế thì có vẻ như chị ấy đang thẩm vấn rất quyết liệt với em trai của mình mà chẳng hề nể nang gì hết... Làm gì có chuyện để Grayfia nổi giận mà được yên cơ chứ. Điều đó làm tôi sợ phát khiếp...

Sensei tiếp tục.

“Từ những gì mà hần ta đã khai với Grayfia – có vẻ như là cả tân Khaos Brigade và Qliploth đều có một vài chỗ trú ẩn. Mỗi phe đều đã cử người của mình tới những chỗ đó rồi. Cũng tới lúc họ tấn công bọn chúng rồi. Ta đã nhận được một báo cáo từ Shamhaza rằng tên đó đã nhận lệnh ‘tiêu diệt chúng’ rồi.”

... Euclid đã nói về trụ sở chính cho chị gái của hần. Có vẻ là buổi thẩm vấn của Grayfia-san thực sự hiệu quả rồi. Hoặc có lẽ hần khai báo vì đang có âm mưu nào đó. Chúng tôi vẫn không biết chắc được. ... Có lẽ là cả hai lí do đó chẳng.

Mà nói về hần thì, có vẻ như Boost Gear giả mà hần sở hữu đã bị phá hủy rồi. Theo lời Sensei thì có lẽ nó đã được lập trình để tự hủy nếu như Euclid bị đánh bại. Và có vẻ như nó đã biến mất mà không để lại bất kì vết tích nào.

Rồi tôi quay sang Sensei.

“Làm gì có chuyện Rizevim sẽ để bản thân bị bắt dễ dàng như vậy được, phải không thầy?”

“Dĩ nhiên. Những tên đang ẩn nấp trong sào huyệt của chúng là những tên lính yếu nhất và đám ma thuật sư đang hợp tác với chúng. Lực lượng chính của chúng có lẽ đã di chuyển đến Agares rồi. Và bản thân vị trí của Agares vẫn còn là một ẩn số với chúng ta nữa...”

... Vậy là căn cứ hiện tại của chúng là cái hòn đảo nổi đó à. Mà, bản thân nó là nguyên một cái thành phố rồi nên chắc là một cái căn cứ hoành tráng đấy. Chắc hần phải có rất nhiều đồ ăn, nguyên liệu và nhiều loại vũ khí khác nhau ở đó chứ. Nếu bọn chúng sử dụng những thứ đó thì chúng tôi sẽ rất vất vả lắm đây.

“Em tự hỏi là một hòn đảo khổng lồ như vậy có thể biến đi đâu được nhỉ.”

Sensei đặt tay lên cằm khi nghe tôi hỏi.

“Có lẽ nó đã được ngụy trang để hòa vào cảnh vật xung quanh chẳng. Và dĩ nhiên là bằng những phép mà chúng ta không thể phát hiện được rồi.

Một lớp ngụy trang hử. Có khi nó đang nổi trên khu phố này cũng nên... hay là không nhỉ. Hơn nữa, chúng tôi cũng không rõ liệu nó có thể dịch chuyển hoàn toàn đến Nhân giới được không nữa. Không, nếu là mấy gã này thì chắc là được á.

“Về việc Ajuka và cận vệ của ngài ấy biết chi tiết về Agreas. Có vẻ như là việc liên lạc với họ hiện tại rất khó khăn. Từ những gì ta nghe được thì họ đang gặp khó khăn trong việc giải quyết một đám ồn ào phiền phức nào đó.”

Tôi đoán là Ma vương Beelzebub-sama cũng có nhiều kẻ thù ha. Vậy là việc quản lí các trò chơi không phải là công việc duy nhất của ngài ấy nhỉ.

“... Sensei, thầy có nhận được tin tức nào về Agreas không?”

Sensei cười hạnh phúc khi nghe tôi hỏi. À, đây là cái khuôn mặt mà ông ta thể hiện khi tìm ra thứ gì đó hay mà.

“...Ta đoán thôi. Mặc dù có nói với nhóc bây giờ cũng chẳng ngăn nó lại được. Ta sẽ để mấy đứa nghe giả thuyết của ta sau khi nhận được báo cáo chính thức từ Ajuka.”

... Tôi tự hỏi thứ gì đang được cất giấu trong hòn đảo đó nhỉ.

— Rồi Griselda nói với chúng tôi sau khi nhìn vào đồng hồ.

“Trước hết, chúng tôi sẽ phải mang mọi người đến Thiên đường sau chuyện này. Kế hoạch của chúng ta là sẽ thảo luận về nội dung của dự án này sau khi đến đó – tức là xác nhận những gì bên trong các hộp quà, và chào hỏi Michael-sama trước Năm mới.”

—! Cuối cùng thì nó cũng ở đây! Cuối cùng chúng tôi cũng sẽ lên Thiên đường! Ác quỷ lên Thiên đường – một chuyển ảo diệu như vậy sắp được thực hiện rồi! Ôi trời, tôi không thể không cảm ơn cái hiệp ước Hòa bình giữa Tam đại thế lực được mà! Tôi đã tò mò về nó. Vì Địa ngục là một nơi như vậy, vậy thì Thiên đường nơi các Thiên thần cư ngụ là một nơi như thế nào nhỉ? Nó cứ khiến tôi cảm thấy rất tò mò! Thế giới nào tồn tại phía trên bầu trời kia chứ!?

“Được rồi, nhớ gửi lời hỏi thăm của ta cho Michael nhé.”

Sensei chỉ vẫy tay mà không hề có ý định nào sẽ đi cùng chúng tôi cả.

Thầy không định lên Thiên đường luôn à? – À, hay là em nên nói là thầy không định trở lại đó nhỉ.”

Sensei thở dài.

“Nhóc nghĩ ta có thể trở về đó vào lúc này được sao? Mà ta cũng không ngại nếu họ cho ta phá hủy cái học viện cũ của ta ở đó đâu.”

Sensei rời đi sau khi nói như vậy.

“Được rồi, chúng ta đến Thiên đường bằng ma pháp trận dưới tầng hầm nào!”

Theo lệnh của Rias, chúng tôi di chuyển xuống tầng hầm dưới nhà Hyoudou –

Và giờ, chúng tôi lên Thiên đường đây!

Ma pháp trận dịch chuyển được vẽ trong phòng hiện giờ không phải được viết bằng các kí hiệu của Ác quỷ như mọi khi.

Irina và sơ Griselda bắt đầu niệm chú mà bình thường ai cũng nghe được trong Kinh thánh trong khi cầu nguyện. ... Hừm, việc nhìn thấy các Ác quỷ trong phòng bao gồm cả tôi cảm thấy đau đầu chứng tỏ rằng đó là một đoạn trong Kinh thánh rồi...

Chúng tôi nhận được một vòng hào quang, chỉ giới hạn với các thành viên DxD, trước để có thể lên Thiên đường. Khi tôi đặt cái vòng lên đầu – nó bắt đầu nổi lên và tỏa sáng. Quào, cứ như là tôi đã trở thành một Thiên thần thật sự rồi ấy!

Với thứ này, các loài khác ngoài Thiên thần đều có thể di chuyển tự do trên Thiên đường mà không bị “hệ thống” Chúa để lại ảnh hưởng. Nếu ai đó biết về việc Chúa đang vắng mặt hay có ảnh hưởng xấu tới hệ thống đi qua cánh cổng thì mọi chuyện sẽ rất là phiền phức. Và bằng việc đeo vòng hào quang lên, họ sẽ ngăn chặn được vấn đề đó.

ID và các thứ khác của chúng tôi đều được đăng kí bên trong nó. Vậy đây là hàng đặt làm cho mỗi chúng tôi à. Tôi cần phải chắc chắn rằng tôi không mất nó.....

Nhờ vào công nghệ giữa nhà Griogori và phe Ác quỷ hợp lại mà bọn họ đã có những thay đổi đáng kể về công nghệ của mình. Nếu hòa bình không xảy ra thì một công cụ như thế này sẽ không thể nào

được tạo ra được. Cũng có thể nói rằng những người như Asia sẽ không phải chịu số phận bất hạnh như vậy. ... Ừ, chúng tôi không được phép lặp lại thảm họa đó thêm 1 lần nào nữa.

Những người đang cảm thấy vui vẻ khi đặt chiếc vòng lên là – Asia và Xenovia.

“Asia! C-có cảm giác như mình vừa trở thành Thiên thần ấy nhỉ!”

“Vâng! Thật là vinh dự khi được đeo nó nhỉ!”

Yeah, bọn họ là những người sùng đạo thuần khiết và luôn kính trọng các Thiên thần. Vì vậy họ khó mà cưỡng lại mấy cái vòng hào quang này được. Biểu cảm của họ như sáng bừng cả lên.

Irina sau đó nói với hai người họ.

“Giờ thì. Hãy cũng cầu nguyện với 3 người chúng tôi để ăn mừng sự kiện này trước khi chúng ta lên Thiên đường nào!”

“Vâng!”

“Ừ.”

Họ cùng vào tư thế cầu nguyện thường thấy cùng với ba người bọn họ! Và còn là trong khi đeo chiếc vòng trên đầu nữa chứ!

” “Kính thưa Đức Chúa!” ”

Thiên thần Asia hử. Tôi chắc là nó sẽ hợp với cậu ta lắm...! Chỉ cần tưởng tượng thôi cũng khiến tôi mỉm cười rồi.

... Nhưng một vật phẩm cho phép DxD vào Thiên đường à. Có nghĩa là họ đã chuẩn bị sẵn trong trường hợp có chuyện xảy ra với Thiên đường rồi. ... Vậy là họ đã quan tâm đến khả năng Thiên đường bị tấn công từ trước rồi sao.

Trong khi những suy nghĩ đó thoáng qua trong đầu tôi thì một cánh cửa lớn xuất hiện bên trong căn phòng dịch chuyển. Nó trông rất là vĩ đại và như được làm từ các viên phấn vậy. Cánh cửa nặng nề mở ra.

“Đây, xin mời mọi người.”

Sơ Griselda giục chúng tôi đi qua cánh cửa đó. Irina đi vào trước tiên.

“Nhanh nào! Mọi người! Đây là thang máy dành cho các Thiên thần đó! Đừng có ngại mà vào đi!”

Irina có vẻ đang rất hưng phấn ha. Cậu ấy là người nghiêm túc với dự án Giáng sinh này hơn bất kì ai trong số chúng tôi mà. Có vẻ như cậu ấy rất vui và tự hào với việc phục vụ mọi người trong phố với tư cách một Thiên thần.

Sau khi tắt cả mọi người đều đã đi qua cánh cửa thang máy thì một khoảng không màu trắng xuất hiện trước chúng tôi. Và kí tự màu vàng bên dưới chúng tôi sáng lên!

Tôi chợt cảm thấy cơ thể mình nổi lên! Tôi cảm thấy như toàn bộ cơ thể của mình đang bị thổi lên trời vậy!

Khoảnh khắc đó, cảnh sắc xung quanh tôi thay đổi sau khi ánh sáng dịu đi. Khi nhìn xung quanh – chúng tôi thấy bản thân đang đứng trên những đám mây! Lúc nhìn lên, một cái trần màu trắng rộng lớn và sáng sủa che phủ chúng tôi!

...Chúng tôi vừa được dịch chuyển thẳng từ nhà Hyoudou lên đây à? Có nghĩa là chúng tôi lên đây bằng thang máy ngay khi các biểu tượng bên dưới chúng tôi phát sáng.

Rias và Akeno-san đều rất bình tĩnh so với tôi và Asia khi nhìn thấy nó.

Cánh cổng khổng lồ mở ra trước khi chúng tôi kịp cảm thấy bất ngờ!

Sơ Griselda và Irina bảo chúng tôi trong khi vẫn hướng về phía cánh cổng.

” “Chào mừng mọi người đến với Thiên đường.” ”

Cánh cổng khổng lồ – khi chúng tôi bước qua cổng chính của Thiên đường, một con đường lát đá trắng toát hiện ra, những tòa nhà nối tiếp nhau thành hàng cũng làm bằng đá, những tòa nhà trôi nổi, và những Thiên thần với đôi cánh trắng muốt bên trong chúng nữa! Nên nói thế nào nhỉ? Nó chói quá!

Một phần cũng vì bầu trời đang tỏa ra một thứ ánh sáng trắng khiến cho tôi không khỏi nghĩ rằng các Thiên thần, tòa nhà và con đường chúng tôi đang đi đều đang tỏa sáng!

Không hề có một tí bụi nào trên đường. Những Thiên thần qua lại nhìn chúng tôi đầy tò mò. Nếu có những người nhận ra chúng tôi thì

đương nhiên cũng có những người không nhận ra.

Sơ Griselda đang dẫn đường giải thích cho chúng tôi.

“Có tất cả bảy tầng tại Thiên đường. Đây là tầng thứ nhất – hay còn được gọi là Thiên đường đầu tiên. Tầng cao nhất, Thiên đường thứ bảy, được sử dụng làm nơi cư ngụ của đức Chúa trời. Những gì còn sót lại hiện tại chỉ là “hệ thống” đại diện cho Ngài thôi. Các Sacred Gear “hệ thống” cũng được đặt tại đó nữa.”

Tôi chắc là đã nghe từ Irina trước đó rồi. Thiên đường đầu tiên là nơi các Thiên thần làm việc và gần giống như tiền tuyến. Irina và sơ Griselda chủ yếu làm việc tại đây. Tôi đoán là họ trở lại nơi này khi phải trở về Thiên đường.

Irina nói trong khi chỉ về một tòa nhà đang nổi trên không trung (Nó được xây trên các đám mây đó!).

“Ah! Tòa nhà đó! Đó là nơi các vị Thánh dừng cảm của Michael-sama tụ tập đó! Tổ cũng hay qua đó thường xuyên đó!”

Hmm, có một tòa nhà nổi trong không trung làm căn cứ đúng là chất thật.

Irina sau đó giải thích thêm cho chúng tôi. Cô ấy chỉ thẳng lên trên.

“Michael-sama và các Thiên thần tối cao khác hiện đang ở Thiên đường thứ sáu. Đó là nơi đặt trụ sở chính của Thiên đường. Và, các Thiên thần cấp thấp nhất gồm cả mình chủ yếu tới nơi này – căn cứ tiền tuyến của Thiên đường đầu tiên.”

Vậy là Michael-san đang ở Thiên đường thứ sáu. Có nghĩ rằng đó sẽ là nơi chúng tôi phải đến.

Rias nói trong khi quan sát kĩ lưỡng xung quanh.

“Mình được bảo là cấu trúc của sàn nhàn đã thay đổi đáng kể so với trước đây đó.”

“Em nghĩ là Azazel-sensei – nhà Grigory đã sống ở Thiên đường thứ năm trước khi trở nên sa đọa ạ.”

Xenivia tiếp tục câu chuyện. Sơ Griselda gật đầu.

“Đúng vậy. Chuyện là Thiên đường thứ năm nơi nhà Grigori từng sống khi còn là Thiên thần cũng là trại tạm thời của họ nữa. Hiện giờ thì đó là nơi với nhiều cơ sở nghiên cứu rồi. Những lá bài “các vị

Thánh dưng cảm” cũng được tạo ra ở đó đó.”

Hừm, vậy là nơi Sensei từng sống đã trở thành phòng thí nghiệm để tạo ra các lá bài đó hử. Tôi có cảm giác là giữa 2 thứ đó có sự liên kết nào đó.

Như vậy, chúng tôi đến thang máy để đi lên cao hơn trong khi tản bộ như những du khách. Chúng tôi bị kiểm tra rất gắt gao từ các Thiên thần an ninh và đi qua nhiều cánh cửa dày cộp để đến được cái thang máy giống như trước đó.

Những cánh cửa khổng lồ xuất hiện khi chúng tôi đi lên cao hơn và chúng tôi tiếp tục sau khi đi qua tất cả. Việc này phiền toái thật, nhưng cần thiết để đảm bảo an ninh tại Thiên đường. Có vẻ như là sẽ có một cánh cửa để kiểm tra an ninh ở mỗi tầng. Tôi đoán là muốn đi lên các tầng cao hơn nữa thì cần phải có các đặc ân nhất định.

Chúng tôi không được phép nhìn vào Thiên đường thứ hai và thứ ba. Không như Thiên đường đầu tiên, chúng tôi đi tới cái thang máy ngay khi vừa qua cửa.

Sơ Griselda giải thích vì chúng tôi đã không nhìn được xuống dưới.

“Thiên đường mà mọi người thường nhắc tới nằm tại Thiên đường thứ ba. Đó là tầng rộng lớn nhất. Nó rộng đến mức mà chẳng ai biết được nó kết thúc ở đâu nữa. Tôi xin lỗi nhưng những linh hồn dưới đó có thể bị kích thích nếu như Ác quỷ như mọi người xuống dưới đó. Vì vậy chúng tôi muốn giới hạn mọi người xuống dưới đó tham quan.”

Vậy là Thiên đường trong quan niệm chung là Thiên đường thứ ba à. Chúng tôi đã lên đến Thiên đường thứ tư. Cũng hơi kì khi bản thân vừa được bảo là mình đã đi qua Thiên đường chung cho mọi người rồi. Hơn nữa, chúng tôi là Ác quỷ, nên điều này cũng có nghĩa rằng chúng tôi là những Ác quỷ đã vượt qua Thiên đường. – Chỉ mỗi cái câu đó thôi cũng thấy ngẫu đó chứ. Nhưng thực tế mà nói thì chúng tôi vẫn chưa được nhìn thấy nơi đó. Đây là nơi những linh hồn tìm đến vì họ không muốn nhìn thấy Ác quỷ.

Mà, rõ ràng là số lượng Thiên đường cũng tương đồng với số lượng thần thoại ha. Vậy thì nơi này chắc là Thiên đường của đạo “Công giáo” rồi. Tôi đoán rằng Thiên đường này là vùng đất sinh sống của các Thiên thần phục vụ dưới trướng Chúa trong Kinh thánh.

“Thiên đường thứ tư còn được biết đến là Vườn địa đàng. Mình đoán là câu chuyện của Adam và Eva khá nổi tiếng nhỉ.”

Irina nói với chúng tôi. Vườn Địa đàng hả! Tôi tự hỏi không biết nó có phải là một nơi giống thiên đàng không nhỉ? Tôi cũng muốn nhìn thấy nó lắm chứ, nhưng chúng tôi lại đi qua nó và tiếp tục đi lên mất rồi.

Thiên đường thứ năm quả thật là nơi có nhiều tòa nhà giống phòng thí nghiệm thật. Cũng có những tòa nhà giống hệt với những cái trong xã hội loài người hiện đại khiến cho nơi này có cảm giác thật mới mẻ. Tôi bắt đầu cảm thấy có hứng thú với nơi này dù biết rằng nó từng là nơi làm việc của Sensei... nhưng nơi mà chúng tôi hướng đến còn nằm trên cả chỗ này nữa.

Chuyện xảy ra khi chúng tôi đi vào thang máy dẫn lên Thiên đường thứ sáu. Sơ giải thích thêm cho chúng tôi như kiểu là vừa mới nhớ ra ấy.

“Về luật lệ của Thiên đường thì... nơi này không khắt khe với Ác quỷ như với Nhân giới và Địa ngục cho lắm.”

Cô ấy nói trong khi đưa ngón trỏ lên.

“Nói cách khác, nó rất là mỏng manh đối với Ác quỷ á.”

À thì, họ là Thiên thần mà. Vậy là có ác ý là một điều cấm kỵ nhỉ. Kể cả Irina cũng phải thấp sáng đôi cánh trắng đen của mình với những thứ ngoài nhưng việc dâm tặc ra. Nó khiến tôi sốc tới mức có thể nói “Chỉ cần như vậy thôi cũng đủ để khiến mấy người sa đọa ấy hả!?”.

“... Nói cho đơn giản thì Ise-senpai cần phải hạn chế suy nghĩ bậy bạ đi.”

Tôi không thể nào chống đỡ lời bình luận khắt nghiệt đó của Koneko-chan được!

“Vâng! Anh hứa là sẽ kiềm chế việc suy nghĩ bậy bạ càng nhiều càng tốt!”

Làm sao mà tôi có thể làm mấy chuyện bậy bạ trên Thiên đường được chứ!

Sau khi lên đến tầng thứ sáu, một cánh cổng và một cái cửa còn bự hơn trước xuất hiện! Dù nhìn đi đâu đi nữa thì từ mấy bức tường cho đến cánh cổng cũng phải cao hơn một trăm mét! Một cánh cổng bự y hệt mở ra chậm rãi và chúng tôi đi qua nó. ... Cánh cổng dày đến mức khiến tôi nghĩ đó là một bức tường ấy chứ! Nếu phải nói ra ai có đủ khả năng phá hủy thứ này, thì người đó ít nhất cũng phải có

sức mạnh thuộc Thần cấp trở lên. Kể cả tôi cũng không có kĩ năng nào đủ để đục một lỗ trên thứ này cả. Có lẽ đến Crimson Blaster còn không được nữa là, nhỉ? Một cánh cổng khiến tôi suy nghĩ như thế tồn tại tại Thiên đường thứ sáu này.

Sau khi đi qua nó, thứ xuất hiện tiếp theo là một tòa nhà giống một ngôi đền đang tỏa sáng một màu vàng rực.

Và cả tòa nhà tỏa ra thứ ánh sáng thần thánh khiến chúng tôi nhận ra bản thân may mắn đến mức nào để nhìn thấy một thứ như vậy! Mật độ ánh sáng của nó dày đến nỗi một Ác quỷ có thể lên bằng chỉ bằng việc nhìn vào nó thôi! Không, sự thật rằng là chúng tôi vẫn còn sống sau khi nhìn vào nó! Điều đó cho thấy nơi này vĩ đại và thần thánh đến mức nào.

Sơ Griselda giải thích cho chúng tôi trong khi đi qua con đường dẫn đến tòa nhà đó.

“Nơi đó hiện tại là cốt lõi của Thiên đường nơi các Đại Thiên thần cư trú – “Zebel”. Chúng tôi cũng gọi đó là tòa nhà như vậy. Tầng phái trên nơi này – Thiên đường thứ 7 là tầng cao nhất mà chỉ có các Đại thiên thần mới được vào.”

–“Zebel”

Đó là cốt lõi của Thiên đường, nơi Michael-san sinh sống! Và để chúng tôi được bước vào trong như vậy thì...! Nếu nghĩ kĩ về nó thì tôi vẫn chưa bao giờ được tham quan nơi làm việc của Ma vương-sama ở dưới Địa ngục cả. Và giờ lúc nhận ra thì tôi thấy mình đã đến tận đây rồi.

– Đó là những gì đang diễn ra trong suy nghĩ của tôi. Nhưng Sơ Griselda và Irina quay sang một hướng khác và dẫn đi khỏi con đường dẫn đến “Zebel”.

“Thực ra thì Zebel hiện đang được tu sửa bên trong nên các Đại Thiên thần đã dời sang chỗ khác. Michael-sama hiện đang chờ ở hướng này.”

Sơ đi về phía trước trong khi nói.

Tòa nhà đó đang được tu sửa à... Có lẽ họ đang cải thiện bên trong để chuẩn bị chống lại bọn khủng bố chẳng?

Vài phút trôi qua, chúng tôi chợt nhận ra mình đang đứng ở sân giữa của chỗ này. Có rất nhiều loài hoa khác nhau đang nở rộ đầy màu sắc

với dòng nước đang chảy nhịp nhàng. Có vẻ đây là một khu vườn.

Và rồi chúng tôi nhìn thấy một người đang ngồi tại một chiếc bàn trong ban công của một cái chòi nhỏ. Ngay khi nhìn thấy chúng tôi, ông ta đứng dậy và nở một nụ cười dịu dàng.

“Xin chào mọi người. Cũng đã lâu rồi nhỉ.”

Người đàn ông đẹp trai với đôi cánh màu vàng đỏ – đúng là Michael-san rồi! Thủ lĩnh của Thiên đường này! Tổng lãnh thiên thần huyền thoại! Lần cuối cùng chúng tôi thấy ông ấy khi đứng gần thế này là vào ngày hội thao giữa Tam đại thể lực.

“Đúng là cũng khá lâu rồi, thưa Michael-sama. Chúng tôi cảm thấy biết ơn ngài rất nhiều vì đã mời chúng tôi đến vào dịp này.”

Các thành viên của ORC cũng chào ngày ấy một cách lịch sự, trong khi Rias đại diện cho chúng tôi. Chúng tôi cần phải chắc chắn không tỏ ra thô lỗ nữa! Sau cùng thì chúng tôi đã được mời đến một nơi khá là quan trọng tại vùng đất nằm trên bầu trời này và đại diện cho các Ác quỷ nữa mà.

Ngày ấy giục chúng tôi ngồi xuống. Rồi Michael-san đặt câu hỏi cho chúng tôi.

“Mấy đứa thấy Thiên đường như thế nào?”

“Nói thế nào nhỉ. Có cảm giác thật thần thánh....”

Đó là ý kiến thật của tôi đó.

“Đây là một nơi tuyệt vời. Nếu linh hồn con người có thể thật sự đến đây sau khi chết, thì đây thật sự là một thiên đàng ạ.”

Rias nói như vậy. Cô ấy cũng đã nhìn rất chăm chú các cảnh sắc hiếm có của Thiên đường và quan sát chúng thật cẩn thận.

“Mà, đa phần người chết đều xuống Địa ngục mà nhỉ.”

Michael-san vừa nói đùa kiểu Thiên đường kìa! Tôi thậm chí còn không biết có nên cười không nữa!

“Xin đừng quá căng thẳng như vậy. Ở đây chẳng có gì cả... nhưng hãy cứ tự nhiên như ở nhà nhé.”

Khi Michael-san đưa tay lên, một Thiên thần nữa (trông ngon vãi!) đến rót trà cho chúng tôi. Thiên thần và Ác quỷ đang thưởng trà cùng

nhau trên Thiên đường, đây quả là một chuyện hiếm khi xảy ra ha.

“Làm ơn hãy để ta cảm ơn mọi người một lần nữa vì đã làm việc vất vả trong năm nay. -Quả thật là một năm nói nhiều sự kiện gây sốc nhỉ. Tuy nhiên, sự thật là nếu mọi người không có mặt thì tình hình hiện tại giữa Thiên đường và Địa ngục sẽ không được như bây giờ đâu. Cùng thưởng trà như thế này với các Ác quỷ là điều mà chẳng ai nghĩ ra được vào năm ngoái cả. Tất cả điều này đều đã có thể xảy ra nhờ vào nỗ lực của thanh niên mấy đứa, những nỗ lực để ngăn chặn hiểm họa cho các thế hệ sau. Một lần nữa, ta thành thật cảm ơn.”

Thật là vinh dự khi được Tổng quản Thiên thần khen ngợi mà!

“Ta tin rằng cô đã tới đây rồi nhỉ, Xenovia.”

“Vâng, Michael-sama. Chuyện đó đã xảy ra khi tôi đến đây để sửa chữa Durandal sau khi nó bị lãnh đạo của phe Anh hùng phá hủy ạ.”

Trong số các vật phẩm huyền thoại do Giáo hội sở hữu, Thiên đường cũng nhận giữ và sửa chữa các vật phẩm được sử dụng ở Nhân giới. Thánh kiếm kết hợp giữa Durandal và Excalibur đã được gửi đến đây để bảo dưỡng sau mỗi trận đấu. Nhìn thấy thanh kiếm được gửi đến đây vào buổi sáng và trở lại vào buổi chiều bên cạnh Xenovia là điều chúng tôi thường xuyên thấy. Sự kết hợp giữa các Thánh kiếm huyền thoại vẫn còn đang trong giai đoạn thử nghiệm, vì vậy Thiên đường mới tìm kiếm nhiều khía cạnh của nó như vậy.

Sau đó, chúng tôi chuyển qua thảo luận về dự án Giáng sinh mà Michael-sama đã cho chúng tôi thấy lịch trình cũng như nội dung của nó. Chúng tôi trao đổi ý kiến và thảo luận về cách mà chúng tôi sẽ giao quà.

“Cũng đến lúc người nghĩ ra dự án này đi thực địa rồi. Ta đoán là chỉ cần để cậu ta xác nhận lần cuối là được. Và chắc chắn rằng mọi người đều khá là bận rộn nên cứ xác nhận chi tiết của dự án rồi quay lại vị trí của mình đi.”

Nói xong, Michael-san kết thúc buổi thảo luận về dự án Giáng sinh.

Ra vậy, cũng đến lúc người bắt đầu dự án này đến với Nhân giới, tại khu phố Kuou này.

Sau khi xác nhận dự án Giáng sinh, chúng tôi đưa ra một vật thể tròn.

“Và đây là – viên ngọc có chứa linh hồn bị phong ấn của Grendel.”

Như tôi đã nói, thứ này chứa đựng linh hồn của Grendel sau khi bị chúng tôi đánh bại trong cuộc chiến bảo vệ học viện Auros. Chúng tôi đến Thiên đường sau khi lắng nghe ý kiến của đồng đội để cho họ kiểm tra và bảo quản nó.

Ác long tên nào cũng rất là lì lợm. Kể cả khi linh hồn bị phong ấn như thế này, vẫn có khả năng ý thức của chúng rò rỉ ra bên ngoài. Vì vậy Azazel-sensei đã nói chúng tôi nên giao lại những thứ như thế này cho Thiên đường, vốn chuyên về những chuyện như này.

Michael-sama nói sau khi nhận viên ngọc về.

“Bên ta sẽ xem xét và cất giữ thứ này trong khi hợp tác với nhà Grigori.”

Được rồi, vậy là từ giờ mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Cuộc thảo luận với Michael-san kết thúc và trong khi buổi tiệc trà tiếp tục, chúng tôi nghe thấy một giọng nói.

“Thưa Michael-sama.”

Đó là một giọng nữ cao. Khi tôi nhìn về hướng đó – tôi nhìn thấy một người đẹp với nụ cười dịu dàng cùng mái tóc vàng uốn lượn như những con sóng. Số cánh sau lưng cô ta cũng ngang bằng với Michael-san. Cô ấy xuất hiện trong trang phục Ông già Nô-en.

“Ồ, là Gabriel đó hả.”

“Gabriel-sama.”

Michael-san và sơ Griselda cũng thốt ra tên của người đẹp đó.

Vâng, người phụ nữ này không ai khác chính là Thiên thần đẹp nhất chốn Thiên đường này! Một trong bốn Đại Thiên thần, Gabriel-san! Vẻ đẹp của cô ấy quá là chói lóa đi, chắc tôi đui mắt! Hơn nữa, ta có thể thấy cơ thể của cô ấy quyến rũ đến mức nào mặc dù bản thân đang mặc bộ trang phục ông già Nô-en, vốn chẳng hở hang là mấy! À, ngực của cô ấy to đến mức choáng ngợp luôn ấy! Cặp vú đó chắc chắn tràn ngập lòng trắc ẩn và phước lành đây mà!

“Ôi trời~, Griselda-chan và mọi người đều ở đây cả à. Nhất là các Ác quỷ mà ta chưa gặp kể từ kì hội thao ấy nhỉ. Mọi người ra sao rồi?”

Gabriel-san nhận thấy và chào chúng tôi một cách lịch thiệp. Khoảnh khắc cô ấy cúi xuống, cặp vú khổng lồ đó nảy lên! Chỉ là do tôi hay

chúng đang tỏa sáng vậy hả!?

Tôi đoán là cặp vếu của một Đại Thiên thần chắc phải chứa đầy Thánh lực ấy nhỉ. Tôi không thể ngừng nghĩ như vậy được!

Khoảnh khắc đó, một vòng tròn với nhiều tầng biểu tượng của Thiên thần xuất hiện xung quanh tôi! Đó không phải là ma pháp trận. Đó chắc hẳn là các ký hiệu Thiên thần sử dụng.

“—!? C-chuyện gì đây!? Sao lại có cái gì giống như kết giới hiện ra thế này!?”

Tôi bị sốc khi một kết giới đột nhiên hiện ra nhưng Michael-san chỉ gượng cười.

“Xin lỗi nhé. Đây là một hệ thống được kích hoạt tự động mỗi khi ác ý xuất hiện vượt mức cho phép trên Thiên đường. – Nói cách khác, đây là thiết bị để ngăn chúng tôi sa ngã ấy mà. Bình thường thì nó chỉ kích hoạt với một Thiên thần có ham muốn tăng cao, để khống chế họ. ... nhưng có vẻ như là nó cũng kích hoạt với Sekiryuutei nhỉ.”

Một thiết bị chống sa ngã hả! Vậy ý ông ấy nói là nó kích hoạt bằng cách phản ứng với tà ý của tôi ấy hả! Vậy nghĩa là tôi có nguy cơ sa ngã nếu là Thiên thần à?

“...Ise-senpai này giờ cứ nhìn chăm chăm vào ngực Gabriel-sama bằng cặp mắt dâm tặc đó.”

Một lần nữa, tôi lại bị Koneko-chan chỉ trích nặng nề! Vâng! Đúng là tôi đã bị phân tâm bởi cặp vếu của Gabriel-san đó!

Bản thân Gabriel-san không tỏ ra quan tâm lắm mà chỉ mỉm cười với tôi.

“Ôi trời~, cậu nhóc Ác quỷ này hư hỏng quá đi. Như vậy là không được đâu, nhé? Hư này~”

Tôi bị búng vào trán một cái. ... Aaah, đúng là cách cô ấy trừng phạt cũng dễ thương thật!

Tôi cảm thấy hưng phấn hơn nhưng kết giới thắt chặt lại đến mức tôi cảm giác là còi báo động sắp hú lên đến nơi rồi!

“Có vẻ như an ninh vừa được siết chặt nhỉ...”

Kể cả Asia cũng cảm thấy bối rối trong tình huống này.

“.....Geez, Ise à, bình tĩnh lại đi.”

Và có vẻ như Rias cũng cảm thấy ngạc nhiên với phản ứng của tôi nữa.

X-xin lỗi mà! Vì đã cho mọi người thấy chuyện xấu hổ thế này!
Không biết tại sao nhưng vết của Gabriel-san kích thích tôi một cách mãnh liệt! Nên nói thế nào nhỉ? Cũng lâu rồi tôi chưa cảm thấy như thế này!

Điều đó cho thấy vết của cô ấy thần thánh đến cỡ nào!

“Ồ, chẳng phải là Ise-dono cùng những người khác đó sao.”

Khi quay người lại, tôi nghe thấy một giọng nói quen thuộc – Ra là Joker Dulio. Ông ta đến cạnh chúng tôi với một nụ cười.

“Dulio, vừa đi dạo về đây à?”

Dulio cúi đầu khi nghe câu hỏi của Michael-san.

“A, vâng thưa ngài. Và xin thứ lỗi vì đã yêu cầu ra ngoài hít tí không khí vào thời điểm thế này...”

“Chính là vì đây là một thời điểm như thế nên nghỉ ngơi đôi lúc cũng là điều cần thiết. Và ta tin rằng là cậu cũng sẽ giúp đỡ dự án này chứ nhỉ Dulio?”

“Vâng, dĩ nhiên rồi ạ. Tôi rất giỏi việc phát quà đó.”

Ồ, tôi đã nghĩ là Dulio sẽ không tham gia vì tên đó đã chẳng ra mặt suốt từ đầu. Vậy là Dulio cũng sẽ tham gia vào dự án Giáng sinh này.

– Rồi Sơ Griselda cũng thay đổi chủ đề khi hỏi Michael-san.

“Thưa Michael-sama. Có lẽ cho họ biết về việc đó sẽ tốt hơn chẳng?”

Michael-san gật đầu.

“Cô nói đúng. Chuyện cũng không hẳn là không liên quan đến họ nhỉ. Sự thật là hiện giờ có nhiều nhân viên trong Giáo hội đã bị tấn công.”

—!

... Các nhân viên của Giáo hội bị tấn công sao? Bầu không khí đột nhiên trở nên mờ ám.

Mọi người trở nên nghiêm túc về báo cáo đó và bắt đầu cảnh giác với những gì mà ông ta sắp nói. Michael-san tiếp tục.

“Thương vong không chỉ riêng với các thủ lĩnh của Vatican, nó còn xảy ra với các thành viên quan trọng của những chi nhánh khác nữa. Chúng ta vẫn đang điều tra các vụ việc này để tìm ra thông tin chính xác, nhưng có vẻ như có người đã cảm thấy sự hiện diện của bọn Ác long trong việc này. Vậy nên khả năng cao là-”

” Là Qlippoth, đúng không ạ?”

Rias tiếp lời ông ấy. Michael-san cũng gật đầu.

“Đúng thế. Vì vậy xin mọi người hãy cảnh giác. Trong khi chúng ta không biết động cơ thật sự của chúng là gì, nếu mất cảnh giác, chúng ta chắc chắn sẽ bị thương. -Bọn chúng là những tên mưu mẹo mà.”

.....Sự hiện diện của bọn Ác long à. Và việc đám Qlippoth đi tấn công những người có liên hệ với Giáo hội như vậy.... Thì, bọn chúng là khủng bố nên làm vậy cũng không có gì lạ. ... Nhưng chúng tôi lại không biết được mục đích của chúng là gì. Khủng bố hàng loạt sao? Nghe cũng hợp lý đấy chứ.....

Trong khi cảm thấy bất an, chúng tôi trở lại Nhân giới sau khi kết thúc buổi thảo luận với Michael-san và Gabriel-san.

Phần 2

Chúng tôi quay lại nhà Hyoudou và đi lên cầu thang từ tầng hầm (sau khi chia tay Sơ Griselda ở Thiên đường). Và rồi tôi nghe có tiếng cười từ phòng khách.

Khi đến đó – vì ai cũng tò mò mà – chúng tôi thấy mẹ tôi đang nói chuyện với một người đàn ông. Ông ta có mái tóc màu nâu và mặc một bộ đồ tu sĩ. ... Nhìn quen phết đấy chứ. Mà đúng hơn là tôi đã nhìn thấy màu tóc đó ở đâu đó ấy nhỉ.....

Ông ta nhẹ nhàng mỉm cười khi nhận thấy chúng tôi. Về mặt đó nói rằng ông ta biết tôi.

“Xin lỗi vì đã làm mọi người thất vọng, nhưng ta đến rồi đây.”

“Papa!”

“Ôi, Thiên thần của ta! Con có khỏe không?”

Irina và người đàn ông đó ôm lấy nhau! Đúng rồi! Giờ thì tôi nhớ rồi!

Thảo nào thấy ông ta quen quá!

Người này chính là cha của Irina đó!

Irina cũng hạnh phúc ôm lấy ông ấy.

“Dĩ nhiên rồi ạ! Papa cũng có khỏe không?”

“Đương nhiên rồi.”

Mẹ tôi kể cho tôi nghe trong khi vui vẻ nhìn hai người họ.

“Ise. Vị này là cha của Irina-chan đó. Con có nhớ ông ấy không? Mẹ đã sốc khi biết ông ấy trở về đột ngột vậy đó.”

Cha của Irina chìa tay về phía tôi.

“Xin chào, Hyoudou Issei-kun. Cậu còn nhớ ta không?”

“Trí nhớ của con có hơi tệ nhưng con vẫn còn nhớ bác một chút thôi ạ. Con xin lỗi vì lúc đó con vẫn còn nhỏ quá ...”

“Ồ không, không sao cả. Cả cháu và Irina đều còn nhỏ lúc đó mà. Cũng không trách được nếu trí nhớ của cháu có hơi mờ nhạt nhỉ.”

Gia đình Shidou sống gần đây. Cha của Irina thường mang quà vật và nước ép cho chúng tôi mỗi khi tôi qua nhà cậu ấy chơi. Tôi nhớ rõ ông ấy là một người dịu dàng đến thế nào. Mẹ của cậu ấy cũng là một người dịu dàng. Oh yeah. Mẹ của Irina đang điều hành một nhà hàng Nhật ở Anh nhỉ. Họ nói rằng cha mẹ cậu ấy đều biết về việc chuyển sinh thành Thiên thần của con gái họ rồi. Chỉ riêng phần đó là khác biệt so với nhà Hyoudou thôi. Tôi... vẫn chưa kể cho gia đình về việc được chuyển sinh thành Ác quỷ nữa.

Bố của Irina mỉm cười nói.

“Theo kế hoạch thì ta sẽ làm việc với Irina-chan trong dự án này nên hãy thảo luận sau nhé. Ta có mang quà cho mấy đứa đây.”

Thế là chúng tôi nhận ra.

Ra vậy, người đã nghĩ ra dự án Giáng sinh này chính là... cha của Irina!

Như vậy, chúng tôi dùng bữa tối cùng nhau trong khi nói chuyện rất vui vẻ.

Bố của Irina kể cho chúng tôi nghe những câu chuyện hào hùng về cậu ấy. Chúng buồn cười đến nỗi khuôn mặt cậu ấy đỏ hết cả lên vì hầu hết chúng đều giống như lời khen ngợi của một người cha dành cho con gái vậy.

“Geez! Papa à! Sao lại nói hết cả mấy cái tiểu sử đáng xấu hổ của con trước mặt cha mẹ của Ise-kun vậy chứ!”

“Hahaha, ta xin lỗi mà. Đáng lẽ chỉ cần nói con dễ thương như thế nào là đủ rồi nhưng ta không cưỡng lại được.”

Irina nổi giận khi nghe vậy. Kể cả khi nổi giận như vậy, cậu ấy trông vẫn dễ thương ghê. Hiếm khi thấy Irina nổi giận như thế này nhỉ. Chỉ riêng việc đó thôi cũng khiến tôi nghĩ việc ăn tối với hai bố con họ đáng giá đến cỡ nào.

“Ồ, mấy đứa vừa trở về từ Thiên đường à.”

Azazel-sensei đã quay lại nhà Hyoudou.

“Anh chắc là cha của Irina chỉ. Tôi là Azazel.”

“Ừa, đây chẳng phải là... cựu Thống đốc sao. Ngài có khỏe không. Tôi là Shidou, vừa giữ vai trò Mục sư và cũng là đại diện cho Giáo hội Tin lành. Irina chắc hẳn đã được ngài chăm sóc nhiều rồi nhỉ...”

Sensei và bố của Irina bắt tay nhau. Từ góc nhìn của bố Irina thì Sensei là cựu Thống đốc của các Thiên thần sa ngã và cũng là giáo viên dạy tại ngôi trường con gái mình theo học.

Vì Azazel-sensei đi vào phòng VIP một lần nữa nên bố Irina hắng giọng một cái và nói.

“Xin hãy để tôi tự giới thiệu một lần nữa. Tên của tôi là Shidou Touji, và cũng là người nghĩ ra dự án Giáng sinh này. Tôi là mục sư của Giáo hội Tin lành tại Anh.”

“Thầy biết là cha em từng là một người trừ tà à?”

Irina thêm vào. Một mục sư hử. Nếu nhớ không lầm thì một giáo sĩ nam sẽ được gọi là một cha xứ trong Công giáo và một mục sư trong Tin lành. Hử? Chẳng phải mục sư là giáo viên chứ không phải là giáo sĩ sao? Thì đúng là họ có nói rằng cách họ được gọi và bản thân bài thuyết giảng thay đổi tùy theo giáo lý nữa. Chỉ là, khác với các tu sĩ thì mục sư được phép kết hôn.

“Chuyện là như vậy đó, nên hôm nay chúng ta sẽ xác nhận những điều cần làm trong cái sự kiện này, lí do tại sao ta bắt đầu nó, và rồi chuẩn bị cho ngày tổ chức nữa.”

Sau đó, ba của Irina giải thích cho chúng tôi lí do ông ấy nghĩ ra dự án này và những điểm cần chú ý. Về cơ bản thì chúng tôi đã được giải thích trước đó rồi nên những gì ông ấy nói khá dễ hiểu. Lí do ông ấy nghĩ ra dự án này đơn giản chỉ là một hình thức thể hiện lòng biết ơn đối với ơn người nơi đây. Còn nếu nói trắng ra thì là một dạng chi phí bồi thường cho những điều bất tiện do chúng tôi gây ra.

Điều bất ngờ nhất chính là ba của Irina là trưởng phòng của bên Tin lành đó! Có vẻ như là ông ấy khá là quan trọng đối với một số chi nhánh. ... Là VIP đó! Lí do ông ấy không mang vệ sĩ theo là vì ông đã từ chối với lí do đây là một nơi quen thuộc với mình.

Ba của Irina, sau khi vừa giải thích ngắn gọn về dự án Giáng sinh, bắt đầu lục trong đồng hành lí sau khi nói “À phải rồi, ta có quà này”.

Và thứ mà ông ấy lấy ra là một – cái nắm cửa. ... Một tay nắm cửa. Tại sao? Trong khi mọi người còn bối rối thì ba của Irina giải thích sau khi thay tay nắm cửa của phòng VIP bằng món quà đó.

“Thứ này hoạt động ở đâu cũng được nên là cứ gắn đại vào một cánh cửa ha. Ví dụ như là cửa phòng này. Mấy đứa tháo ra và thay bằng cái tay nắm này, rồi sau đó mở ra–”

Và thứ xuất thiện sau đó là một căn phòng xa lạ và cực kì rộng! Gì đây? Mặc dù ông ấy mở cửa từ bên trong phòng VIP, nhưng thứ chúng tôi thấy không phải hành lang mà là một căn phòng lạ hoắc nào đó!

Căn phòng rộng cỡ 20 chiều... không, còn hơn thế nữa ấy chứ. So với căn phòng đã qua cải tạo của tôi thì chắc nó còn lớn hơn nữa. Có nhiều tượng Thiên thần, tranh chân của các nhà tiên tri và đồ trang trí trông như sẽ mang lại may mắn cho chúng tôi, được đặt trang trí trong phòng. Nó cho tôi cảm giác Ác quỷ chúng tôi nếu bước vào sẽ phải nhận sát thương luôn ấy chứ.

Thứ nổi bật nhất chính là cái giường to đùng nằm ngay giữa căn phòng, một chiếc giường với một cái mái che!

Ngoài chiếc giường, căn phòng không hề được đặt thêm bất kì một món đồ nội thất nào khác nữa. Mà nói thật thì tôi không thể ngăn mình cảm thấy bầu không khí bí ẩn tỏa ra từ nó được. Nên nói thế

thể làm mọi thứ trong đó ư!? À, ồ, tôi có nhớ Irina và Xenovia đã từng nói về chuyện này chuyện kia rồi. Nếu Michael-san nghĩ ra ý này dành cho Irina... Mặc dù tôi không thể nào đoán được rằng họ sẽ thực sự sử dụng toàn bộ công nghệ mà Thiên đường đang sở hữu để tạo ra nó đó...! Tôi đã nghĩ là Thiên đường, hay Michael-san, sẽ sử dụng công nghệ của mình vào mấy việc hệ trọng hơn không như nhà Grigori và Địa ngục chứ! Nhưng hoàn toàn không phải! Kể cả Thiên đường cũng sử dụng công nghệ của mình vào mấy việc kì quặc mất rồi. Họ nghĩ cái gì mà lại đi tạo ra cái nằm cửa vào phòng tạo em bé như thế này chứ hả! Thật là, đến Thiên thần cũng dồn tâm huyết vào mấy thứ buồn cười nhưng kì cục này nữa chứ!

Ba của Irina, với khuôn mặt đầm đìa nước mắt, đặt tay lên vai tôi.

“... Ise-kun, ta gửi gắm cháu ngoại của ta vào tay cậu đấy.”

“À-ừm, c-cháu xin lỗi...”

Kể cả khi bác có mang cái từ cháu ngoại vào vấn đề này đi nữa thì... Tôi không biết phải phản ứng ra sao nữa... Nhưng ba của Irina không hề nhận ra sự bối rối của tôi mà chỉ gật đầu.

“Yup yup! Con trai hay con gái cũng không quan trọng đâu! Mà không, thật ra thì ta chỉ muốn có thật nhiều cháu ngoại mà thôi! À, nếu là cháu gái thì con bé chắc chắn sẽ dễ thương như Irina-chan... Mà nếu con bé là con của Thiên thần thì có lẽ con bé sẽ dễ thương như Thiên thần chẳng? Và ta đoán nếu là con trai, thằng bé sẽ dũng cảm như một con Rồng ha...”

Ừây, coi bộ tâm trí ông ấy lạc trôi luôn rồi. Cái tính này y hệt Irina luôn! Đúng là cha nào con nấy ha! Cái tính xấu của ông ấy đã được di truyền cho Irina mất rồi!

Sau khi nghe vậy, Irina-

“Ba là đồ gốc đồ gốc đồ gốc đồ gốc đồ gốc! Papa là đồ gốc! Michael-sama! Có bao nhiêu người, sao ngài lại chọn papa chứ!? Mình không thể chịu nổi chuyện này nữa rồi! Ise-kun sẽ ghét mình mất!”

Cậu ấy giấu mình vào một góc trong phòng VIP rồi. Tớ hiểu mà, Irina. Khó mà đỡ được mấy việc như này ha. Và còn là do ba của mình mang tới nữa chứ! Cái thể loại làm nhục gì thế này!?

“...Căn phòng này cũng là một dạng đột phá đó chứ.”

“Một khi đã vào trong thì chỉ có một việc cần phải làm thôi...”

Những người cảm thấy rất là hứng thú với căn phòng này lại là Rias và Akeno-san!

“... Đây có lẽ là căn phòng mà mình không muốn Nee-sama tìm thấy một chút nào hết.”

“Quả thật là chị ấy sẽ không buông tha Ise-sama cho đến lúc anh ấy khô kiệt sau khi đã vào trong ha.”

Kể cả Koneko-chan và Ravel cũng nói đến mấy thứ đáng quan ngại rồi!

“Asia, hãy mượn nó vào lần tới nhé.”

“...N-nó đúng là một căn phòng mà tụi mình phải chuẩn bị thật kĩ đó!”

Và phía Xenovia và Asia cũng đang rất là sôi nổi!

“... Ôi trời! Đầu mình đã đầy ắp mấy thứ thiếu đứng đắn rồi! Điều này vẫn còn quá sớm với mình mà! Nói thật là còn quá sớm đó!”

Có vẻ như Rossweisse-san đang lắc đầu liên tục với khuôn mặt đỏ rục!

Người đặt tay lên vai tôi khi nhận ra tôi đang cảm thấy bối rối như thế nào, là Azazel-sensei. Ông ta đang trưng ra cái bản mặt thô tục đó kìa!

“Em làm được rồi Ise! Sẽ không có cái tình huống mà Ác quỷ và Rồng có thể quan hệ với Thiên thần mà không làm họ sa ngã đâu! Uầy, cái tên háo sắc này!”

“Eh... E-em á...?”

Tôi chỉ có thể cười gượng gạo nhưng Sensei lại cảm thấy bối rối khi nhìn thấy mặt tôi.

“.....”

Ông ấy bắt đầu nói sau khi ngừng một lúc.

“... Hmm, đúng là ta đã có cảm giác mơ hồ về điều này...”

Sensei gãi cằm mình.

“... C-chuyện gì vậy ạ?”

Sensei thở dài khi nghe câu hỏi đầy hiếu kì của tôi.

“Ham muốn của nhóc đúng là đã yếu đi hẳn kể từ lúc bắt đầu hẹn hò với Rias nhỉ. Trước đó thì nhóc lúc nào cũng thèm muốn mấy cái trò dâm tặc đó... nhưng có lẽ kể từ lúc trở thành một raijuu thì ta cũng không còn cảm thấy nhóc còn ham muốn nhiều như lúc trước nữa.”

“—!?”

... Thầy ấy không thể cảm nhận bất kì ham muốn nào sao....? Từ tôi á...?

“... H-ham muốn tình dục sao...”

“Hay là nhóc đã dùng Dress break và vếu ngữ trong mấy trận gần đây không hử? Mặc dù mấy cái đó cũng không phải là thứ nên dùng thường xuyên đâu.”

“K-không, em đâu có dùng đâu.”

Khi thầy ấy nói như vậy, tôi chắc chắn đã không sử dụng chúng cho dù đối thủ có là phụ nữ đi nữa... Lần cuối tôi dùng chúng là... trận đánh với Jeanne từ phe Anh hùng thì phải. Trong trận tập kích của các ma thuật sư, họ đã dùng một đội quân không phụ nữ để tấn công vì lo ngại năng lực của tôi.

Có lẽ Sensei cảm thấy khá là kì quặc nên thầy ấy hỏi tôi.

“Hmm? Nhóc đã không dùng chúng đánh với cả Tử Hỏa Walburga nhỉ? Cô ta là phụ nữ mà, đúng chứ? Đáng lẽ nhóc phải đoán được di chuyển của cô ta nếu dùng vếu ngữ chứ?”

“...!?... E-em đã không sử dụng nó lên cô ta sao...”

Ôi trời ơi! Tôi chỉ vừa phát hiện ra thôi! Hồi đó tại nơi ấy! Tôi đã đánh với Walburga vào lúc đó! Cô ta đang đánh nhau với Saji nhưng tôi chắc chắn đã ở đó! ... Chẳng phải tôi đã có thể hỗ trợ Saji bằng cách kích hoạt vếu ngữ sao...? Tại sao tôi lại không nghĩ ra chứ? Có phải là vì tôi đã nhìn thấy cái lớp nấu ăn kinh khủng đó của Fafnir không nhỉ? Không, nếu là tôi trước kia thì kể cả thấy một thứ như vậy, tôi vẫn nói về vếu được mà.

—Đó là vì có vếu ở đó thôi.

Đôi tay tôi run rẩy. Đó là vì tôi cuối cùng đã nhìn thấy cái thay đổi

nhỏ nhoi đó.

Sensei nói với tôi, vẻ lo lắng.

“... Oioioi, thiệt đó hả? Một trong những điểm mạnh của nhóc là cái ham muốn luôn xuất hiện trong lúc đánh nhau đó. Chẳng phải đó là cách mà nhóc đã vượt qua các cuộc chiến sinh tử cho đến giờ sao? Quả thật đối thủ là một Pháp sư lành nghề và sở hữu cả thánh vật, thanh Longinus nữa. Có khả năng cao rằng những kĩ năng đó sẽ không có hiệu quả. Ra vậy. Thì ra đó là lí do nhóc không sử dụng vũ khí nhỉ.”

... Tôi đã không dùng. Kể cả cái suy nghĩ không sử dụng tới nó còn không lướt qua đầu tôi nữa. Nếu là trước kia thì chẳng phải tôi sẽ nghĩ là “Chỉ cần đối phương là phụ nữ thì mình sẽ nhìn thấu suy nghĩ của họ!” sao?

“Dù gì thì đó cũng là một trong những dấu hiệu cho thấy nhóc đã phát triển thôi, nhưng... có những kẻ đã trở nên yếu đi sau khi kiếm được một người phụ nữ cho riêng mình đó. Mà ta nghĩ chắc sẽ ổn thôi.... Mọi người ai cũng chú tâm đến hành động của nhóc mà. Vì vậy, thêm cả cái ham muốn của bản thân, hãy mở rộng và nâng cao năng lực của bản thân thêm nữa đi.”

... Tôi đã hài lòng sau khi đã có được bạn gái ư? Hoang đường! Tôi, người được xưng tụng là hiện thân của ham muốn, thì làm sao có thể thay đổi sau khi đã có bạn gái được chứ... ! Con đường trở thành Vua Harem vẫn còn xa lắm, và tôi vẫn còn là trai tân! Thầy đang nói rằng tôi đã thay đổi chỉ vì vậy thôi sao!?

... Chẳng có gì là lạ nếu mấy thằng con trai tuổi tôi có ít nhất một đứa bạn gái chứ hả! Chẳng phải việc tôi có bạn gái là bình thường sao!? Có một sự khác biệt rất lớn giữa môi trường của tôi trong quá khứ và hiện tại đó! Tôi cũng không hề nhớ là đã từ bỏ quan điểm thèm muốn cơ thể phụ nữ nữa! ... Tôi không hề nhớ đã làm một việc như vậy lần nào cả...

Sensei đặt tay lên đầu tôi, người đang cảm thấy ử rử.

“Đừng có ử rử như vậy. Nhóc chỉ cần tăng ham muốn tình dục của mình lên thôi mà. Xem nào... nhóc đã gặp Gabriel trên đó rồi nhỉ?”

“V-vâng. Em đã gặp rồi ạ.”

Sensei lại đưa cái bản mặt đòi trêu đùa ra một lần nữa.

“Vếu của cô ta. Chúng rất là tuyệt, đúng chứ?”

“Vâng! Chúng thật sự rất là tuyệt vời!”

Chà, cặp vếu đó phải nói là có một không hai luôn ấy chứ! Chúng thần thánh đến mức tôi đã tưởng bên trong chúng có chứa một loại sức mạnh bí ẩn nào đó luôn mà. Vì vậy tôi đã không thể ngăn bản thân nhìn chăm chăm vào chúng được!

Sensei bắt đầu nói chuyện nghiêm túc.

“Cặp vếu đó... đã từng khiến đôi cánh ta nhuộm đen chỉ vì ta đã tưởng tượng đến việc chạm vào chúng hồi còn ở Thiên đường đấy. Vẫn chưa có tên nào chạm vào được cặp vếu của Gabriel đâu. Theo những gì mà các nữ Thiên thần thấy được – họ miêu tả rằng đó là cặp vếu hoàn mỹ nhất trên thế giới này đó.”

– Cặp vếu hoàn mỹ nhất.

Thật là một lời ca ngợi tuyệt vời! Tôi thật sự muốn nhìn thấy cặp vếu đó ít nhất 1 lần trong đời!

“Thậm chí ta còn nghĩ rằng nếu mình sa ngã sau khi đã chạm vào chúng thì có khi còn tốt chán.”

Tôi hiểu được mà! Kể cả nếu được sinh ra làm Thiên thần, tôi cũng sẽ không ngại việc sa ngã nếu được chạm vào cặp vếu hoàn mỹ nhất đâu!

... Ah!

Có cảm giác là một điều gì đó mà tôi đã quên mất đang quay lại sau khi nhớ tới bộ ngực của Gabriel-san rồi.

Sensei cũng mỉm cười với tôi.

“Đó là một bộ mặt dâm đang tốt đấy. Có vẻ như nhóc đã không trở về tay trắng từ Thiên đường rồi nhỉ. Ise, nếu nhóc muốn hoàn toàn phục hồi ham muốn như lúc trước, cách tốt nhất là mong muốn nhìn thấy những cặp vếu cỡ đó thôi. Và bằng cách nhìn chúng, nhóc sẽ tìm được câu trả lời. Nếu đã được cho phép vào Thiên đường, có lẽ nhóc sẽ đạt được ước mơ năm xưa của ta cũng nên.”

Sensei vòng tay qua tôi và thì thầm.

“- Ise, hãy nhắm đến cặp ngực khủng nhất trên Thiên đường đi.”

“V-vâng. Em chắc chắn sẽ nhìn được cặp vưu của Gabriel-san trong tương lai không xa!”

Cả thầy và trò đều ôm chầm lấy nhau, nước mắt lưng tròng!

Để mặc các cô gái đang trầm trồ với căn phòng tạo em bé say lưng, tôi và Sensei thể hiện tình đồng chí giữa những tên hám gái với nhau.

Đúng là vấn đề với căn phòng vẫn còn đó, nhưng cuối cùng chúng tôi lại có một buổi thảo luận nhanh về tương lai sau khi cha của Irina rời đi. Đó chủ yếu là việc sắp xếp thời gian cho việc luyện tập và công việc của Ác quỷ mà thôi. Nhân tiện thì Sensei đã mời cha của Irina ra ngoài rồi.

“Trường phòng Shidou ơi! Anh có muốn đến một cửa hàng do cấp dưới của tôi điều hành không?”

“Như vậy có được không? Ôi trời, tôi đang tính sẽ đi đâu một chút vì cũng khá lâu rồi tôi chưa quay lại đây mà.”

“Vậy thì tốt rồi. – Ngài có thích vưu không?”

“Có, ta yêu chúng ấy chứ.”

“Vậy thì không thành vấn đề! Thiết tình, anh đúng là một mục sư hứng tình quá đó! Nào, hãy cùng tận hưởng phố đêm của Kuou thôi!”

“Hahaha! Irina-chan, nhớ giữ bí mật với mẹ con nhé?”

Họ rời đi vào màn đêm của thành phố sau khi nói thế! Nguyên tắc của Azazel-sensei vào ban đêm là không những chỉ phục vụ lão già Odin mà còn cả những ai có liên quan đến Thiên Chúa giáo nữa! Khuôn mặt của cha Irina khi nói mình yêu vưu trông vui vẻ thật! Đúng là một lão già biến thái! Xenovia thậm chí phải thốt lên “Đúng là cha của Irina mà. Ông ấy nhìn dâm thật”.

... À thì, hãy tạm gác chuyện đó sang một bên. Mặc dù là tôi cũng muốn đi với họ lắm.

Đúng như tôi nghĩ, khi kiểm tra lịch trình, tôi thấy rằng mình sẽ không có thời gian đi chơi với Matsu da và Motohama nữa. Hơn nữa, chúng tôi còn không biết khi nào bọn Qlippoth sẽ tấn công. Vậy nên ngay từ đầu tôi đã không có thời gian để đi chơi rồi.

“Giờ thì, hôm nay tới đây thôi. Mọi người làm tốt lắm.”

Công việc hôm nay của chúng tôi kết thúc khi Rias ra hiệu. Hôm nay

là một ngày bận rộn, hết lên Thiên đường để họp về sự kiện Giáng sinh rồi còn đón ba của Irina nữa. Có liên hệ với DxD thật sự rất là vất vả ha.

... Rồi có gì đó bất chợt nảy ra trong tâm trí tôi nên tôi quay sang hỏi Koneko-chan đang rửa các tách trà.

“... Nè, Koneko-chan. Có phải anh đã bớt dâm hơn không?”

“... Anh vẫn còn dâm đó chứ.”

Koneko-chan trả lời ngay lập tức.

“P-phải rồi ha?”

Nếu như Koneko-chan nói vậy thì tức là tôi vẫn còn dâm nhỉ. Nhưng Konek-chan thêm vào.

“... Nhưng.”

“Nhưng?”

“Cái mặt dâm của anh nhìn bình thản hơn lúc trước nhiều.”

“—!”

... Kể cả Koneko-chan với bản năng sắc sảo đối với sự dâm dục cũng nói là tôi đã bớt dâm hơn trước rồi.

... Tôi nghĩ là mình cần phải suy nghĩ lại mới được. Nó khiến tôi sợ khi nghĩ rằng việc nguồn gốc sức mạnh của tôi yếu đi sẽ ảnh hưởng đến tôi như vậy. Hmm, tôi nên làm gì đây? Hay là thảo luận với Rias nhỉ?

Khi suy nghĩ như thế, Rias bắt chuyện với tôi.

“Ise, em có rảnh không?”

“... Vâng, có chuyện gì không ạ?”

“Ừm, chuyện là chị vừa nhận được một cuộc gọi từ gia đình nên bây giờ chị phải trở về lâu đài rồi.”

Một cuộc gọi từ nhà Gremory sao? Vậy là chị ấy phải tạm thời trở về lâu đài à.

“Vậy là có chuyện gì đó đã xảy ra ạ?”

Ria nghiêng đầu khi tôi hỏi.

“... Có vẻ như đó không phải là một tin tốt lành gì cho lắm. Cứ nghĩ về thời điểm mà chúng ta đang phải đối mặt đi. Cũng không có gì lạ nếu chuyện gì đó xảy ra. Chị cũng đang tính đi gặp Onee-sama nên chị sẽ về nhà ít lâu. Tối mai là chị về rồi.”

... Thường thì chị ấy sẽ nói thẳng cho tôi nghe nếu mọi việc thật sự nghiêm trọng, và nếu họ đã gọi Rias về thì chứng tỏ thông tin đó phải được truyền đạt trực tiếp và không được để lộ cho quần chúng. Tôi cũng lo về những việc thực sự đã xảy ra nhưng cũng an tâm vì chị ấy có thể gặp Grayfia-san.

“Em rõ rồi ạ. Vậy thì tụi em sẽ dọn dẹp phần còn lại. – Gửi lời chào của em đến Grayfia-san nhé.”

Nghe tôi nói, chị ấy mỉm cười trả lời “Được, chị sẽ làm vậy. Cảm ơn em nhé.”

Phần 3

Vào khuya đêm hôm đó-

“... Hmm, Ise... em có nghĩ là chị đã có em bé không...? Chị lo lắm, nên là thêm một lần nữa nha....”

Tôi có thể nghe thấy mấy lời nói mớ đầy khiêu khích đó đó!

Akeno-san đang ôm chặt lấy tôi trong khi ngủ! Vì Rias không có mặt tối nay nên tôi đã phải ngủ với Asia và Akeno-san!

Vì Rias đang vắng mặt, Akeno-san đã lén vào giường tôi trong khi mặc một bộ đồ lót trong suốt đó! Làm sao tôi có thể ngủ được nếu chị ấy cứ nói mớ như vậy bên cạnh tôi chứ!

Mà Akeno-san, rốt cuộc là chị đang mơ thấy cái gì vậy hả!? Em đang làm cái quái gì trong đó vậy!?

Tôi tò mò đến mức chẳng thể nào ngủ nổi! Mà hơn nữa, tôi đang cảm thấy sự mềm mại của cơ thể phụ nữ khắp nơi đây này! Và tôi thậm chí còn không thể nhúc nhích vì chị ấy cứ bám chặt vào tôi thế này nữa!

Vì vậy tôi ôm lấy Akeno-san, và-

“... Aaan, Ise à...”

Chị ấy siết chặt hơn nữa trong khi nói mớ, và nó khiến cho tôi còn khó cử động hơn nữa!

Umm! Umm! Làm sao tôi có thể hướng một Akeno-san không phòng vệ như thế này hành động theo ý mình chứ!?

Tôi buộc phải dùng não nên không có câu trả lời nào xuất hiện cả. Bỗng nhiên, có ai đó chọc vào tôi.

Asia? Mặc dù tôi đã nghĩ là cậu ấy khi quay lại nhưng cậu ấy lại đang ngủ. Và khi tôi nhìn xung quanh để tìm xem đó là ai thì-

(.....Shhh!)

Xenovia xuất hiện trong khi đặt cơ thể lên người tôi! Cậu ta sử dụng ngón tay để ra hiệu cho tôi im lặng.

(X-Xenovia. Khuya rồi mà còn xảy ra chuyện gì vậy?)

Tôi thấp giọng xuống hỏi để tránh đánh thức Akeno-san và Asia.

(... Hội trưởng Rias đang tạm thời trở về Địa ngục rồi, phải không nào?)

(Y-Yeah. Chị ấy trở về để kiểm tra Grayfia-san và cũng vì nhận được một cuộc gọi khẩn nữa.)

(... Còn Asia thì sao?)

(Đang say giấc nồng rồi.)

(... Ra vậy, cậu ấy thật sự đã ngủ say rồi. Cả Asia lẫn hội phó Akeno.)

Xenovia xác nhận rằng cả hai người bọn họ đều đã ngủ. Đây là những gì cô ấy nói.

(Đi với mình nào. Có một thứ mà mình muốn cho cậu xem đó.)

Bằng cách nào đó, tôi thoát khỏi vòng tay của Akeno-san mà không đánh thức chị ấy dậy và rời phòng cùng với Xenovia.

Chúng tôi đi ra và tới trước cửa phòng Xenovia nằm ở ngay trên phòng của tôi. ... Một chuyến thăm phòng vào đêm khuya thế này hử. Cậu ấy đang âm mưu gì nhỉ?

“Giờ thì, Ise. Mở nó ra đi.”

“?”

Xenovia đúng là nói chuyện kì quặc thật. Cậu ấy đang yêu cầu tôi mở cửa vào phòng của mình kìa.

Tôi xoay nắm cửa theo yêu cầu của cậu ấy. Va rồi – hiện ra trước mắt tôi là căn phòng tạo em bé hồi chiều!

“Wha! Đây chẳng phải là!”

Tôi hỏi Xenovia nhưng lại bị đẩy vào phòng từ sau lưng!

Và âm thanh cánh cửa bị đóng lại theo sau đó! Tôi cố vịn nắm cửa ngay lập tức nhưng lại bị một thứ sức mạnh bí ẩn nào đó ngăn cản từ phía bên kia!

“H-Hey! Xenovia! Chuyện này nghĩa là sao vậy!?”

Xenovia giải thích cho tôi từ bên ngoài.

“Mình nghĩ là chúng ta nên sử dụng nó vì dù sao thì họ cũng đã mất công tạo ra căn phòng này mà. Cứ chuẩn bị đi, Ise. Nửa kia của cậu đang chờ đó.”

... Nửa kia của mình ư? Khi tôi quay người nhìn về phía sau vì cảm thấy nghi ngờ thì-

“... Chào cậu, Ise-kun.”

Irina đang ngồi đổ trong bộ đồ lót với mái tóc rũ xuống!

Cậu ấy ngại ngần nói với tôi trong khi cứ nhìn xuống.

“.....Umm, umm.....”

Giọng của Irina lúc này đang khá cao và cậu ấy run rẩy đi đến mép giường rồi ngồi xuống.

“... Cậu có thể tới đây trò chuyện với mình một chút được không?”

..... K-kể cả khi cậu có nói như vậy đi nữa thì! N-nói chuyện trong căn phòng này khi mà cậu ấy ăn mặc như vậy sao!

Nhưng tôi không thể lùi bước được. Vậy cách duy nhất là tiến lên thôi nhĩ...?

Sau khi nuốt nước bọt cái ực một cái, tôi đến bên cạnh giường. ... Mặc dù là một cái giường nhưng tôi cảm thấy thật thảm hại khi ngồi cách xa Irina như thế này.

“.....”

“.....”

Cả hai chúng tôi đều trở nên im lặng. Ý định của Xenovia là gì khi đưa chúng tôi vào đây nhĩ? Mà khoan, Irina muốn gì khi xuất hiện ở đây như vậy chứ?

... Mặc dù tôi nghĩ là có một lời giải thích đơn giản đằng sau việc này thật đó. Nhưng việc này lại quá táo bạo đến mức làm tôi bối rối. Không, chẳng phải chúng tôi vừa mới được giới thiệu về căn phòng này sao? Tôi chưa bao giờ nghĩ là mình sẽ quay trở lại trong cùng một ngày thế này!

Và căn phòng này là dành cho một Ác quỷ và Thiên thần... C-có nghĩa là Michael-san làm ra nó cho tôi và Irina nhĩ. Và Irina và tôi là hai người duy nhất đang có mặt trong đây!

Tôi nhìn trộm về phía Irina sau lưng mình. Cậu ấy đang mặc đồ lót. Thường thì cậu ấy sẽ mặc đồ ngủ, nhưng hôm nay lại mặc một bộ đồ lót y hệt Rias và Akeno-san... Đương nhiên là chúng trong suốt rồi! Nó trong đến mức tôi không thể thấy cậu ấy mặc áo ngực nữa... và không chỉ riêng bầu vú tròn trịa, tôi còn có thể thấy đỉnh đầu của nó nữa! À, giờ thì tôi mới nhớ là cậu ấy thường trong tình trạng không mặc áo ngực mà! Không, quan trọng hơn là vú của cậu ấy có hình

dáng rất đẹp, cơ thể không có mỡ thừa vì cậu ấy là một chiến binh. Hơn nữa, một vài chỗ còn cong đúng điệu nữa chứ...!

.....Phew. Tôi cần phải bình tĩnh lại. Tâm trạng rất là quan trọng. Kể cả nếu tôi biến thành một con dã thú thì vồ lấy cậu ấy ngay không phải là điều đúng đắn một chút nào hết. Trước hết, chúng tôi cần phải nói chuyện đàng hoàng cái đã.

...Ồ đúng rồi, nói về chuyện đó sẽ tốt đây. Đây là một cơ hội tốt. Có thể tôi sẽ nói ra được cũng nên.

“À này, tớ vừa nhớ ra về lời hứa Giáng sinh lúc chúng ta còn nhỏ đó.”

Tôi nói với Irina. Nghe vậy, Irina nhìn về phía tôi như đã không còn cảm thấy ngại ngùng nữa.

“-Chúng ta sẽ hạ gục Santa cùng nhau và chia sẻ qua cửa ông ấy đó! Phải không nào?”

Khi nghe tôi nói, Irina nở một nụ cười thật tươi.

“Vậy là cậu còn nhớ sao. Tớ cứ nghĩ mình là người duy nhất còn nhớ và cậu thì đã quên từ lâu rồi chứ.”

Nước mắt bắt đầu đọng trên khóe mắt cậu ấy. Có vẻ như cậu ấy rất vui vì tôi còn nhớ tới lời hứa giữa hai đứa.

“Thì, đúng là tớ đã quên thật. Nhưng tớ bắt đầu nhớ tới nó khi chúng ta đang chuẩn bị cho Giáng sinh đó.”

À, ra là như vậy. Tôi bắt đầu hồi tưởng trong khi làm việc với Irina và điều đó đã khơi lại kí ức trong tôi. Phải rồi, khi còn nhỏ, tôi đã hứa với người bạn thơ ấu của mình, trong trường hợp này là Irina, trong khoảng thời gian lạnh lẽo này.

Irina mỉm cười vì cậu ấy nhớ tới nó.

“Phải, chúng ta thực sự rất ngây thơ lúc đó nhỉ, hay đúng hơn là khờ khạo... Chúng ta thực sự đã nghĩ ra rất nhiều điều liều lĩnh ha. Tớ thật sự rất vui khi chúng ta vẫn còn chơi với nhau như hai đứa con trai, thậm chí còn suy nghĩ như rất thiếu nữ tính nữa chứ.”

Tôi thật sự nghĩ rằng tôi đã làm rất nhiều chuyện dại dột cùng Irina lúc nhỏ. Tôi hoàn toàn nhầm Irina với một thằng con trai và tôi đã đưa cậu ấy tới những nơi mà chắc chắn không một đứa con gái nào

thích cả.

“Chúng ta thường hay đến những nơi như khu rừng trong một công viên nằm ngoài thành phố hay những ngôi đền bỏ hoang nữa chứ.”

“Ừ. Chúng ta thậm chí còn lấy xe đạp đi bắt côn trùng ở một chỗ xa lắc nữa nhỉ.”

“Cậu nói xa những đó là vì lúc đó chúng ta còn nhỏ thôi, chứ xa lắm cũng chỉ là thành phố bên cạnh thôi mà...”

“Nhưng cảm giác vui cứ như đi vào một thế giới mới ấy nhỉ.”

“Phải rồi, như cái đám kẹo mà chúng ta mang về từ một cửa tiệm của một thành phố xa lạ nào đó. Tôi vẫn còn nhớ rõ hương vị của nó này.”

“Đúng rồi! Chúng ta thật sự đã ăn những thứ như lettuc-jirou và Bạch tuộc Micchan nữa.”

Ôi trời, tôi thật sự không thể tin rằng mình có thể nhớ về chúng dễ dàng thế này. Tôi thật sự đã dành rất nhiều thời gian bên Irina ha. Có lẽ là vì cậu ấy là một trong những đứa trẻ bằng tuổi hiếm hoi trong hàng xóm, nên có cảm giác như chúng tôi đã làm rất nhiều chuyện cùng nhau đó. Kể cả các kí ức về Giáng sinh cũng thật là trẻ con. Chúng thật ngờ nghệch và liều lĩnh.

Tôi mở lòng mình ra khi cả hai nói chuyện.

“Xin lỗi vì đã không nhận ra cậu là con gái nhé. Nhưng thật sự thì tớ đã nghĩ cậu, một đứa trẻ cùng tuổi, cùng làm những chuyện ngờ nghệch với nhau, là một NGƯỜI BẠN quan trọng đó...”

Irina bất chợt cúi xuống khi nghe tôi nói.

“.... Một người bạn, hử.”

Irina lẩm bẩm như vậy đó! A, thấy mama rồi! Có lẽ tôi nên chỉnh lại một chút nhỉ!

“K-không, ý tớ là một người bạn thuở nhỏ á! Xin lỗi nha... Kể cả khi chúng ta đã cùng trải qua thời thơ ấu với nhau như vậy.”

– Nhưng Irina chỉ cười khì và nhìn lên trần nhà.

“Nói về chuyện đó thì, Rias-san đã hỏi tớ về chuyện đó.”

Có vẻ như Rias đã hỏi Irina rồi.

-Em có thể nói cho chị nghe về Ise lúc nhỏ không?

“Tớ chắc rằng chị ấy cảm thấy ghen tị vì tớ là người duy nhất biết về cậu lúc nhỏ đó, Ise-kun. Và thế là tớ bắt đầu nói chuyện với Rias-san một cách tự nhiên hơn. Và trước khi nhận ra thì chị ấy đã gọi tớ là ‘Irina’ mất rồi.”

À, vậy ra đó là lí do họ bắt đầu thân nhau hơn và gọi nhau bằng tên một cách tự nhiên như vậy. Vậy là cả hai thân nhau vì cùng chia sẻ cho nhau những kỉ niệm tuổi thơ của tôi à.

Irina bắt đầu nói với vẻ nghiêm túc.

“Sự thực là Rias-san là người mà tớ không thể thân thiết nhất trong các thành viên của câu lạc bộ đó. Đó là vì chị ấy vốn dĩ là người mà mình không thể cùng tồn tại vì mình là người của Giáo hội mà, cậu biết đấy. Chị ấy – là trưởng nữ của Gia tộc Gremory, một Ác quỷ cấp cao. Một nàng công chúa chính hiệu mà mình cảm thấy thế giới mà chị ấy đang sống quá khác biệt so với một chiến binh của Giáo hội như mình. Vì vậy thật là khó để giao tiếp với chị ấy một cách bình thường được. Mặc dù đúng là làm thân với Asia-san và Xenovia lại dễ dàng hơn rất nhiều, vì họ cũng là người của Giáo hội mà.”

... Vậy ra đây là lí do của cậu ấy hử. Mặc dù nhìn từ bên ngoài thì có thể thấy cả hai bọn họ thân thiết vì đang sống cùng nhau, nhưng có lẽ mỗi người mỗi khác. Chỉ là tôi đã không nhận ra mà thôi.

Nhưng Irina lại mỉm cười.

“Tớ bắt đầu nhận ra sau khi nói chuyện với Rias-san đó. Ồ, thì ra chị ấy cũng là một người con gái giống mình mà thôi. Đôi khi chị ấy cười. Nhiều lúc lại buồn bã. Cũng có khi lại nổi giận. Và đôi lúc cũng rất hạnh phúc... Mặc dù chị ấy lớn hơn mình một năm, tớ bắt đầu nhận ra rất rõ ràng rằng chị ấy cũng là một người con gái tầm tuổi mình mà thôi. Và rồi tớ nói chuyện nhiều hơn với chị ấy. Từ một ai đó mà tớ không thể giao tiếp, chị ấy đã trở thành một đồng đội quý giá hơn là một người bạn với mình.”

... Vậy là mối quan hệ giữa Rias và Irina đã thay đổi và phát triển trước khi tôi kịp nhận ra rồi.

Irina đỏ mặt.

“... Tớ chợt nhận ra thêm một điều nữa sau khi đã thân thiết hơn với

Rias-san đó. Sau khi nói chuyện về tuổi thơ của Ise-kun với chị ấy, tớ bắt đầu nghĩ... ‘Mình không muốn nói thêm gì ngoài điều này nữa’ và ‘Mình chỉ muốn giữ riêng những kỉ niệm này mà thôi’.... ”

Và Irina – đến gần bên cạnh tôi. Kể cả khi tôi ngồi hơi xa cậu ấy một chút, Irina rút ngắn khoảng cách mà không khiến tôi nhận ra.

“À, giờ thì tớ hiểu rồi, mà vẫn chưa từng nhận ra, tớ -”

Irina nắm lấy tay tôi.

“... I-Irina?”

Tôi trở nên bối rối. Đó là vì Irina đột nhiên rút ngắn khoảng cách lại và nắm lấy tay tôi!

Irina từ tốn nắm lấy tay tôi – và đưa nó lên ngực của mình. Ngón tay tôi ơi! Lòng bàn tay nữa! Chúng đang cảm nhận một cảm giác thật mềm mại! Cả bàn tay tôi như dính chặt vào bộ ngực của Irina!

Ah, cặp vú mềm mại của Irina đó! Không chỉ mịn màng, cảm giác làn da của một Thiên thần trên tay tôi khiến cho đầu óc tôi tê dại!

Irina ngược đôi mắt đầy cảm xúc và quyến rũ nhìn tôi. Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng một cô gái thật ngây thơ như cậu ấy lại có thể quyến rũ đến vậy...!

“... Có vẻ như đôi cánh của tớ sẽ không sáng lên kể cả khi đã làm đến mức này nhỉ.”

Như Irina nói, đôi cánh sau lưng cậu ấy – vẫn trắng muốt như trước! Thường thì đôi cánh của cậu ấy sẽ đen dần khi cậu ấy làm những việc kích thích thể này. ...Vậy là căn phòng này thật sự cho phép Ác quỷ và Thiên thần làm chuyện đó cùng nhau sao...?

Và rồi Irina – đè tôi xuống! Tôi nằm xuống chiếc giường đó. Irina đang điều chỉnh tư thế như thể cậu ấy đang ngồi phía trên tôi. Bộ đồ lót tuột xuống và cơ thể cậu ấy giờ đây gần như đã không còn cái gì che lại nữa. Mái tóc nâu dài xõa xuống khuôn mặt cùng hương thơm kích thích mũi tôi. ... Mùi dầu gội từ mái tóc cậu ấy kích thích trực tiếp khiến cho tâm trí tôi mờ đi...!

Irina sau đó thì thầm với vẻ buồn bã.

“Vậy là ở trong này thì mình có thể làm những chuyện người lớn với Ise-kun ha...”

Khuôn mặt cậu ấy từ từ tiến sát đến tôi. Cứ cái đà này thì Irina và tôi sẽ-

Và khi nghe tiếng cửa mở, tôi nuốt nước bọt nhìn về phía đó.

Sau khi liếc nhanh một cái, tôi có thể thấy những cặp mắt nhìn mình phía sau khe cửa đó... Và không phải chỉ có một cặp thôi đâu! Họ đang nhìn với một nửa khuôn mặt và ánh mắt của họ đang hướng về phía chúng tôi. Tôi có thể nghe thấy cuộc trò chuyện của họ từ trên giường.

“... Irina, cậu thật sự đã lớn rồi... Sao mình lại không cầm được nước mắt thế này...!”

“...Xenovia-san, có phải Irina-san sắp...!”

Đó là Xenovia và Asia!

“... Cơ bản là căn phòng này quá thiếu đứng đắn rồi.”

Mặc dù có nói vậy thì chẳng phải cậu đang chăm chú nhìn họ sao.”

Kể cả Koneko-chan và Kuroka cũng có mặt nữa chứ!

“... Gần đây chị cũng có nói chuyện với Rias-san về nó. Làm sao có thể ngăn đàn em của chúng ta tiếp xúc thật mãnh liệt thế này đây?”

“... Thiếu đứng đắn qua... Dê quá đi...”

Đó chắc hẳn là Akeno-san và Rossweisse-san (trong cái giọng địa phương) rồi!

“... Có vẻ như lịch trình sẽ đổ bể hết nếu mình không quản lí căn phòng này nữa nhỉ.”

Awawawaw... v-vậy là Thiên thần cũng làm ra căn phòng thế này à!”

Cả Ravel và Le Fay cũng có mặt luôn hả!?

“Ise, cậu đang phối giống hử?”

Kể cả Ophis cũng có mặt luôn! Và đừng có dùng từ như phối giống vậy chứ!

“M-mấy ngườiiiiiiiii! Sao lại đi nhìn lén vậy hả!?”

Tôi thật sự không cưỡng lại được! Irina cũng quay lại trạng thái điềm

tĩnh của bản thân và bắt đầu chỉnh lại trang phục của mình. Nhưng rồi Irina lại bật cười.

“... Giờ thì mình hiểu cảm giác của Rias-san rồi. Điều này thật sự là bất khả thi mà.”

Sau khi nói xong, Irina bắt đầu hỏi mọi người.

“Geez, mấy người thật là. Mọi người có muốn nhìn quanh căn phòng một chút không?”

Như vậy, buổi tham quan phòng tạo em bé đã được tổ chức.

Tôi hiểu rằng vào lúc đó, mặc dù rất khó để nhận ra, căn phòng cũng có một cái tủ lạnh và một nhà tắm nữa. Trên hết là cái giường cũng xoay được nữa đó. Và mấy cái gối còn có thể phát ra đủ loại màu sắc...

Michael-san, đừng có phí phạm công nghệ của bên đó vào căn phòng này chứ...

Phần 4

Ngày hôm sau-

Sau khi luyện tập cả buổi sáng, chúng tôi dành cả buổi chiều làm việc với dự án Giáng sinh.

Tôi, Asia, Xenovia, Irina, Rossweisse-san và bố của Irina cùng tới trạm xe lửa cách chỗ chúng tôi 2 trạm.

Chúng tôi tới để kiểm tra các món quà sẽ được phân phát tại các cửa hàng điện máy và hiệu sách vì họ có hàng tốt hơn ở đây.

Chúng tôi những món quà nổi tiếng và cũng hỏi người bán hàng về các đặc điểm của chúng nữa. Nhân dịp này, chúng tôi cũng quyết định sẽ chọn một phần trong những gói quà để tặng nhân dịp Giáng sinh luôn. Và tôi đoán việc nhận những món quà mới và hữu ích sẽ khiến cho những đứa trẻ nhận chúng cảm thấy vui nữa. Thật là tiếc vì chúng tôi không thể tìm hiểu xem mọi người muốn gì.....

“Ta thật sự xin lỗi vì đã khiến mấy đứa dành thời gian quý báu của mình cho việc này.”

Ba của Irina xin lỗi chúng tôi.

“Ồ không, thật sự thì đây là một dịp đổi gió tốt mà.””

“Cậu ấy nói đúng đó, ba Irina ạ. Công việc thường khi của tụi con là luyện tập, nên đến đây thật sự là một trải nghiệm tốt đó.”

Xenovia thật sự đã học được cách nói chuyện suôn sẻ một cách bất ngờ! Tôi đoán đây là điều mà cậu ấy đã học được sau khi nhắm tới chức Chủ tịch Hội học sinh nhỏ. ...Ấy chết, có vẻ như Xenovia sẽ còn bình thường hơn cả tôi nữa mất! Vì cậu ấy có tố chất khác tôi nên Xenovia chắc chắn sẽ thành một cô gái tài năng nếu chịu học hỏi đó! Có cảm giác như cái khoảng thời gian mà cậu ấy còn bị gọi là một kiếm sĩ đầu rỗng thật sự đã trôi đi rất xa rồi! Không, tôi thật sự nghĩ cậu ấy vẫn còn dựa rất nhiều vào sức mạnh mỗi khi chiến đấu!

Irina lên tiếng sau khi xác nhận những thứ vừa ghi trên tờ ghi chú.

“Tiếp theo chúng ta sẽ kiểm tra các trang phục. Hãy tới cửa hàng có trang phục cosplay thôi nào.”

Irina dẫn chúng tôi đi sau khi nói.

Một bộ đồ Ông già Nô-en hử. Có vẻ như họ rất mong chờ nó vì đa phần thành viên ở đây là nữ mà. Thú thật thì tôi không nghĩ là bộ đồ đó sẽ có khác biệt hay gì đâu. Nhưng khi tôi tính nói ra thì-

“Nhìn tận mắt nơi bán đồ cũng là một ví dụ tốt đó!”

Đó là những gì họ nói. Hừm, họ đã nhìn thấy trang phục sau khi nhận mẫu nên họ có thể dùng nó làm vật mẫu... Việc tìm hiểu đầu óc con gái khó khăn thật.

Trong khi đi, Rossweisse-san đột nhiên hỏi tôi.

“M-mà nhân tiện thì Ise-kun này. C-Chị muốn lấy bộ này làm mẫu, nhưng... cứ biết rằng nó chỉ là mẫu thôi nhé?”

Rossweisse-san ngượng ngùng hỏi sau khi nói thế.

“Từ góc nhìn của Ise-kun thì một bộ trang phục do phụ nữ mặc... nên là mấy cái quần Tây đó, hay là... một cái váy?”

Quần Tây hay váy à. Thì, nếu một người phụ nữ phải mặc chúng thì-

“Em hoàn toàn chọn váy nhé! Và nếu tình cờ đó là một cái váy ngắn nữa thì tuyệt vời ông mặt trời!... Vậy nên em nghĩ một cái váy chắc chắn sẽ rất hợp với Rossweisse-san trong trang phục Ông già Nô-en đó.”

Khi tôi nói thế, khuôn mặt chị ấy đỏ bừng lên.

“—! G-Geez! E-em không nên phát ngôn bừa bãi như vậy với một cô gái đâu!”

C-chị ấy nổi giận với tôi ư! Và còn với cái giọng đó nữa chứ! Nhưng chị ấy ho khan một cái rồi thì thầm.

“C-chị hiểu rồi. Một cái váy, một cái váy à. ...Liệu chân mình có đủ thon không nhĩ... và mình không biết có thể chuẩn bị kịp không nữa... hay là dùng ma thuật để ngụy trang ta? Nhưng Bà nói rằng mình không thể đánh lừa con mắt con trai kể cả có làm thế đi nữa-”

... Kể từ sau trận đánh tại Học viện Auros, Rossweisse-san cũng bắt đầu chú ý tới sở thích của tôi hơn rồi. Mặc dù chị ấy có hỏi rằng chỉ hỏi ý kiến của tôi để tham khảo mà thôi...

Trên đường tới cửa hàng, trời bỗng dừng bắt đầu mưa. Cơn mưa nặng hạt rất mau nên chúng tôi đến một nhà nghỉ dưỡng tại một công viên gần đó để trú.

Không ai mang theo dù cả.

“Đành phải đợi cho đến khi tạnh vậy.”

Vì Rossweisse-san nói thế nên chúng tôi cũng đồng tình.

“Nếu Joker Dulio mà ở đây, ông ta có thể điều khiển cơn mưa này dễ dàng rồi...”

Xenovia mĩa mai nói... nhưng chúng tôi không nên liều lĩnh điều khiển thời tiết như vậy. Có thể Dulia làm được nhưng tôi không nghĩ anh ta sẽ tùy tiện làm vậy trừ khi đó là tình huống khẩn cấp.

Trong khi chúng tôi đợi tại nhà nghỉ đó thì âm thanh của ai đó bước qua cơn mưa vọng đến.

Khi nhìn về phía trước- tôi thấy một người đàn ông không cầm dù đang đứng dưới mưa. Ông ta có mái tóc đen dài. Khi chúng tôi nhìn vào thứ ông ta đang cầm, mức độ cảnh giác ngay lập tức tăng lên đến mức cao nhất.

... Đó là vì thanh kiếm trong tay người đàn ông đó đang tỏa ra thứ không khí đáng quan ngại.

“Qlippoth.....?”

Xenovia ngay lập tức rút thanh Ex-Durandal ra từ một không gian khác. ...Kể cả khi trời đang mưa thì đây vẫn là một công viên cho

người dân. Và còn là giữa ban ngày nữa. Vì vậy những hành động quá đà sẽ tạo sự chú ý không cần thiết! Và bằng cách nào đó, chúng tôi cũng không được phép để cái gã với sát ý rõ ràng như vậy đánh bại được!

Chúng tôi thủ thế nhưng rồi ai đó trong chúng tôi bị sốc trước vẻ ngoài của hắn.

Toàn thân cơ thể ba Irina run rẩy trong khi nhìn vào hắn như thể không thể tin vào mắt mình vậy.

“... K-không thể nào...! Tại sao người lại...!?”

Giọng nói của ông ấy run rẩy. Gã đàn ông- giờ đây nở một nụ cười quái đản.

“... Đã lâu không gặp nhỉ. Shidou-san. ...Hay là ta phải gọi là ‘Giám mục trưởng’ Shidou nhỉ?”

Gã đàn ông đứng đưa thanh kiếm đang cầm và tiến về phía chúng tôi. Bầu không khí đó quả thật không bình thường chút nào hết. Có gì đó khiến chúng tôi cảm thấy rằng sẽ chẳng có gì tốt đẹp xảy ra nếu chúng tôi tiếp cận hắn!

Ba Irina hét lên sau khi bước tới.

“Ra la cậu sao, Yaegaki-kun...!”

“Đúng vậy, tao đã được ban cho cơ hội này. Và giờ tao đến để đưa ra phán quyết cho ông đấy.”

Ngay khoảnh khắc đó-. Gã nhảy tới! Tôi nhìn theo chuyển động của hắn bằng mắt và dùng cả cơ thể để cảm nhận!

Hắn- khi rút ngắn khoảng cách giữa cả hai mà không gây ra tiếng động nào, xả kiếm từ bên hông chúng tôi! Và chúng tôi phản ứng ngay lập tức. Irina di chuyển Asia và ba của cậu ấy ra phía sau. Xenovia và tôi chặn đòn tấn công của kẻ địch bằng thánh kiếm và gắng tay của cả hai. Nhờ vào ma pháp phòng ngự của Rossweisse-san, sức phòng thủ của chúng tôi tăng lên.

Kể cả thế, chúng tôi vẫn có thể cảm nhận sức công phá khủng khiếp của đòn tấn công...! Có lẽ đó là vì tôi đang không mang giáp, nhưng tôi vẫn bị chấn động từ thanh kiếm đẩy lùi về phía sau! Xenovia chịu được đòn đó và sau khi chống đỡ, cậu ấy liền tấn công ngược lại!

Xenovia đã đạt được tốc độ rất cao nhờ vào đặc tính của thanh Thánh kiếm. Các nhát chém người thường không thể thấy được nhắm vào gã- nhưng hắn phản ứng lại bằng cách đỡ chúng và ngay lập tức phản công!

—! Gã này có thể trao đổi chiêu thức ngang cơ với Xenovia ư! Xenovia, người có đặc tính hủy diệt trong mỗi đòn đánh của mình. Nhưng cứ như gã đã nhìn thấu chúng. Hắn còn chẳng bị đòn tấn công nào đánh trúng và thậm chí còn dễ dàng rút ngắn khoảng cách và vượt qua chúng nữa! Xenovia không nhận phải một đòn chí mạng nào sau khi tránh đòn sát nút. Nhưng nhiều phân trên bộ đồ của cậu ấy đã bị rách. Đòn tấn công của cậu ấy có chứa thuộc tính hủy diệt, nhưng chúng đều bị gã tránh được và tạo ra nhiều lỗ hổng trên sân công viên và thổi bay nó đi.

“Xenovia!”

Irina bắn những mũi tên ánh sáng từ ngoài rìa những gã đánh hạ chúng bằng kiếm của mình trong khi áp chế Xenovia!

Tôi cũng sử dụng Balance Break ngay lập tức. Tôi cố tìm cơ hội để bắn Dragon-Shot... nhưng có vẻ như tên này không phải là một gã sát thủ bình thường. Hoàn toàn không hề có sơ hở nào hết. Kể cả khi giao chiến với Xenovia, hắn vẫn liên tục chú ý đến tôi và Rossweisse-san nên hiện giờ tình thế vẫn cứ bế tắc như thế này.

Xenovia hét lên.

“Nhát chém này! Đây là thứ các Giáo sĩ trừ tà học được. ...Người là một chiến binh từ Giáo hội phải không?”

Gã đàn ông mỉm cười lạnh lùng trước câu hỏi của cậu ấy.

“Quả là vậy, nhưng phải là ‘cựu’ mới đúng.”

Irina sau khi đưa ba của mình ra ngoài rìa hét lên và thủ thế với thanh thánh kiếm đại trà kia.

“Này, tên kia! Tại sao lại nhắm vào papa hả!?”

Hắn ta cười một cách kì quặc, “kukuku”, sau khi nhìn thấy đôi cánh của cậu ấy.

“...Vậy ra mày là con gái của một Thiên thần hử? Thật là, đây chắc hẳn là lòng thương xót mà Thiên đường đã ban cho mày đó. Hay mày định nói đây là phần thưởng cho việc giết chết tao và cô ấy...!”

Sát ý của hắn bỗng dừng tăng lên. ...Giết hắn và cô ấy ư? Ý hắn là gì chứ...?

Ba của Irina có vẻ hiểu những gì hắn nói.

“Không lẽ cậu là người đã giết Smith, Todoroki... và những thành viên khác trước đó sao...!?”

Gã bật cười.

“...Và giờ ông là người duy nhất còn lại đó, Giám mục trường Shidou.”

Kể cả khi đang chiến đấu với Xenovia, sự tập trung của hắn vẫn đang hướng tới ba của Irina. Tôi có thể cảm thấy sự thù hận mãnh liệt tỏa ra từ hắn. Không, thứ thoát ra chính là bản thân sự căm thù của hắn. Có thể nói toàn thân hắn đang được bao bọc trong thứ cảm giác đó. Hắn căm thù ba của Irina đến mức nào vậy chứ?

Tôi đứng giữa hai người bọn họ và hỏi gã đàn ông kia.

“Khoan đã! Tôi không biết chuyện gì đang xảy ra nhưng lí do của ông là gì khi đột ngột tấn công người khác như vậy chứ!?”

“...Người tránh ra được không? Đây là sự báo thù. Nếu có thể giết được tên kia, có lẽ sự thù hận của ta có thể nguôi ngoai phần nào.”

...Báo thù ư? Ba của Irina cũng tỏ vẻ trầm mặc mà không hề bác bỏ nó.

Gã đàn ông hướng ánh nhìn về phía tôi một cách nghiêm túc.

“Sekiryuutei hử. Có lẽ là ta không còn lựa chọn nào khác ngoài việc giải phóng sức mạnh của thanh kiếm này. ...Dù sao khu vực xung quanh này cũng đã bị cách biệt rồi mà.”

Nói xong, hắn tập trung vào thanh kiếm đang cầm trên tay. Khoảnh khắc đó, một luồng khí đáng ngại thoát ra từ lưỡi kiếm và trở nên mạnh mẽ đến mức làm biến dạng không gian xung quanh! CƠN MƯA BỐC HƠI trước khi kịp chạm vào người gã.

Từ thanh kiếm, một thứ gì đó tà ác bắt đầu hiện hình. Và thứ đó chính là — một con rồng tám đầu khổng lồ! Máu chảy ra từ mắt nó và cái mõm thì mở rộng khoe ra những cái nanh sắc bén.

... Một con rồng mọc ra từ thanh kiếm ư...! Một con rồng tám đầu khổng lồ vừa xuất hiện từ trong thanh kiếm đó kìa! Nó cũng phải dài

hơn 10 mét ấy chứ! Mỗi cái đầu của nó di chuyển như thể độc lập với nhau.

Cha của Irina không thể thốt nên lời.

“–! ...Yaegaki-kun, t-thanh gươm đó...!”

Gã đàn ông đó, kiếm sĩ có cái tên Yaegaki, vuốt ve thanh kiếm có tám cái đầu mọc ra từ nó.

“... Thánh linh kiếm “Ama-no-Murakumo-no-Tsurugi”. Đúng là giờ nó đã bị biến đổi và có hình dạng thế này.”

Ama-no-Murakumo-no-Tsurugi!

Tôi đã từng nghe về nó rồi! Tôi chắc chắn đó là một thanh Thánh kiếm từ Nhật Bản. Từ những gì tôi nghe được, thanh kiếm đã bị gãy và đang được sửa chữa... Nhưng đây là lần đầu tiên tôi nghe việc bên trong nó có một con rồng đó! Thay vào đó, cái cảm giác đáng ngại này không phải của một thanh Thánh kiếm mà giống một thanh Quỷ kiếm hơn!

Ddraig đang im lặng đến giờ nói với tôi.

[... Cộng sự này, cái thứ đó là một con Ác long đó.]

-Ác long ư!

Tôi đoán vậy. Cái thứ tà ác đó nguy hiểm đến mức tôi chỉ có thể cho rằng nó là Ác long mà thôi.

[Một con Ác long bên trong thanh kiếm đó. Và cái thứ không khí độc hại này...]

Có vẻ như Ddraig có biết về thứ này...

Irina hét lên.

“Ama-no-Murakumo-no-Tsurugi đáng lẽ phải bị gãy và đang được sửa chữa rồi chứ!”

“Đó là vì nó đang được sửa đó. Mặc dù nó cũng thay đổi hơi nhiều nhỉ... Thanh kiếm có vẻ như đã bị Yamato-no-Orochi ám rồi thì phải. Bọn mày không thấy điều này thật mỉa mai và tuyệt vời sao?”

Và rồi Yaegaki nói với chúng tôi.

“Sự thù hận và ác ý của con Ác long huyền thoại, “Độc huyết long” Yamato-no-Orochi, đã chiếm lấy thanh kiếm này- và giờ tao sẽ dùng nó để trừng phạt tội mày!”

Nói xong, Yaegaki bổ thanh kiếm xuống với toàn bộ sức mạnh!

Tám cái đầu cũng đồng loạt tấn công chúng tôi! Có lẽ mỗi cái trong số chúng đều có nhận thức riêng nên mỗi cái đầu kéo dài ra và và tấn công tất cả mọi người!

“Ku!”

Rossweisse-san kích hoạt ma pháp trận phòng ngự để chặn đòn tấn công từ cái đầu của con Ác long nhưng chị ấy bị đẩy lùi về phía sau vì không thể chống đỡ được!

Cái đầu hướng đến Xenovia đang tấn công cậu ấy dữ dội bằng cách cắn tới tấp!

“Ha!”

Xenovia nghiền nát cái đầu bằng nhát chém từ thanh Thánh kiếm của mình bằng cách nhảy sang bên cạnh- nhưng cái đầu lại tái sinh ngay lập tức!

“—! Nó tái sinh rồi ư!?”

Tôi không có thời gian để mà sốc khi mà có một cái cũng đang lao về phía tôi một cách chóng mặt! Ddraig hét lên bên trong tôi!

[Cộng sự! Độc của Yamato-no-Orochi rất là nguy hiểm đó! Đừng để nhanh hay độc của nó chạm vào bằng mọi giá!]

Chất độc à-. Samael lướt qua tâm trí tôi nhưng chắc hẳn thứ này độc bằng của hắn. Nhưng đây vẫn là chất độc của Ác long. Không có chuyện tôi chỉ đứng hứng đòn trực diện đâu!

Tôi tập hợp khí của bản thân vào tay phải và bắn chúng ra ngay lập tức!

-Một đòn Dragon-Shot cực đại!

Vài cái đầu của con Ác long bị thổi bay đi khi trúng đòn. -Nhưng chúng lại tái sinh ngay lập tức như chẳng có gì xảy ra!

Chuyện này làm sao mà dứt được đây! Hay là mình nên nhắm tới chủ của nó!? Khi nhìn về phía kẻ thù, tôi có thể thấy một cái đầu đang

bọc xung quanh như để bảo vệ gã đàn ông đó. ... Vậy là hẳn đã đoán trước là mình sẽ bị nhắm vào hử!

Mà, với sức chịu đựng của mấy cái đầu này thì thối bay chúng đi cũng dễ thôi! Tôi chỉ cần bắn bay chúng đi trong một đòn là được mà!

“Hỡi các Tiên nữ!”

Tôi tạo ra các Dividing Wyvern Fairies từ các viên ngọc của mình. Sau khi ra lệnh cho chúng, lũ Dực long bay khắp nơi và vây lấy gã đàn ông. Lũ rồng này đôi khi sẽ tấn công kẻ thù với tốc độ cao. Mà thường thì chúng sẽ tránh được thôi.

Nhưng mọi thứ đã được chuẩn bị rồi. Với nó, tôi có thể phản chiếu và nâng sức mạnh của Dragon Shot lên để đánh bại kẻ thù ngay lập tức!

“Ise-san!”

Asia hét to tên tôi. Tôi biết tại sao mà. ...Cậu ấy chỉ đang nói tôi đừng gắng sức quá thôi.

Phải, tôi đã mở khóa Longinus Smasher trong trận đánh trước đó với Euclid. Ảnh hưởng từ lúc đó vẫn còn cho đến giờ. ...Tất cả là vì đòn tấn công đó quá mạnh và nguy hiểm, nên tôi gần như đã sử dụng hết Long lực của bản thân. Nói cách khác, tăng cường sức mạnh bằng lũ Dực long sẽ đặt rất nhiều áp lực lên cơ thể tôi. Sử dụng nó trong trạng thái Balance Breaker sẽ tốt hơn cho thể lực của tôi nhưng sử dụng Dực long lần tăng cường sẽ khá là khó trong trạng thái hiện tại.

Theo như Ddraig thì tôi cần ít nhất một tháng để hồi phục hoàn toàn. Có nghĩ là việc sử dụng Dực long trong trạng thái tốt nhất và sử dụng cả Longinus Smasher cần phải có thời gian. Một phút mỗi tháng thôi. Không biết phải gọi cái giá này là đắt hay rẻ nữa? Thì nó cũng phụ thuộc vào tình huống nữa nhưng hiện tại thì thế này là đủ tốt rồi. Tôi đã học được một kĩ năng mạnh như thế. Sẽ chẳng có nghĩa gì nếu nó không được dùng trong lúc tôi gặp nguy hiểm thế này!

Tôi nhẹ nhàng bắn Dragon Shot đi! Viên đạn bằng Quỷ lực đó được phản chiếu qua các Dực long và thay đổi quỹ đạo của nó! Một trong những cái đầu của Ác long đã lơ là nhưng một cái khác ngay lập tức cắn vào viên đạn đó!

Nếu những cái đầu có thể hoạt động như vậy thì có nghĩa là chúng có thể hỗ trợ lẫn nhau và thay thế những cái bị hạ. Và có vẻ như nó

đã bắt đầu quen với cách di chuyển của chúng tôi rồi! Những mũi tên băng của Rossweisse-san đều bị né cũng như những đòn tấn công của Xenovia! Những phát Dragon Shot của tôi cũng đều bị nuốt trọn bởi ngọn lửa dữ dội của chúng!

—!

Một cảnh tượng đáng ngờ hiện ra trước mắt tôi. Một cái đầu- đang đào xuống lòng đất!

Tôi có dự cảm xấu nên quay sang Asia!

“Asiaaaaaa! Triệu hồi Fafnir đi!!!!!!”

Asia cố gắng vẽ Long Môn ngay lập tức nhưng tôi có thể thấy con Ác long đang trồi lên từ dưới đất!

“Ta sẽ không để người làm vậy đâu!”

Xenovia dùng khí từ Thánh kiếm của mình. Hào quang thần thánh đỏ xé đôi con Ác long đang di chuyển dưới lòng đất! -Nhưng nó vẫn di chuyển kể cả khi bị đánh trúng!

[Cộng sự! Nếu ý niệm đủ mạnh thì một Ác long có cơ thể có thể di chuyển kể cả khi bị chặt đầu đó!]

—! Chết tiệt! Hướng mà cái đầu đang nhắm tới phía trước là! Nó đang hướng tới chỗ cha của Irina! Phép triệu hồi của Asia sẽ không kịp mất!

Xenovia và tôi đều nhận định tình huống ngay lập tức và cố gắng đến chỗ họ ngay. Nhưng một vài cái đầu của Yamata-no-Orochi đã cản đường chúng tôi!

” “Mày vướng chân quá đi!” ”

Chúng tôi tiêu diệt chúng bằng vũ lực. -Nhưng gã đàn ông cười một cách man rợ!

“Hahahahahahaha! Sự báo thù cho nỗi căm phẫn của ta và Cleria! Ta sẽ thanh tẩy nó bằng linh hồn của người!”

Cái đầu của con Ác long trồi lên từ dưới mặt đất! Rossweisse-san gửi ma pháp trận của mình ra trước nó!

“Ta sẽ không để người làm vậy đâu!”

Mã pháp đánh trúng con rồng ngay trước khi nó đánh trúng Asia và cha của Irina. Cái đầu rụng xuống. Nhưng nanh của nó vẫn bay đến chỗ họ và sượt qua vai của cha Irina.

“Ku!”

Vai của ông ấy đã bị thương. Asia cố chữa trị ngay lập tức – nhưng gã đàn ông, Yaegaki, vui mừng đến nỗi nước mắt trào cả ra.

“...Như vậy cũng được rồi. Đây có lẽ là việc nên xảy ra. Đúng vậy, hãy đau khổ đi. Đau khổ thật nhiều vào.”

Kể cả khi vết thương đã hồi phục bằng Sacred Gear của Asia, cha của Irina vẫn gục xuống, cơ thể run lên dữ dội.

-Là chất độc!

“Papa!”

Irina hoảng hốt nhưng vẫn đứng trước mặt Yaegaki!

“...Sao người dám tấn công Papa chứ?!”

Nhìn thấy Irina run lên vì giận dữ, gã đàn ông còn tỏ ra hài lòng hơn.

“...Chính là nó. Người đã hiểu chưa hả? Đó chính là sự tức giận. Cảm xúc của những ai có những người yêu dấu bị tổn thương. Kể cả là Thiên thần đi nữa thì người làm sao có thể kìm hãm cơn thịnh nộ khi gia đình người bị hại, đúng không nào?”

“.....!”

Irina không thể nói lại được. Hắn chỉ đơn giản nở nụ cười tàn nhẫn.

—! Một luồng khí của ai đó đang tiến đến chỗ này. Khi nhìn qua, tôi thấy Akeno-san, Kiba, Koneko-chan và Gasper!

“Tụi này bay tới đây vì nghe rằng có người phát hiện một khu vực nguy hiểm tại chỗ này!”

Cả câu lạc bộ đều đã ở đây. Gã đàn ông lùi lại khi thấy họ. Hắn nhảy sang một bên và thủ thế.

“...Ở đây lâu hơn nữa sẽ khiến tao bị lộ mất.”

Nói xong, hắn hét lên với cha của Irina.

“Giám mục trưởng này! Tao chắc chắn sẽ báo thù. Cả ngươi, cả Thiên đường lẫn nhà Bael nữa! Ta sẽ không tha thứ cho tội mày đâu! Nhất định không bao giờ tha thứ đâu!”

Chúng tôi cố gắng bắt hấn ngay nhưng một ma pháp trận dịch chuyển xuất hiện ngay dưới chân hấn.

Trong khi biến mất trong luồng ánh sáng, hấn nói với chúng tôi.

“-Cái thiên đàng gọi là thành phố Kuou này chính là thành quả của rất nhiều hi sinh. Ác quỷ kế thừa nó và mang dòng máu Bael lẫn các hầu cận của cô ta. Hãy nhớ lấy.”

Tôi đi đến kết luận sau khi nhìn vào biểu tượng được vẽ trong ma pháp trận kia. Ma pháp trận dịch chuyển đó – thuộc về Qlippoth. Gã này – là một sát thủ do Qlippoth cử tới

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Life 2 - Sự cấm kỵ

Part 1

Sau khi chúng tôi bị tấn công ở thị trấn mà mình vừa tới, chúng tôi đã đưa cha của Irina người đã bị thương trong trận chiến về cơ sở y tế của giáo hội nằm ở thị trấn Kuoh bằng ma thuật dịch chuyển.

Cha của Irina đã được kiểm tra sức khỏe tổng quát ngay lập tức. Những vết thương mà ông ấy phải chịu đã được chữa lành bằng năng lực của Asia. Nhưng, vấn đề quan trọng ở đây là chất độc của con Ác Long mà ông ấy bị tiêm trúng do những chiếc nanh của con rồng xước qua vai.

Các thành viên của DxD đang tập hợp tại cơ sở y tế.

Irina.....đang cúi mặt xuống trong khi ngồi trên ghế. Cô ấy không có vẻ gì là sốc vì cuộc tấn công. Nó giống như là Irina đã nhận một vết thương lòng sâu trong tim cô ấy vì đã không thể bảo vệ được cha mình.

“.....Tớ không thể bảo vệ được Papa..... Papa đã rất vui khi mình trở thành một thiên thần nhưng mình không thể bảo vệ được ông ấy.....”

“.....Irina-san.”

Asia đang ngồi cạnh Irina và chăm sóc cho cô.

Xenovia mặt khác lại không đến gần Irina.

“Tớ có thể sẽ hét lên với Irina nếu cậu ấy cứ giữ bộ dạng như bây giờ. Nhưng đó sẽ là một trải nghiệm đau đớn với cậu ấy lúc này. Nên để Asia an ủi cậu ấy là tốt nhất.”

-Đó là lý do tại sao cô ấy lại nhường vấn đề này lại cho Asia. Có một sự kết nối đặc biệt chỉ tồn tại giữa Xenovia và Irina. Vậy nên, chắc hẳn cậu ấy đã nghĩ rằng việc ở bên cạnh Irina không phải là vị trí của cậu ấy lúc này. Nên cậu ấy quyết định không tiếp chuyện với Irina. Tôi nghĩ đó là sự tử tế của Xenovia.

..... Một cuộc tấn công liên tiếp sau khi rời khỏi thị trấn Kuou, hừm. Nghiêm túc đấy, bạn thực sự không thể biết khi nào và ở đâu chúng sẽ tấn công bạn.....

Có hai người đang đến gần chúng tôi những người đang đứng trước phòng bệnh của bố Irina. — đó là Rias và Azazel-sensei.

“Chị xin lỗi vì đã không có mặt tại thời điểm quan trọng như vậy.”

“Ta đã nghe chi tiết rồi. Bọn ta đang thảo luận với phía Giáo Hội về các biện pháp đối phó với Qlippoth và thuốc giải độc cho sĩ quan trưởng Shidou.”

Sensei sau đó biến mất vào trong hành lang.

Sơ Griselda và bác sĩ bước ra khỏi phòng trong khi tôi đang nói chuyện với Rias về những gì đã diễn ra ở hiện trường.

“..... Có một lượng độc tố của Ác Long đang ở trong cơ thể giám mục trưởng lúc này.”

Nghe vậy, Ddraig lên tiếng để mọi người có thể nghe thấy.

[Chất độc của Yamata-no-Orochi, hừm. Nó rắc rối đấy. Nó không độc bằng chất độc của Samael nhưng nó vẫn rất nguy hiểm. Nếu chúng ta cứ để như vậy thì ông ta sẽ chết trong vài ngày tới thậm chí chất độc còn sẽ làm ô uế linh hồn ông ta. Có rất ít ma thuật hoặc viện có thể chữa trị được.]

Sơ gật đầu với những lời nói rõ ràng của Ddraig.

“Đúng thế, vì vậy chúng tôi đã lập kế hoạch để đưa giám mục trưởng lên Thiên Đàng. Nếu đó là thuốc giải của Thiên Đàng thì nó có thể chữa trị cho ông ấy ngay cả khi đó là chất độc của Yamata-no-Orochi. —Ngoại trừ.”

“Ngoại trừ ?”

Sơ mở cửa phòng khi tôi hỏi.

“Có vẻ như sĩ quan trưởng muốn nói với các bạn điều gì đó.”

Sau khi chúng tôi nhìn mặt nhau rồi bước vào phòng chú ấy —

“Papa!”

Irina nhảy vào vòng tay của cha mình sau khi nhìn thấy ông ấy nằm

trên giường.

“..... Con xin lỗi mặc dù con đã được Michael-sama chọn..... mặc dù con đã là Thiên Thần, con vẫn không thể bảo vệ cho cha”

Cha của Irina ôm cô con gái đang khóc của mình vào lòng và xin lỗi với tình yêu thương.

“Ha ha ha, nó không phải là lỗi của Irina-chan. Và làm ơn đừng hành động như thể là cha sắp chết nữa. Cha sẽ được điều trị ở Thiên Đàng sau đó nên đừng lo cho ta.”

Cha của Irina động viên và an ủi cậu ấy..... Có lẽ vì chất độc bên trong cơ thể chú ấy, từ những giọt mồ hôi hiện ra trên mặt cho thấy chú ấy đang phải chịu đau đớn biết bao nhiêu..... Có những phần da của chú ấy đã thay đổi và chuyển sang màu đen. Có một cái ống nối với cánh tay chú ấy và chuyển một loại dịch gì đó giúp ngăn chặn chất độc ngừng lây lan. Nhưng tôi đoán nó cơ bản là tốn công vô ích.

Cha của Irina nhìn chúng tôi một vòng rồi mở lời.

“..... Có một số chuyện mà ta cần nói trước khi trở về Thiên Đàng. Nó liên quan đến kẻ đã tấn công chúng ta vừa rồi.”

.....Người đàn ông, kẻ đã nắm giữ thanh Ama-no-murakumo-no-tsurugi của Yamata-no-Orochi.

“.....Tên của cậu ta là Yaegaki Masaomi. Cậu ta là một chiến binh mạnh mẽ của Giáo Hội và trước đây đã từng là cấp dưới của tôi.”

“.....Chú nói là “trước đây” vậy hiện giờ anh ta ra sao.....?”

Cha của Irina trả lời câu hỏi của Rias.

“Cậu ấy đã chết rồi.....Bởi vì giáo hội đã xử tử cậu ấy.”

[—!]

Mọi người đều bị sốc vì điều đó ! Vậy đó là một người đã chết ? Vậy hẳn ta đã ở đó bằng cách nào ? Tôi tự hỏi với bản thân nhưng rồi tôi đã có câu trả lời ngay lập tức. — Chén Thánh. Nếu như sử dụng chén thánh thì đó chính là câu trả lời hợp lý nhất. Người đàn ông đó đã đượcj hồi sinh bằng Chén Thánh. Thanh Thánh kiếm đó chắc hẳn đã được nâng cấp bằng Chén Thánh và bị chiếm hữu bởi Ác Long sau khi bị đánh cắp.

Cha của Irina tiếp tục.

“.....Mấy đứa đều biết về các bài báo cáo nói về các tín đồ của Giáo Hội đang bị tấn công, phải không ?”

Tất cả chúng tôi đều gật đầu trước câu hỏi của chú ấy. Chúng tôi đã nhận được báo cáo đó từ Michael-san trên Thiên Đàng.

“Nó chắc hẳn là do cậu ấy làm. Cậu ta có đủ lý do để làm vậy. Và những người đã bị giết tất cả đều là đồng đội cũ của ta.”

.....

Những điều chúng tôi nghe này giờ đã làm cho chúng tôi sốc không nói nên lời.....Nhưng có một điều làm tôi quan tâm. Có vẻ như người đàn ông tên Yaegaki biết về thị trấn Kuou.....Cha của Irina lúc trước từng sống tại thị trấn này. Vì vậy, việc này chắc phải có liên quan.

Cha của Irina ngừng lại. Sau đó, Rias hít một hơi thật sâu rồi nói.

“Sự thật là nhà Bael hiện giờ cũng đang bị tấn công.”

[—!?!]

Chúng tôi thậm chí còn sốc hơn nữa ! Vậy là có một sự việc nghiêm trọng đang xảy ra ở bên đó. Không chỉ tôi, mà những người khác cũng giật mình trước chuyện này!

“Không phải đó là gia tộc của Sairaorg-san sao?”

Rias gật đầu khi tôi hỏi.

“.....Không có bất kì nạn nhân nào trong số những thành viên của nhà Bael, nhưng những người thân cận với người đứng đầu hiện tại và là chính trị gia của Great King đã bị tấn công, có một số người đã bị giết.”

Ôi trời. Vậy một sự việc nghiêm trọng như vậy đang xảy ra ở khác.

“Phía Nhà Thờ cũng đang bị tấn công và đã có những nạn nhân ở phe quý....”

Khi Kiba đang lăm bắm, cha của Irina nói trong khi nhìn lên trần nhà.

“Đây không phải là ngẫu nhiên. Sự xuất hiện của cậu ta trước đó về cơ bản là cậu ta dính dáng với tất cả sự việc trên. Như ta đã nói trước đó, anh ta có đủ lý do để làm tất cả việc này.”

Rias hỏi.

“ Chính xác là điều gì đã xảy ra tại thị trấn Kuou này ? Cháu được biết là những con quỷ phụ trách nơi này là họ hàng của nhà Bael — về cơ bản là nó được giao trông nom bởi gia đình của mẹ cháu, và cháu chỉ được nghe nói lại rằng những con quỷ đó đã bị loại bỏ sau khi gây ra tranh chấp với Giáo Hội.”

Cha của Irina sốc khi nghe thấy điều đó, nhưng dường như chú ấy cũng bị thuyết phục bởi những điều vừa nghe.

“.....Ta hiểu rồi, vậy ra đó là cách mà sự việc đó được nói cho bên phía cháu. Tương tự như vậy cũng có một cách nó được giải thích bên phía bọn ta.....Vậy, cháu chưa từng được cha hay anh cho biết về những gì đã xảy ra tại thị trấn Kuou này sao ?”

“Cháu không nghĩ là cha biết. Ông ấy không phải là người sẽ giấu những chuyện như vậy với cháu.....Anh cháu..... có vị thế của mình nên cháu không chắc lắm. Ngoại trừ, sẽ có một sứ giả được gửi từ nhà Bael tới nhà Gremory sau đó. Có vẻ như họ dự định sẽ tiết lộ toàn bộ tình hình vì họ không thể giữ bí mật này được nữa, hơn thế nữa trước khi nó được tiết lộ công khai. Cháu định quay lại để đưa những người hầu của mình trở lại cùng cháu.”

“Ta hiểu rồi. Vậy là họ cũng dự định nói về nó. Nó sẽ tốt hơn nếu như nghe tất cả từ phía nhà Great King. Ngoài ra, hãy để ta chia sẻ một chút về nó. Cậu ấy..... Yaegaki-kun đã yêumột nữ ác quỷ cao cấp người đã phụ trách thị trấn Kuou vào thời điểm đó.”

Mặc dù cha của Irina đang đau đớn vì chất độc đang lan ra trong cơ thể mình, ông ấy che miệng lại và bắt đầu khóc.

“ Nữ ác quỷ cao cấp đó là một thành viên trong gia tộc của nhà Belial. Tên cô ấy là Cleria Belial..... Chúng tôi đã chia lìa họ ra ở thị trấn Kuou..... tôi sẽ không than vãn gì ngay cả khi cậu ấy chém tôi thành từng mảnh và giết tôi.....! Tôi chắc chắn đã làm cái điều gì đó mà rất đáng chết.....! Yaegaki-kun, tôi xin lỗi! Tôi rất xin lỗi.....!”

Cha của Irina đang than khóc, có vẻ như chú ấy thật sự đang mang trong mình một thứ gì đó vượt qua suy nghĩ đơn giản của chúng ta.

Part 2

Sau khi cha của Irina được đưa lên Thiên Đàng, chúng tôi dịch chuyển đến lâu đài Gremory bằng vòng tròn ma thuật được đặt dưới

tầng hầm của nhà Hyoudou

Những người ở đây đều là những thành viên của nhóm Gremory cùng với Irina. Chúng tôi để Ravel chờ ở nhà. Chúng tôi nghĩ sẽ tốt hơn nếu chỉ để những người có liên quan đến vấn đề đi theo. Có vẻ như những thứ chúng ta sẽ nghe sẽ liên quan đến nhà Bael, không, nó liên quan đến nhà Gremory.

Trên đường đi đến phòng tiếp khách nơi sứ giả của nhà Bael đang đợi. Tôi thấp giọng hỏi Rias.

“Chị có thể nói cho em biết một chuyện được không.”

Cô ấy gật đầu.

“Chị có biết gì về ác quỷ được gọi là Cleria Belial đó không?”

“..... không, chị chỉ nghe được nghe rằng con quỷ phụ trách thị trấn đó là một người trong gia đình phân nhánh của Great King Bael. Đó cũng là những gì ghi trên tài liệu và chị thậm trí đã gặp mặt trực tiếp Ác Quỷ đó và nghe những trải nghiệm của họ tại thị trấn Kuou. Vậy nên tất cả những việc này đều là một sự sắp đặt.”

.....

Vậy nên các thông tin mà Rias nói trước đó đã được ngụy tạo. Mặc dù không có sai lầm nào nhưng đã có một thứ gì đó khủng khiếp xảy ra tại thị trấn Kuou. Và Belial.....Đó, có nghĩa là cô ấy là họ hàng của nhà vô địch Rating game, Diehauser Belial-san phải không ?..... Thiệt tình chúng tôi muốn biết về sự thật của những chuyện đã xảy ra ở thị trấn Kuou tại thời điểm đó. Không biết nó là thời điểm tốt hay xấu đây, tôi cũng không biết nữa.

Người được gọi là Yaegaki đó đã gọi Rias là ác quỷ có mang dòng máu của Bael. Có vẻ như hẳn ta biết về chúng tôi. Tôi đoán cái tên Rizevim đã hồi sinh hẳn ta bằng Chén Thánh và đã giải thích với hẳn ta những gì đã xảy ra sau khi hẳn ta chết. Và nói cho hẳn ta biết về Rias chủ nhân mới của vùng đất đó.

Chúng tôi đi qua hành lang và cuối cùng cũng đến phòng tiếp khách.

Rias gõ cửa và nói “Thưa cha, con đến rồi”. Sau đó chúng tôi nghe thấy tiếng cha của Rias trả lời “mời vào”.

Rias mở cửa ra và cuối đầu chào.

Chúng tôi đi theo sau cô ấy và vào phòng. Căn phòng có những chiếc ghế sofa và chiếc bàn trông rất tuyệt cũng như được trang bị thêm lò sưởi.

“Ta rất vui vì tất cả đã ở đây.”

Cha của Rias đứng lên và chào đón chúng tôi. Người ngồi trên ghế sofa là một người đàn ông trung niên, ông ta mặc một bộ trang phục quý tộc. Ông ta có một đôi mắt màu tím và mái tóc đen. Đôi mắt của ông ta trông thật gần gũi. Nhưng chúng mang sức mạnh của một người huyền bí. Ông ta tỏa ra một bầu không khí nghiêm trang từ toàn bộ cơ thể mình.

....Tôi có thể hiểu nó qua cách cư xử từ cha của Rias. Người này có địa vị cao hơn ông ấy.

Người đàn ông nở một nụ cười chững chạc.

“Xin chào, công chúa Rias.”

Cha của Rias nói với con gái mình.

“Rias, con phải chào ngài ấy nữa chứ. Người này là gia chủ đầu tiên của nhà Bael.”

[—!?]

Không chỉ Rias, mà tất cả chúng tôi đều sốc khi nghe thấy điều đó. Không chỉ là người đứng đầu.....mà là người đầu tiên! Vì vậy ông ta là người đã trở thành nguồn gốc của những Ác Quỷ được gọi là “Bael”.

Người đàn ông đứng giữa phòng, thủ lĩnh đầu tiên của nhà Bael chào Rias lại một lần nữa.

“Rất vui được gặp cháu, công chúa Rias. Tên của ta là Zekrum Bael. Cơ mà, chắc hẳn cháu đã nhìn qua kính thánh hoặc đọc các tài liệu và đã biết về ta.”

“Xin chào, cháu đã nghe qua về ngài.....từ những tài liệu.”

Ngay cả Rias cũng hơi ngạc nhiên về sự xuất hiện của Bael đời đầu. Cô ấy có thể không mong đợi đợi lắm về điều này. Chúng tôi nghĩ là sẽ gặp người đại diện của nhà Bael là một cấp dưới của người đứng đầu hoặc là người hầu của người đó. Thay vào đó, người xuất hiện lại là hàng Vip, thủ lĩnh đầu tiên của nhà Bael! tất nhiên chúng tôi

đều bị sốc! Ngay cả tôi cũng không nói nên lời!

Ngài Cựu Bael hướng ánh mắt về phía chúng tôi, những người hầu của Rias.

“Nhóm Gremory, ta đã nghe về các thành tựu của mấy đứa. Ta nghe nói ngoài ra các cháu còn rất hòa thuận với Sairaorg..... Vậy nên hãy để ta cảm ơn các cháu.”

Cựu Bael cảm ơn chúng tôi một cách lịch sự. Sau đó chuyển sang chủ đề chính.

“Công chúa Rias, những gì mà cháu muốn nghe từ ta là..... về người quản lý đời trước của thị trấn đó, đúng không?”

Rias hít một hơi rồi gật đầu.

“Vâng ạ, Kẻ thù của bọn cháu.....Một trong những kẻ giúp đỡ “Qlippoth” đã nói hẳn sẽ “trả mối thù của mình với Thiên Đàng và nhà Bael”.”

Nghe vậy, Cựu Bael nheo mắt lại.

“Hmm, ta nên bắt đầu từ đâu đây.....”

Irina tiến lên một bước và nói với ông ấy.

“Làm ơn, hãy nói cho bọn cháu. Papa.....ý cháu là cha cháu, dường như ông ấy cũng có liên quan đến chuyện đó. Hiện giờ ông ấy đang bị tên khủng bố kia nhắm vào. Làm ơn cho bọn cháu biết điều gì đã xảy ra ở thị trấn đó!”

Cựu Bael có lẽ đã nhận ra danh tính thật sự của Irina – rằng cô ấy là một Thiên Thần.

“.....Cháu là một Thiên Thần? Khi cháu ngụ ý là có liên quan, ta cho rằng anh ta là một linh mục được Giáo Hội gửi đến lúc đó. Có phải anh ta là người được gọi là Shidou?”

“Vâng, tên cháu là Shidou Irina, Shidou Touji là cha của cháu.”

Nghe thấy cái tên ấy Cựu Bael hít sâu một hơi.

“Đó là số phận rồi. Thật là, rất nhiều thứ đang xảy ra sau khi đến thời của Sairaorg.Để ta hỏi cháu trước. Cháu có biết mối liên hệ của chúng ta và vùng đất đó không?”

Rias gật đầu.

“Vâng, hiện giờ nó đang được chi phối bởi nhà Gremory, nhưng cháu được nghe nói rằng trước đây nó là lãnh thổ chung của nhà Gremory và nhà Bael.”

Lần đầu tôi nghe nó, trước Rias, không, thậm chí trước đó nó là lãnh thổ chung của nhà Gremory và nhà Bael?

“Phần lớn các lãnh thổ mà mấy đứa sử dụng ngày nay, đều có sự tham gia của gia tộc chúng ta từ thời xa xưa. Mặc dù nó được kiểm soát chủ yếu bởi nhà Gremory. Học viện Kuou cũng tương tự như vậy. — Nhưng có một lần khi nơi đó được cấp cho con trai hay con gái của các quý tộc trong một khoảng thời gian ngắn để họ thu thập kinh nghiệm. Cô gái đó cũng là một trong số đó.”

Cựu Great King bắt đầu nói bằng một giọng trầm thấp.

—Thị trấn Kuou được cai quản bởi một cô gái thuộc gia tộc nhánh của gia tộc cấp cao, Gia tộc Belial.

Ác Quỷ người tiền nhiệm của Rias. Nó thật sự khác với những gì Rias đã nói, dường như, cô gái đó là em họ của Nhà Vô Địch Diehauser Belial.

Cựu Bael tiếp tục.

“Những người giám hộ của Cleria cũng đi cùng. Nó cho thấy những dấu hiệu giống như bất kỳ thị trấn nào khác được quản lý bởi những Quỷ cấp cao. Nhưng do nhiều sự trùng hợp, Cleria bắt đầu có mối quan hệ với một con người. Không, ta không trách cô ấy vì điều đó. Một con Quỷ có quan hệ với con người cũng không phải là hiếm từ thời xa xưa.”

Điều đầu tiên.

—Họ chỉ đơn thuần là những tồn tại có tuổi thọ ngắn hơn chúng ta. Đối với Quỷ sống lâu, họ là người bạn phù hợp để giết thời gian trong một khoảng thời gian ngắn.

Nhưng đôi mắt của Cựu Bael bắt đầu nghiêm túc.

“Ngoại trừ việc, sẽ là vấn đề khác nếu như con người ấy đến từ giáo hội.”

Cựu Bael hướng mắt về phía của Irina.

“Nếu bây giờ, một thiên thần có mặt tại nơi đây là được cho phép. Nhưng hồi đó, không những các cuộc gặp mặt giữa Ác Quỷ và những kẻ trong giáo hội là điều không thể, mà tình yêu giữa hai người là một điều chưa từng nghe thấy. Sẽ không sao nếu người làm cho những kẻ trong giáo hội sa ngã và biến chúng thành công cụ tình dục. Tuy nhiên, tình yêu đúng nghĩa lại được xem là một điều cấm kỵ. Cho đến sáu tháng trước, việc các thành viên có mặt trong một cuộc họp như thế này là một điều bất khả thi....Thật sự, đã có nhiều sự việc xảy ra làm thay đổi giá trị của chúng ta rất nhiều kể từ khi tất cả liên minh lại.”

Cựu Bael biểu hiện một ánh nhìn chua chát. Irina hỏi ông ta.

“.....Vậy người phụ nữ đến từ nhà Belial và chiến binh của Giáo hội đã.....”

“Bọn ta không bao giờ cho phép điều đó. Cả hai phe đã cố thuyết phục họ về những quan điểm khác nhau của họ. Mỗi quan hệ của họ rất nghiêm túc. Cleria.... không làm điều đó cho vui. Nhưng bản thân cô ấy đã dính vào một mối quan hệ nghiêm túc với hắn ta, đó là sai trái. Cho phép điều đó xảy ra cũng có nghĩa là đưa ra một ngoại lệ. Vì vậy bọn ta quyết định tách họ ra bằng vũ lực. Tương tự như vậy, bên phía Giáo Hội. Thật trớ trêu, thời điểm đó bọn ta lại đoàn kết mặc cho bọn ta là kẻ thù. Để bảo vệ những quy tắc của bọn ta. Fufufu, mấy đứa có nghĩ cả hai phe đều là những kẻ tội đồ không?”

Tất cả chúng tôi đều không thể nói nên lời. Thật sự, vì những điều như vậy đã xảy ra phía sau thị trấn tôi đang sống trong khi tôi có mặt ở đó.

Rias sau đó hỏi.

“Vậy cả hai đã chết. Ngài đã giết họ, đúng không?”

Cựu Bael nói một cách thẳng thắn.

“Kết quả cuối cùng là vậy. Bọn ta đã cố gắng thuyết phục cô ấy cho đến cùng. Nhưng phía giáo hội lại không chịu đựng được việc đó. Không, có lẽ phía bọn ta đã hành động trước. Nhưng cả hai phía đều tự giải quyết vấn đề của riêng mình.

Kết quả là Ác Quỷ đang cai quản vùng đất đó phải lánh mặt. Ngay cả những con Quỷ đang bảo vệ chủ nhân của mình cũng bị giết hoặc bị đẩy đến một nơi nào đó hẻo lánh ở Địa Ngục sau khi nhận được những “Phần thưởng” ”.

Phía Giáo Hội cũng phải tái cơ cấu lại nhân sự của mình, từ khi họ bắt buộc phải chấm dứt sự thiếu cân bằng trong giáo hội. Tất cả những người liên quan đến Giáo Hội tại thị trấn Kuou, bao gồm cả bố của Irina đều được đưa ra nước ngoài. Một trong số họ đã được thăng chức là như phần thưởng. Và có một số thì sa ngã vì những nghi ngờ được sinh ra về ý thức công lý của họ hay sự đổ vỡ niềm tin vào Chúa do bàn tay họ đã dính máu của chính đồng minh.

Từ những gì Cựu Bael nói, Michael-san rất có thể đã không được thông báo về điều này và chỉ một số ít người trong Giáo hội biết nó. Ngay cả những người như Freed, một cựu chiến binh của Giáo hội và Balba Galilei cũng không biết về những gì đã xảy ra ở thị trấn đó. Vì vậy, tôi cho rằng câu chuyện của Cựu Bael kể là sự thật.

.....Mặc dù do sự việc đó, những người có liên quan tới Giáo Hội đã biến mất khỏi thị trấn và điều này dẫn đến việc các Thiên Thần Sa Ngã lợi dụng thời cơ để xâm nhập vào thị trấn.

Nhưng nghiêm túc thì đó là một câu chuyện tàn nhẫn làm cho bạn có những cảm xúc tiêu cực. Tình yêu giữa Ác Quỷ và con người nó dĩ nhiên sẽ khiến bạn nghĩ rằng họ nên cho phép điều đó, nhưng tôi hoàn toàn nhận thức được rằng thế giới của Quỷ cấp cao là thứ gì đó vượt qua trí tưởng tượng của tôi. Đặc biệt là khi nghĩ về Địa Ngục lúc mà hiệp ước hòa bình chưa được ký kết. Từ quan niệm của các quý tộc về sự coi trọng niềm tự hào và mối quan hệ huyết thống của họ, sự việc đó chắc chắn phải là một yếu tố tiêu cực mà họ muốn loại bỏ .

Nó chắc chắn là câu chuyện mà sẽ làm bạn thổi bùng lửa giận nhưng tôi lại có một suy nghĩ khác. Nếu không có sự việc đó, Rias sẽ không đến thị trấn của tôi và tôi cũng sẽ không gặp được Asia. Cuối cùng thì chúng tôi đã gặp được nhau, nhưng nếu sự việc giữa người đàn ông đó và người phụ nữ từ nhà Belial không xảy ra, thì chắc điều đó sẽ khiến tôi có những cảm xúc lẫn lộn về nó.

“.....”

Asia trông có vẻ buồn và có vẻ như em ấy cũng có những cảm xúc lẫn lộn. Đó là vẻ mặt của em ấy bây giờ. Có lẽ, không, tôi chắc chắn rằng em ấy có cùng cảm xúc với tôi ngay bây giờ. Bi kịch của người kiếm sĩ và người phụ nữ nhà Belial rất là đau lòng, và tôi thậm chí còn muốn khiêu nại đến Nhà Bael cũng như Giáo hội vì là nguồn gốc của tất cả những chuyện này.

——Đây là thiên đường mang tên thị trấn Kuou ,nơi mà tất cả các

người đang sống là thế giới được tạo nên từ nhiều sự hy sinh.

.....Người đàn ông đó đã nói thế trước khi tấn công chúng tôi.

Sau khi nghe câu chuyện của Cựu Bael, cha của Rias, người đứng đầu của nhà Gremory hiện tại, lặng lẽ đặt tay dưới cằm.

“.....Đây là lần đầu tiên tôi nghe thấy điều này. Tôi chưa bao giờ tưởng tượng được một sự cố như vậy xảy ra trong lãnh thổ của con gái mình..... Chúng tôi dĩ nhiên cũng có lỗi khi để lãnh thổ đó trong tay Bael cho đến khi nó trở thành lãnh địa của con gái tôi, nhưng chúng ta đã duy trì vùng đất đó cùng nhau, ngay cả khi chỉ là trên danh nghĩa. Tôi luôn muốn mọi chuyện tiết lộ rõ ràng với tôi.”

Cảm giác như ông ấy không được hài lòng lắm. Cựu Bael tiếp tục mà không quan tâm.

“Ta xin lỗi vì đã che đậy quá khứ và giao vùng đất đó lại cho công chúa Rias. Nhưng mà đó là vùng đất có một sự việc như vậy xảy ra. Nếu bọn ta không tìm người quản lí mới một cách nhanh chóng thì sẽ có sự nghi ngờ.”

Cha của Rias nhắm mắt lại.

“Một người trẻ tuổi có tài năng sẽ là lựa chọn lý tưởng? Con gái tôi là em gái của Maou Lucifer. Con bé cũng mang dòng máu của Nhà Bael. Vì vậy, ngài cho rằng con bé sẽ đủ xứng đáng để xóa bỏ những gì đã thực sự xảy ra trên vùng đất đó?”

Cựu Bael cười trừ.

“Ngay cả khi sự việc việc đã được tiết lộ giống như bây giờ thì nó sẽ dễ dàng che đậy được quá khứ bằng cách xây dựng những thành tựu miễn đó là một người trẻ tài năng. Đó là những gì bọn ta nghĩ, nhưng tài năng đến mức vùng đất đó trở thành nơi hòa bình của Tam Đại Thế Lực. Vậy nên nó đã dẫn đến việc có đủ những thành tích để che đậy quá khứ.”

.....Dĩ nhiên cây kim trong bọc có cũng ngày lọt ra. Không, nó hoàn toàn bị vạch trần. Ngay cả bây giờ Rias vẫn đang tiếp tục xây dựng những thành tựu tuyệt vời. Cô ấy trở nên nổi tiếng đến nỗi mà cô ấy được coi là một trong những tân binh xuất sắc. Sẽ thật không hay khi nói điều này, nhưng ngay cả khi sự việc đó có được tiết lộ cho công chúng, nó cũng sẽ không đủ để phá vỡ những thành tựu mà cô ấy đã đạt được. Vùng đất đó đã biến thành một khu vực đặc biệt nơi Tam Đại Thế Lực hợp tác với nhau. Ngay cả khi những sự việc trong quá

khử được tiết lộ, thì mọi người cũng sẽ không lạ khi nghĩ rằng: “đã quá muộn rồi”.

Tuy nhiên, Rias lắc đầu và nói với Cựu Bael.

“Cháu sẽ không nói bất cứ điều gì về việc đã che giấu nó với cháu vì cháu sẽ có những thái độ phản ứng liên quan đến vấn đề này. Nhưng, tại sao...”

Rias cố nói trong khi kiềm nén sự tức giận của mình xuống nhiều nhất có thể. Nhưng Cựu Bael đã nói thay những gì Rias muốn nói.

“Tại sao chúng ta bẻ cong sự thật? Tại sao chúng ta không nói rõ sự thật? Thậm chí còn đi xa tới mức là nói dối với Lord Gremory, đó có phải là điều mà cháu muốn hỏi không?”

Rias lặng im trong sự bất mãn kể từ khi mà ngài ấy nói ra những điều mà cô muốn hỏi.

Cựu Bael nói mà không quan tâm.

“Ta đã nói chuyện với Sirzechs-dono. Nếu cậu ấy không nói với cháu thì đó phải là xúc cảm của “tình yêu” cậu ấy đối với cháu. cháu sẽ không thể nào phủ nhận được điều đó. Cậu ấy không muốn đưa ra những thông tin tiêu cực và làm tăng thêm những khó khăn cho em gái đáng yêu của mình. Cháu không nghĩ vậy sao? Ta sẽ xin lỗi vì đã làm cậu ấy băn khoăn giữa ý chí của nhà Bael và tình yêu của cậu ấy đối với em gái mình. Nhưng ta muốn khen ngợi cậu ấy vì sự lựa chọn đúng đắn của mình để sống theo mong đợi của cả hai bên.”

Có lẽ điều đó đã thắp lên ngọn lửa trong cô. Vì vậy, Rias cũng cố lời nói của mình.

“Nhưngnhưng! Sự thật đó đang bùng nổ ngay lúc này và vì nó, vùng đất đó đã trở thành mục tiêu của những kẻ khủng bố! Nếu bọn cháu biết trước về nó, thì chúng cháu đã có thể đưa ra một số biện pháp để đối phó. Chúng ta đã có thể ngăn chặn thương vong từ cả Địa Ngục và phía Giáo Hội.”

Nghe vậy, Cựu Bael cười vui vẻ.

“Hahahaha, ngây thơ quá. Cũng giống như Sairaorg nhà chúng ta và con trai của Lucifer-sama tiền nhiệm, Rizevim-bocchan. Hành động vì một lý do như con người.”

Sau đó, Cựu Bael chuyển ánh mắt của mình về phía tôi.

“Sekiryuutei-dono.”

Vâng”

Ông ta gọi làm tôi bất ngờ. Cựu Bael nói với một nụ cười trên khuôn mặt.

“Sẽ ra sao nếu cậu trở thành Ma Vương trong tương lai”

—!

Tôi không biết đáp lại thế nào trước câu hỏi bất ngờ mà tôi vừa nghe nữa. Cựu Bael tiếp tục.

“Với danh tiếng của cậu, mọi thứ có thể sẽ trở nên rất thú vị nếu cậu trở thành một Ma Vương.”

“Một người như tôi không thể trở thành Ma Vương đâu.”

Hình ảnh của Ma Vương tôi có trong đầu là Sirzechs-sama. Để trở nên giống anh ấy thì.....(Trans: thì đầu tiên phải biết sợ vợ đã ơ)

-Nhưng Cựu Bael nói thẳng.

“Cậu có thể. Đó là một vị trí mà ngay cả Sairaorg của chúng ta cũng có thể nhắm tới.”

“Ngay cả” Sairaorg của chúng tôi à.

“.....Sairaorg-san là người thừa kế tiếp theo, phải không?”

Cựu Bael gật đầu với câu hỏi của tôi.

“Đúng vậy, Sairaorg chắc chắn sẽ là người thừa kế tiếp theo. Thăng nhóc có tài năng và ngay cả những người dân trong lãnh thổ của chúng ta cũng yêu quý nó. Nhưng ta đang lên kế hoạch để em trai nó trở thành thành đầu lĩnh tiếp theo. Khi Sairaorg trở thành người đứng đầu, chúng ta phải biến nó trở thành Maou hoặc một vị trí nào đó sau khi chúng ta cho nó một vài thành tích.”

Cựu Bael nói điều đó rõ ràng với mọi người ở đây.

“Ngay bây giờ, và cả trong quá khứ, người thừa kế chính của gia đình Great King Bael sẽ là người có sức mạnh hủy diệt.”

.....Để bước vào vị trí người đứng đầu tiếp theo thứ mà Sairaorg-san phải đạt được bằng chính sức mạnh của mình. Vì vậy nên nó chỉ

là “tạm thời”.....! Anh ấy nói rằng, một trong những người kế thừa danh hiệu Great King sẽ là người có sức mạnh hủy diệt.

Sau đó, tôi có đoạn hồi tưởng về cuộc trò chuyện mà tôi đã có với Sairaorg-san. Người đàn ông đã chiến đấu với tôi bằng nắm đấm với tất cả những gì anh ấy có. Người đã sử dụng cơ thể của mình để chiến đấu với những Ác Long để bảo vệ Học viện Auros, và để bảo vệ giấc mơ của những đứa trẻ. Mặc dù anh ấy thiếu sức mạnh của quý, nhưng anh ấy bù đắp điều đó bằng thứ khác để tiến về phía trước.....!

“Không biết tại sao, nhưng có vẻ như danh hiệu của Great King lớn hơn của Ma Vương.”

Tôi nói điều đó với Cựu Bael với ý nghĩa tiêu cực.

“Ise.”

Rias nhắc nhở tôi, nhưng Cựu Bael chỉ đơn giản là cười.

“Công chúa Rias, không sao đâu. Vì đó là một khoảng cách dễ hiểu.”

.... Vậy, ông ta thậm chí sẽ không chối bỏ nó.

Những người ủng hộ Quý ở địa ngục sau cái chết của Ma Vương-sama trước đó không phải là gia tộc của Ma Vương mà là gia tộc của Great King. Ma Vương không gì khác hơn là một “biểu tượng”.

Ông ta thậm chí còn nói một Ma Vương chỉ là một “biểu tượng”. Đối với một Ác Quý sống từ thời xa xưa như ông ta, những Ma Vương hiện tại chỉ là những đứa trẻ đối với ông ta.

“Rõ ràng là không có giá trị trong một “biểu tượng” đơn thuần. Chúng ta cần một Ác Quý với sức mạnh và sự lôi cuốn. Xét về điều đó, Sirzechs-dono và Ajuka-dono là lý tưởng nhất. Họ đảm nhận vị trí của mình trong khi hiểu điều đó rất tốt. Họ thậm chí còn biết làm thế nào để có mối quan hệ hợp tác với phe Great King. Theo quan điểm của bọn ta, họ là những hình mẫu lý tưởng cho một Ma Vương.”

Có điều gì đó tôi đang cảm thấy khi Cựu Bael nói mà không do dự. Đối với những Ác Quý cổ xưa đã già, họ có xu hướng không quan tâm đến cuộc sống và họ cũng có xu hướng vô cảm. Ít nhất đó là những gì tôi đã được nghe nói đến. Ngay cả Rizevim cũng tự nói rằng hắn cơ bản giống như một con robot cho đến khi Euclid thúc đẩy hắn ta. Vì hắn đã sống quá lâu nên ý nghĩa của hắn đối với cuộc sống của người khác rất nhạt nhòa.

Những có những ngoại lệ. Ví dụ, Mephisto Pheles-san, chủ tịch của tổ chức Pháp sư. Ngay cả Cựu Bael người đang đứng trước mặt tôi cũng không có cảm giác trống rỗng. Ông ta tràn đầy tham vọng. Ác Quỷ có thể làm nhiều việc và vì phải làm nhiều việc sẽ khiến bạn cảm thấy rằng họ vẫn hoạt động ngay cả khi họ đã già đi.

Khi tôi có cảm giác như vậy, Cựu Bael tiếp tục sau một tiếng cười khẽ.

“Ta nghe nói rằng Rizevim-bocchan và con trai thất lạc của Lucifugus đã nói điều đó với cậu,ác thật đó. Fufufufu, chúng thực sự ngây thơ.”

Sau khi anh ấy nhìn một vòng chúng tôi, Cựu Bael nói trong khi biểu hiện ánh mắt mạnh mẽ như của Sairaorg-san.

“Ta muốn tất cả mấy đứa sẽ trở thành trung tâm của thể hệ trẻ. Những Ác quỷ thuần huyết được nhắc đến như là họ hàng của những Quý cấp cao đã được báo trước từ thời cổ đại. Những kẻ khác ngoài kia là những “người hầu” và không phải quỷ thuần huyết. Chẳng hạn như những “kẻ thường dân” và những “kẻ đã tái sinh thành quỷ”. Trở nên xấu xa hay không sẽ thay đổi theo quan điểm của mỗi người và những thể lực khác. Ta thấy không cần phải trở thành cái ác. Để giữ cho xã hội của các quý tộc được tiếp tục đến muôn đời là điều mà một “Ác Quỷ” phải làm.”

.....Nó mang lại cảm giác như những từ ngữ đến từ người đàn ông đứng trên đỉnh của Gia tộc Great King, người coi trọng những giáo lý cũ.Tôi hiểu rồi. Vậy nên, Ác Quỷ chỉ đề cập đến quý tộc thuần chủng. Vì vậy, anh ta phủ nhận sự tồn tại của chúng tôi và những con quỷ bình thường sống ở Địa Ngục. Nhưng thật sự về việc Ác Quỷ không cần phải trở thành cái ác là một điều gì đó mà tôi đồng ý.

.....Có một điều nữa mà tôi hiểu.

Khuôn mặt của Cựu Bael khi ông ấy nói ra suy nghĩ của mình rất giống với Sairaorg-san.Nó khiến tôi đau đốn nhận ra rằng ông ấy là tổ tiên của Sairaorg-san. Ngay cả khi họ có suy nghĩ khác nhau, cả hai đều là Bael.....Không, không chỉ Sairaorg-san. Ông ta thậm chí còn giống một ai đó thân thiết bởi....

Cựu Bael đứng lên sau khi hít một hơi.

“.....Hmm, hình như ta đang bị ảnh hưởng bởi những người trẻ tuổi, vì ta vừa nói ra những suy nghĩ không phù hợp với tuổi tác của mình. Ta rất xin lỗi. Ta chỉ định nói về những sự việc liên quan đến thị trấn Kuou. Có vẻ như ta đã khiến mấy đứa phải lắng nghe bài phát biểu

dài của một ông già.”

Cựu Bael nở một nụ cười cay đắng. Sau đó, ông nói.

“Về các sự việc liên quan, trong đó có thương vong từ phía gia tộc Bael. Thông thường, chúng ta sẽ thường gửi người của mình đi những lần này ta sẽ để nó cho [DxD]. Dường như có ai đó đang quan sát cách mà nhà Bael sẽ hành động. Bọn ta đánh giá rằng hành động khinh suất sẽ là một động thái tồi tệ.”

....Ông ấy thật sự đang rất thận trọng.

Cựu Bael sau đó nói.

“Ta rất tiếc vì đã giữ im lặng về thị trấn đó. Ta sẽ rời đi ngay bây giờ.”

“Zekram-sama, hãy để tôi tiễn ngài”

Cha của Rias đưa tay ra nhưng ông ấy đã từ chối.

Khi ông ấy đi ngang qua chúng tôi, Rias nói với Cựu Bael.

“Cháu.....yêu Hyoudou Issei, người đang đứng ở đây.”

—!

Tôi bắt đầu xúc động..... trước lời thú nhận bất ngờ từ Rias.
Rias.....Rias.....!

Cô ấy thậm chí còn nói rằng không có bất kỳ sự sợ hãi nào mặc dù cô ấy được nghe kể một câu chuyện như vậy từ một người có địa vị cao hơn cô ấy!

Cựu Bael nở nụ cười.

“ Đúng vậy, tốt thôi. Bây giờ ta đã không còn ngăn cấm tình yêu của các loài khác nhau.”

Lần này Cựu Bael nhìn tôi.

Được rồi, tôi cũng sẽ hét lên rằng tôi thích Rias. Tôi tràn đầy tinh thần, những...

“Hyoudou Issei-kun. Có vẻ như cậu cũng muốn nói điều gì đó với ta. Nhưng chúng ta cần hạn chế cuộc nói chuyện ở đây.”

Cựu Bael đặt tay lên vai tôi.

“Cậu cần phải trở thành một Quý cấp cao. Sẽ không quá muộn để nói chuyện sau đó. Nếu cậu muốn thúc đẩy thứ hạng thì hãy đến lâu đài của ta cùng với Công chúa Rias. Ta sẽ phục vụ cậu một chiếc bánh được làm từ những quả táo đặc biệt của lãnh thổ nhà Bael. Ngoài ra, ta không ghét cậu hay Sairaorg nhiều như người đứng đầu hiện tại của nhà chúng ta. Thay vào đó, ta cảm thấy hai đứa đang làm tốt. Nhưng ta là một con quỷ già. Ta sẽ không tìm kiếm một sự thay đổi ngay bây giờ.”

Cựu Bael rời khỏi đây sau khi nói những điều này

“Cậu chắc chắn phải đoạt lại Agreas. Thậm chí nhiều hơn nếu cậu đang có kế hoạch trở thành Quý cấp cao”

.....Một bầu không khí không thể diễn tả được sau khi Cựu Bael rời đi. Mặc dù ông ta nói mình là một Quỷ già, ông ta vẫn tươi vui như một thanh niên. Vì vậy, ngay cả khi ông ấy sống được mười nghìn năm, ông ta vẫn có thể tỏa sáng mà không bị ngu muội nếu bạn có thứ gì đó mà bạn đang gánh vác và có một mục tiêu bạn muốn thực hiện, nhỉ.

Thông thường, tôi sẽ muốn chỉ trích, nhưng cảm giác như thể tôi bị đẩy lùi bởi sức mạnh của Cựu Bael.

“Vậy ra, đó là Cựu Bael. Ông ta có vẻ có quan niệm bảo thủ, nhưng ông ta vẫn thừa nhận ngay cả khi ông ta phủ nhận điều đó. Ông ta cũng khác với phe Cựu Ma Vương. Người đứng đầu của phe Great King à.”

Có vẻ như có gì đó xuất hiện trong tâm trí của Xenovia

“Ông ấy thật đáng sợ và ông ấy cũng có một chút áp lực. Nhưng ông ta có vẻ tốt hơn nhiều so với quý tộc của Ma Cà Rồng.”

Có vẻ như Gasper cũng cảm thấy điều gì đó. Tôi chắc rằng em ấy đã so sánh ông ta với Ma Cà Rồng thuần chủng ở quê nhà.

Bố của Rias, người đứng cạnh tôi nói điều này với tôi.

“Ta chắc chắn có những điều cậu không thể nói với ông ấy, nhưng cảm xúc của cậu rất có thể đã đến được với ông ta.”

Bố của Rias nói với tôi như thể một người cha đang nói với con trai mình.

“Ise-kun, hãy nhớ nó thật kĩ. Người đàn ông đó là người thực sự đứng trên đỉnh của phe Great King. Cậu có thể nói rằng ảnh hưởng chính trị mà ông ta có lớn hơn Sirzechs nhiều. Cuối cùng thì, ông ta là một người đã theo dõi Địa ngục này kể từ khi loài Quỷ được sinh ra. Những năm tháng ông ấy sống khác xa với chúng ta. Nếu Tứ Đại Ma Vương như Sirzechs và những người khác là ánh sáng của Quỷ thì người đàn ông tên Zekram Bael-sama là cái bóng của Quỷ.”

....Người đàn ông đó là người đứng đầu của phe Great King. Và ông ta trong có vẻ mạnh hơn cả Sirzechs-sama.

Rias sau đó lẩm bẩm.

“Một trong những thứ được bắt đầu bởi Great King sẽ được giải quyết bởi người mang dòng máu của Geat King. Chỉ đoán đó là lý do tại sao chỉ được chọn là người kế thừa của vùng đất đó.”

Sau đó tôi đi đến kết luận. Ồ, hiểu rồi. Thật tự nhiên khi tôi cảm thấy sự giống nhau giữa khuôn mặt và thái độ của Cựu Bael với không chỉ Sairaorg-san, mà cả một người gần gũi với tôi.

Ông ta cũng được hiểu là tổ tiên của Rias.

Part 3

Chúng tôi đã có một cuộc thảo luận với cha của Rias về tương lai của thị trấn Kuou sau khi chúng tôi nghe câu chuyện từ Cựu Bael. Điều chúng tôi cần làm trước tiên là vượt qua những nguy hiểm mà chúng tôi sẽ dính vào. Chúng tôi đã đi đến một kết luận rằng mình có thể cố gắng giải quyết những gì đã xảy ra trong quá khứ.

Nhà Belial, họ không thể tiết lộ sự việc cho công chúng mặc dù biết được sự thật (dù có vẻ như những người biết sự thật là thủ lĩnh tiền nhiệm và một số ích trong số họ. Những người khác nói rằng Cleria của gia tộc chi nhánh đã phạm phải một tội lỗi nghiêm trọng). Cha của Rias sẽ đàm phán với nhà Belial để họ giải thích sự việc cho chúng tôi. Và có vẻ như gia tộc của Great King Bael sẽ không ngăn cản hành động đó. Kể từ khi Cựu Bael tự ý đến nhà Gremory, Người đứng đầu hiện tại và những người hầu dưới quyền ông ấy không thể can thiệp được.

Mà, có vẻ như người đàn ông tên Yaegaki Masaomi đó sẽ không quay trở lại. Hành động tấn công những người có liên quan đến nhà Bael của hắn có nghĩa là chúng ta không thể bỏ qua khả năng Rias bị nhắm làm mục tiêu. Vì vậy, chúng ta cần phải cảnh giác.

Chúng tôi trở về thị trấn Kuou sau khi rời lâu đài của nhà Gremory. Chúng tôi đã kể với tất cả mọi người bao gồm cả Azazel-sensei về những gì chúng tôi đã nghe từ Cựu Bael. Sensei cũng có biểu cảm phức tạp, nhưng thầy ấy chỉ nói một điều duy nhất.

“.....Ta cảm thấy rằng họ nên tin tưởng vào Rias nhiều hơn và chia sẻ điều này với em ấy nhưng vì trước khi có hiệp ước hòa bình, những sự cố không thể tránh khỏi như thế xảy ra khá thường xuyên.”

Ông ấy không nói gì nhiều nhưng tôi nghĩ, Sensei đã tự mình trải nghiệm rất nhiều thứ.

Sensei cũng nói điều này với Rias.

“Rias, đừng đổ lỗi cho Sirzechs. Cậu ta là một người yêu hoà bình. Em cũng có thể nói cậu ấy có những hành động quá giống một người anh với em. Vì đây là mối quan hệ hợp tác với phe Great King, thị trấn này có lẽ là phần lãnh thổ duy nhất cậu ta có thể giao cho em. Nhưng thị trấn này là một nơi tuyệt vời. Học viện Kuou. Và các cơ sở khác. Ta nghĩ rằng Sirzechs đã hỗ trợ hết mức có thể.”

Rias đáp lại.

“Em biết. Em đã trải qua khoảng thời gian tốt đẹp cho đến bây giờ tại thị trấn này. Mà không có bất kỳ sự bất mãn nào. Và một lần nữa em nhận ra rằng đó là tình yêu của Onii-sama dành cho em. Ngay cả khi những tội ác xảy ra trong quá khứ đã bị thay đổi và ngay cả khi anh ấy không thể nói cho em biết sự thật thì em cũng không có quyền gì dù là nhỏ nhất để đổ lỗi cho anh trai mình.”

Học viện Kuou hiện tại có lẽ đã được chuẩn bị cho Rias bởi Sirzechs-sama. Để cô ấy có thể được trải nghiệm về một cuộc sống trung học yên bình mà không gặp bất kỳ rắc rối nào.

Hôm sau, chúng tôi dịch chuyển đến Thiên Đường nơi bố của Irina được đưa đến. Nghe câu chuyện của ông ấy một người quan trọng của vụ việc đó, sau khi nghe câu chuyện từ Cựu Bael là một phần lý do của chúng tôi. Bố của Irina cũng muốn đưa một thứ gì đó cho chúng tôi.

Cơ sở y tế của Thiên Đường là sự pha trộn giữa hiện đại và giả tưởng. Đây là một nơi có văn hóa hỗn hợp giống như Địa Ngục vì có những thứ như các thiết bị điện tử từ thế giới con người và một chiếc giường lơ lửng.

Chúng tôi đã vào phòng của bố Irina. Mặc dù vụ việc mới xảy ra vào ngày hôm qua nhưng có vẻ như chất độc đã giảm đi khá nhiều. Chú ấy trông khá hơn nhiều và các vết đen xuất hiện trên cơ thể chú ấy cũng đã giảm bớt. Tôi trở nên nhẹ nhõm vì việc điều trị của chú ấy đang tiến triển thuận lợi.

Chúng tôi kể với bố của Irina về những gì chúng tôi đã nghe ở Địa ngục. Cha của Irina chỉ đơn giản là im lặng và lắng nghe tường thuật của chúng tôi.

Cha của Irina, nâng phần thân trên của mình lên nói với mọi người.

“.....Bọn chú đã tiếp tục thuyết phục Yaegaki-kun đến cùng. Suy nghĩ chung của bọn ta hồi đó, không, thậm chí là bây giờ chúng ta vẫn nghĩ rằng mối tình lãng mạn giữa Ác Quỷ và những người theo Giáo hội là không thể tha thứ. Và ngay cả khi cô ấy xuất thân từ một gia đình nào đó, thì cô ấy vẫn là Ác Quỷ đến từ nhà Belial, vì vậy chúng tôi đã biến toàn bộ những người liên quan đến nhà Belial thành kẻ thù của chúng tôi. Và Belial nổi tiếng nhất không ai khác chính là... ?

“Nhà vô địch của Rating Game, Diehauser Belial Sức mạnh của anh ta được cho là có thể đối đầu với các Maou.”

Bố của Irina gật đầu trước những lời nói của Rias.

“Nếu như chúng ta thuyết phục anh ta thất bại, Hoàng Đế Belial sẽ đích thân xuất hiện. Nếu điều đó xảy ra, nó sẽ không chỉ là một cuộc tranh chấp nữa. Tuy nhiên, có vẻ như phe Quỷ cũng có cùng quan điểm. Không thể tin được, một Ác quỷ đến từ Bael đã đến gặp bọn ta.”

Chúng ta đã hợp tác. Chúng ta cũng muốn giải quyết điều này một cách lặng lẽ.

Điều đó cũng tương tự đối với phe Quỷ khi họ cũng không muốn bắt đầu một cuộc chiến tranh. Vì vậy, bố của Irina và các đồng đội của ông đã liên minh tạm thời với nhà Bael trong bóng tối. Đây cũng là những gì Cựu Bael đã nói.

Kết quả là, họ đã thành công trong việc loại bỏ những “kẻ phản loạn” một cách bí mật mà không ai có thể phát hiện ra.

Bố của Irina nói với con gái mình với khuôn mặt buồn bã.

“Irina-chan, đôi tay của cha đã vấy máu rồi. Chúng bẩn đến mức mà cha không thể tự gọi mình là cha của con, Irina-chan, một Thiên

thần.... Cha xin lỗi vì đã giữ bí mật với con. Chúng ta đã chuyển đến Anh vì cha không đủ năng lực. Nếu cha làm tốt hơn thì con sẽ không phải tách ra khỏi Issei-kun, cha thực sự xin lỗi.”

Irina lắc đầu với người cha đang xin lỗi cậu ấy.

“Xin hãy dừng lại, papa. Con cũng là một chiến binh. Con có thể hiểu rằng cha đã không có sự lựa chọn nào khác, cha cũng đang rất đau khổ phải không, papa? Vì vậy, cha không cần phải xin lỗi con sẽ bảo vệ cha. Ngay cả khi cha đã gây ra một tội lỗi trong quá khứ, con vẫn sẽ bảo vệ cha. Bởi vì chúng tôi là gia đình.”

“.....Irina.”

Bố của Irina che mắt bằng tay mình khi nghe những lời nói của con gái mình. Xenovia, người cũng xuất thân từ nền tảng chiến binh giống như Irina thì nhắm mắt lại.

Mặc dù Rias nói với tôi rằng “đừng dính líu” tới Giáo Hội khi tôi gặp Asia lần đầu tiên.

Rias nói với bố của Irina.

“Sự việc trong quá khứ, ngay cả khi mỗi bên đều có lý do riêng thì đó vẫn là một bi kịch đáng buồn. Nhưng miễn là anh ta mượn sức mạnh của Qlipboth và gây ra khủng bố, chúng ta không thể bỏ qua chuyện này được. Chúng ta sẽ ngăn chặn anh ta. Dù kết quả có ra sao, bi kịch và nỗi buồn sẽ tăng lên nếu chúng ta không ngăn chặn anh ta ngay bây giờ.”

Chúng tôi phản ứng lại bằng cách gật đầu với quyết tâm mạnh mẽ của Rias.

Nghe điều đó, bố của Irina lau nước mắt và nói với Irina.

“Thật ra là, Thiên thần của cha. Cha không trở lại chỉ vì dự án Giáng sinh. Cha trở lại vì có thứ mà cha muốn tặng cho con.”

Nói rồi, cha của Irina lấy chiếc vali lớn đặt cạnh giường đưa cho Irina. Chú ấy giục Irina mở nó ra. Thứ nằm trong chiếc vali đó là....

“Đây là-”

Irina lấy thứ bên trong ra. Chỉ có duy nhất một thanh kiếm đang lặng lẽ phát ra những hào quang thần thánh.

Bố của Irina sau đó nói.

“Chủ nhân của Durandal, hiệp sĩ Roland. Thanh kiếm được dùng bởi Olivier, người bạn thời thơ ấu của Roland cũng là người bạn thân nhất của ông ấy, Hauteclere.”

——Thánh kiếm Hauteclere!

Thanh kiếm thuộc về người bạn thân nhất của chủ nhân thanh Durandal! Vì một số lý do nào đó, tôi cảm nhận được một số mệnh từ mối quan hệ của Xenovia và Irina!

Bố của Irina tiếp tục.

“Thanh kiếm này được cho là chỉ có thể được cầm bởi những người có trái tim thuần khiết. Đặc điểm của nó là thanh lọc tất cả những thứ mà nó chạm. Từ những kết quả từ đặc điểm của nó, đã xác định được rằng Irina-chan có đủ tư cách nhất để sử dụng nó. Tất nhiên nó phải được dùng khi các quyền năng của con được tăng cường bằng cách biến thành Thiên Thần. Các nhà nghiên cứu cũng cho biết nó được kích hoạt bởi vì con đã là cộng sự lâu dài với Xenovia-san, người nắm giữ Durandal.”

Nói xong, Irina và Xenovia nhìn nhau. Irina có khả năng cầm thanh thanh kiếm đó ngụ ý rằng cậu ấy đã đạt được yếu tố nào đó để sử dụng nó.

Bố của Irina nói.

“...Irina. Làm ơn hãy dùng Yaegaki-kun lại với thanh kiếm này.”

Nhận được thanh kiếm thánh, Irina gật đầu với đôi mắt kiên quyết.

“Papa....cảm ơn Papa! con sẽ ngăn người đó lại!”

Cha của Irina cuối cùng cũng nở nụ cười.

Sau khi có thêm vài cuộc thảo luận với chú ấy, tất cả chúng tôi rời khỏi phòng vì chúng tôi đã gặp chú ấy và hoàn thành việc thông báo của mình.

Rồi bố của Irina nói với tôi.

“Chú rất xin lỗi nhưng Issei-kun có thể ở lại không? Có vài điều ta cần nói với cậu ấy.”

Tôi nhìn Rias để được cô ấy chấp thuận và ở lại phòng.

Căn phòng chỉ còn lại hai chúng tôi. Cha của Irina lên tiếng sau khi

tạm dừng.

“....Ise-kun, Irina-chan sẽ không thể nào sống như một cô gái bình thường được do đặc điểm của con bé sau khi trở thành Thiên Thần. Trên hết, con bé là quân Ace của Michael-sama. Con bé sẽ không thể trở thành một cô gái bình thường được nữa.”

....Irina không hề phát hiện ra điều đó, nhưng quân Ace của Michael-san là một vị trí ẩn tượng. Đó cũng có thể là một gánh nặng lớn đối với Irina, người chỉ mới mười bảy tuổi.

Bố của Irina mỉm cười sau khi nói ra sự thật phũ phàng đó.

“Nhưng con bé được cho một ngoại lệ. Con bé được phép hành động như một cô gái chỉ khi ở trước mặt cháu.”

Bố của Irina nắm lấy tay tôi và cầu xin.

“Chú xin lỗi, xin hãy chăm sóc cho Irina. Con bé đã được nuôi nấng trong khi tiếp xúc với những suy nghĩ của Giáo hội từ khi còn nhỏ. Có nhiều điều con bé không biết là con gái. Chú muốn cháu làm cho con bé cảm nhận được nó. Nếu đó là cháu và Irina, chú tin rằng hai đứa sẽ hòa hợp với nhau trong khi vượt qua tư tưởng và danh tiếng của cháu.”

“Chú.....”

Bố của Irina nói trong nước mắt.

“Tại sao chú không thể nói điều gì đó đơn giản như vậy với Yaegaki-kun và cô gái đó ngay cả khi điều đó chống lại giáo điều của bọn ta, tại sao chú không thể làm bất cứ điều gì.”

Tôi đặt tay lên tay chú ấy. Sau đó nói với bố của Irina.

“Chú à, cháu có thể là bất cứ ai Irina muốn, cháu nghĩ cậu ấy là một người bạn thời thơ ấu quan trọng của cháu và là một cô gái quan trọng. Vì vậy, cháu sẽ tiếp tục mỉm cười cùng với Irina.”

Nước mắt tuôn rơi không ngừng đôi mắt của chú ấy.

“.....Cảm ơn cháu..... Cảm ơn cháu rất nhiều.....”

Vâng, ngay cả khi tôi có thể là Quỷ và Irina có thể là Thiên thần, tôi chắc chắn sẽ tiếp tục mỉm cười cùng với cậu ấy.

“Ise-kun, có thể cho mình một chút thời gian được không.”

Khi tôi rời khỏi phòng và đang nghỉ ngơi tại phòng nghỉ của Thiên Đường thì Irina đến hỏi thăm tôi.

Trên sân thượng của một cao ốc. Bạn có thể quan sát khung cảnh của Thiên Đường từ đó. Nghiêm túc mà nói, ngay cả khi nơi này là căn cứ tiền tuyến của các Thiên Thần, có rất nhiều tòa nhà giống như ở thành phố của thế giới loài người và Địa Ngục. Có những tòa nhà lơ lửng trên bầu trời. Ngay cả khi tôi có thể tạo ra một vầng hào quang nhân tạo, nó khiến tôi tự hỏi liệu tôi có thể trở thành Thiên Thần và có ảo ảnh như vậy không. Chà, trở thành một Thiên Thần sẽ không phù hợp với một người biến thái như tôi.

Irina hỏi trong khi tôi dựa vào lan can.

“Nè Issei-kun. Cậu có nhớ những gì tớ đã nói với cậu gần đây? Về cách mà tớ bắt đầu hiểu Rias-san hơn.”

“Ừ, chuyện mà hai người bắt đầu quen nhau bằng cách nói về thời thơ ấu của tớ phải không?”

“Kể từ khi tớ trở lại thị trấn đó, tớ không chỉ thân với Rias-san và Xenovia, người đồng đội cũ của tớ, mà tớ cũng bắt đầu hòa hợp với Asia-san, Akeno-san, Koneko-chan, Kiba-kun, Gasper-kun, Rossweisse-san, Ravel-san, Kiryuu-san và những người khác ở trường. Đúng vậy, tớ thậm chí còn hòa hợp với Thần Long Ophis-san.”

Phải, Irina chắc chắn có thể kết thân với nhiều người khác nhau rất nhanh. Cô ấy thậm chí còn nói chuyện với Arthur khó gần của đội Vali với thái độ vô tư. Tôi nghĩ đó cũng là một loại tài năng.

“Tớ biết. Irina, cậu chắc chắn sẽ hòa hợp với nhiều người khác nhau mà không cần biết đó là ai. Ngay cả tớ cũng muốn học cách làm quen với người khác một cách tự nhiên như cậu.”

Nhưng Irina lại có một khuôn mặt u sầu.

“Thật sự là, tớ rất lo lắng, tớ có thể hòa hợp với người khác hay không? Nhưng tớ là quân Ace của Michael-sama. Tớ cần có khả năng đối diện với những người khác mà không cần phân biệt họ là gì. Tớ cần phải biến lòng trắc ẩn của Michael-sama thành hình dạng thật nhất có thể thực hiện được.”

Để hoàn thiện tư chất của quân Ace của Michael-san, à.

“Tuy nhiên, có một điều tớ luôn tự hỏi. Nếu tớ vẫn ở lại thị trấn đó cùng với Xenovia lúc đó, liệu tớ có trở thành Quỷ và tớ sẽ khác với

bây giờ. Tớ bắt đầu tự hỏi liệu tớ có thể hòa hợp với các thành viên ORC hơn nữa không.”

.....Một tương lai như thế có thể sẽ xảy ra.

“Ise-kun là một Ác Quỷ và tớ là một Thiên Thần. Cho đến lúc trước cả hai chúng ta đều là con người. Nhưng giờ chúng ta là những chủng loài khác nhau.”

Tôi thực sự là đã từng là một con người cho đến tháng Tư và Irina cũng đã từng là một con người cho đến hè.

Chúng tôi là những chủng loài khác nhau, hừm. Tôi nghĩ rằng Irina lo ngại về thảm kịch xảy ra trong quá khứ tại thị trấn Kuou. Việc xảy ra xung đột giữa các loại khác nhau. Cô ấy có thể đã so sánh nó với bản thân, một Thiên Thần và Tôi, một Ác Quỷ.

“Phải, nhưng nếu như vậy. Ngay cả khi cậu là một Thiên thần, tớ cũng không quan tâm. Điều đó không thay đổi một sự thật rằng cậu là bạn thời thơ ấu của tớ và tớ không cho là việc cậu trở thành bạn học của tớ ở học viện Kuou sẽ thay đổi điều đó.”

Tôi nói thẳng điều đó với Irina. Vì tôi đã biết về sự việc đó nên tôi muốn nói điều này với cô ấy bất kể nó là gì.

“Không có gì là cấm kị giữa tớ và cậu. Không, ngay cả khi nó bị cấm, tớ vẫn là bạn thời thơ ấu của cậu. Nếu cậu gặp nguy hiểm, tớ chắc chắn sẽ cứu cậu.”

Irina đỏ mặt và trở nên hạnh phúc khi nghe điều đó. Nhưng cô ấy đột nhiên cúi gằm xuống.

“ Nếu cả Rias-san và tớ đều gặp nguy hiểm, cậu sẽ cứu ai?

“Tớ sẽ cứu cả hai. Đó là lý do tại sao tớ đang cố gắng để trở nên mạnh mẽ hơn.”

Tôi trả lời ngay. Tất nhiên rồi. Tôi sẽ cứu cả Rias và Irina. Dĩ nhiên tôi sẽ làm vậy. Cả hai đều quan trọng đối với tôi. Không quan trọng tôi là Ác Quỷ hay cô ấy là Thiên Thần.

Giọng của Irina bắt đầu run rẩy.

“Nó không công bằng với tớ. Tớ vẫn hỏi vì muốn trêu cậu mặc dù tớ biết cậu sẽ nói thế. Nhưng ngay bây giờ, tớ thực sự muốn nghe điều đó....”

Cô ấy khóc....., tôi ôm Irina mà không nói gì.

“Tớ sẽ trả lời những gì cậu hỏi trước đây. Ngay cả khi cậu có biến thành Quỷ và ngay cả bây giờ cậu là Thiên Thần, mối quan hệ của chúng ta vẫn sẽ không thay đổi. Không có vấn đề gì cả, tớ sẽ vẫn là đồng minh của cậu.”

Irina bắt đầu khóc lớn hơn. Cô ấy siết chặt cái ôm và giọng nói bắt đầu run rẩy.

“Người không công bằng là cậu, Issei-kun. Nếu cậu nói một điều như thế thì tớ không thể kìm chế được, tớ sẽ không rời xa cậu!”

“Sau này, chúng ta hãy luôn tươi cười với nhau nhé.”

“.....Phải....Được thôi”

Sẽ không sao khi Ác Quỷ và Thiên Thần ở bên nhau mãi mãi.

Chúng tôi đang sống trong thời đại mà điều đấy có thể xảy ra.

Part 4

Trong khi Rias, Akeno-san và Irina rời chúng tôi để đến thảo luận với Griselda-san từ thế giới loài người, các thành viên còn lại của ORC đang nghỉ ngơi tại khoảng không mở, một nơi giống như là công viên của Thiên Đường.

Ở đó, Asia làm một cuộc thử nghiệm xem em ấy có thể triệu hồi được bốn con Rồng mới mà em ấy giao ước hay không. Asia sau đó nói với bốn con Hắc Long.

“Được rồi, Anselmus-san, Cyril-san, Gregorios-san và Simeon-san. Hãy cư xử đúng mực khi các bạn ở trên Thiên Đường. Có vẻ như các Thiên Thần muốn kiểm tra nhanh tất cả mọi người, vì vậy hãy làm theo hướng dẫn của họ. Họ nói sẽ không có gì xấu xảy ra nên không có gì phải lo lắng.”

[.....Đã rõ.] [.....Được.] [Okay.....] [Dah.]

Một số Thiên thần có vẻ là nhà nghiên cứu bắt đầu nghiên cứu Những Ác Long được triệu hồi bởi Asia trong sợ hãi.

Xenovia nói với sự kinh ngạc khi cô ấy thấy điều đó.

“Ngay cả khi họ được triệu hồi cùng lúc, cậu vẫn có thể điều khiển những Ác Long này.”

Vâng, lớp học nấu ăn pantsu được thực hiện bởi Fafnir đã thành công trong việc thay đổi trái tim của bốn Ác Long.

Phần lớn những Ác Long đã khóc và vỗ tay khi xem chương trình nấu ăn đã tiếp cận Asia sau trận chiến ở học viện Auros. Điều gây sốc là làm thế nào mà những ác ý của chúng đã hoàn toàn biến mất. Đó là một thứ gì đó vẫn còn mới mẻ trong tâm trí của tôi vì ngay cả Azazel-sensei cũng chỉ biết câm nín.

Asia người có thể thuần hóa những Ác Long. Có vẻ như một thứ gì đó kỳ diệu đang xảy ra. Chỉ cần hồi tưởng lại những ánh mắt mà lũ Ác Long nhìn Asia! Asia đang vuốt ve chúng với một nụ cười thánh thiện. Nhân tiện, có vẻ như em ấy đã lấy tên của các nhà tiên tri trong lịch sử của Thiên chúa giáo để đặt tên cho những Ác Long! Là tôn trọng hay thiếu tôn trọng nhỉ.

Koneko-chan sau đó nói.

“Em nghe nói là, danh tiếng của Asia-senpai đang lan nhanh trong thế giới của những con rồng. Là cô gái đã có giao ước với Fafnir.”

Nghiêm túc hả? Loài Rồng nổi tiếng là không tham gia vào các hoạt động của thế giới. Đó không phải là một kỳ tích đáng kinh ngạc để có thể thu hút sự chú ý của chúng sao?

Kiba tiếp lời.

“Từ những gì mình nghe được từ Azazel-sensei, danh tiếng của Asia-san đang được lan truyền giữa những con Rồng như là người thuần hóa Ác Long. Đó là bởi vì chỉ những sinh vật như Ác Thần và Hung Thần mới có thể thuần hóa được Ác Long trong quá khứ.”

.....Cậu đang nói rằng Asia sở hữu tiềm năng của một vị thần!?
Vậy, em ấy vượt quá mong đợi của tôi và đã đạt đến cảnh giới của những vị thần?

Rossweisse-san cũng nói.

“Lúc này, Rizevim đang làm những gì mà một Ác thần và Hung Thần sẽ làm.... Dù vậy, điều đó có nghĩa là tài năng của một người thuần hóa rồng của Asia là một ngoại lệ.”

Có vẻ như tên của em ấy trong tương lai sẽ được ghi lại với tư cách là một người luyện Rồng huyền thoại. Không, tôi nghĩ em ấy đã làm điều gì đó thật sự tuyệt vời rồi.

Azazel-sensei cũng yêu cầu sự giúp đỡ của Asia cho nghiên cứu của mình về những Ác Long được triệu hồi hàng loạt.

.....Cớ mà, Rossweisse-san, người vừa ca ngợi Asia là một cũng là một nhân tố tuyệt vời đấy. Bài tiểu luận của Rossweisse-san được cô ấy viết trong quá khứ liên quan đến con dấu của 666 hiện đang được điều tra. Rõ ràng cô ấy đang nghĩ ra cách giải mã cùng với Grigori ngay bây giờ. Nếu nó tiếp tục, nó sẽ là một trong những con át chủ bài mạnh mẽ, vậy nên Sensei nói rằng chúng ta có thể chiếm thế thượng phong trước Qlippoth. Hiển nhiên là không biết nó sẽ hoạt động được bao nhiêu nếu con dấu bị loại bỏ hoàn toàn. Vì vậy, nghiên cứu này về sau sẽ là chìa khóa.

Rồi Xenovia nói.

“...Tớ ghen tị với cậu đấy, Asia.”

Xenovia nhìn những Ác Long trong sự ghen tị. Asia đỏ mặt.

“Không có gì nhiều cả. Cậu cũng muốn học phép thuật để tạo ra một giao ước với một con rồng với tớ à, Xenovia-san?”

“Không, đó không phải là ý của tớ. Asia được mọi người yêu mến. Cách cậu được mọi người yêu mến làm tớ muốn được như cậu.”

“Xenovia-san là một người thu hút hơn mình rất nhiều.”

Xenovia mỉm cười trước những lời của Asia.

“Cảm ơn cậu. Nhưng tớ không nghĩ mình có thể thắng cuộc bầu cử năm sau nếu như tớ không đánh bóng bản thân mình nhiều hơn nữa.”

Đúng vậy, cuộc bầu cử Chủ Tịch sẽ bắt đầu rất sớm! Có quá nhiều chuyện xảy ra nên tôi thường có xu hướng quên đi các vấn đề ở trường.

Sau đó tôi nói với Xenovia.

“Nó nhắc nhở tớ rằng. Một thành viên của hội học sinh hiện tại cũng đang tham gia cuộc bầu cử. Tớ nghĩ Saji tình nguyện làm Phó Chủ Tịch. Cậu ấy đã nói rằng hỗ trợ tân Chủ Tịch với tư cách là Phó Chủ Tịch phù hợp với cậu ấy hơn.”

Nó làm tôi cảm thấy cậu ấy là một người hỗ trợ thực sự. Nhưng tôi đoán điều đó có nghĩa là cậu ta biết rằng vị trí đó sẽ cho phép cậu ta

phát huy sức mạnh thực sự của mình hơn nữa.

Irina tiếp tục.

“Tôi nghĩ rằng người tình nguyện trở thành Chủ Tịch là “ Quân Tượng” Hanakai Momo-san. Có vẻ như cô ấy sẽ nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ từ những học sinh khác nhờ vào quan điểm vững chắc của mình và vì thành tích trong quá khứ của cô ấy là hỗ trợ hội học sinh từ trong bóng tối.”

Cô ấy không nổi bật lắm nhưng cô ấy luôn đứng cạnh Chủ Tịch và đã quan sát hội học sinh. Có vẻ như cô ấy cũng có ý định giống Xenovia và trong cuộc bầu cử cô ấy sẽ xuất hiện với tư cách là đối thủ của Xenovia.

Xenovia sau đó nói.

“Có một số ứng cử viên từ các sinh viên phổ thông cũng tốt. Sẽ có nhiều đối thủ.”

Cô ấy nói vậy với ánh mắt đang rực lửa!

Có lẽ vì tò mò. Nên, Irina mới hỏi Xenovia.

“Nếu như một ai đó không phải là Quỷ chiến thắng, hội học sinh sẽ hoạt động như thế nào? Đặc biệt là về danh tính thực sự của chúng ta.... chúng ta sẽ nói cho người đó biết về tình huống đó chứ?”

Kiba tiếp tục.

“Rõ ràng Hội trưởng Rias và Chủ tịch Sona cũng có nhiều quan tâm về điều đó. Chà, kể cả việc đó có vẻ như cuộc bầu cử sắp tới này sẽ rất thú vị đây.”

Giống như Kiba, tôi cũng mong chờ nó. Tôi dĩ nhiên muốn Xenovia giành chiến thắng. Nó làm cho tôi quan tâm đến việc tìm ra ai sẽ là người kế thừa của hội học sinh hiện tại được lãnh đạo bởi Chủ Tịch Sona!.

Asia nhảy vào vòng tay của Xenovia.

“Tôi cũng sẽ giúp cậu, Xenovia-san!”

Irina cũng khoác tay của Xenovia!

“Tôi cũng ở đây! Tôi chắc chắn sẽ làm cho cậu dành chiến thắng! Trước hết, hãy thảo luận về các chi tiết của bài phát biểu và những

ghi chú mà chúng ta sẽ phát hành trước năm sau!”

Xenovia xúc động khi nghe thấy điều đó.

“Hic.....tớ chắc chắn có những người bạn tốt! Thật hạnh phúc, nó khiến tớ muốn bật khóc!”

“Xenovia-san!”

“Xenovia!”

“Ừ, Asia, Irina!”

“ “ “Amen!” ” ”

Wow, bộ ba Giáo Hội đang cầu nguyện!

Kiba nở một nụ cười thanh thản.

“Tớ đoán chúng ta cũng sẽ cổ vũ họ. Cả thành viên câu lạc và thành viên của hội học sinh.”

“Chúng ta chắc chắn sẽ làm vậy.”

Koneko-chan gật đầu.

Sự tò mò hiện lên nên tôi quyết định hỏi.

“Nè Kiba, Koneko-chan. Chuyện gì đã xảy ra với các pháp sư giao ước của hai người?”

Tôi đã ký một giao ước với Le Fay nhưng chuyện gì đã xảy ra với những người khác? Tôi đã nghe những thứ như giao ước tạm thời nhưng nó thực sự là gì? Gần đây tôi rất bận rộn đến nỗi tôi không thể hỏi được. Vì vậy, ở đây tôi hỏi họ lúc này.

“Tớ đã có một hiệp ước tạm thời.”

“Và Akeno-san cũng vậy. Hội trưởng, Asia-senpai, Xenovia-senpai, Gyaa-kun và Rossweisse-san vẫn chưa quyết định.”

Đó là những gì Kiba và Koneko-chan nói.

À, vậy ra Kiba và Koneko-chan đã lập một giao ước tạm thời . Tôi đã biết Akeno-san đã thực hiện một hiệp ước tạm thời. Nhưng còn những người khác vẫn chưa quyết định.

Tôi hỏi họ khi tò mò hơn.

“VẬY, ma thuật sư của hai người trông như thế nào?”

“Ma thuật sư của tớ là một cậu bé. Mặc dù cậu ta có vẻ là một học sinh, cậu ta đã bỏ học. Cậu ấy còn khá trẻ nhưng rất có năng khiếu.”

“Ma thuật sư của em là một cô gái bằng tuổi em. Cô ấy là người khá là hướng ngoại.”

Ma thuật sư của Kiba là một chàng trai! Chọn một cô gái! Và cậu ta tình cờ là một cậu học sinh và ma thuật sư của Koneko-chan là một cô gái hướng ngoại. Nếu cô ấy bằng tuổi Koneko-chan có nghĩa là cô ấy là học sinh năm nhất. Nhân tiện, tôi rất tò mò về cô ấy, Akeno-san nói rằng cô ấy đã thỏa thuận với một cô gái trầm tính.

Tôi thực sự muốn nói về các Ma thuật sư của chúng tôi với mọi người vào lần tới. Nhưng vì Ma thuật sư của tôi là Le Fay, một cô gái có năng khiếu, có vẻ như em ấy sẽ tự đạt được thành tựu mà không cần sự giúp đỡ của tôi và điều đó khiến tôi cảm thấy tệ. Nếu Ravel ở đây thì em ấy sẽ giận tôi nếu tôi nói thế. Ravel hiện đang chờ chúng tôi ở thế giới con người.

Nó xảy ra khi tôi nghĩ Rias và những người khác đến hơi muộn trong khi tôi nhìn đồng hồ

! Thiên đàng bị rung chuyển dữ dội !

Một trận động đất!? Đó là những gì tôi nghĩ lúc đầu nhưng nơi này ở trên bầu trời! Vì vậy, mặt đất không thể rung chuyển! Những người khác cũng nghi ngờ vì vậy chúng tôi nhìn xung quanh nhau! Ngay cả các Thiên Thần cũng nhìn vào các Ác Long của Asia và các Thiên Thần đi ngang cũng có biểu hiện bị sốc! Thiên Đàng bị rung chuyển là điều mà ngay cả các Thiên Thần cũng không bao giờ lường trước được!

Sau đó, những biểu tượng của Thiên Thần xuất hiện trong khi nhấp nháy trên toàn bộ bầu trời như thông báo cho chúng tôi có điều gì đó đã xảy ra!

“Cái gì!?”

Những Thiên Thần hộ vệ lao về phía chúng tôi, những người vẫn đang bị sốc.

“....Ác Long, Qlipth đã tấn công chúng ta

Chúng tôi run sợ khi nghe tin đó—

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Life 3 - DxD cũng xuất chiến tới Thiên Đường

Chúng tôi, Đội DxD, đang tập hợp trong phòng chiến thuật ở tầng thứ nhất của Thiên Đàng. Rias, Akeno-san, Irina, Sơ Griselda, và các Brave Saints đang hiện diện ở đây xung quanh bàn làm việc.

Thứ đang ở trên giữa bàn là 1 hình ảnh 3 chiều biểu trưng mỗi tình huống của các cấp độ.

Những Ác Long thực sự đang thống trị Thiên Đàng! Tầng Ba, và Tầng Bốn đã bị tấn công bởi kẻ địch những kẻ đã tham gia vào những trận chiến nảy lửa với các chiến binh thiên thần.

“Dường như kẻ địch đã tiến được vào trong tầng 3 nơi an nghỉ của những linh hồn!”

Một trong các Brave Saints đã báo cáo toàn bộ lại với chúng tôi. Theo đó một khoảng không vô tận đang mở ra! Dù biết rằng Tầng 3 là nơi bao lao nhất ở Thiên Đường, nhưng quân địch vẫn xâm chiếm mang theo 1 hòn đảo nổi từ Thế Giới Ngầm! Lũ Ác Long xuất hiện từ Agreas! Nơi ấy thực sự đã thành tổ của chúng rồi!

Thứ hiện ra trong tầm nhìn là những kẻ thù tàn bạo chúng tôi đã từng đối mặt trước đây!

“..... Ladon, Walburga, và thậm chí là cả Crom Cruach!”

Những kẻ địch trong tầm nhìn không ai khác ngoài Ladon và Walburga, phù thủy sử dụng Thánh Giá, người đã hạ gục những thiên thần! Chúng đang lộng hành theo ý thích!

Crom Cruach là kẻ duy nhất phòng thủ bằng cách né những đòn đánh từ Thiên Thần và không thèm để ý tới họ. Hẳn đơn giản chẳng hứng thú gì.

Chắc tôi nên góp ý về những gì mình đang thấy

“Làm thế nào Qlipthoth lại có thể xâm chiến Thiên Đường... ...? Chúng không thể cứ thế tiến thẳng vào đây như ở Thế Giới Ngầm, phải không?”

Chẳng phải cách vào Thiên Đường là có hạn hay sao? Tôi còn tưởng cách vào thiên đường ít hơn cách vào Thế Giới Ngâm.

Tôi nêu ra những nghi ngờ và khuôn mặt quen thuộc chợt hiện ra trước mặt tôi phía góc bàn.

[—Chắc hẳn là kẻ đến từ vương quốc của người chết]

Đó chính là Azazel-sensei người đang ở nhân giới! Rias hỏi ông ấy

“Azazel, tình hình ở nhân giới sao rồi?”

Không ổn lắm. Lối vào thiên đường cũng đã hoàn toàn bị khống chế. Vì thế chúng ta không thể gửi quân tiếp viện được.

Đúng thật, như Sensei nói, cái cửa kết nối thế giới loài người với Thiên Đường đã bị đóng! Chúng tôi không thể vận hành nó từ phía này

[Vậy cô vẫn chưa tìm ra nguyên nhân ư?]

Sơ Griselda lắc đầu trước câu hỏi của Sensei

“Chưa. Hiện tại Seraphs đang loay hoay tìm ra nguyên nhân mặc cho họ đang tập trung kìm hãm ảnh hưởng của việc này tới Tầng 7... Cũng như vậy, toàn bộ thang máy ở Thiên Đường đã ngừng hoạt động.”

Cấp trên đang củng cố hàng rào phòng thủ ở Tầng 7, tầng cao nhất của hệ thống, vì sự kiện bất ngờ này. Sau cùng thì, mọi thứ sẽ chấm dứt nếu tầng 7 bị chiếm. Hiển nhiên thì Sacred Gears cũng như những tri thức thậm chí là toàn bộ Thiên Đường sẽ bị vô hiệu hóa hoàn toàn. Nếu việc ấy xảy ra... ...! Tôi thậm chí còn không muốn tưởng tượng đến nó!

“Sensei! Vương quốc của cái chết, ý thầy là... ...”

Tôi hỏi Sensei

[Nếu muốn vào thiên đường thì có rất ít cách. Một là đi qua cổng chính như mấy đứa đã làm, hoặc là chấp nhận làm tín đồ của Nhà Thờ sau khi chết. Và còn một cách khác để lên đó nữa.]

Sơ Griselda nhận ra gì đó sau khi nghe Sensei nói.

“Âm Phủ và Luyện Ngục”

Sensei gật đầu

[Đúng thế, chúng khác với Thiên Đàng và Địa Ngục. Đó là nơi những tín đồ theo sau khi chết. Âm Phủ và Luyện Ngục đã chuẩn bị cho những người đã khuất trong những trường hợp đặc biệt. Đó chỉ là giả thiết của ta nhưng có khả năng lão Hades của vương quốc người chết có thể biết hoặc đã tạo ra con đường tới Âm Phủ và Luyện Ngục.]

Một thiên thần hiện lên với 1 bản báo cáo!

“ Báo cáo! Cánh cổng của Luyện Ngục dẫn đến tầng 3 đã bị phá hủy!”

——!Giả thuyết của Sensei hóa ra là thật

.....Chết tiệt. Để tên thần Xương đó cũng có tham gia! Ra là lão Thần đó đã kết hợp với Qlipboth? Khả năng cao là vậy rồi! Vị thần ấy ghét Quỷ và Thiên thần sa ngã! Hẳn ta còn ghét cả thiên đường thuộc về thế lực khác! Thậm chí nếu lãnh đạo tối cao của Qlipboth là con trai của Lucifer đời trước, có vẻ như hẳn ta sẽ giúp quân địch để chống lại chúng ta!

Sơ Griselda sau đó nói.

“... .. Chúng tôi đã nhận được 1 báo cáo từ Apophis, một trong những Ác Long huyền thoại đã hồi sinh từ Chén Thánh, và đã truyền lại cho vương quốc người chết.”

Rias đặt tay dưới cằm.

“Theo như truyền thuyết thì Apophis là 1 trong những con rồng có quan hệ thân thiết với vương quốc người chết và Địa ngục. Chẳng bất ngờ chút nào khi Chén Thánh lại được truyền lại cho vương quốc người chết..... Nhưng tôi tự hỏi về việc Hades sẽ hợp tác vô điều kiện. Hẳn ta đã làm 1 việc xấu xa và bị Oni-sama và Azazel cảnh báo lúc trước rằng “ Không có có lần sau đâu””

Hades đã làm Sirzechs-sama và Azazel-sensei phẫn nộ vì thông đồng với phe Anh Hùng. Tôi có nghe rằng Michael-san cũng khá giận dữ. Tôi cho là hẳn ta phải mất trí nếu làm 1 việc xấu xa như vậy lần nữa.

Sensei sau đó nói

[.....Từ những thông tin của Euclid, những Ác Long huyền thoại đã được hồi sinh dù bị thao túng bởi Rizevim. 3 con rồng đó là Crom

Cruach, Azi Dahaka, và Apophis. Bọn chúng là những con quái vật. Hẳn ta nói rằng..... chúng đã hợp tác với Rizevim.]

“..... Hợp tác?”

[Đúng vậy, Rias. Hẳn bảo chúng “ Ta sẽ thả người ra nếu người chấp nhận những điều kiện chi tiết nhưng những điều kiện ấy có thể là thỏa hiệp với những người ở tầng lớp thần thánh mặc cho tầng lớp lực lượng của chúng”. Ta không biết về 2 kẻ còn lại nhưng Apophis ít nhất đã hợp tác với Hades. Ta cho rằng.....Rizevim đã có được con đường lên Thiên Đường từ Hades qua Apophis.]

.....Thật không thể tha thứ.....!

Tôi hét về phía Sensei.

“Vậy sao!? Vậy là Qlippoth sẽ biện hộ bằng cách nói rằng “ Apophis và những kẻ còn lại đã được thả ra” hoặc thậm chí nói là “ bọn chúng đã tự trốn thoát”, vì vậy hợp tác với những kẻ khác cũng là việc chúng tự làm? Và Hades cũng sẽ nói rằng hẳn đã hợp tác với Ác Long trốn thoát và hẳn không hợp tác với Qlippoth? Không đời nào một lời biện hộ sẽ được chấp nhận. Điều ấy thật sự là điên rồ!”

Sensei khép mắt lại và nhìn tôi trong cơn giận dữ.

[..... Ta biết . rằng nó rất phiền hà nhưng đây không phải lúc để tra hỏi chúng. Bên ta đang thử mở cửa thiên đường từ phí bên này. Vì thế ta muốn phía bên nhóc thử mở xem sao.]

Các Brave Saints cảm gặt đầu rồi rời đi.

“Động cơ của bọn chúng là gì?”

Xenovia nói khi đang nhăn mặt

“Có phải là chúng nhắm tới “hệ thống” ở tầng cao nhất không?”

Asia nói nhưng Sensei lắc đầu.

[Bọn chúng sẽ không thể tới đó dễ vậy đâu. Thông thường không ai ngoài Seraphs đặt chân tới đó. Nếu một kẻ đáng ngờ tiến vào hẳn có thể bị dịch chuyển tới 1 địa điểm khác. Chúng ta có thể xem đó như là 1 kiệt tác của Chúa nhờ việc sở hữu khả năng dịch chuyển tức thời đầy uy lực. Đến cả bây giờ , chúng ta còn không biết chúng sẽ làm gì. Cũng cố hàng phòng thủ ở tầng cao nhất là 1 điều thông thường mà Michael và những người khác làm.

“Nghe có vẻ như Sensei đã trải nghiệm rồi.”

Nghe tôi nói, sensei xoa vai.

[Thực ra thì ta đã đặt chân vào đó trước khi có sự cho phép của Chúa và ta đã bị chuyển tới 1 vùng hẻo lánh ở thế giới loài người. Ta chỉ muốn xem qua 1 tí hệ thống Sacred Gear nhưng Chúa khá keo kiệt.....]

“ Vậy thì mục tiêu của Qlippoth hẳn là Tầng 6 khu vực của trụ sở chính nhỉ?”

Tôi nói mục tiêu khả thi tiếp theo nhưng Sensei cũng từ chối giả thuyết ấy

[..... đến đó để làm gì ? Để thủ tiêu Seraphs à ? Thực ra, sẽ là 1 bước tiến lớn nếu chúng có thể giải quyết được, nhưng Rizevim và lũ Ác Long sẽ bị thiệt hại nếu chúng giáp mặt với họ]

“ Vậy đó là tầng mà chúng nhắm đến sau cùng?”

[Ừ, kể cả đó là chúng, có một giới hạn số tầng mà chúng có thể đột nhập bằng năng lượng hiện tại của chúng. Chúng có thể đột nhập và tầng ba, tầng bốn, thậm chí là tầng hai nơi mà tháp Babel được đặt...]

“ Thế tầng năm nơi mà sensei từng ở trong quá khứ? Không phải đó giờ là một viện nghiên cứu sao?”

[Vậy nhóc nghĩ chúng tới và lấy thẻ của Brave Saints hay sao? Có thể không phải vì chúng không có hứng thú. Có lẽ đang có vài nghiên cứu đang được tiến hành tại đó cũng nên.]

Sensei hỏi Sơ Griselda

[..... Griselda, tình hình hiện tại với cây sự sống ở tầng 3 và cây tri thức ở tầng bốn như thế nào?]

“... .. Cả hai cây đều ổn nhưng đều chưa cho ra quả từ khi Chúa mất “

Sensei bắt đầu nghĩ sau khi nghe vậy.

“... .. Sensei?”

Tôi hỏi với ngờ vực thì Sensei tự lẩm bẩm với chính mình.

[Qlippoth, kẻ đang bị giam giữ ở phía đối diện của cây sự sống. Đó là cách họ tự xưng. Chẳng kì lạ chút nào nếu chúng đi sau nó. Xóa ấn 666 sẽ dễ hơn mà nhanh hơn với trái cây đó... ... Có thể chúng sẽ sử dụng nó như là 1 công cụ để đàm phán với tên trùm từ lực lượng xấu xa khác....]

Một hình ảnh xuất hiện trên bàn trong khi chúng tôi còn không biết động cơ của kẻ địch.

Người đàn ông với Amano-murakumo-no-tsurugi bước chân vào trong tầng năm của khu vực nơi đặt phòng thí nghiệm.

Sơ Griselda nghiêm nghị khi thấy hăn

“... .. Tệ thật. Trưởng phòng Shidou đã lên tầng năm đang được điều trị bằng liệu pháp cuối cùng để khử độc!”

[!?!]

Mọi người kinh ngạc khi nghe vậy!

Irina hét lên sau khi nhìn thấy cảnh đó.

“... .. Papa!”

Đúng thật, tệ quá! Mục tiêu của kẻ địch là cha của Irina! Cứ đà này kẻ được gọi là Yaegaki hăn sẽ.....

Rias nói với mọi người

“ Đi thôi! Hoặc chúng ta chẳng làm gì ở đây cả! Chúng ta là đội chống khủng bố, DxD! Chúng ta sẽ hợp tác với các thiên thần và đánh bại lũ Ác Long!”

Rias nói với Irina

“Irina, em hãy thẳng tới tầng năm! Mọi người sẽ giúp em mở đường!”

Irina che miệng trước những lời động viên từ Rias rồi gật đầu.

“Vâng! Em là quân Ace của Michael-sama! Em sẽ đánh bại lũ Ác Long và cứu Papa!”

Được rồi! Tuy không biết kẻ thù đang theo đuổi điều gì nhưng mục tiêu của chúng tôi đã có! Chúng tôi sẽ giải cứu cha của Irina trong khi hạ gục những kẻ tìm đến chúng tôi!

[Ta cũng sẽ gửi viện binh tới ngay khi cổng Thiên đàng mở ra! Mấy đứa hãy cố chống trả cho tới lúc đó!]

Mọi người đáp lại lời của Sensei bằng “Đã rõ!”

Cuộc chiến bảo vệ Thiên đàng đã bắt đầu!

Phần 2

Để đến được tầng năm, chúng tôi cần đi qua cánh cổng của từng tầng. Những kẻ thù xâm nhập từ Thiên đàng tầng 3 đã chiếm giữ cánh cổng dẫn đến tầng hai và tầng bốn. Và chúng còn chiếm được cả cổng sau của tầng bốn! Thế tức là chúng đã chiếm được toàn bộ từ tầng hai đến tầng năm! Vì tầng hai gần với tầng một, là vị trí của doanh trại tiên phong của quân đội thiên thần, nên họ vẫn đang chịu đựng được. Nhưng các Sơ và những người khác đã nhận ra rằng Qlippoth đang có lợi thế lớn từ tầng hai đến tầng năm. Tầng sáu là đầu não của các Thiên thần vẫn chưa để bất kì kẻ nào lọt vào được nhờ vào các Thiên thần danh giá như Michael-san và các thiên thần tối cao đang trực chiến ở đó. Tôi cũng được biết rằng một thiên thần tối cao đã xuống tầng năm với thuộc hạ của mình.

Nhưng rõ ràng là có nhiều kẻ thù hơn hẳn trận chiến ở Auros. Chúng tôi cũng không có bất kì viện binh nào vì cánh cổng dẫn tới Nhân giới đã đóng lại. Vậy nên chúng tôi phải chiến đấu với đám Ác Long bằng lực lượng hiện có tại Thiên đàng.

Chúng tôi lao vào từ cổng trước của tầng hai và băng qua chiến trường vì mục tiêu tới tầng ba của mình. Thang máy kết nối các tầng đã đóng lại. Vậy nên để đến được những tầng cao hơn thì chúng tôi phải tự mình vượt qua chúng.

Tầng hai là thế giới bị bóng tối bao phủ. Nơi này chủ yếu được dùng để ngắm sao và tôi có nghe nói rằng những Thiên thần phạm tội sẽ bị giam tại đây.

Bóng tối vô tận ở nơi đây sẽ khiến bạn nghĩ rằng đây không phải Thiên đàng. Ngoại trừ việc nó không tối như trong một trạm thiên văn, nơi mà ánh sáng lung linh của những ngôi sao sẽ chiếu tới bạn. Mà, vì chúng tôi là Quỷ nên thị giác của chúng tôi vẫn hoạt động bình thường kể cả trong bóng tối!

“Biến đi!”

“Hah!”

Chúng tôi tiến lên trong khi hạ gục những con Ác Long! Trên đường đi, chúng tôi đã chứng kiến Brave Saints tạo ra một đội hình để chống lại những đàn Ác Long!

“Triển khai! Brave Saints, dàn trận! Đội hình! Full House!”

“ “ “ “ “Rõ!” ” ” ” ” ”

Những lá bài đã đáp lại mệnh lệnh xuất hiện trên bầu trời và rực sáng! Khoảnh khắc đó, từng lượng sức mạnh ánh sáng khổng lồ bao bọc lấy Brave Saints, người đang toát ra khí tức mạnh mẽ đến tận chỗ chúng tôi!

Brave Saints – đã trở thành quân bài được đánh ra – lao thẳng vào trong đám Ác Long và ngay lập tức quét sạch bọn chúng! Sức mạnh của họ không hề bình thường – một đòn tấn công duy nhất cũng đủ để làm gỏi hàng tá Ác Long! Dù là Ác Long nhân bản cũng có sức mạnh khá đáng kể. Một đòn tấn công có thể hạ gục số lượng lớn, bọn chúng xứng đáng được tôn trọng! Đó là đặc điểm của Brave Saints! Khả năng của họ tăng lên đáng kể nếu được giao cho một vai dựa trên những lá bài được đánh ra theo poker và trump.

Một Brave Saints trên bầu trời hét lên.

“Di chuyển đồng bộ! Chúng ta sẽ cường hóa lá bài được đánh ra để quét sạch bọn chúng!”

“ “ “ “Straight Flush!” ” ” ” ” ”

Một tay bài mạnh mẽ khác xuyên thủng đàn Ác Long và hạ gục chúng!

Sơ Griselda dừng lại và nói với chúng tôi.

“Tôi sẽ ở lại đây để chỉ huy!”

Sơ cổ vũ những Brave Saints.

“Hãy cẩn thận trong việc sử dụng các tay bài mạnh liên tiếp! Thể lực và sức mạnh ánh sáng của mọi người sẽ cạn kiệt rất nhanh đấy!”

Chúng tôi đáp lại nguyện vọng của Sơ và tiếp tục di chuyển!

Chuyện xảy ra khi chúng tôi đã đến rất gần cánh cổng dẫn tới tầng ba. Một cái bóng với vẻ ngoài hiểm ác xuất hiện từ trong bóng đêm và chặn đường chúng tôi.

[Ôi chà, đã lâu chưa gặp.]

Một sinh vật kì dị có hình dạng của vô số cành cây chõng chéo nhau. Một cái cây có hình dạng của rồng—không, đó là Ác Long Ladon!

Xung quang hẳn ta là một đội quân Ác Long. Bọn chúng đã hoàn toàn chặn kín con đường đến cánh cổng của chúng tôi!

[Ta muốn các người cùng chơi với ta một chút.]

Ladon nói với giọng điệu khá ngốc nghếch.....nhưng có vẻ hẳn ta đang nghiêm túc. Dòng khí tức đặc quánh và đen kịt xung quanh người hẳn ta đang dày lên thêm. Đôi mắt hẳn ta đỏ rực lên trong màn đêm! Cùng lúc đó, một thứ giống như bong bóng bao trùm lấy chúng tôi!

—Là lá chắn của hẳn ta!

Đó là một thứ chất liệu phiền toái khi mà nó sẽ luôn quay lại bất kể có bị phá hủy bao nhiêu lần! Tôi đã gặp vô số rắc rối trong trận chiến trước vì cái thứ này! Và lần này không chỉ mình tôi mà cả những đồng đội của tôi cũng bị gói gọn vào!

“Ku!”

“Thứ này!”

Kiba và Xenovia phá hủy lá chắn bằng kiếm của họ—nhưng nó hồi phục ngay lập tức khiến chúng tôi không thể thoát được! Có vẻ nó sẽ lại thành một cục phiền phức như lần trước đây! Nhưng lần này chúng tôi có Kiba đầy kĩ thuật và Rias với khả năng “Một hit về làng”! Tôi nghi ngờ chuyện không thể thoát ra được, nhưng đây là cuộc chiến với thời gian! Nếu chúng tôi tốn quá nhiều thời gian cho hẳn ta, cha của Irina sẽ—

Hệt như tôi nghĩ, Irina đang vội vã vung thanh kiếm nhận được từ cha cô ấy.

“Người! Người đang ngáng đường ta! Nếu ta không nhanh lên! Papa sẽ—!”

Nhưng lá chắn của Ladon luôn hồi phục bất kể bị phá hủy bao nhiêu lần đi nữa nên chuyện sẽ chẳng đi đến đâu cả!

“Vậy thì chúng ta cần tiêu diệt nó cùng với hẳn ta.”

Rias khiến tay chị ấy phát sáng đầy thần bí! Chị ấy đang tính tạo ra

Extinguish Star! Chắc chắn cái đó sẽ đủ để thổi bay Ladon cùng với mấy cái lá chắn. Nhưng hẳn sẽ không dễ yên cho chị ấy làm vậy đâu!

[Đừng hòng.]

Đôi mắt của Ladon rực sáng và hẳn bọc lấy tay của Rias bằng lá chắn! Sức mạnh hủy diệt biến mất ngay lập tức! Hẳn thực sự là thiên địch của sức mạnh! Hẳn ta sẽ trói chết bạn ngay lập tức!

Vậy thì không thể chần chừ được rồi!

Ngay khi tôi chuẩn bị cất tiếng để gọi ra bộ giáp crimson của mình—

Một đốm sáng rơi thẳng xuống giữa chúng tôi và Ladon!

Ngay lúc đó, lá chắn bao phủ chúng tôi biến mất và không trở lại nữa!

Mọi ánh nhìn đều hướng về phía trước. Một ngọn giáo đang tỏa ra làn sóng thần thánh xuất hiện trước mắt tôi.

“—Vẫn gặp khó trong mọi vấn đề sức mạnh như mọi khi? Phải chứ, Sekiryuutei, và nhóm Gremory.”

—!

Sự xuất hiện của người đó thật bất ngờ. Một thanh niên trẻ trong trang phục Trung Quốc vung ngọn giáo với làn sóng thánh. Người đó đứng đối diện với Ladon trong khi gác thánh giáo lên vai mình.

Ladon nheo đôi mắt đỏ lại.

[—Ra chuyện sẽ thành ra thế này. Một Thánh Giáo à.....]

Đúng vậy, thứ trước mặt chúng tôi chính là Thánh Giáo! Trong trận chiến phòng thủ Auros Academy lần trước, cây giáo đó cũng xuất hiện đầy bất ngờ!

Và lần này, người sở hữu cây giáo đó đã xuất hiện!

“—Cao Cao!”

Tôi thốt lên tên của người đó!

Người đứng trước mặt chúng tôi là cựu thủ lĩnh của phe Anh hùng—Cao Cao! Sau khi thất bại trước chúng tôi, hẳn ta đã bị đẩy đến lãnh địa của người chết. Tôi có nghe rằng hẳn ta đã tự mình thoát ra khỏi

chỗ đó và trở thành quân tiên phong của Śakra.

Tôi hét lên.

“.....Sao người lại ở đây!?”

Cao Cao đeo miếng bịt mắt nơi đã bị tôi nghiền nát. Hắn ta để lộ nụ cười trêu chọc tôi.

“—Ta muốn tham gia vào cuộc săn Ác Long. Ta đến đây từ cánh cổng của Luyện ngục giống như chúng vậy.”

...Ý hắn ta là hắn đã tìm thấy con đường dẫn tới Luyện Ngục lúc còn ở chỗ của Hades?

Cao Cao quay ngọn giáo và chìa mũi giáo thẳng tới Ladon.

Ladon cười một điệu kì dị.

[...Vây là kẻ nổi tiếng với vị trí ứng cử viên cho danh hiệu Kẻ năm giữ Longinus mạnh nhất đã xuất hiện.]

Cao Cao lên tiếng.

“Ta sẽ chăm sóc cho tên Ác Long này. Nhưng Sekiryuutei. Người là — anh hùng, đúng chứ? Vậy thì người nên đánh bại tên trùm của lũ phản diện. Giống cái cách người đã đánh bại vậy.”

Cao Cao di đỉnh ngọn giáo đến chỗ cánh cổng.

“Đi đi.”

Thấy vậy, Ladon cười lớn.

[Ôi chà ôi chà.....người sử dụng Thánh Giáo lại thay thế vị trí của chúng.]

.....Tôi đồng ý. Dù không phải Ladon nhưng tôi cũng không nghĩ rằng hắn ta sẽ nói vậy!

Rias đưa ra mệnh lệnh cho tôi.

“Ise! Asia và Xenovia, đưa Irina đi đi! Bọn chị sẽ lo chuyện ở đây!”

Cao Cao tiếp lời chị ấy.

“Chính xác. Một kẻ đã từng biến mất đột nhiên trở lại và chiếm lấy

trận chiến đầy bất ngờ. Đây là phần thưởng cho ta đấy.”

.....

.....Đậu. Tôi đoán đây là thứ người ta gọi là ‘quýt làm cam chịu’! Rõ ràng là nếu hấn ta, Rias, và những người khác phối hợp lại thì họ sẽ có thể lo liệu được Ladon và đám Ác Long!

Tôi nhìn sang Asia, Xenovia và Irina. Cả ba người họ đều đã đồng ý và gật đầu.....nhưng rồi tôi nói với Cao Cao.

“.....Ta sẽ không để người thoát tội nếu người ăn hành sau màn xuất hiện hoành tráng đó đâu.”

Hấn ta phóng ra một luồng ánh sáng đến chỗ đàn Ác Long trong khi nhếch mép. Ngay sau đó đám Ác Long bị thổi bay toàn bộ cùng với một vụ nổ lớn!Ngọn giáo đó vẫn có tiềm năng vô đối như thường lệ!

Cao Cao thản nhiên nói trong khi xoay ngọn giáo.

“Lí do ta thất bại là vì điểm yếu của bản thân mình khi đã không bước đi trên con đường của mình như một nhân loại. Ta chẳng cần mắt của Medusa hay Chaos Break. –Ta chỉ cần ngọn giáo và sự kiêu hãnh của một anh hùng và một nhân loại. Ta đã tự hứa rằng sẽ không hạ thấp cảnh giác trước loài rồng thêm lần nào nữa.”

.....Đáng sợ thật. Lí do tôi thắng hấn ta là vì chính hấn, người đã tạo ra điểm yếu của bản thân do dựa dẫm quá nhiều vào sức mạnh ngoại lai. Sự kì dị mà tôi cảm nhận được từ hấn bây giờ đã lớn hơn trước đây.

“Rias! Mọi người! tôi để chuyện này lại cho các cậu!”

Tôi nói vậy với mọi người và chạy thẳng về phía trước cùng với Asia, Xenovia, và Irina!

Khi tôi băng qua chỗ Cao Cao, hấn ta nói nhỏ để mình tôi nghe được.

“—Đúng vậy, đó vẫn luôn là nhiệm vụ của “Nhân loại” – đánh bại những tồn tại bất thường.”

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Fake Hero

Không lâu sau, Asia, Xenovia và Irina tiến về phía cánh cổng để rời đi trong khi tôi - Kiba, cùng sự giúp đỡ của những người khác bắt đầu chiến đấu với vô số Ác Long. Ở lại cùng tôi gồm có Rias-buchou, Akeno-san, Koneko-chan, Gasper, Rossweisse-sensei, cùng với chủ nhân của Thánh giáo Cao Cao.

Cao Cao và Ladon bắt đầu chiến đấu. Vung ngọn giáo, hắn ta phóng ra một luồng sóng về phía Ladon. Nếu hứng trọn một cú trực tiếp của thánh giáo, thì kể cả quỷ cao cấp cũng không thể chịu nổi. Thế nhưng, ngay trước khi đòn tấn công chạm tới Ladon, có thứ gì đó đã chặn nó lại và triệt tiêu nó. Có vẻ là một lớp lá chắn đang bảo vệ cơ thể của Ladon. Cái lá chắn của tên rồng này khá là phiền phức. Dù chỉ là một chiêu thoáng qua, nhưng việc đỡ được đòn tấn công từ thánh giáo đã cho thấy lá chắn phòng ngự của hắn khá là đặc biệt. Ladon bật ra tràng cười lớn.

“Ta chưa từng nghĩ đến chuyện gặp được kẻ nắm giữ thánh giáo..., có vẻ ta rất may mắn khi được hồi sinh, được chứng kiến một thứ vũ khí trong truyền thuyết ngay trước mặt mình.”

Cao Cao nhún vai.

“Ừ, tốt thật đấy. Đây là lần thứ hai người xuống mồ nên phải tổ chức lễ từ biệt chứ nhỉ.”

Tên đó vẫn mỉa mai như mọi khi. Ladon trưng ra nụ cười khó chịu.

“Đã thế thì, ta sẽ cho người thấy vài thứ thú vị.”

Chân Ladon di chuyển tạo ra một vòng ma pháp, là Long Môn! Hắn ta tính đưa thêm rồng tới đây?! Cánh cổng rồng bắt đầu tỏa ra ánh sáng màu xanh lục thẫm! Chứng kiến chuyện này, Rossweisse-sensei thốt lên đầy bất ngờ. --!

“Đây là, một tên rồng đáng sợ!”

Hào quang đó khiến chúng tôi choáng váng. Đúng vậy, trong luồng sáng màu lục đang dần tan biến đi – một con rồng khổng lồ với lớp vảy đen.

“GRRRAAAA!!!~~~~~”

Nó còn khiến cho bầu trời phải rung chuyển. Phóng ra từ vòng ma thuật là tên rồng Grendel.

Nhưng không chỉ có một con! Có tới ba con rồng! Thật sự là có tới ba Grendel sao?! Tôi và mọi người đều đã sốc trước sự xuất hiện của đám Ác long đó! Hơn thế nữa, sự xuất hiện của ba tên này là quá bất ngờ! Ladon, cùng với ba tên Ác long, bằng lên tiếng với giọng chế giễu

“Làm thế nào nhỉ? Chúng được sản xuất với vật mẫu là Grendel, và dù vẫn đang được chỉnh sửa, nhưng nhìn cũng không tệ đâu phải không?”

...Một thứ như thế thật sự tồn tại. Công nghệ của chúng đã phát triển tới mức có thể tạo ra được một vài Grendel khác rồi?! Tuy nhiên, chúng tôi vẫn nhận ra được ba tên Grendel này không có nhận thức của Grendel gốc. Tôi không thể cảm nhận được gì từ chúng ngoại trừ Ladon đang đứng phía sau. ...Vì có tới 4 Ác long huyền thoại làm đối thủ, mọi người chỉ có thể đứng yên và nhìn chúng chằm chằm trong khi nín thở. ---Tuy nhiên, có một người đang cười khiêu khích chúng, Cao Cao. Cao Cao đã tuyên bố với Rias-buchou rằng hắn sẽ đánh bại hết đám Ác long.

“Rias Gremory, tên đứng đầu kia có một lớp lá chắn kì lạ bao bọc cả cơ thể và ngoài ra thì có thêm ba tên Grendel nữa.”

Khi hắn ta nói vậy, chúng tôi cũng hiểu được rằng dù là đòn tấn công mạnh nhất cũng không xi nhê gì với lá chắn của Ladon. Và còn cả ba tên Grendel kia nữa, nên tình thế có vẻ không sáng sủa lắm.

“Ta biết những đòn tấn công bình thường sẽ không có hiệu quả với lớp lá chắn đó.”

Nghe Rias nói vậy, Cao Cao cười nhạt.

“Với người được gọi là Công chúa hủy diệt, cô không tự tin là mấy nhỉ.”

“Cảm ơn vì lời khen, ta không biết vì sao mà đối thủ của ta toàn là những sinh vật thần thoại nên đôi khi ta cũng không tự tin cho lắm.”

“Chẳng giống cô chút nào cả, một nửa của Issei Hyoudou thì phải tự tin hơn thế chứ.”

Cao Cao nói với giọng điệu có phần khiển trách hội trưởng.

“Ta sẽ tạo một lỗ hổng trong phòng ngự của hắc, ... phần còn lại thì tự xử nhé.”

Hội trưởng có vẻ bối rối. Cũng dễ đoán thôi. Đây là tình cảnh có lợi cho chúng tôi. Kế hoạch của kẻ thù cũ của chúng tôi có vẻ không quá lạ. Hội trưởng đang nghi ngờ điều đó.

“...Người làm điều này để giúp ta sao? Indra có được lợi gì từ chuyện này à? Người có vẻ tự tin? Hay là vì người đang coi thường ta?”

Cao Cao lắc đầu.

“Không. Bây giờ, hay trước đây, đều là từ sự tôn trọng. –Dù các người đều là những đối thủ đáng sợ.”

Từ biểu cảm trong đôi mắt của hắc, có vẻ không phải là nói dối.

“Nhưng, những kẻ thù thế này nên được xử lý bởi anh hùng đương nhiệm, ta... kẻ đã từng sa ngã. Còn quá sớm để biện hộ cho mình. Khi thánh giáo trở về với ta, thật đáng mừng.”

Rias-buchou thở dài.

“Cũng đúng, ta không thích cách nhìn của người chút nào. Nhưng, nếu thánh giáo được sử dụng – đây sẽ là cơ hội của chúng ta.”

Hội trưởng thật sự chấp nhận gợi ý của Cao Cao! Cao Cao bước tới cạnh tôi.

“Kiba, chân người còn chạy được nữa không?”

“Tất nhiên là được.”

“Tốt rồi, dù chỉ là hàng nhân bản, đó vẫn là Ác long huyền thoại Grendel. Dù chỉ là mức bình thường, mọi thứ cũng sẽ về với tro tàn trước ngọn lửa của hắc đấy.”

Tôi giải phóng Gram ra khỏi nơi cất giữ và cầm lấy nó trong khi nó tỏa ra luồng hào quang hắc ám. Cao Cao hướng mắt về thanh quý kiếm của tôi. ...Hắc ta chắc chắn đang nghĩ ngợi gì đó. Sau cùng thì, đồng đội Siegfried của hắc chính là chủ nhân đầu tiên của thanh kiếm này. Tôi không chú ý tới ánh mắt của hắc, và tạo ra một thánh kiếm nuốt chửng Gram vào. ...Đây là cách điều khiển trước đây. Dù nó không giải quyết được vấn đề, nó vẫn tốt hơn là không làm được gì và sẽ ổn trong vài phút. Nếu tôi giải phóng quá nhiều hào quang,

năng lượng của tôi sẽ bị hút sạch. Tuy nhiên, chuyện đó là không thể tránh khỏi. Tôi đã nhận thức được ngay từ đầu rồi.

“Phương pháp thú vị đấy. Nhưng, giá trị của người phụ thuộc vào thanh quỹ kiếm đó à?”

“Ý người là sao?”

“...Được đấy, dù là trong tình cảnh nào, người cũng có thể nảy ra sáng kiến được. Nhưng tài năng của người liệu có xứng đáng với cái tên của gia tộc Gremory không?”

Thấy kĩ thuật của tôi, có lẽ hắn ta đã nhận ra còn những cách khác để sử dụng Gram. Kĩ năng của hắn hơn tôi một bậc. Chỉ một cái nhìn mà hắn đã đúc kết được điều đó. Hắn ta cố tình không cho tôi biết, dấu hiệu của việc đang thử thách tôi đây mà. Hắn gác thanh giáo lên vai mình đầy tự nhiên sau một động tác nhẹ nhàng, và nói với tôi.

“Thành viên gia tộc Gremory, ta sẽ lao vào trước, đừng để hắn chạy đi khi đã yếu đấy.”

“Người nghĩ ta sẽ bỏ qua cơ hội khi nó lộ ra sao? Người có vẻ tự tin về chuyện này, vậy người sẽ làm lộ điểm yếu của hắn ta?”

Sau động tác khiêu khích của Ladon, hắn ta đang cười với sự hài lòng.

“Thú vị đấy, nhưng nhắm đến điểm yếu của rồng không phải là kĩ năng của anh hùng.”

Để đáp lại, từ phía sau là luồng ánh sáng và bảy quả cầu đang lao tới! Đây là Balance Breaker của thánh giáo. Dù tôi mới chỉ thấy nó một lần trước đây, nhưng nó là một Balance Breaker khá yên tĩnh, và vẫn có thể khiến mọi người hoàn toàn kinh hãi được. Bảy quả cầu bắt đầu lơ lửng xung quanh hắn. Mỗi viên đá quý có khả năng riêng của chúng; tôi nhớ rằng chúng tôi chút nữa đã bị đánh bại hoàn toàn bởi chúng. Nhưng bây giờ, hắn ta là đồng minh, và nó khiến tôi vừa an tâm vừa sợ hãi.

Tôi nắm chặt Gram và vào thế chuẩn bị chiến đấu với đám Ác long. Akeno-san đang rộng đôi cánh của thiên thần sa ngã, Gasper biến hình thành một con thú bóng tối và Koneko-chan cũng sử dụng Senjutsu để biến sang dạng trưởng thành. Từng người một đều đang trở nên nghiêm túc hơn.

Ba tên Grendel đã chắn trước mặt Ladon. Cơ thể khổng lồ của chúng

được bảo vệ bởi một lá chắn ma thuật màu cam. Có vẻ như Ladon đã cường hóa sức mạnh của lá chắn phòng ngự lên. Ngay từ đầu thì Grendel đã được bảo vệ bởi lớp vảy cứng và giờ thì có thêm một tầng bảo vệ khác nữa. Trong khi cảnh giác với đám Ác Long, chúng tôi ngầm khóa mục tiêu của mình. Một khoảng lặng ngắn--, ở phía trước – là Gasper. Lao ra từ trong bóng tối là một con thú hướng tới Grendel (A) phía bên phải – một đòn tấn công. Dù nó dễ dàng bị đánh văng đi, từ trong cái bóng của con thú, Koneko nhảy ra và thu hẹp khoảng cách trong nháy mắt rồi đâm vào bụng Grendel với cú đâm bao bọc Senjutsu! Tiếng cú đâm vang dội khắp xung quanh! Cơ thể của Grendel khẽ nghiêng một chút. Để xác nhận, Koneko-chan hét lên với mọi người.

“Có tác dụng! Cơ thể của chúng kém xa so với Grendel thật!”

Tinh thần của mọi người đã lên cao! Đúng vậy, nếu cứ tiếp tục đối đầu thế này với Grendel, dù là ba tên cũng sẽ có cách để đánh bại chúng! Tôi đứng trước mặt Grendel (B) và bắt đầu chém nó! Đợt tấn công của tôi được kết hợp với vài cú chém giả! Dù có một thân hình to lớn, nhưng tốc độ chuyển động của nó khá tương đồng với hàng thật -- nhưng với giác quan thứ sáu của tôi thì phản xạ của nó chẳng khác gì khúc gỗ! Nó chậm đến mức những đòn chém giả của tôi cũng có thể trúng. Nó vung nắm đấm về phía tôi nhưng chỉ bắt được tàn ảnh, bởi tôi đã sớm di chuyển từ trước. Đó là vì tôi đã di chuyển ra sau lưng nó và tung một đòn tấn công quỷ lực! Được biết đến là thanh quỷ kiếm mạnh nhất có thể diệt rồng, nó đã để lại một vết thương khổng lồ! Con rồng nhân bản gầm lên trong đau đớn. Nhưng xin lỗi nhé, ta sẽ không nhân nhượng đâu. Ác Long – miễn là đối thủ thì ta sẽ luôn tìm ra điểm yếu của người! Tôi đâm thanh kiếm của mình vào sâu trong lưng của con rồng! Cùng lúc đó hét lên Akeno-san và Rossweisse-san.

“Akeno-san! Rossweisse-san!”

Như đáp lại, Akeno-san bay đến trung tâm bầu trời và thu hết sấm sét về đầu ngón tay của mình, trong khi Rossweisse-san vẽ ra một vòng ma pháp! Tôi nói thanh kiếm của mình ra, và Grendel di chuyển để gia tăng khoảng cách lên.

“Đi nào! Thánh Sét!”:

Tia sét khổng lồ của Akeno-san đâm thẳng xuống con rồng nhân bản

—

“Sấm sét, thiêu rụi con Ác Long này!”

Ma thuật sấm sét của Rossweisse-san đánh xuống cùng lúc đó! Đây là sự kết hợp của Quỷ kiếm và sấm sét! Dù chúng đã được cường hóa bởi Chén thánh đi nữa, hào quang của Gram bên trong con rồng sẽ lan dần ra và giết nó. Hơn nữa, Akeno-san và Rossweisse-san đã phóng ra một đợt sóng sét uy lực khác. Bởi tổn hại từ đòn sấm sét và hiệu ứng diệt rồng đã lan tỏa trong cơ thể, nó phun ra một lượng máu lớn... Giống như những gì Koneko-chan đã nói. Đám Grendel này rất dễ giải quyết. Kể cả với lá chắn cứng cáp của Ladon, với tôi thì đây vẫn là những đối thủ dễ đánh bại.

“Ta đang bay!”

Cuộc chiến giữa Grendel (A) và Rias-buchou cũng đã bắt đầu được một lúc rồi. Sức mạnh của Koneko-chan đã vây lấy con rồng và thanh tẩy bốn cái xương sườn của nó. Gasper trong hình dạng quái thú bóng tối đang tấn công nó từ phía trước.

< <Thứ Ác Long yếu ớt, chẳng là gì so với ta!> >

Cú đâm của Gasper đánh thẳng vào cơ thể khổng lồ của Grendel khiến hắn không thể chịu nổi sức mạnh và hắn nghiêng ngã về phía sau. Cú đâm của Gasper có vẻ khá mạnh, khiến tên Ác Long phun ra một ngụm máu xanh từ miệng. Grendel muốn né khỏi đòn tấn công tiếp theo, song Gasper đã thao túng cái bóng của tên Ác Long khổng lồ bằng cách kéo nó về mình, rồi tung ra một cú đâm khác! Không lâu trước đây, sẽ không ai tưởng tượng được việc cậu ấy có thể phô diễn sức mạnh lớn đến thế trước đối thủ của mình! Lí do thì đơn giản thôi. Đó là vì Gasper trong hình dạng này đã tập luyện với Issei trong thời gian gần đây. Cậu ấy đã tập luyện cận chiến dưới sự tác động của Issei. Cậu ấy đã thể hiện ra kết quả đợt luyện tập chỉ trong 10 phút. Cách cậu ta sử dụng nắm đấm giống hệt Issei. Issei, sức ảnh hưởng của cậu lên Gasper ngày càng lớn đấy! Gasper tiếp tục hành hạ tên Ác Long không ngừng, và khi nó ngã xuống đất thì ma thuật hủy diệt của Rias-buchou đưa nó xuống mồ không chút nhân nhượng. Dù có lớp vảy cứng cáp, nhưng nó chẳng là gì trước sức hủy diệt từ ma thuật của chị ấy cả. Điều này đã được chứng minh khi chúng tôi còn ở lâu đài ma cà rồng. Những gì còn sót lại là Grendel (C) và Ladon.

“Humph.”

Cao Cao di chuyển như khiêu vũ để tránh né những đòn tấn công như vũ bão. Giờ là lúc phản công của thánh giáo. Nhìn cứ như trò rượt bắt của những đứa trẻ và một con Ác Long ấy. Kể cả khi kẻ địch trải ra một thảm lửa khổng lồ, một lượng nhỏ ánh sáng từ cây giáo

cũng đủ để chống lại nó. –Cùng lúc đó, bảy quả cầu bắt đầu tấn công lá chắn của Ladon. Ladon nhìn xung quanh bầu trời, theo dõi chuyển động ngẫu nhiên của những quả cầu, và đôi mắt đỏ đã xuất hiện sự mất kiên nhẫn của hắn.

“...Chết tiệt.”

Ladon đang khó chịu, bởi hắn đã cố tóm những quả cầu vào các lá chắn, nhưng khả năng đặc biệt của từng quả cầu không để cho hắn làm thế. Quả cầu của cây giáo có thể phá được lá chắn, hoặc là do quả cầu có khả năng giải phóng mọi thứ. Đôi khi quả cầu nảy ra khỏi lá chắn khiến cho Grendel bị thương. Grendel có vẻ bị làm phiền bởi sự tấn công lên lá chắn và né xa ra, và vô tình tạo ra một khoảng trống lớn, nơi tôi và những đồng đội đã tấn công vào đó. Ladon cơ bản là không thể bắt được Cao Cao.

“Sao thế Ladon? Không bắt nổi một nhân loại bình thường cơ à?”

Ladon tắc lười trước sự khiêu khích của Cao Cao. Tên Ladon đây thoải mái trước đây đã không còn nữa. Chuyển động nhanh nhẹn của Cao Cao bỏ qua Grendel (C) và tiếp tục tiến tới Ladon. Rồi hắn ta sử dụng thánh giáo để công kích liên hoàn. Rất nhanh, song lại không có bất kì động tác thừa nào trong đợt liên kích đó cả. Tuy nhiên, lá chắn của Ladon vẫn bảo vệ được hắn ta. Dù lá chắn vẫn có thể chịu được những đòn tấn công của thánh giáo, trong một khoảnh khắc ngắn, nó đã biến mất...

“Hehe, tệ nhỉ. Tấn công thì nhanh đấy, nhưng cũng không chạm được vào người ta.”

Biểu cảm của Cao Cao không đổi. Hắn ta đang tấn công từ mọi phía. Mặt hắn...có vẻ đang nhếch mép thì phải. Tôi không thể rời mắt khỏi Cao Cao – cuộc chiến của họ đang diễn ra giữa không trung.

“Đừng hòng ngăn đường bọn ta!”

Mọi người đang bao vây đám Ác Long thay vì làm “khán giả” và bắt đầu giúp sức. Họ thật sự đáng tin cậy. Với Grendel đang làm đối thủ của mình, đã đến lúc chấm dứt rồi. Grendel (B) đã ăn đợt sấm sét vẫn đứng dậy được, nên tôi đã rút hào quang của Gram ra từ bên trong nó và sử dụng để tăng sức mạnh cho thanh kiếm của mình để chuẩn bị cho đòn tấn công cuối cùng! Tôi tập trung việc điều khiển sức mạnh của mình. ...Nếu tôi bị sao nhãng, tôi có thể mất kiểm soát và cái giá phải trả là mạng sống của chính mình. Nếu cứ tiếp tục thế này, tôi không biết khi nào tôi sẽ chết. Nếu là vì bạn bè, tôi sẽ hi sinh vì họ, nhưng hôm nay thì tuyệt đối tôi không được chết!

Gasper rống lên khi cắn mạnh vào vai của Grendel (A), rồi tạo ra một con thú từ trong bóng tối và nhập vào cơ thể của nó. Dĩ nhiên, với đòn tấn công trên vai của con rồng và từ con thú bóng tối bên trong, cơ thể của nó nổ tung. Phần cơ thể trên của Grendel (A) bị thổi bay

đoàn công kích của Gasper. Cơ thể của Gasper dính đầy màu máu xanh nhưng cậu ấy chẳng để ý mà tiếp tục hành con rồng. Grendel (A) gục ngã trong khi đang phun lửa

“Đòn quyết định!”

Ma thuật hủy diệt của Rias-buchou và đoàn tấn công từ Koneko-chan lao tới Grendel (A)! Nó hoàn toàn vô vọng, và trở về với cát bụi.

Tên Grendel (C) đang đối đầu với Cao Cao đã chịu những thương tích nghiêm trọng từ thánh giáo khiến nó quỳ rạp xuống.

“Bỏ cuộc đi.”

Akeno-san và Rossweisse-san, sau khi đã xác nhận với nhau, cùng tung ra đòn tấn công khác. Akeno-san tạo ra ba con rồng với sét thánh và điều khiển chúng thẳng tới tên Ác Long! Rossweisse-san sử dụng ma thuật trói chặt lấy tên Ác Long bằng một thứ như sợi dây. Không thể di chuyển, Grendel (C) lãnh đủ ba con lôi long-- Sau những đợt lóe sáng và tiếng gậy giòn, Grendel (C) biến mất trong màn sáng. Cả ba tên Grendel đều đã bị giải quyết! Dù chúng tôi có sự hỗ trợ từ Cao Cao, thì đánh bại được ba tên Ác Long truyền thuyết cũng là một thành tựu đáng kể. Tôi – đã trở nên mạnh hơn.

Cuộc chiến giữa Cao Cao và Ladon có vẻ như đang vào thế bế tắc, cả hai vẫn chưa chạm được vào đối thủ, nhưng -- Cao Cao bắt đầu cười.

“—Có sơ hở, bay nào”

Cơ thể khổng lồ của Ladon bỗng dừng bắt đầu lơ lửng, và bay thẳng lên trời! Dựa trên những gì vừa xảy ra, Ladon đã khá bất ngờ. Đó là vì quả cầu đã gắn dưới một chân của Ladon. Hẳn là nó đã được giấu dưới lòng đất từ trước, để ngay khi Ladon đậm lên, nó sẽ kích hoạt và khiến hắn bay lên.

“Hửm! – Đây, đây là!? Một quả cầu khiến người khác lơ lửng!?”

Đúng vậy, đó là quả cầu có khả năng bay lượn. ...Nhưng vẫn thật bất ngờ khi cả đối thủ cũng chịu ảnh hưởng của nó! Cao Cao cười lớn

“Ta chưa nói sao? Nhắm vào điểm yếu của kẻ địch là kỹ năng của anh hùng, cũng như đánh lừa bọn chúng.”

Tuy nhiên, Ladon vẫn có vẻ thoải mái dù bị ném lên giữa không trung.

“Ôi chà, dù có bị ném lên thế này, thì lá chắn của ta vẫn hoạt động!”

--Không, nó sẽ dừng ngay thôi. Và rồi, Rias-buchou phóng ma thuật ra từ tay chị ấy.

“Hãy tấn công cùng nhau! Chị sẽ bắt đầu với nó”

Theo lệnh của hội trưởng, mọi người bắn ra những chiêu tầm xa tới Ladon đang lơ lửng. Tôi cũng dùng quỹ thánh kiếm để liên tục bắn ra những đợt sóng năng lượng. Nhưng, lá chắn của Ladon vẫn còn đó, nên những đòn tấn công của chúng tôi đều bị chặn. Dù có vài lần lá chắn đã biến mất...hắn ta vẫn không hề hấn gì. Ladon cười một tràng lớn.

“HAHAHAHAHAHA! Cũng ác liệt đấy chứ! Nhưng! Dù lá chắn có yếu đi chẳng nữa, ta vẫn sẽ không xây xát chút nào, dù các người có thử bao nhiêu lần đi nữa!”

Cao Cao mỉm cười đầy quỷ quyệt. --Rồi, hắn chĩa mũi giáo xuống và bắn ra một lượng ánh sáng khủng khiếp từ thánh giáo! Tôi không biết hắn tính làm gì, nhưng dưới chân hắn ta xuất hiện một cái hố rộng.

“—Không, thế là đủ rồi, người, đã chết.”

Trong tích tắc, Ladon biến mất trên bầu trời. Cứ như là dịch chuyển tức thời vậy! Hắn ta thoát rồi sao? Tôi ngay lập tức tìm kiếm hắn ta khắp mọi phía! Sự hiện diện của hắn vẫn còn đây! Sau khi nhìn xung quanh -- ánh mắt của mọi người tập trung vào một nơi. Đúng vậy, đó là cái hố Cao Cao vừa mới tạo ra. Có thể nghe thấy tiếng của Ladon từ bên trong đó. Chúng tôi tiến lại xung quanh cái hố và nhìn xuống. Tên Ác Long đã dịch chuyển tới đây! Bên cạnh Ladon là một quả cầu lơ lửng.

“--!? Dịch chuyển!? Vậy ra người có thể dịch chuyển đối thủ được! Nhưng, sao lại dịch chuyển ta!? Lá chắn của ta sẽ không biến mất—”

Cùng lúc đó, Cao Cao thu quả cầu dịch chuyển về chỗ của hắn .

“Trong khi thành viên gia tộc Gremory tấn công lúc người còn ở trên không, ta cũng di chuyển các quả cầu của mình. Trước đợt tấn công dồn dập như vậy, lá chắn sẽ biến mất, và sẽ tốn thời gian để tái tạo. Ta đã xác nhận chuyện này khi tấn công người. --Miễn là có khoảng trống dù chỉ 0.1 giây, ta cũng dễ dàng đưa được quả cầu tới gần người. Dù là Ác Long truyền thuyết như người, thì ta vẫn có thể dịch chuyển được một đoạn ngắn.”

...Khi chúng tôi cùng nhau tấn công, hắc ta đã đưa một quả cầu tới gần lá chắn..., và khi lá chắn biến mất – không, hắc không hề bỏ lỡ cơ hội khi nó biến mất, và đưa quả cầu vào bên trong lá chắn...! Nếu hắc tạo cái lỗ trước thì sẽ rất đáng ngờ. Nên hắc ta đã cho đối thủ của mình bay một chuyến để có thể chuẩn bị--. Cao Cao nói với Rias-buchou.

“Lên đi, Rias Gremory. Kẻ địch của cô đang ở trong cái hố này. Cô có thể sử dụng toàn bộ sức mạnh để tiêu diệt hắc. Dù thánh giáo của ta không đủ sức tiêu diệt Ladon, với ma thuật hủy diệt của cô thì điều đó là khả thi.”

Sau khi nghe đề nghị của Cao Cao, hội trưởng bắt đầu tập trung ma thuật của mình. Chị ấy đang chuẩn bị một đòn có thể hoàn toàn hủy diệt đối thủ. Từ bên trong cái hố, Ladon hét lên.

“Cái hố này chỉ có thể giữ chân ta mà thôi...!”

Cái hố chỉ vừa đủ rộng để chứa cơ thể của Ladon. Cao Cao nói vọng tới đáy cái hố

“Ta chỉ là một nhân loại “yếu ớt”, và chưa sẵn sàng trở thành huyền thoại. –Người kẹt cứng trong cái hang này rồi. Liệu người có còn sống sót sau khi chịu sát thương từ ma thuật hủy diệt của Rias Gremory không?”

“Humph! Chết tiệt! Thật lố bịch...!”

...Thật là đáng sợ. Hắc ta sử dụng sức mạnh thật chuẩn xác. Hắc có thể dự đoán được hành động của tên Ác Long, và cùng lúc đó là thao túng tình cảnh. ...Chúng tôi có thể đánh bại đối thủ như vậy...là do may mắn sao? Đầu của Ladon xuất hiện giữa một đợt ma thuật đỏ thẫm và hắc ám khổng lồ. Dù là tình cảnh tốt đẹp nhất, lá chắn của hắc cũng không có cửa trước ma thuật uy lực đến vậy.

“Chấm dứt thôi! Ladon! Biến mất đi!”

Quả cầu ma pháp hủy diệt của hội trưởng bay xuống cái hố.

“Chết tiệt, tên giữ thánh giáo, gia tộc Gremory. Lũ khốn--!”

Đó là những lời cuối cùng của tên Ác Long--. Không còn gì ngoài tro tàn sau khi Ladon bị tiêu diệt bởi Tinh cầu hủy diệt của hội trưởng.

“—Koneko! Mau sử dụng ma thuật phong ấn!”

“Vâng, hội trưởng!”

Ngay khi đáp lại, Koneko-chan tạo ra một vòng ma pháp. Em ấy lấy ra một trong những viên đá quý của Xích Long Đế vương nhận được từ Issei. Em ấy phong ấn linh hồn của Ladon bên trong nó. Bằng việc sử dụng sức mạnh thêm vào viên đá quý, Ladon hẳn đã bị phong ấn hoàn toàn. Sau khi chiến đấu với đám Ác Long, kẻ nắm giữ thánh giáo thở dài trong khi nhìn lên trời--.

“Đúng là, không thú vị như Vali hay Issei...Ta muốn trải nghiệm sức mạnh vượt trội mà không khoan nhượng, một trận chiến không có giới hạn.”

Trong mắt hắn ta, chỉ có hai con rồng là đối thủ xứng tầm.

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Joker

Vừa bước qua khỏi cách cổng, tôi đặt chân lên tầng thứ 3 của thiên đàng. Khi tôi vừa bước vào, hiện lên trước mắt là một con đường trắng lấp lánh dẫn tới một cánh cửa. Nếu tôi tiến về phía đó, có lẽ tôi sẽ hiểu đúng được nghĩa của câu nói “bước chân lên thiên đàng”, nhưng bây giờ chưa phải lúc! Nhìn sang một cánh cổng ở hướng khác, ai đó đã gọi tên tôi —

“Oh hohohohoho ♪ Xin chào ~ ~ ~ ♪ Ta ở đây nè”

Là mụ phù thủy đó!

“Walburga!”

Đúng vậy, Đó chính là Walburga của ngọn lửa tím! Nhưng giờ đây cô ta đang ở đây! Ngay sau đó, một bóng hình mảnh khảnh cũng xuất hiện.

“Hôm nay, Crom cũng đến.”

Kế bên Walburga là — một người đàn ông trong trang phục màu đen.

“.....”

Hắn không nói gì cả, và như có gì đó khá thân thuộc giữa tôi và hắn. Có lẽ vì trận đánh giữa cả hai ở thành phố Ma cà rồng. — Ác long, Crom Cruach! Con rồng huyền thoại đã chiến đấu dưới hình dáng con người! Tên ác long này thậm chí có thể đấu ngang ngửa ngay cả Vali và tôi. Walburga cười phá lên.

“Ahhahahaha ♪ Cả hai bọn ta sẽ là đối thủ của người!”

... Dù gì cũng đã đến đây rồi thì có muốn hay không đi nữa thì chẳng có vẻ gì cả hai bọn họ sẽ để tôi đi tiếp cả!

“Chúng ta chỉ có một sự lựa chọn mà thôi.”

Xenovia và Irina đều đã chuẩn bị sẵn sàng tư thế! Tôi cũng bắt đầu sẵn sàng nghênh chiến thì, —

“Ara, Ara, Có vẻ mọi người đang vướng phải vài rắc rối nhỉ”

Người vừa nói với giọng điệu đùa cợt đó là — Joker Dulio! Anh ta liền bay tới bên cạnh tôi! Walburga chỉ cười thầm.

“Oh thật bất ngờ 》 Thì ra đây chính là Joker? Oooh lala, được gặp một người phi thường quả thật vinh hạnh — À , phải chăng người tới vì những Ác long?”

Walburga hỏi Dulio. Thực ra thì, sau khi tới đây, thì xung quanh chả có con Ác long nào cả! Chúng chỉ tụ tập đông đúc ở tầng hai mà thôi! Dulio gãi đầu.

“Ah, về việc đó thì. Hiện tại đang có một trận chiến ở dưới đó nhưng có vẻ cũng sắp kết thúc rồi.”

Dulio chỉ ngón tay vào khoảng không, sau đó là những đám mây giông tố, những tia sét xuất hiện chớp chườn. Tôi và Asia nhận ra ngay đó là một cơn lốc xoáy kinh hoàng và đầu đó có những bóng đen bị nuốt chửng vào đó. Giông tố và lốc xoáy quả là một đòn tấn công phạm vi lớn cực kì hiệu quả... Và tất cả xuất hiện chỉ với một chuyển động nhỏ của Dulio...! Tôi chỉ chợt nhận ra là Anh ta quả thật rất mạnh! Walburga nhui mày và cũng trở nên cảnh giác hơn, nhưng có vẻ ả ta cũng rất thích thú.

“Ooohlalala, thật là vượt ngoài sức tưởng tượng của ta”

Joker đứng cạnh tôi... Một cảm giác an toàn lan tỏa ra từ anh ấy. Cũng vì anh ta là một người mạnh mẽ, cùng chung chiến tuyến! Và cũng là người lãnh đạo của chúng tôi! Dulio nói với Walburga.

“...Đây là Thiên Đàng. Hòa bình phải được duy trì. Người không thấy những linh hồn ở đây rất đáng yêu sao? Sau khi hoàn thành cuộc sống của họ ở trần thế, họ tới đây để có được sự thanh bình.” Mặc dù anh ta đang nói đùa, nhưng nhìn vào ánh mắt ấy – nó nói lên anh ấy thật sự nghiêm túc. Trước đó, Dulio đã từng nói với tôi.

“Này, Issei. Lòng tin thực sự rất quan trọng đúng không?”

Anh ấy tiếp tục.

“Những người như cậu và tôi đều mạnh mẽ, nhưng, không phải những người khác đều là những người phạm trần yếu đuối sao? Đối với những người như vậy, tôi nghĩ họ cần có một gì đó để có thể tin tưởng. Chỉ cần có niềm tin, thì sẽ có người dõi theo họ, liệu điều đó có khiến họ cảm thấy hạnh phúc?”

Dulio nhìn thẳng lên trời với một vẻ đầy tâm trạng.

“Nhưng, Chúa đã không còn nữa rồi...”

Anh ấy cũng nhận thấy sự thật phũ phàng. Rồi nói với tôi với cánh tay dang rộng.

“Chính vì vậy, tôi nghĩ nếu các thiên thần có thể thế chỗ của Chúa thì mọi sự sẽ ổn cả thôi.”

Có lần Sơ Griselda đã từng nói với tôi, cô ấy kể cho tôi nghe về Dulio.

“Dulio là một đứa trẻ mồ côi trong chiến tranh. Như là kết quả của cuộc nội chiến, gia đình cậu ta đã ra đi mãi mãi. Cậu ta sống dưới sự che chở của nhà thờ, và trong thời gian đó sức mạnh thánh tích đã thức tỉnh. Và cũng vì thứ sức mạnh vô song đó, cuộc sống của cậu ta đã bị thay đổi nhanh chóng.”

Sau khi thức tỉnh, Dulio được chuyển tới trung tâm huấn luyện của giáo hội để trở thành một chiến binh. Với mọi ước muốn, cậu ta đã sớm trở thành một tài năng vượt trội khi còn rất trẻ. Chị ấy nói tiếp.

“Trong giáo hội, sẽ có những đứa trẻ sinh ra với tài năng thiên bẩm, nhưng bên cạnh đó cũng có những trường hợp ngược lại. Bởi vì tất cả đều ở dưới chung một mái nhà...Dulio gọi mọi người là “Anh em” hoặc “Chị em”, và yêu thương họ như thể gia đình của mình vậy.”

Những đứa trẻ ở đây...đa số chúng đều chết trước khi trưởng thành. Những đứa không có tài năng, đều bị giết khi chúng cố gắng lĩnh hội sức mạnh. Dulio chứng kiến toàn bộ. Cứ thế...Đôi mắt cậu ta đượm buồn.

“Trên thế giới này, có rất nhiều thức ăn ngon. Và cũng có rất nhiều người muốn ăn chúng nhưng không thể.”

Dulio... cậu ta đã đi rất nhiều nơi trên thế giới, cảm nhận những món ăn để có thể tự mình chế biến ra chúng. Sau rất nhiều thất bại, cậu ta cuối cùng cũng đã có thể tự tay làm ra những món ăn đó cho bọn trẻ ở giáo hội — cho những đứa trẻ không thể bước chân ra ngoài. Để chúng... để chúng có thể ăn được những món ngon, và thế Dulio lại tiếp tục vòng quanh thế giới.

“Những đứa trẻ này...có lẽ đã rất hạnh phúc khi được ăn những món ngon do tôi làm. Ít nhất thì tôi nghĩ là vậy.”

Anh ta nói với một nụ cười trên môi — Nhưng, đó là nụ cười chan

chứa nỗi buồn.

“Lí do chính mà cậu ta trở thành Joker...đó chính là được chạm đến linh hồn của những đứa trẻ ở trên Thiên đàng. Với thân phận của một thiên thần tái sinh, là Joker, cậu ta đã có thể đặt chân được đến đây. Hyoudou Issei, Những đứa trẻ đó....”

Griselda-san tiếp tục kể với 2 dòng lệ lăn trên gò má.

“Dulio, là người mạnh nhất trong giáo hội — và cũng là đứa trẻ tốt bụng nhất.”

Dulio dang rộng đôi cánh trắng tinh khiết, cuộc đối đầu với Walburga và Crom Cruach bắt đầu.

“Tôi xin lỗi, Các vị không thể đi xa hơn được nữa. Trong kia — những người anh em tôi có thể được tự do và họ không hề muốn bị quấy rầy.”

Dulio mỉm cười nhưng là nụ cười mang đầy sức nặng.

“—Cũng là điều dĩ nhiên thôi khi một thiên thần sẽ phải bảo vệ Thiên đàng.”

Vừa dứt lời, đôi mắt ả sáng rực! Những cột lửa tím phụt lên xung quanh Dulio và dần dần bao phủ lấy cậu! Nhưng nhìn anh ta chẳng một chút bận tâm, một cái phẩy tay nhẹ, toàn bộ ngọn lửa đóng băng! Cột lửa giờ đã trở thành cột băng. Dulio nói với Irina.

“Được rồi, Ace Irina. Đi đi, hãy nhanh chóng mở cánh cổng.”

“Joker-sama! Tôi—”

Joker lắc đầu với Irina và Xenovia đang trong trạng thái chuẩn bị chiến đấu. “Cô không phải đối thủ của chúng đâu, tôi sẽ mở đường máu....”

Đúng vậy, chúng ta phải di chuyển ngay lập tức... nếu lãng phí sức lực ở đây thì sẽ chẳng có cơ hội nào để cứu được bố của Irina. Dù gì đi nữa thì vẫn còn có tên người với 8 đầu rắn, cả Rizevim nữa mặc dù hắn vẫn chưa xuất hiện!

“Ta muốn được đấu với Sekiryuutei một lần nữa!”

Crom Cruach thu hẹp khoảng cách và bắt đánh giáp lá cà tôi! Trong khi né những cú đâm và đá. Tôi quyết định, niệm lên câu chú Cardinal Crimson!

—Ta, kẻ sẽ thức tỉnh, là Sekiryuutei kẻ nắm giữ chân lý của vị vua thiên không! Với niềm hy vọng vô hạn và giấc mơ không thể phá hủy bước trên con đường của sự công bằng! Ta sẽ trở thành vị vua rồng đỏ thẫm. —!” “Và ta sẽ dẫn người đến con đường của Thiên đàng, tỏa sáng bên trong ánh đỏ thẫm chân chính—!”

Một ánh màu đỏ thẫm tràn ngập cả thân thể, bộ giáp cũng nhanh chóng đổi màu! Sức mạnh tôi như được gia tăng! Nhưng—

[“Ah, đúng rồi cộng sự. Đợi chút đã. Nguồn năng lượng đã sử dụng cho Longinus Smasher hiện tại chưa hồi phục đủ. Nếu cậu còn cố thì sẽ nổ banh xác đó!”]

...Tôi biết điều đó, Ddraig! Phải chăng “cuộc thăm dò” đã kết thúc? Tôi hỏi Ddraig. Bởi vì Ddraig và Albion đang hợp tác với nhau để có thể tìm kiếm lại được thứ sức mạnh họ sở hữu khi còn sống. Cả hai tạo một kênh liên thông giữa hai Sacred Gears và cùng nhau chìm sâu vào đó. Vì vậy cả hai có thể cùng nhau tìm phong ấn của Chúa lên họ. Nếu đúng vậy thì, chắc chắn cả hai phải nên có kết quả khả thi rồi chứ nhỉ. Ddraig nói.

[“...Sắp được rồi. Nhưng, ta sẽ lặn vào trong và cố gắng hoàn thành nó.”]

Oh, thôi nào, cộng sự. Ddraig có nói một trong những kĩ năng ông ấy sở hữu lúc còn sống có thể tác động đến Rizevim! Trong lúc nói chuyện với Ddraig, tôi vẫn đang trong trận chiến với Crom Cruach! Tôi đánh trúng nhưng hấn lại lao tới ngay lập tức! Hấn ta lại vừa tung ra một cú trời giáng...! Nếu tôi trúng cú đó chắc có lẽ sẽ không thể gượng dậy được mất! Bộ giáp của tôi dường như không thể chịu nổi, ngay cả khi hấn tấn công tôi đã dùng [Rook] để phòng ngự... Tên ác long này vẫn thế, thật sự là một con quái vật trong thể loại cận chiến! Ở giữa cuộc chiến, hấn vẫn nở nụ cười!

Xenovia và Irina vùng thánh kiếm của họ lên định giúp tôi, nhưng, tên khốn Crom Cruach đã hất văng họ ra chỉ trong một cú đâm! Cả hai bọn họ có lẽ đã để mất cảnh giác trong giây lát! — Nhưng, việc phải đấu với thêm hai đối thủ sẽ tạo ra khoảng trống! Ngay lập tức, tôi dùng dragon shot — nhưng một cột lửa phun lên giữa tôi và Crom khiến tôi phải lui lại! Tuy nhiên, kẻ tức giận lại là — Crom Cruach.

—Đừng có ngáng đường ta, mục phù thủy!”

Crom Cruach rống lên về phía Walburga. Mục phù thủy cười lớn.

“Ha ha, người không thích sao. Ta chỉ đang muốn giúp thôi mà ५.”

Thấy cô ta cười, Crom Cruach bỗng đứng ngừng lại. Hắn nói với vẻ khinh bỉ.

“...Bởi vì người đã xen vào chuyện của ta, Ta không thích một trận đấu lộn xộn. Ta chỉ thích...”

Giữa trận đấu giữa băng và lửa với Dulio, ả nói.

“Người chỉ nghĩ được thế thôi sao? Chỉ vì ta xen vào sao, oh, anh trai Crom đang gặp phải khó khăn về tâm lý?”

Nghe vậy, Crom cúi mặt, lắc đầu và bước đi ra nơi khác.

“...Tự mà lo lấy. Ta sẽ đợi cho tới khi người bị giết.”

Cô ta có vẻ khá bất ngờ trước lời nói của Crom. Nó chỉ là lời nói đùa thôi nhưng hắn có vẻ là làm thật.

“Này! Đừng có làm trò nữa, chúng ta phải chiến đấu cùng nhau, đúng chứ?”

“Ta không thể hợp tác với kẻ không tôn trọng loài rồng. Nếu người chết, ta chỉ việc phải đấu với cả Sekiryuutei và Joker nhỉ?”

Mụ phù thủy vô vọng thở dài.

“...Grendel, tên rồng đen như than (Aži Dahāka??), Apo (Apophis) và cả người đều rất hoàn hảo và tất cả bọn người đều rất khó hiểu.”

“.....”

Tên ác long đã không còn muốn chiến đấu nữa và chỉ đứng lặng thinh. Walburga giờ đang chỉ còn một thân một mình, cặp đôi thánh kiếm chìa mũi kiếm về phía ả. Kể cả Joker nữa thì hiện mụ đang phải đối mặt với 4 kẻ địch. Asia cũng đang ở cạnh chúng tôi...Việc đánh bại ả không còn quá khó khăn. Walburga tự bảo vệ bản thân bằng cách tạo ra rào lửa bao trùm toàn bộ cơ thể, Dulio ngay sau đó vung ra những cột băng để tấn công! Walburga cười gượng.

“...Haha, Ta vẫn chưa sử dụng Balance Breaker đâu nhé... Nhưng, hôm nay ta khá mệt rồi, ta sẽ rút lui vậy.”

Mụ phù thủy dường như cũng không muốn chiến đấu nữa. Trong trận ở học viện Auros, khi tôi đuổi theo Euclid lúc hắn bắt cóc Rosseweisse-san đi thì nghe nói ả có dùng Balance Breaker. Đó không phải là một trận đấu tồi, nhưng đối mặt với sức mạnh của rồng trong dạng Balance Breaker trong khi cô ta không dùng Balance Breaker của

mình thì có lẽ hơi khó. Sau đó thì ả ta cũng rút ra khỏi cuộc chiến. Hay nói cách khác, ngay từ đầu của cô ta đã không hề nghiêm túc rồi, mục đích chính chắc là chỉ đi quây phá lung tung trên chiến trường mà thôi. Chủ tịch Sona từng nhận xét về Walburga.

“Ả sẽ thực sự chiến đấu khi ả có lợi thế, nhưng trong một tình huống mà cả hai ngang cơ với nhau hay đánh phải bất lợi thì ả chắc chắn sẽ rút lui.”

Walburga bước ra xa và tạo ra vòng ma pháp. Có vẻ những gì Chủ tịch Sona nói là hoàn toàn đúng nhỉ. Dulio mỉm cười khi thấy Walburga định trốn chạy, Anh ta búng ngón tay. Ngay sau đó, giông sấm quy tụ lại chỗ của ả! Và chuẩn bị phóng ra ngay lập tức!

“Này, hãy coi như đó là một món quà.”

Sấm sét giáng xuống! Cùng lúc đó, vô số cột băng vây quanh Walburga! Mụ ta lăm bắm gì đó trong lúc phóng ra một vùng lửa tím khổng lồ!

“Đừng có khinh thường ta!”

Biên lửa bao trùm lấy những trụ băng gần đó, kể cả những đám giông trên trời cũng bị nó nuốt chửng — Walburga tung dù lên trời để tránh khỏi bị đánh phải dòng điện khủng khiếp của Dulio. Tuy vậy, vẫn có một mũi băng xoẹt qua người làm rách đồ của ả! Một cách thần kì nào đó tôi đã có thể nhìn thấy làn da trắng nõn của ả. Ả ta lè lưỡi và đưa ngón giữa về phía chúng tôi trong khi chuẩn bị trốn đi... Cũng nhờ có Dulio ở đây cứu vãn tình hình, ả chắc cũng không có ý định gì sẽ quay lại.

... Quay trở lại. Tên ác long Crom Cruach liếc nhìn qua, không khi lại trở nên căng thẳng... cuộc chiến lại tiếp tục! Dulio có vẻ như chẳng hề biết mệt, tên Ác long cười gượng.

“Aha, hahahaha. Nếu so với kẻ sử dụng ngọn lửa thánh giá kia thì ta khá là phiền phức đấy, nếu không muốn nói là ta còn mạnh hơn ả. Nhưng, người hần sẽ không để ta thoát một cách dễ dàng như vậy đúng chứ?”

Đương nhiên là vậy rồi, tên ác long này dễ gì chịu bỏ đi.

“Sekiryuutei và Joker, đây là cặp đối thủ cực kì hiếm và mạnh mẽ trong một dịp như thế này, ta có lí do gì để rút lui.”

“Aha, lại một tên cuồng chiến? Ta chẳng muốn so sánh người với

Vali-san tí nào...”

Sau đó, Dulio nói.

“Ác long Crom-san. — Liệu chỉ với mỗi tôi có thể làm ông hài lòng? Đừng nhìn tôi với ánh mắt ấy, tôi cũng đã đả bại nhiều rồng rồi đấy.”

...Dulio đang định giành lấy cuộc chiến này cho bản thân anh ta!
Crom Cruach nở một nụ cười không chứa một chút sợ hãi.

“Nếu người đã nói vậy. — Người không để lộ ra một sơ hở nào cả. Và người tỉnh đề Sekiryuutei và người khác đi trước nhĩ. Haha, sao cũng được thôi. Ta sẽ để người mua vui cho ta.”

Cả hai lườm nhau gay gắt, Dulio nói với tôi.

“Tốt thôi, cứ như vậy đi. Bây giờ, hãy đi đi. —Tôi sẽ phải dùng đến Balance Breaker. Mặc dù tôi bị cấm sử dụng nó ở Thiên Đàng, nhưng đây là trường hợp khẩn cấp.”

...Dulio đang tỉnh dốc toàn lực! Tôi và bộ ba nhà thờ chỉ biết im lặng gật đầu và tiến về phía trước! Dĩ nhiên là, đối thủ không chỉ đơn giản là một con rồng. Đi mà so với Walburga thì quả là một trời một vực!
Bất chợt, Dulio nói với Asia

“Đi đi, Asia-chan”

“Vâng, vâng.”

Một nụ cười vô tư hồn nhiên hiện lên đôi môi Dulio.

“Lần tới, Hãy để tôi dẫn cô đến nơi mà cô đã lớn lên nhé? Dĩ nhiên là cùng với Issei-san và những người bạn của cô. — Mọi người ở đó đều rất quan tâm đến cô đấy.”

...Dulio đã đến nơi ở của Asia lúc trước rồi ư...? Nghe thấy lời anh ấy, Asia che miệng với biểu cảm đầy sự xúc động. Dulio đưa ngón cái lên rồi nói.

“Luật của tôi. Toàn bộ những đứa trẻ lớn lên trong những cơ sở của giáo hội thì đều là những anh chị em của tôi. Vì vậy, Asia-chan và Xenovia-chan đều là những người em gái bé nhỏ của tôi. Chính vì vậy, người anh này phải cố hết sức.”

Nói xong, Dulio mở rộng 10 cánh và lao vào Crom Cruach.

—Đi ngay đi, Issei-san. Để Crom Cruach cho tôi. Không chỉ vì tôi là

Joker, mà tôi còn là thủ lĩnh của ‘DxD’, hãy để tôi được tỏa sáng tí đi được chứ?”

...Đùa như thật, đây là những người đồng đội của tôi đấy...! Tôi nói với Dulio mà không ngoảnh đầu lại.

“Dulio, Đừng chết đấy nhé. Thật sự, anh quả là một người tốt.”

Dulio — Thủ lĩnh của chúng tôi vẫy tay như lời phản hồi. — Một trận chiến nảy lửa đã bắt đầu phía sau, nhưng tôi bước đi và tiến về phía trước.!

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Life 4 - Cháy lên nào, hồi Thánh kiếm!

Sau khi vượt qua cánh cổng của Thiên đường thứ ba, tôi lao thẳng tới Thiên đường thứ tư – Vườn Eden. Nhìn thẳng vào đó là những sắc màu tươi sáng và được phủ đầy hoa cỏ cây cối. Những ngọn đồi và cánh rừng ở phía xa cũng rất xinh đẹp. Và khi tiếp cận Thiên đường thứ năm – có hai hình bóng xuất hiện trong tầm mắt tôi. Một trong số đó là người đang cầm thanh kiếm đang tỏa hào quang – Yaegaki. Người còn lại đứng bên cạnh cậu ta – là cha của Irina. Cậu ta đã đưa ông ấy ra khỏi Thiên đường thứ năm!

“B-Bố!?” Yaegaki phớt lờ một Irina đang sửng sốt, người đã đến được tầng của Vườn Eden.

“.....Ta đã rất muốn đến nơi đây, để có thể báo thù tại cái nơi gọi là “thiên đường” này.”

Yaegaki túm lấy mái tóc của cha Irina.

“Sao vậy, Touji? Ông nghĩ thế nào về ước nguyện tốt cùng của mỗi tín đồ — được chết ở Eden? Ta nghĩ là ta đã rất rộng lượng rồi.”

Cha của Irina không có vẻ gì là đã hoàn toàn khỏi hẳn việc bị nhiễm độc cả, và trong khi chịu đựng cơn đau mà chất độc gây ra, ông ấy nói”

“.....Yaegaki-kun, nếu cậu tước đi mạng sống của chỉ mình tôi thôi, thì sự oán giận của cậu có nguoi ngoại không?”

Nghe ông ấy nói vậy, biểu cảm của Irina ngay lập tức thay đổi!

“Bố!? Sao bố có thể nói vậy!?”

“Irina, nếu ta có thể dùng cái mạng của mình để cứu rỗi linh hồn của người này...thì sẽ rất đáng để trao đổi đấy.”

Cha của Irina... mong muốn hi sinh bản thân, để chấm dứt sự trả thù và những hành động khủng bố của cậu ta! Nhưng mà một việc như thế này! Sao mà tôi có thể ngồi rung đùi trước việc này cơ chứ! Cha của Irina, ông ấy – đã rơi lệ.

“...Yaegaki-kun, tôi rất hối hận về điều đó. Không chỉ vậy, những người đã từng ủng hộ điều đó, họ chắc cũng đã rất hối hận...”

Sau khi đã nghe những lời đầy cảm xúc đó

“Thì sao! Thế đã sao nào! Ông nghĩ là ta sẽ cứ thế tha thứ cho ông sao!? Làm sao ta có thể tha thứ cho ông được!”

Cậu ta vung thanh kiếm, và năng lượng thoát ra đã tạo một lỗ hổng khổng lồ trên mặt đất.

Cậu ta gào thét lên bầu trời:

“Ta yêu cô ấy! Và cô ấy cũng yêu ta! Bọn ta...dù có khác nhau đi nữa, bọn ta cũng có thể yêu nhau! Bọn ta đã yêu nhau tha thiết!”

Thanh quý kiếm đã đáp lại tiếng khóc của cậu ta, và tám cái đầu rồng xuất hiện trên thanh kiếm đó! So với lúc trước, thì những cái đầu đã to đến mức khổng lồ! Sức mạnh của chúng phụ thuộc vào người cầm kiếm sao?

“...Hoặc là, nó đã biến thành một thứ giống như Sacred Gear.”

Ddraig nói vậy...ý cậu ta là: Thông qua con Ác Long ở trong thanh kiếm, nó đã dần dần biến thành một thứ tương tự Sacred Gear...!

“Vì nó là một thứ giống với Sacred Gear, nó cũng có thể được tính là một ‘Sacred Gear’.”

Dù là vậy, chúng tôi phải ngăn chặn cậu ta lại. Cậu ta...không được phép có thêm chút căm thù nào nữa! Yaegaki vung thanh kiếm thẳng tới chỗ cha của Irina!

“...Mmdaaaaaaaaaaaaaaaaahhhhhhhhhhhhh!”

Cậu ta gầm lên một tiếng kì lạ, và vung thanh kiếm của Ác Long! Yamata-no-Orochi phả ra một luồng khí đen kịt và kịch độc thẳng đến chỗ cha của Irina! Tâm trí và cơ thể của Yaegaki đã bị thanh kiếm đó chiếm lấy, và cơ thể cậu đang chìm dần vào luồng khí đen.

“Đừng có hòng ahhhhhhhhhh!”

Tôi dang rộng cặp cánh rồng của mình, và bay thẳng về trước với tốc độ cao nhất! Một trong tám con rồng đã mở miệng ra, và chuẩn bị nghiền nát cha của Irina bằng những cái răng nanh của nó, nhưng rồi hai người sử dụng thánh kiếm bay từ đằng sau tôi đến chỗ của nó! Bằng sự hợp tác, họ đã chặt đứt một cái đầu rồng – đó là đòn tấn

công bắt chéo của Xenovia và Irina. Với sự giúp đỡ của họ, tôi đã thành công trong việc giải cứu cha của Irina! Tôi vác và đưa ông ra một khoảng cách khá xa và hạ cánh để đặt ông ấy xuống.

“Xin hãy quan sát từ đây – bọn cháu sẽ giải quyết chuyện này!”

Tôi nói vậy, và đang chuẩn bị bay đi—.

“Issei!”

Cha của Irina gọi với theo, và cầu xin tôi:

“....Làm ơn...hãy chặn câu ấy lại...!”

“—Vâng.”

Tôi đáp lại, và bay về phía trước. Cái đầu bị chặt đứt đã mọc lại, và giờ nó lại có đủ tám cái đầu. Chúng đồng loạt quay sang phía tôi, và ngọn lửa bùng ra từ miệng của chúng!

Tôi triệu hồi những khẩu pháo trên vai mình, và đồng loạt khai hỏa chúng!

"Crimson Blasterrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr!" "Fang Blast Booster!!!"

Một luồng năng lượng đỏ khổng lồ va chạm và thổi tan ngọn lửa của con rồng tám đầu. ...Trong khi tấn công, tôi đã nghĩ ngợi vài điều. ... Nếu, trong quá khứ có một cuộc gặp gỡ giữa quỷ và người, như Rias và tôi... ..Nếu chúng tôi cũng bị ngăn cấm việc gặp nhau, thì tình cảnh cũng sẽ tương tự như thế này... ..Thì, tôi, tôi chắc chắn cũng sẽ giống cậu ta, chạy trốn, chiến đấu. Tôi...bên trong chiếc mũ, những giọt nước mắt đã lăn dài trên má, trong khi tôi tiếp tục lao về phía cậu ta. ...Tôi đã rơi vào lưới tình, cùng với Rias Gremory. ...Tôi đã thề, rằng tôi sẽ mãi mãi ở bên Rias Gremory. Tôi đang chiến đấu với một cái đầu rồng, và liên tục rơi lệ trong khoảnh khắc đó –

“Cậu...không hề sai! Nhưng! Nhưng mà! Dù cậu có làm những thứ như vậy! ...nó sẽ chẳng giúp được ai cả...cậu chỉ nhận được là nỗi buồn...”

Sử dụng Ex-Durandal để ngăn chặn cú nổ của con rồng là Xenovia, với gương mặt đầm lệ.

“Durandal...! Hãy giải quyết chuyện này nào...!”

Irina đang đứng cạnh Xenovia, với sự quyết tâm trên gương mặt và đôi mắt ửng nhòa.

“Hauteclairre...nếu người xem ta là chủ nhân của người, thì làm ơn, hãy cho ta mượn sức mạnh của người! Sử dụng sức mạnh để cứu được bố, sức mạnh để giúp đỡ được mọi người, cũng như – nguồn sức mạnh tỏa ra từ con Ác Long này để ta có thể mượn nó haaaaaaaa!”

Hai cây thánh kiếm cộng hưởng lại với nhau – và một luồng năng lượng thần thánh liên tục bùng lên từ những lưỡi kiếm. Hai thanh thánh kiếm dần phình to ra, và cuối cùng trở thành hai cột ánh sáng chọc trời.

“...Chúa ơi, con cầu xin người, con thật sự cầu xin người...!”

Asia đã triệu hồi Fafnir, và cô ấy còn gửi những lời cầu nguyện của mình về phía bầu trời.

Tôi tấn công với một cú đâm mạnh mẽ!

“Ascalon! Đến giờ cây thánh kiếm này thể hiện rồi!”

Cây thánh kiếm diệt rồng xuất hiện từ chiếc găng tay bên trái của tôi! Cơ thể của cậu ta đã bị bao trùm bởi năng lượng hắc ám cùng với tám cái đầu, trong khi đối thủ của chúng là Xenovia và Irina – một Quỷ và một Thiên thần đang đắm nước mắt.

“.....Ta có thể trở thành một thiên thần...?”

Đối diện tôi, Xenovia và Irina đang phát ra năng lượng thần thánh, và nó nuốt chửng lấy cậu ta – đột nhiên, tôi thấy một bóng ma, một người phụ nữ nhẹ nhàng ôm lấy cậu ta – Yaegaki đổ sập xuống mặt đất – sức mạnh của Ác Long đã chiếm lấy cậu ta đã biến mất vào trong lòng đất. Ddraig nói.

“...Sức mạnh của Yamata-no-Orochi đã biến mất...không, sự phục hồi của nó vẫn còn là một ẩn số. Dù sao thì, cũng không còn chút sức mạnh nào của Ác Long còn sót lại trong thanh kiếm. Thật đáng sợ, đó chắc chắn là vì thanh kiếm thiên thần đó-.”

Hauteclairre của Irina, được cho là có khả năng thanh tẩy lưỡi kiếm của kẻ địch. Khi liên kết với thanh Kusanagi của cậu ta, thì nó đã hoàn toàn mất đi năng lượng hắc ám...đây là khả năng mới của Irina...dù tôi nghĩ rằng Ex-Duradal của Xenovia và Ascalon của tôi đã giúp khuếch đại hiệu ứng của nó, nhưng sức mạnh thanh tẩy đều là nhờ Hauteclairre. Nằm dài trên mặt đất, Yaegaki nói với tôi.

“...Ta...cũng yêu một nữ Quỷ.”

Cậu ta tiếp tục với giọng trầm.

“...Có lẽ, có ai đó sẽ cố tình chen vào giữa cậu và cô ấy. Cho dù chuyện đó có xảy ra...cậu cần phải—”

Tôi nói ra không chút chần chừ.

“—Bảo vệ cô ấy. Dù cho cả thế giới này có quay lưng lại với mối quan hệ của tôi và Rias, dù cho những kẻ thù khó chịu hay những chương ngại có xuất hiện, tôi cũng sẽ bảo vệ cô ấy.”

Đúng thế. Tôi đã quyết định rằng sẽ sát cánh bên cô ấy. Dù cho những kẻ địch mạnh mẽ hay những rào cản có ngăn cách chúng tôi, tôi cũng sẽ chiến đấu và vượt qua chúng. Rồi Yaegaki chuyển ánh nhìn sang phía Irina.

“—Thế, một Quỷ như cậu, có thể giúp đỡ được phe thiên đàng sao?”

Thắc mắc này khá là vô nghĩa.

“Thì, dĩ nhiên rồi. Tôi chẳng có liên hệ gì với phe thiên thần cả. Không lâu về trước nó đã được chấp thuận – nếu cậu không muốn đi, thì hãy ở lại.”

Chẳng có lí do gì để rời đi cả. Cứ như thế. Đó là một cuộc sống hạnh phúc. Nhưng mà không ổn rồi. –Vì chúng tôi được phép làm vậy. Yaegaki – đã lặng lẽ khóc.

“...Ra là vậy. Đúng là...cậu và ta rất giống nhau... chỉ có điều, mong muốn của bọn ta không được chấp thuận...”

Cậu ta giơ tay ra cho tôi. Ài, thế là tốt rồi. Tôi, và người này – chúng tôi thấu hiểu lẫn nhau. Đúng vậy. Dù có khác thời điểm, nhưng hoàn cảnh mà chúng tôi gặp phải là giống nhau. Bởi vì, chúng tôi đều đã đem lòng yêu một người phụ nữ khác chủng tộc–

“...Nếu là vậy, chúng ra chắc chắn sẽ hiểu được nhau. Ta và cậu, ta và cậu sẽ –“

Cố gắng nắm lấy tay tôi, Yaegaki đang muốn đứng dậy.

“...Ah, ra là thế–“

Bùm.

Một tiếng động đục ngầu vang lên. Ngay khi chúng tôi vừa chuẩn bị nắm lấy tay nhau, một thứ gì đó bay đến từ phía bên hông – và đục

một lỗ trên ngực của Yaegaki. Phần thân trên của Yaegaki xuất hiện một lỗ xuyên thẳng qua. Cậu ta chỉ kêu lên “Urgh” và nôn ra một miêng máu, rồi đổ rạp xuống.

“Woo hahahaha! Á, ôi không.”

Một điệu cười khó chịu vang vọng khắp cả không gian. Giọng cười đó rất quen thuộc. Đúng, tôi chẳng thể nào quên được nó. Tôi quay đầu lại hướng tiếng cười đó phát lên, kẻ duy nhất đứng đó là một gã trung niên tóc bạc, với một nụ cười khả ố. Tôi gắn lên cái tên của tên khốn đó!

“—Rizevim!”

Tên khốn chết dẫm quơ tay lên đầy cột nhà.

“Ayy 》 Ta chỉ ghé qua xem thử thôi, câu chuyện trả thù hài hước thật đẹp đó đã biến thành một cảnh cảm động rồi nhỉ. Và, ta đã cắt ngang nó!”

Xenovia đỡ lấy Yaegaki đang trọng thương trong vòng tay của mình. Irina đỡ lấy vai của cha cô ấy, và đặt ông ấy cạnh Yaegaki.

“...Yaegaki-kun!”

Yaegaki cười nhẹ với cha của Irina.

“...Không có ruột thịt máu mủ gì, cũng tốt thật.”

Asia nhanh chóng chạy đến, và tỏa ra một luồng sáng trị thương. Thế nhưng, vết thương đó không chịu lành lại...phải chăng là do cơ thể cậu ta đã được hồi sinh bởi Chén thánh, hay là cậu ta – đã kháng cự lại sự chữa trị.

“...Chuyện này...quá đau lòng...!”

Đôi mắt của Asia đã ướt nhòa. Cậu ta vẫn gượng cười.

“...Cô khóc cho tôi sao? ...Thật sự, cô rất dịu dàng đấy...”

Chậm rãi, và liên tục, cơ thể của cậu ta bắt đầu tan rã dần. Cơ thể cậu ta dần vỡ vụn từ dưới lên trên –

“Ah, ta rất muốn—trong ngày này, ở cái tuổi này...được gặp lại cậu một lần nữa...”

Và cứ thế, cơ thể của cậu đã trở về với đất mẹ.Chứng kiến

chuyện này, dù là tôi...nhưng...chúng tôi chỉ vừa chuẩn bị thấu hiểu nhau cơ mà. Không, chúng tôi đã hiểu rõ nhau rồi. Thế mà đến cuối cùng...! Tôi nện xuống mặt đất bằng nắm đấm của mình. –Tuy nhiên, Rizevim chỉ có vẻ chán chường và thờ dãi.

“Sao cũng được, hắc cũng đã làm tốt công việc được giao rồi, chuyện giữa Bael và nhà thờ đã được công khai, và chủ nhân của Kusanagi – đã không còn là hắc ta nữa rồi.”

...Từng con chữ một của hắc ta đều đang chọc tức tôi. Giọng nói và cử chỉ của hắc ta đã luôn khó chịu như vậy ngay từ khoảnh khắc đầu tiên. Bằng một giọng trầm đến mức ngay cả tôi cũng nghĩ rằng nó đáng sợ, tôi hỏi hắc ta...

“...Tại sao, người lại phải giết cậu ta?”

Hắc cười phá lên và miệng thì xéch lên đầy kì quái.

“Ôi không? Cậu giận rồi sao? Ôi ôi, đối thủ của ta thật là cáu kỉnh; một Sekiryuutei nên thoải mái hơn mới phải! Mà, hắc ta cũng là người chết sẵn rồi. Chuyện ta giết hắc cũng chẳng quan trọng gì đâu. Ôi đáng sợ làm sao!”

“...Đừng có vớ vẩn. Tại sao, người cứ phải làm những thứ như vậy... với Vali, hay cả những học sinh trong ngôi trường đó ở Địa ngục...”

Bất kể ai cũng mong muốn bản thân được hạnh phúc hơn...vậy tại sao hắc ta...hắc ta cứ phải thiêu rụi tất cả mọi thứ sao...? Rizevim thờ ơ đáp lại.

“Hừm – đó là vì, chuyện đó làm cho một lão già như ta cảm thấy vui vẻ.”

...à rồi. Ra chuyện là như vậy. ...Tôi đã giận tím gan rồi. Tôi thực sự chẳng thể hiểu nổi những điều mà hắc ta suy nghĩ.

“Vali. Hmph, tôi đã có thể hoàn toàn hiểu cảm giác của cậu. Đúng là vậy. Nó là thế này.”

Cả cơ thể tôi bắt đầu giải phóng luồng năng lượng đang bùng cháy như vũ bão, trong khi đứng đối mặt với hắc ta.

“Rizevim, người xuống mồ nằm vẫn là chuyện tốt hơn đấy...!”

Một luồng năng lượng màu đỏ thẫm bùng phát, tôi...đã quyết định phải đập cho tên khốn này một trận! Ta chắc chắn sẽ không thể bỏ

qua mỗi thù này! Ta sẽ hủy diệt người!

“Ôi chà, đôi mắt và cái nhìn đó làm ta nhớ đến Vali đấy...!”

Nhìn thấy thái độ của tôi, tên khốn này trông còn vui vẻ hơn trước!

“Hừm, có vẻ đáng sợ đấy! Thế thì, để lão già này tiếp cậu một trận nhé?”

Rizevim đang bẻ ngón tay, chấp nhận lời thách đấu của tôi.

“Dừng cảm đấy!”

Tôi bay thẳng tới trước! Tôi nhanh chóng thu hẹp khoảng cách, và nhắm thẳng đến cái bản mặt khốn nạn đó –.

Ngay khi tôi chuẩn bị đâm hấn ta, hấn ta chỉ chạm nhẹ vào bộ giáp của tôi. Trong khắc đó, sức mạnh dần phai mờ đi trong cơ thể tôi. Bộ giáp của tôi lập tức biến mất, để lại tôi cô đơn da thịt trần trụi!

“Vô dụng. Sức mạnh cậu nhận được từ Sacred Gear chẳng làm gì được lão già này đâu. Quên rồi sao?”

–Sacred Gear không có tác dụng! Chỉ một cái chạm, và hấn ta đã có thể xóa bỏ bộ giáp của tôi!

“Hah, nắm đấm của Lucifer! Tên hay không?”

Hấn ta trêu đùa trong khi đâm tôi một phát. Nó đi thẳng vào bụng của tôi.

“...Woo hah.”

...Tôi không thể kiềm chế được cơn đau, và nôn ra một ngụm máu tươi...khốn thật, đã rất lâu rồi tôi mới phải lãnh trọn một cú đâm trực diện như vậy...! Cơn đau đã lan ra toàn bộ cơ thể tôi! Rồi nổi theo đó hấn ta tung thêm một cú đá, và hất tôi bay thẳng! Sau khi tôi nảy lên khỏi mặt đất một vài lần, tôi đã đứng dậy, và lại khoác lên bộ giáp lần nữa!

Dù tôi đang bị thương, tôi đã bay lại đó, và bắn ra một tia năng lượng ác quỷ — nhưng tên khốn đó chỉ cần chạm nhẹ vào nó, và cú bắn của tôi bốc hơi! Chỉ cần nó là sức mạnh được sử dụng thông qua Sacred Gear, thì kể cả một phát đạn năng lượng ác quỷ cũng vô dụng! Sau khi hình bóng của hấn ta đột nhiên biến mất, hấn lại đột ngột xuất hiện lại trước mặt tôi.

“Ta là con trai của Lucifer. Có chấp cả Sacred Gear Cancellor của mình, ta vẫn còn mạnh chán. Hây, cú đá của Lucifer!”

Bộ giáp của tôi lập tức biến mất ngay khi hấn đá tôi, dẫn đến một phát đá cực mạnh vào lưng của tôi! ...Chấn động nó gây ra đã làm tôi ngạt thở! Đúng vậy, một nỗi đau mà tôi đã không phải chịu từ rất lâu rồi! Tôi hồi tưởng lại những trận chiến trước của mình. Mà không, không phải lúc này! Giờ phút này so với quá khứ là hai thứ hoàn toàn khác nhau! Không còn quan trọng nữa, kẻ thù của tôi giờ đây mạnh hơn tôi rất nhiều!

Sau khi ánh sáng trị thương của Asia được gửi qua, những vết thương của tôi đã hồi phục hoàn toàn...giờ thì, tất cả phụ thuộc vào may!

“Ha!” “Đã vậy thì!”

Xenovia và Irina hướng thanh kiếm của họ về phía Lucifer, nhưng họ vừa mới đánh bại Yamata-no-Orochi xong, và ngay trước đó họ đã giải phóng rất nhiều năng lượng, nên thể lực của bộ đôi này chưa thể hồi phục hoàn toàn! Đối diện với đòn tấn công từ hai thánh kiếm – hấn ta chặn đứng chúng chỉ bằng hai ngón tay!

“Một cô gái quý và một thiên thần đang cùng nhau tấn công ta! Ngầu vậy! Nhưng mà này, đánh đấm kiểu này, thì hai cưng không đụng nổi vào lão già này đâu!”

Hấn ta bắn ra năng lượng hắc ám từ tay của mình, và bắn thẳng hai người họ lên trời!

“Xenovia! Irina!”

Nhìn thấy hai người bạn bị thương, Asia chuyển ánh sáng trị thương sang chỗ họ! Tôi một lần nữa cố tiếp cận hấn ta, để có thể bắn một phát ở cự li gần nhất – tuy nhiên, hấn ta chỉ chạm vào nó, và bộ giáp của tôi biến mất lần thứ ba! Tôi bị bồi thêm một phát đạn ma thuật! ...Một nỗi đau không thể nào diễn tả đang lan tràn khắp cơ thể tôi, và máu tươi đang bắn ra từ trên cả cơ thể! Nếu cứ tiếp diễn thế này, tôi sẽ gục ngã vì mất máu!

“...Chết tiệt, mình phải ít nhất đánh trúng một cái...!”

Một lần nữa tôi gọi ra bộ giáp của mình, và run rẩy loạng choạng trên đôi chân của mình. Rizevim vừa “uh uh uh” vừa lắc ngón tay qua lại.

“Mang bộ giáp đó, không nên đâu. Vì sao ư, không phải nó vô dụng à? Nó vô dụng, là vì—“

Hắn ta đưa mặt đến gần tôi hơn, và nói trong khi cười vào mặt tôi.

“Không có bộ giáp đó, cậu chỉ là một con tốt phế vật mà thôi.”

.....Rác ruổi, ta hiểu điều đó từ lâu rồi. Dù là thế, ta vẫn sẽ đập người một trận...! Nếu mình có thể giải phóng được sức mạnh đó...! Ddraig, nhanh lên xem nào!

“Ise!” “Ise-kun!”

Dù đã bị thương, Xenovia và Irina vẫn cầm thánh kiếm của họ lên, và đối mặt với Rizevim!

“Duradal và Hauteclair! Ah, bị hai thanh kiếm này tấn công làm ta thấy hoài niệm làm sao! Cái lúc mà còn Excalibur ấy, khi đó đúng thật là...rất vui!”

Rizevim khẽ xoay người qua một bên, và né đi những cú chém mãnh liệt của bộ đôi kiếm sĩ! Con trai của Quỷ vương có thể khốn nạn đến mức nào nữa! Những chuyển động nhẹ nhàng của hắn ta vượt xa khả năng của tôi!

“Chỉ cần trúng một đòn thôi...!”

Trong khi máu vẫn nhỏ giọt từ khóe miệng, Xenovia vẫn đang liên tục chém ở tốc độ cao, với sức mạnh hủy diệt đáng kinh ngạc! Dù cô ấy đôi khi vẫn sử dụng kĩ năng sao chép, cô ấy cũng liên tục dự đoán và né đòn của đối thủ! Cuối cùng thì, nó đã biến thành một lưới kiếm có hình thù của một cái roi dây bị hắn ta chặn đứng chỉ với tay không. Xenovia bị kéo lại gần hơn và bị đá thẳng vào bụng!

“Uh ah...!”

Ăn trọn sức mạnh trong cú đá đó, Xenovia bay đi một khoảng rất xa!

“Xenovia! Sao người dám!”

Irina tăng cường lượng năng lượng thần thánh tỏa ra của Hauteclair, và chém thẳng xuống Rizevim. Tuy nhiên, khi chạm đến tay hắn ta, nó chẳng còn là gì cả.

“Nói thật thì, kĩ năng của cô không tệ đâu. Thật đấy. Nhưng để có thể đánh bại Yamato-no-Orochi, cô đã sử dụng quá nhiều năng lượng rồi. Mà, có dùng hay không cũng chẳng đủ được đâu.”

Sau khi nói vậy, Rizevim giật thánh kiếm từ tay của Irina, rồi thụi một đấm vào trong bụng của cô ấy.

“...Ha ha!”

Irina, cũng bay đi giống hệt Xenovia khi nhận cú đá bất ngờ.

“...Sao mọi chuyện lại thành ra thế này.”

Do ảnh hưởng của chất độc, mà tất cả những gì cha của Irina có thể làm là chứng kiến tất cả những chuyện này xảy ra. Tôi cũng đang muốn đứng dậy, và đối mặt với hắn—

“Này, ta ở đằng sau này.”

Hắn ta đứng ngay đằng sau tôi! Ánh sáng tạo ra bởi ma thuật đang tích tụ đằng sau tôi! Với một tiếng nổ lớn, tôi đã phải ăn trọn cú nổ, và gục ngã...

“...Nghhm”

...Bộ giáp của tôi đã bị phá hủy, và tôi đang dần mất đi nhận thức...! Tôi đang nằm sấp trên mặt đất...chuyện này tệ thật, rõ ràng việc phải chịu những chấn thương này phải đau đớn, nhưng nó rất mờ nhạt...và chậm chạp. Có lẽ là do việc mất quá nhiều máu, nên tứ chi của tôi đã tê liệt... Tôi nằm bẹp trên mặt đất. Trong tâm mình mờ ảo của mình, tôi chỉ có thể thấy Rizevim đang từ từ tiếp cận Asia.

“Ta nên xưng hô thế nào với quý cô này đây? Muốn cùng lão già này chơi đùa chút không?”

Rizevim dần dần tiếp cận cô ấy. Trước mặt Asia – một Kim Long đã chặn đường hắn ta.

“—Asia-chan, ta sẽ bảo vệ cho cô.”

“À há, một Long Vương. Dám ngang đường ta sao? Thú vị thật. Có muốn chơi một trò với ta không?”

Rizevim niệm một ma pháp hướng đến Fafnir. Fafnir còn không hề chớp mắt, mà đứng sừng sững trước mặt Asia, và đón lấy đòn tấn công đó. Long Vương đã nhận một cú trực diện. Cho dù ông ta có lớp da cứng cáp, có tác dụng như một cái khiên đi nữa, thì nó cũng đang bắn máu tươi ra từ đó. Asia ngay lập tức chữa trị cho vết thương của ông ta. Có lẽ Fafnir nghĩ rằng việc làm lá chắn thật rất đáng cân nhắc, khi mà Rizevim đang xả hàng loạt những viên đạn ma pháp!

Fafnir biết rõ Asia đang đứng phía sau mình, nên rút lui không phải là một lựa chọn, và đón nhận toàn bộ loạt công kích đó. ...Cơ thể của Long Vương đang bốc khói nghi ngút. Gần như cả cơ thể ông ta đã bị đốt cháy bởi ma thuật của Rizevim. Những viên đạn của Rizevim dần nhỏ hơn, nhưng ngày càng nhiều hơn. Chỉ một viên đạn thôi, thì phần lớn mọi người sẽ bị thương nặng rồi. Cho dù ông ta có là một Long Vương cũng cấp – Fafnir đã phải hứng chịu toàn bộ loạt đạn của Rizevim! Asia đã đứng dậy được và chạy, cô ấy muốn bản thân trở thành mục tiêu bị nhắm đến. Nhưng Fafnir đã dùng đuôi của ông ta để chặn đường cô ấy để thể hiện sự từ chối. Nếu Asia rời khỏi chỗ của Fafnir, thì hẳn ta sẽ rất vui vẻ bắn hạ cô. Fafnir cũng hiểu rõ điều này. Trong hoàn cảnh nào, ông ta cũng chỉ cần bảo vệ Asia khỏi những đòn tấn công —

“Fafnir-san! Làm ơn nhanh chóng rút lui đi! Nếu ông cứ tiếp tục thế này thì...!”

Asia bật khóc. Cho dù cô ấy có chấp nhận sự bảo vệ của Long Vương, thì những giọt nước mắt vẫn tuôn rơi trong lòng cô ấy. Fafnir nói với giọng điệu quen thuộc

“Đừng có lo, con rồng già này, cần phải bảo vệ Asia-chan.”

Chứng kiến cảnh này, Rizevim không thể kiềm chế mà cười phá lên.

“Hm hahahaha! Thật đáng khen ngợi! Vì sứ mệnh bảo vệ nữ chủ nhân của mình mà Long Vương uy quyền sẽ hi sinh chính bản thân! Nhưng mà ấy, ta sẽ không vì chứng kiến chuyện này mà nhẹ tay đâu! Mà thật ra thì nó lại khá thú vị nên ta sẽ còn tấn công mạnh hơn nữa!”

Cường độ những ma thuật của hắn ta đang tăng lên! Toàn bộ cơ thể của Fafnir – đang gánh chịu những vết thương mà ngay cả Asia cũng không thể chữa trị.

“Dừng lại! Chạy ngay đi! Xin ông đấy!”

Dù cho Asia có khóc to đến mức nào, Fafnir chỉ nói đúng một câu

“Phải bảo vệ, Asia-chan.”

“...Tại sao, ông lại phải ép bản thân đến vậy chỉ vì tôi...”

Fafnir, trong khi bị tấn công bởi một cơn mưa đạn ma thuật đã nói

“...Một cô gái cười với ta, Asia-chan là người đầu tiên – vì vậy, ta

cần phải bảo vệ. Con rồng này, nguyện lòng hiến dâng bản thân mình cho Asia-chan.”

.....Ông thật sự tin vào điều đó... ..Ngay từ đầu, ông đã có sự quyết tâm lớn đến vậy, để có thể đứng chắn cho Asia... Máu đang chảy ra từ miệng của Fafnir, nhưng ông ta nói tiếp

“...Con rồng này, chỉ có một cơ thể mạnh mẽ và to lớn, và có sức mạnh lớn hơn những con rồng khác. Trước khi kịp nhận ra, nó đã trở thành Long Vương. Nó không có sự kiêu hãnh của loài rồng. Nhưng, để có thể bảo vệ được một cô gái – đó, chắc chắn là niềm tự hào của Long Vương ta.”

“...Fafnir-san...”

Asia, khi nghe thấy sự quyết tâm của Long Vương, chỉ có thể che miệng lại và khóc nức nở.

“...Làm ơn...đừng đứng trước mặt tôi nữa mà...”

Long Vương chắc chắn sẽ không nghe lời cô. Asia không thể chịu được nữa và đẩy cái đuôi của Fafnir ra, rồi đứng đối diện với Rizevim. Giờ thì cô ấy đang bảo vệ Fafnir. Con trai của Lucifer cười lớn khi thấy chuyện này.

“Hehehehehe. Cô xứng đáng được khen ngợi đấy. Dám đứng đối diện với ta sao!”

“...Quá đủ rồi, làm ơn dừng lại đi...! Tại sao, ông lại phải khiến mọi chuyện đi quá xa như vậy chứ...?”

“Đơn giản thôi, vì ta là con trai của Satan. Nếu ta không làm những thứ xấu xa thì ta chỉ là một kẻ giả mạo, đúng chứ?”

Asia nói với một biểu cảm lẩn lộn.

“...Tôi, và những người bạn của mình là một đại gia đình, và chúng tôi chỉ muốn có một cuộc sống yên bình...! Những thứ tồi tệ này, sẽ chỉ tạo ra thù hận, và khiến mọi người phải đau đớn thôi...”

“Mmm Hmm, đúng vậy, Ta phải làm những thứ tồi tệ, ta phải bị thù ghét. Khiến mọi người phải đau đớn – thì, có vấn đề gì sao?”

Một tiếng “Pwack” vang lên. Hắn ta đã đánh Asia.

“Ah!”

Asia ngã xuống đất. Cảnh tượng này...đã đủ để làm một thứ gì đó trong tim tôi bùng cháy. ...Tên khốn đó, thực sự.....đã ra tay với Asia...! ...Vốn là sức mạnh của tôi đã bị rút cạn, nhưng tôi tự động bật dậy! ...Asia đáng yêu, đã bị đánh. Sao mà tôi có thể nằm im ở đó được...! Aarrgh, tên khốn này, chính là cặn bã của cặn bã! – Tôi không thể kiềm chế mà cho hắn một cú đấm yaaarrrrghhh!

“Asia!” “...Tên khốn, người dám động tay với Asia...!” “Asia...Khốn nạn...!”

Xenovia, tôi, Irina, những người chứng kiến Asia đang gặp nguy hiểm đang có chung một ánh mắt! Với tôi, Asia là...một người rất quan trọng! Cô ấy không bao giờ được phép bị thương! Tôi đã gượng dậy một chút, còn Rizevim thì cười lớn và nói

“Hehahaha, gương mặt của mọi người đã thay đổi rồi. Ôi không, nhân vật yêu thích của mọi người đã bị thổi bay đi sao? Nếu ta tiếp tục, thì mọi người có giận dữ hơn không?”

Tên khốn chỉ tay vào Asia đang nằm trên mặt đất! Hắn ta muốn bản phép thuật!

“Ngừng tay! Tên chết đấm nhà người!”

Tôi đã nổi điên...và đứng dậy được! Hắn đã tấn công Asia...một thành viên rất quý giá của gia đình, thì làm sao tôi có thể nằm đó được! Ta sẽ không tha cho người! Người đã làm Asia và gia đình của cô ấy bị thương –!

“Ta chắc chắn sẽ không tha thứ cho người ——!”

Tôi hét lên – và rồi đột nhiên cảm nhận một cơn lạnh băng đằng sau mình. ...Trong tầm nhìn của mình, tôi có thể cảm thấy luồng khí tức cực kì đáng sợ và nguy hiểm tỏa ra từ một nơi duy nhất. Mặc dù cả cơ thể đều đã nhuộm máu, Fafnir đang gửi một cái lườm đầy sát khí cho đối thủ của ông.

“...Mi không được phép bắt nạt Asia-chan... Mi không bao giờ được phép bắt nạt Asia-chan!”

Tôi có thể cảm nhận được áp lực khổng lồ đang tỏa ra từ cả cơ thể của Fafnir! ...Đã có chuyện gì xảy ra với ông ta vậy...?

“Hehahaha, đúng là một Long Vương. Dù cơ thể đang tàn tạ đến vậy, thì áp lực vẫn thật đáng kinh ngạc. Người không thật sự –“

Rizevim không được hoàn thành câu nói, Fafnir đột nhiên bay lên cao, há rộng bộ răng khổng lồ và lao thẳng xuống. Sức mạnh của ông ta chắc hẳn đã cạn kiệt rồi. Rõ ràng là sức mạnh của ông ta đã không còn sau đợt phòng thủ đó, thế mà Kim Long Vương rực sáng với đôi mắt mãnh liệt đang lao thẳng vào con trai của Lucifer!

“Mi đã làm Asia khóc...! Mi đã làm Asia khóc...!”

Một dáng người nhỏ xuất hiện từ cái bóng dưới chân Rizevim – đó là con của Ophis, Lilith!

Lilith đứng chắn cho Rizevim, và tạo ra một rào chắn bảo vệ — cú lao tới của Fafnir trúng và phá nát lớp lá chắn bằng hàm răng của mình, và dần dần tiếp cận Rizevim! Lilith hủy bỏ lớp rào chắn, và đánh thẳng vào mặt của Fafnir! Một tiếng động lớn vang vọng trên bầu trời, nhưng Long Vương có vẻ không bị ảnh hưởng gì Ông ta đá quét ngang một cái, và đá bay Lilith! Một đòn đánh thô bạo! Mặc dù Lilith không trầy xước gì, thì việc cô ta bị thổi bay là sự thật! Trước khi Lilith có thể chuẩn bị thêm lần nữa, Fafnir đối mặt với Rizevim và thổi ra một quả cầu lửa khổng lồ! Rizevim khẽ di chuyển và sử dụng ma thuật để dập tắt ngọn lửa – nhưng Kim Long Vương đã không còn ở trước mặt hắn ta! Ông ta đã bay lên trời! Cơ thể khổng lồ của Fafnir nhìn khá kì lạ với đôi cánh đó; ông ta bay lên cao trên không trung, và rồi nhắm hàm răng của mình vào Rizevim ở phía dưới!

Thứ xuất hiện từ miệng của ông ta – là những thanh kiếm với khí tức mạnh mẽ, thương, và những vũ khí khác! Thứ ông ta nhả ra đều là những vũ khí truyền thuyết! Rizevim sử dụng ma thuật để bẻ hướng những vũ khí đang rơi, nhưng những vũ khí đã bị đánh bật ra lại chuyển quỹ đạo và bay ngược lại về chỗ hắn ta! Hắn đã bị bao vây bởi những thanh hỏa kiếm, băng kiếm, lôi thương, những chiếc rìu tỏa năng lượng và hàng hà sa số những loại vũ khí khác đang bay tới chỗ Rizevim! Nhưng, đòn tấn công không chỉ có những vũ khí truyền thuyết, mà Fafnir cũng đang lao tới hắn với một tốc độ đáng kinh ngạc! Dù đã tấn công bằng phép thuật của những vũ khí – Long Vương cũng đang lao tới như thể hóa cuồng! Đôi mắt đang bùng cháy bởi lửa giận...!

“Hehahaha! Gì đây, có thể làm ta chịu áp lực lớn như vậy!”

Với Fafnir đang lao thẳng vào người, Rizevim tạo và bắn ra một quả cầu ma thuật đang to dần lên! Đó là một lượng ma thuật cực kì khổng lồ! Nếu bị nó đánh trực diện thì...! Nhưng, Kim Long Vương đang lao tới với một tốc độ nhanh đến mức ông ta có thể sẽ né được

nó – trong nháy mắt, Fafnir đã va chạm với ma thuật của Rizevim – và không trở ra! Ngay trước khi ma pháp đó đánh trúng, Fafnir đã biến mất. Cứ như thể một ảo giác vậy – đúng vậy, đó là một ảo ảnh! Một đòn nhử!

“–! Đó thật sự là một ảo ảnh!? Vậy ra đó là một khả năng của những vũ khí truyền thuyết mà người có!”

Rizevim trở nên cảnh giác trước sự lơ là của mình, và nhìn xung quanh. Rồi, một hình dáng vĩ đại xuất hiện từ phía sau Rizevim. Lucifer lao tới hấn ta! Khi Rizevim tạo ra một rào chắn phòng thủ — Long Vương há rộng miệng và nghiền nát vòng ma pháp với hàm răng của mình, rồi tiếp tục lao tới đứa con của Satan! Wham! – Tiếng động đục ngầu đó vang lên.

“.....Hoo! Không thể nào...!?”

Cú lao vào của Fafnir, đã chém đứt Rizevim từ vai trái của hắn trở xuống —

“Kẻ đã làm Asia khóc, sẽ không được phép rời đi dễ dàng đâu!”

Cú húc bán mạng của Fafnir – với Rizevim, nó có vẻ đã vượt quá dự đoán của hắn ta. Nụ cười quỷ quái và thái độ trước đó của hắn ta đã biến mất, để lại một biểu cảm kinh ngạc. Sự quyết tâm của Long Vương – Được biết đến là Long Vương Fafnir, lửa giận bùng cháy trong mắt ông ta thật đáng sợ.

“Không thể tha thứ! Không thể tha thứ! Không thể tha thứ!”

Fafnir lập tức bắt đầu cuộc rượt đuổi! Rizevim cố gắng trốn thoát, nhưng Fafnir cứ nhất quyết đuổi theo hắn ta! ... Đây, thực sự là rất ngoan cường! Ông ta sẽ không bỏ cuộc cho đến khi hoàn toàn đánh bại đối thủ, thứ đam mê mãnh liệt đó làm đầu tôi cảm thấy nhức nhối...!

–Hắn ta chỉ làm đúng một điều duy nhất. Hắn đã làm đau Asia. Chỉ điều đó đã đủ để làm cho Kim Long Vương “Outrage”. Tôi nhớ lại những điều mà giáo viên của tôi từng nói. – chúng ta không được xúc phạm đến loài rồng, một câu nói đã được dùng kể từ thời cổ xưa – “Outrage”, nó là gì? Ngay cả là một con rồng cấp thấp, nếu nó bị xúc phạm, thì bạn sẽ hiểu ngay. Rồng là những sinh vật không nên bị chọc giận. “Outrage” của một con rồng. Rizevim đã trải nghiệm nó. Con giận dữ của Fafnir. Với tư cách một con rồng đang chứng kiến, tôi không thể không cảm thấy hơi lạnh gáy. Một Lilith không cảm xúc đã thở dài trước đôi mắt của Fafnir đang nổi cơn thịnh nộ. “.....

Rizevim, con rồng này, và Lilith giống nhau.” Nghe cô ấy nói, Rizevim có vẻ đã hiểu được ý nghĩa trong câu nói đó. Hắn ta sử dụng ma thuật để thu hồi một số chiếc xương sườn về lại cơ thể, rồi gắn nó vào.

“...Đúng nhỉ... “Bạn” của Ophis khá là phiền phức đấy. Vì cô ta là một người “bạn “ của Long Vương đầu tiên, vốn không thể tồn tại. Hay thật, ta đã được thấy một thứ khá hay. Ta nên ghi nhớ việc này.”

Biểu cảm của hắn ta đã thay đổi so với trước đó, lộ ra một cảm xúc nghiêm túc. –Rồi, Ddraig bên trong tôi nói

“Cộng sự! Chúng ta phải cảm ơn Fafnir vì vụ này đấy! Đến giờ bắt đầu rồi! – Sức mạnh ta giải phóng, hiện giờ chắc cậu đã có thể sử dụng nó rồi đấy!”

Hơi bị trễ đấy, Ddraig. Lí do là vì Asia đã bị đánh rồi. Nhưng, thế là tốt rồi. Tôi muốn đánh bại gã này khi cảm xúc đang cao trào yaaaaarrghhh! Tôi mặc lên bộ giáp đỏ, và khi thấy nó thì hắn ta chỉ cười.

“Hohahahaha! Lại là nó sao! Ta đã nói với cậu rồi, nó là thứ vô dụng vô dụng vô dụnggggggg!”

Tôi nghe lời hắn và bay tới trước. U như kỹ, tôi lại tiếp tục tấn công trước! Rizevim cười mỉa, và chuẩn bị để giao chiến với tôi!

“Miễn là sức mạnh của cậu có dính dáng tới Sacred Gear – thì nó đều vô dụng thôi!”

Hắn ta vươn tay ra để chạm vào bộ giáp của tôi – mặc dù bộ giáp của tôi đã biến mất, tôi vẫn còn găng tay của mình! Tôi tiếp tục sử dụng tất cả sức mạnh của mình để đâm thẳng vào mặt hắn! Một giọng nói mới phát ra từ viên ngọc của tôi!

[“Penetrate!!”]

Hắn ta nhận trực diện cú đâm, và do tác động của cú đâm mà hắn đã bay thẳng về phía sau! Rizevim ngã lăn ra mặt đất.

“.....Bằng cách nào, đây là...”

Hắn ta nói bằng giọng điệu khó tin, xoa xoa mặt mình trong khi đang nằm đó. Có vẻ như máu chảy ra từ mũi hắn ta đã chảy ra khắp mặt. Tôi chậm rãi tiếp cận hắn ta khi hắn còn nằm trên mặt đất, nắm tóc và kéo hắn dậy, rồi đâm vào mặt hắn thêm lần nữa. Hắn lại lăn lộn

trên mặt đất, và vẫn không tin chuyện đang xảy ra. Khi đang bước tới chỗ hắn, tôi nói

“—Đây là một kĩ năng của Ddraig khi cậu ta còn sống, ‘Penetrate’. Sức mạnh từ đòn tấn công của ta đã trực tiếp chuyển thẳng vào cơ thể người.”

Đúng vậy, đây là sức mạnh đã được phục hồi của Ddraig. Kĩ năng của Ddraig – “Boost”, “Transfer”, và “Penetrate”. Rizevim gượng ngồi dậy, trong khi run rẩy.

“...Sử dụng sức mạnh của ‘Penetrate’, để loại bỏ ‘Sacred Gear Cancellor’ của ta...? Sao có thể được! ‘Sacred Gear Cancellor’! Bất kể Sacred Gear nào, bất kể thánh cụ nào, tất cả những thứ đó! Tất—cả, đều trở nên vô dụng—“

Trước khi hắn ta có thể nói tiếp, tôi bồi thêm một cú nữa vào mặt hắn. Để có thể giải phóng thêm sức mạnh của rồng, tôi long hóa cả tay và chân của mình.

“Wuarrrgghhh!?”

...Có lẽ sức mạnh của tôi vẫn không thay đổi, nên với từng cú đấm, cơ thể tôi lại phải chịu áp lực, và có vẻ đang sụp đổ. Nhưng vì hắn ta sẽ không gục ngã, nên tôi tiếp tục cho hắn thêm vài đấm nữa, với lực mạnh hơn! Tôi bước gần đến Rizevim đã yếu đi – rồi bắt đầu với một cú đấm, rồi một đá, lại đấm, đấm, và đá!

“Ke! He!...Đỡ này, này. Thấy sao hả, cả cái này nữa!?” “Một con rồng tầm thường, một Sacred Gear tầm thường trước đó đã không thể chạm được đến cơ thể của người.”

Để có thể đánh bại Euclid, tôi đã sử dụng đến Longinus Smasher, và kể từ đó đang chậm chạp hồi phục dần. Nên tôi đang không ở trong trạng thái bình thường của mình.

“Nhưng bây giờ, ta đã có kĩ năng ‘Penetrate’, thứ sẽ đánh bại người.”

Tôi giật về phía sau một chút. Như thể đã nghĩ đến chuyện gì đó, Rizevim đột nhiên bắt đầu cười.

“.....Ra chuyện là vậy, đúng thế đúng thế...! Đúng rồi, giấc mơ vĩnh hằng của người đó...! Đây, Vali...đó là lí do tại sao người lại cố gắng đến thế! Đó chính là cảm xúc của người!”

Rizevim đã hét lên. Ddraig nói với giọng mà hắn ta có thể nghe được.

“Con trai của Lucifer. Người cho rằng mình là đối thủ của cậu ta sao? Ngay cả Chúa cũng tôn sùng sức mạnh của Rõng. Dù đó là ta, hay Hakuryuukou, hay Fafnir, người cũng không được phép xem thường bọn ta – nếu thích thì ta đã có thể nghiền nát cái thế giới này vài lần chỉ bằng sức mạnh đơn thuần. Nhưng ta không làm vậy, bởi vì so với người, thì sống thế này vui hơn nhiều.”

Đã có lần Ddraig nói với tôi “—Thiên thần, ác quỷ, chúng đã từng phá hỏng niềm vui của ta.” Rizevim lắng nghe, trong khi quệt đi vết máu trên mặt.

“...Đó là khi mà cả ba phe vẫn còn đang trong chiến tranh, thì hai Thiên Long đã nói những thứ tương tự với Chúa và Ma vương.”

Rồi tôi tuyên bố

“Ta đã quyết định rồi – để trở thành Vua Harem, thì dù người có là con trai của Ma vương, hay là Chúa, thì ta cũng sẽ cho ngậm hành! Ta cần được ở cùng với Rias, Asia, Akeno-san, Irina và Xenovia để sống một đời vui vẻ hạnh phúc!”

Trong khi nói thế, đã có một điều khiến tôi yên tâm hơn.

“Ise!” “Ise-kun!”

Rias, Kiba! Mọi người đều đã gấp rút tìm đến nơi này! Ngay cả Cao Cao cũng ở đây!

“Yo. Đuổi kịp rồi này.”

Dulio cũng tới! Kể cả đối thủ Crom Cruach của anh ta cũng có mặt nữa! Rizevim, khi chứng kiến cảnh các thành viên của “DxD” tụ tập lại, đã tự cười bản thân mình.

“Hehahaha! Đông đủ nhỉ. Thế thì ta đoán là...ôi chà, hai sản phẩm Grendel và Ladon-sama đã bị đánh bại? Đáng sợ thật, bước đột phá của ‘DxD’!”

Giữa cuộc chạm trán của chúng tôi và phía bên kia, một giọng nói từ phía thứ ba phát ra từ bầu trời.

“—Hohoho, có gan để phát ngôn những điều đó tại Thiên đàng, đúng là Sekiryuutei.”

Ánh mắt của mọi người lập tức nhìn về một nơi duy nhất – đó là Tổng thiên thần Michael đang bay xuống từ bầu trời!

“—Michael-sama!?”

Irina thốt lên trong bất ngờ. Michael nói.

“Ta đến hơi trễ. Vấn đề với phong ấn của Thiên đàng đã được giải quyết. Bọn chúng đã thao túng khá nhiều Cổng Thiên đàng, và ta tin rằng chúng đã sử dụng cấm thuật của Aži Dahāka. Chúng ta đã cố gắng giải quyết vấn đề mà không làm ảnh hưởng đến ‘hệ thống’... nhưng những người cộng sự đã giúp đỡ ta, đã tạo ra một lớp phòng ngự rất chắc chắn ở tầng cao nhất – Thiên đàng thứ bảy, nên dù ta có biến mất đi chẳng nữa, thì những thế lực xấu xa cũng sẽ không thể xâm lăng được.”

Michael quay sang phía Rizevim.

“Tiếp theo là người. Đã lâu không gặp. Lần cuối chúng ta gặp nhau là trong lần chiến tranh trước nhỉ? Thấy người đặt chân vào lãnh thổ của Thiên đàng, làm ơn hãy hợp tác một chút... dù nói vậy, nhưng có vẻ người đã bị đánh bại rồi nhỉ.”

Biểu cảm của Michael – trở nên lạnh lẽo.

“Nhưng, ta sẽ không khoan dung đâu.”

Michael đưa tay lên trời, và từ giữa không trung – xuất hiện một ngọn giáo ánh sáng vô cùng khổng lồ!... Nếu ai đó phải hứng chịu thanh giáo ánh sáng to lớn đó, thì bất kì loài quỷ nào cũng sẽ rơi vào trạng thái nguy kịch! Michael lạnh lùng hạ tay xuống. Ngọn giáo ánh sáng khổng lồ lao thẳng tới chỗ Rizevim! Ngay khoảnh khắc ngọn giáo chạm đích, một luồng sáng chói lóa được giải phóng từ vụ nổ! Michael ngay lập tức dựng lên một lớp lá chắn để bảo vệ chúng tôi khỏi dư chấn từ vụ nổ. Rizevim thì không được tốt số thế, hẳn hứng trực tiếp sự công phá của thanh giáo ánh sáng đó.

“Ha—hahahahahaha! Hahahahahaha!”

Liên tiếp vài vụ nổ nữa đã diễn ra tại Vườn Eden, và nó đã làm cho địa hình tại đây thay đổi rõ rệt. Đứng ở tâm vụ nổ, tên đó vẫn tiếp tục cười. –Rồi, từ chính giữa của vụ nổ từ ngọn giáo ánh sáng, xuất hiện ra mười hai cây cột màu đen. Chúng dần to ra và rồi cong lại... như đôi cánh vậy. Không, đây là—Sau khi đợt công kích từ những ngọn thương ánh sáng kết thúc, tôi thấy Rizevim đứng ở giữa nơi đã xảy ra vụ nổ với sáu đôi cánh dang rộng. Hình dáng những chiếc cánh đó rất quen thuộc. Đúng vậy, nó đã xuất hiện khi cả ba phe phái đã bắt tay hòa bình. Đối thủ của tôi – Vali, anh ta có những chiếc cánh đen đó! Đó...là đôi cánh đen của Lucifer! Rizevim đã sống sót

qua đợt tấn công ánh sáng. Trong khi thu những đôi cánh về, hắn chống cằm.

“Ôi chà, ta nên nói gì nhỉ...ah, đúng rồi – xin lỗi nhé. Ta thật sự đã khinh thường ngươi. Ôi không, đã vài ngàn năm trôi qua rồi, và ta chẳng tập tành gì trong mấy ngàn năm đấy cả, nên vai có hơi nhức chút.”

Rizevim nói vậy trong khi gãi gãi đầu, rồi thở dài ra một tiếng — và bắn ra một ánh nhìn nhẩn tâm mà tôi chưa từng thấy bao giờ.

“Vui thế đủ rồi. Ta – không, với thân phận là con trai của Lucifer, ngươi là kẻ thù của những mơ ước của ta.”

...Cho dù là giọng của hắn ta, hay là áp lực nặng nề hắn đang tạo ra, thì hắn cũng như vừa lột xác vậy...! Cơ thể đó, sự thỏa mãn đầy tội lỗi trên gương mặt đó, ấn tượng về hắn và cả bầu không khí quanh hắn đều đã thay đổi. Tuy nhiên, tôi vẫn nói với thái độ khinh bỉ.

“—Thì sao nào. Dù ngươi có nghiêm túc đi nữa, thì gạo cũng đã nấu thành cơm rồi, và thứ gì đã xong xuôi thì có thể thay đổi tương lai chẳng? Thế, sao không lượn xuống đây và chấm dứt mọi thứ đi nào.”

—Tuy nhiên, Rizevim lại lắc đầu.

“Không, lần này thì bọn ta sẽ rời đi – Ta đã đạt được thứ mình cần rồi.”

Rồi hắn lấy ra một vật gì đó.

“—Đó là!”

Michael lộ ra sự ngạc nhiên tột độ! Rizevim đang cầm trên tay hai loại quả.

“Đây là trái của sự thông thái và trái của sự sống.”

—Khoan! Thứ đó, những loại quả đó không phải đã được nhắc đến trong Kinh thánh sao!? Chúng không phải đã ngừng xuất hiện từ rất lâu rồi sao!?

“Sao có thể! Cái cây đó không thể nào sản sinh ra thêm bất kì quả nào nữa cả!”

Irina nói ra chính xác những gì tôi đang nghĩ. Rizevim vuốt nhẹ thứ quả đang nằm trong tay hắn và nói.

“Hmm, nó không còn ra quả nữa – nhưng, nếu nó được ‘lưu giữ’ lại, thì đó lại là một câu chuyện khác.”

Hắn ta cười và tiếp tục

“Mẹ của ta, Lilith, chính là Lilith được ghi lại trong Kinh thánh. Trong quá khứ, khi mẹ của ta vẫn còn là con người, bà ấy đã sống tại Vườn Eden. Bà ấy cũng được biết đến là người vợ đầu tiên của Adam.”

Tôi có biết chuyện đó. Tôi nhớ rằng bà ấy là vợ cũ của Adam. Không phải Lilith do Ophis triệu hồi, mà là Lilith thật. Rizevim tiếp tục

“...Khi ta còn nhỏ, ta thường nghe mẹ của mình nói rằng: ‘Ta đang mang Chúa trên mình, ta đã cất giấu trái của sự thông thái và trái của sự sống ở một nơi nào đó’, bà ấy có vẻ hơi kiêu ngạo. Nhưng sự thật là gì? Ta đã thử đi tìm nó...nó thật sự tồn tại. Dù chúng đã héo úa đi từ lâu, nhưng phần năng lượng đã mất đi thì...”

Michael cắt lời Rizevim và nói

“Người sẽ sử dụng Chén thánh để phục hồi nó? Nhưng, nó đã được cất giấu ở đâu cơ chứ? Ta chưa từng nhận thấy chúng trong ngăn ấy năm cơ mà.”

“–Ở trong luyện ngục ấy. Rất sâu trong luyện ngục. Được cất giấu trong lối đi bí mật tới Hades.”

...Khoan khoan. Luyện ngục...có một con đường dẫn đến Địa ngục? Thế, nó, tức là không có lí do gì để tấn công Thiên đàng cả — Có lẽ đã đoán được suy nghĩ của tôi, Rizevim nói

“Ở đó cũng có một con đường dẫn đến Thiên đàng, nên sau khi lấy được những thứ trái này ta đã ghé qua xem thử.”

–Một lối đi. Chỉ vì ở đó có một lối đi đến Thiên đàng, mà hắn ta tới đây và tấn công...! Tên này thật sự là hiện thân của sự độc ác...! Tôi đã phải tìm đến tận đây chỉ vì tên khốn nạn này đang gây rắc rối!

“.....”

Mọi người im lặng đứng trước mặt hắn với chiến khí mãnh liệt – tuy nhiên, một hình bóng nhỏ đang đứng trước mặt hắn ta.

“...Rizevim, ta sẽ bảo vệ.”

–Lilith. Bà ấy nhìn giống hệt như Ophis, khiến tôi chả còn chút ý chí

chiến đấu nào. Vì Lilith đang đứng giữa 2 bên, Rizevim thở dài.

“...Niềm vui thật giống với một đứa trẻ làm sao, chỉ cần chùn một bước là chẳng còn gì hứng thú nữa.”

Một vòng ma pháp dịch chuyển bắt đầu sáng lên dưới chân hắn ta.

“Lão già này đi đây. Ta đã rất vui – Hyoudou Issei, hẹn ngày gặp lại.”

Người không được bỏ đi! Dù tôi muốn nói thế lắm, nhưng tôi chẳng còn tí sức nào, lại còn đang thiếu máu nữa, nên tôi chỉ miễn cưỡng đứng được. Những người còn khả năng di chuyển vẫn muốn tấn công, nhưng vì Lilith đã chen vào, nên họ cũng có biểu cảm bối rối giống với tôi. Michael cũng không thể tấn công, cũng do Lilith đã ở đó, và còn vì một con Ác Long đang dần tiếp cận – Crom Cruach đã ở gần đến mức bóng của hắn ta đã lộ ra. Điều này có nghĩa rằng đó là một trận hòa với Dulio, hoặc là họ vẫn chưa phân thắng bại.

“Lilith, Crom, chúng ta đi thôi.”

Rizevim nói với Crom Cruach vừa mới đến. Thế nhưng, hắn ta không đáp lại.

“...Crom?”

Đáp lại câu hỏi của Rizevim, con Ác Long chỉ đơn giản là từ chối bằng sự im lặng.

“Được thôi, vậy cũng chẳng sao.”

Rizevim lắc đầu, và khi hắn ta chuẩn bị biến mất vào trong luồng sáng, tôi nói thêm một câu

“Rizevim — người sẽ đánh bại người không phải là ta, mà là Vali. Sự thật sẽ luôn chỉ có một.”

Rizevim — ngay khi chuẩn bị biến mất đã lộ ra một nụ cười ra vẻ trông đợi điều đó.

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Next Life

Sau khi Qlippoth biến mất cùng đồng bọn, tôi đã có thể thoải mái thở một hơi ở tầng 4 thiên đàng rồi. Giờ chỉ còn cha của Irina hiện đang được cấp cứu ở trạm y tế tầng 5. Hy vọng là ông ấy sẽ sớm loại bỏ được chất độc... Đám Ác Long xuất hiện cùng Qlippoth cũng đã biến mất... Có vẻ như thiên đàng đã chịu nhiều thiệt hại. Nhưng may mắn là “hệ thống” dường như không bị ảnh hưởng. Michael cũng đã gửi lời cảm ơn tới Cao Cao.

“Chúng tôi thật sự cảm kích trước sự giúp đỡ của cậu với thiên đàng.”

“Tôi chưa từng nghĩ rằng mình sẽ được đặt chân đến thiên đàng. Tuy nhiên, tôi vẫn là tội phạm. Và những lần mà tôi làm nên chuyện thì cũng đều nhờ vào thông tin từ Hades hết.”

Mọi người đều kinh ngạc trước tin tức vừa mới nghe được... Hades là người báo tin sao? Tuy nhiên, liệu Hades cũng đã biết về mật tin giữa thiên đàng và địa ngục mà Qlippoth đã dùng chẳng?

“...Hades nghĩ rằng thứ đó sẽ tạo ra cân bằng. Hoặc là ông ta chỉ đơn giản là muốn vui vẻ chẳng?”

Rias lăm bầm. Michael không đáp lại gì, nhưng vẫn tiếp tục trò chuyện với Cao Cao.

“Cậu là người đã được thánh thương lựa chọn. Dù cậu có là kẻ địch đi nữa thì ta vẫn không thù oán gì cả.”

“Hohoho, dù cho thánh thương đã đâm Jesus à. Với tư cách là một tổng lãnh thiên thần thì ngài thật sự chấp nhận à.”

Cao Cao quay người định rời đi.

“Hẹn gặp lại lần tới.”

Thấy hắn sắp sửa rời đi, tôi liền hét lớn để gọi lại.

“Chờ đã!”

Có điều tôi cần phải xác nhận lại với hẳn.

“...Người có phải là kẻ địch không? Người có phải là một thành viên của “Khaos Brigade?”

Cao Cao nhìn lên trời và nói.

“...Ít nhất thì ta không còn là thành viên của Khaos Brigade nữa. Hiện tại thì ta thuộc về quân tiên phong Indra. Tuy nhiên, quân tiên phong tiên nhiệm chính là thế hệ Tề thiên đại thánh đầu tiên, và ta chỉ ẩn mình ở hậu tuyến thôi. Ta phụ trách một vài vấn đề nội bộ không thể công khai được. Hiện tại thì ta không có ý định hại các người.”

Rias liền nói.

“Người đã gây nên nhiều điều tồi tệ, vậy mà Indra vẫn giữ người ở bên à. Ta thật sự không thể hiểu ông ta đang nghĩ gì. Có cần ta kể ra một vài vi phạm hiệp ước không?”

Cao Cao nhún vai.

“Chẳng có gì để bàn về ta cả. Ta đi theo ông ấy vì ông ấy đã vô tình cứu mạng ta thôi. Ta nghĩ rằng với vị thế hiện tại thì ta không thể cứ bám víu vào cái khát vọng và ước mơ ở quá khứ được. Đáng tiếc thay ta đã từng là thành viên của Khaos Brigade.”

“Dường như người vẫn chưa hiểu được ý nghĩa của việc phản bội.”

Kiba cau mày. Cao Cao thở một hơi thật sâu.

“...Ý người là phản bội à. Theo quan điểm của ta thì liệu ta có nên chống lại trận chiến với các sinh vật không? Hay ý người là ta nên thề với bản thân là mình sẽ báo thù? Liệu cuộc chiến giữa con người và các sinh vật khác là “chính nghĩa” hay “ác quỷ” đây? Hiện tại thì ta là kẻ vô lực, hài lòng với hiện tại và không thể trả lời bất kì câu hỏi nào, một cái vỏ rỗng tao nhả.”

...Hắn vẫn không thay đổi, chỉ toàn nói mấy thứ vô nghĩa. Rias lại hỏi.

“ Những tên sử dụng Sacred Gear còn lại thì sao?”

“Georg và Leonardo sao? Hoho, chúng vẫn ở cùng Hades. Georg và cậu ta...Hoho, cả hai vẫn đang ở vương quốc tử thần để nghiên cứu về ma thuật của Tử thần. Cậu ta đã từng được gửi cho một ma thuật

sự vô cùng nổi tiếng khi còn sống và nhanh chóng dính vào các nghiên cứu về ma thuật.”

...Thật sự hắn đã thành ra như vậy á. Đám anh hùng này thật sự khó hiểu quá.

Cao Cao lại tiếp tục.

“Cậu ấy đã nói với ta rằng bản thân không có ý định quay trở lại phe này. Ta thật sự chẳng hiểu ma thuật có giá trị chỗ nào nữa. Leonardo cũng có vẻ ưa thích môi trường ở đó, và giống như Georg, không hề có ý định sẽ trở lại.”

Cao Cao vác thương lên vai và mải mai

“...Chỉ có ta, chỉ còn mỗi ta vẫn muốn lưu lại trên cái thế giới này, nên đó là lí do mà ta trở lại. Nếu các người muốn trừng phạt ta để cảm thấy nhẹ nhõm thì hãy làm đi. Nếu thật sự ta lúc này là mục tiêu mà cơn phản nộ của các người hướng đến. Mặc dù vậy thì ta không hề có ý sẽ chết dễ dàng đâu...”

Lời nói của hắn đang khiêu khích tôi, nhưng tôi biết hắn sẽ đánh trả lại bằng tất cả sức mạnh của mình.

“...Ta có thể tin người không? Bên cạnh đó thì lí do mà người trở lại nơi đây là gì? Chắc không phải là để báo thù hoặc chuộc lỗi đâu đúng không?”

Nghe tôi hỏi vậy, hắn lại hướng ánh mắt về phía xa.

“...Ta, cần phải trở thành một dạng người nào đó. Còn về lí do thì chẳng phải ta sinh ra cùng với cây thương này sao? Đơn giản là ta chỉ sống để tìm kiếm câu trả lời cho điều này.”

Cái tên này lại phun ra một đồng lời vô nghĩa.

“Công cuộc tìm kiếm lại bản thân. Thứ mà có thể người sẽ không làm. Cuối cùng thì ta muốn khám phá bản thân và điều đó dẫn lối cho lí do ta có mặt ở đây.”

Đúng là một kẻ phiền phức! Tôi thích việc hắn không tấn công chúng tôi hơn!

“Nếu người đã quyết định sẽ theo đuổi việc nghiên cứu bản thân thì người định sẽ làm gì?”

Nghe thấy câu hỏi của Kiba, hắn chỉ lắc đầu.

“...Cái việc theo đuổi này...không tồn tại. Giấc mơ của ta, đã bị Xích long phá hủy một lần rồi. Giấc mơ kế tiếp chính là—”

Nói đến đó thì Cao Cao lại quay về phía tôi.

“Chính là đánh bại Sekiryuutei Hyoudou Issei. Ta đã suy nghĩ về điều đó, để có thể đánh bại người, ta sẽ hồi sinh mạnh mẽ. Hôm nay, không, một lần nữa, ta vẫn không chắc về điều đó.”

...Ra ý của hắn là tôi sẽ thành kẻ địch sao. Nhưng mà nếu tôi dám tấn công thì đơn giản rồi. Cao Cao dường như muốn chấm dứt cuộc trò chuyện và vẫy tay để chuẩn bị rời đi.

“Giờ thì xin tạm biệt. Indra đã ra lệnh cho ta tấn công đám Ác Long và hỗ trợ các người, nên cũng có thể nói định mệnh đã khiến cho chúng ta gặp lại.”

Rias chốt câu hỏi cuối.

“Xin cho ta được hỏi thêm câu nữa. Nếu Indra ra lệnh cho người và ta chiến đấu thì người sẽ làm gì?”

“...Chính xác là điều đó. Mọi điều mà ta có thể nói chính là, Hyoudou Issei, lần tới khi mà chúng ta chiến đấu, ta sẽ không cần con mắt của Medusa hay Samael gì cả, ta sẽ sử dụng chính sức mạnh của mình để thách đấu người.”

“Được rồi, ta sẽ không dùng thứ gì giống như độc của Samael, và chắc chắn sẽ đánh bại người.”

Cao Cao và tôi đồng thời trao nhau nụ cười tự tin. Hắn nhìn thẳng vào tôi, sau đó xoay người rời đi. Chứng kiến cảnh này, Xenovia lại bắt đầu thủ thỉ “Irina này...gần đây tớ bắt đầu thật sự lo lắng về số lượng đàn ông đang nhắm tới Ise đấy...”

“Chậc...trong trường hợp này thì dùng cả hai bàn tay để đếm cũng không xuể nữa...”

Irina bắt đầu dùng tay đếm.

“...Thật á, tớ phải nghiêm túc rồi.”

Cạn lời mất rồi... Không được, cậu ấy đang dùng giọng điệu như thể tôi đang gặp rắc rối vậy. Nhưng đó là do mấy tên đó nhiệt tình đưa ra ý kiến ấy chứ, chẳng còn cách nào khác ngoài đáp lại cả! Việc này tệ lắm à?

Một lời đáp trả nhiệt tình có thể làm một gã đàn ông say đắm bạn hơn sao? Lần này lại là một cái bóng bay ra từ dàn quân thiên thần và hướng đến phía tôi. Crom Cruach đã nhanh chóng bước đến trước mặt tôi. Tên Ác long khế đổi mặt và hỏi tôi.

“...Người là rồng hay là quỷ vậy?”

Tên này lại đi hỏi một câu đầy phức tạp.

“Cái đó thì ta cũng không biết nữa...”

Tôi chỉ còn cách gãi mặt và trả lời. Hắn lại thẳng thừng đáp.

“Giấc mơ của ta là chứng kiến địa điểm cư trú cuối cùng của loài rồng.”

Hắn ta bỗng tóm lấy mặt tôi và nghiêm túc hỏi.

“Cậu, liệu người có phải là câu trả lời mà ta đang tìm kiếm không?”

“Không, ta không biết...”

Tôi chẳng biết phải đáp lại hắn thế nào, nhưng có vẻ như hắn lại sắp gây sự rồi.

“Đấu với ta một trận đi.”

“Hề..? Bây giờ luôn á?”

Tôi thật sự bất ngờ đấy! Ý tôi là lúc này cả bọn vừa mới kết thúc chiến đấu! Mọi người đều sẽ lại trở nên căng thẳng với khả năng tôi và Crom Cruach bắt đầu đánh nhau! Tôi thật sự mệt mỏi lắm rồi! Lần này thì cái tên ác long này có chịu lắng nghe lí do của tôi không đây..? Cả hai bỗng yên lặng trong một lúc. Gã ác long là kẻ mở lời trước.

“Không được sao?”

“...Từ từ đã, người có thể cho ta nghỉ ngơi một lúc được không?”

Tôi ngập ngừng trả lời....ác long trầm tư trong một lúc, sau đó bất chợt thay đổi tư thế, xoay người để rời đi.

“..Vậy thì ta đi đây.”

...Không thể tin được. Hắn thật sự đồng ý! Chứng kiến màn đáp lại của hắn, tôi chẳng thể giấu nổi sự ngạc nhiên!

“Người định trở về với Qlippoth à?”

Tôi hỏi, nhưng hắn chỉ lắc đầu.

“Không, ta đã hết hứng thú với thứ đó rồi. Có thể ta cũng sẽ thay đổi bản thân. Ta đã dần quen với nhân loại rồi.”

Vừa nói xong, hắn ta tung đôi cánh đen và bay vào khoảng không... Mặc dù việc hắn rời đi thật sự là tin tốt, nhưng chẳng có ai từ Thiên đàng biết hắn định sẽ đi đâu. Dù sao thì dựa vào lời hắn nói thì có thể hắn đã bị đẩy xuống hạ giới... Michael thì không nói gì về hành động vừa khiến tôi đau đầu của Crom Cruach, nhưng Irina thì lại mỉm cười.

“Irina, làm tốt lắm. Đúng là quân Ách quan trọng của ta.”

Nhận được lời ngợi khen từ tổng lãnh thiên thần, người mà cậu ấy vô cùng kính trọng, Irina bắt đầu đỏ mặt. Dường như là Irina đang có tâm sự gì đó, và cậu ấy bỗng hướng về phía Michael để đưa ra câu hỏi.

“Michael-sama, mặc dù hơi muộn nhưng em có chút thắc mắc...?”

“Điều gì vậy?”

“Tại sao ngài lại chọn em làm quân Át?”

Đúng là một câu hỏi khá thú vị. Tôi cũng luôn tò mò về điều đó. Tại sao Michael lại chọn Irina là quân Át của mình?

“Hoho, là về chuyện này à.”

Michael liền vỗ tay. Sau đó ông ta giơ ngón tay và hỏi lại.

“Ở nhân loại, khi em mở bao bì và hộp của một bộ bài mới, quân đầu tiên mà em thấy là gì?”

“...Là quân át bích.”

Koneko-chan đã trả lời thay. Đúng vậy, quân bài đầu tiên mà ta có thể thấy là át bích. Michael dường như đang trầm tư vào suy nghĩ.

“Đúng vậy. Ý của ta là đó chính là người hiện thân cho sự tái sinh của một thiên thần—người đại diện cho “Brave Saints”. Thiên thần Irina, em có một trái tim thuần khiết, trung thực và ngay thẳng, và em còn là một tín đồ sùng đạo từ tận bên trong đáy lòng nữa. Đồng thời thì em cũng có thể thân quen với bất cứ ai. Đó là lí do mà em

chính là người thích hợp để trở thành đại diện cho Thiên thần.”

..Ra đó chính là ý nghĩa của điều này. Tư cách của quân Át, không chỉ vì nhân phẩm của Irina mà còn là sự kì vọng của Michael. Michael lại tiếp tục nói với Irina.

“Nếu vẫn hài lòng thì từ bây giờ, xin hãy em hãy tiếp tục giữ vững hình tượng của “Royal Users” (Brave Saints) nhé”

Nghe được điều này, Irina đã bắt đầu rơi lệ, và tiếp tục gật đầu.

“Vâng! Em sẽ làm thật tốt để chứng tỏ vai trò của mình! Amen!”

Giờ thì mọi chuyện đã thật sự kết thúc. Dulio, người lúc nãy còn đang ngồi trên mặt đất đã thiếp đi. Tôi được nghe rồi anh ấy đã sử dụng Balance Breaker để chống lại Crom Cruach. Anh ấy đã nghiêm túc chiến đấu với ác long và đã quay trở lại, thật sự thì tôi rất ngưỡng mộ anh ta. Không, mặc dù trước đây tôi đã tin rằng anh ấy sẽ trở lại, tôi vẫn không nghĩ rằng anh ấy sẽ ổn và không bị thương tích gì! Mặc dù kẻ địch dường như không có ý gây thương tích nguy hiểm. Nhưng dù vậy thì anh ấy vẫn xứng đáng làm thủ lĩnh của chúng tôi!

...Một cơn mệt mỏi bỗng ập vào tôi, và tôi gục xuống sàn nhà và hướng mắt lên bầu trời. Tuy nhiên, sức mạnh của [Xuyên phá] thì. Bên cạnh sức mạnh hiện tại thì không còn cách nào khác rồi. Để có thể truyền sức mạnh trực tiếp. Nhưng chỉ đánh bại Rizevim thôi là không đủ....Tuy nhiên, nếu kĩ năng này có thể chuyển sang cho người khác thì cách mà chúng tôi chiến đấu sẽ hoàn toàn thay đổi. Tôi bất chợt nghĩ...kĩ năng này, liệu có thể dùng vào hệ thống không? Để xuyên phá qua nhiều tầng bảo hộ đặc biệt của Thiên đàng. Khi tôi còn đang mãi nghĩ ngợi thì tôi lại nghe thấy giọng nói của người phụ nữ đẹp nhất Thiên đàng.

“Này mọi người! Michael-sama! Ngài làm gì vậy?”

Đó chính là Gabriel, người đã tới nhân loại vì công việc và đã nhanh chóng trở lại. Cô ta có một sức hút khó cưỡng từ bộ ngực khổng lồ, thứ thỉnh thoảng lại nẩy lên...Vếu của cô ấy! Thật vui khi có thể thấy được chúng! Ah! Tôi lại nghĩ về nó nữa rồi! Chuyện gì sẽ xảy ra nếu tôi chuyển sức mạnh [Xuyên phá] bằng mắt nhĩ! Không thể chờ nữa rồi! Dịp để thử đây rồi! Tôi chuyển sức mạnh [Xuyên phá]...và tập trung vào đôi mắt! Sau đó thì-

Quần áo của các quý cô vốn đang trong tầm nhìn của tôi...đã trở nên trong suốt rồi! Trong suốt đấy! Trong cmn suốt rồi! Vếu của Rias!

Vếu của Akeno-san! Vếu của Xenovia! Thậm chí còn thấy cả vếu của Irina. Mắt tôi đang chứng kiến tất cả mọi thứ, không có thứ gì có thể xen vào giữa mắt tôi và vếu nữa rồi! Đây chính là sức mạnh của [Xuyên phá]!

Điều này,ahhhh, thật sự quá tuyệt! Nắm bắt lợi thế này, tôi liền hướng ánh mắt sang Gabriel-san! Thứ hiện lên trong tầm nhìn của tôi là hình dáng, chu vi, màu sắc của núm, kích cỡ, độ tròn trịa, tất cả mọi thứ tổng hợp nên cảm giác về vếu của một thiên thần! Điều này, điều này...thật sự quá tuyệt đi...! Trong tất cả mọi điều mà tôi biết thì thứ này là tuyệt nhất...không, như thế chưa đủ để diễn tả! Những cặp vếu này thật sự cùng lúc tồn tại! Ahhh, Azazel-sensei, cuối cùng thì! Cuối cùng thì tôi đã soi được rồi! Bộ vếu đẹp nhất của Thiên đàng!

“Hoho, ra đây là cặp vếu đẹp nhất của Thiên đàng! Cảm ơn! Cảm ơn rất nhiều!”

Giờ thì tôi chỉ còn biết cầu nguyện trong nước mắt! Vì đây là ước nguyện của quý, dù có tồi tệ đi nữa, dù đầu có đau như búa bổ đi nữa, thì chẳng có vấn đề gì cả! Tôi có thể tự phong mình là Thánh Vếu được không? Đúng rồi, đúng là như vậy! Sensei ơi, bản chất hư hỏng của em chẳng hề giảm tí nào! Bởi vì, em đã học được cách sử dụng kĩ năng mới!

[“Vô vọng rồi.”]

Ddraig, ông đang cảm thấy bất lực à? Ngay lúc tôi còn đang khóc trong hạnh phúc, hệ thống báo động của thiên đàng lại vang lên và vây xung quanh tôi là kí tự thiên thần! Hệ thống ngăn ngừa suy nghĩ không đứng đắn lại được kích hoạt! Sự chú ý của mọi người đều tập trung lên tôi. Hẳn là bọn họ đang nghĩ rằng vào lúc này tôi đang liên tưởng đến thứ gì đó biến thái lắm.

“.....”

Koneko-chan thoáng mở mắt và vẫn đang yên lặng. Mọi người chỉ bật cười đầy vô vọng.

“Koneko-chan...? Không, không phải, chuyện này! Có lí do cả đấy!”

“...Senpai, anh đúng là một tên đại biến thái. Khi về nhà chúng ta cần có một cuộc họp phê phán đấy.”

Đúng vậy, anh xin lỗi, Koneko-sama....

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Giáng Sinh

Part 1

Chúng mừng giáng sinh!!!

Hiện tôi đang nâng ly chúc mừng cùng với Hội học sinh và tất cả thành viên trong căn phòng của câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí. Cả Kuroka và Le Fay cũng ở đây. Sau trận chiến ở Thiên đàng thì Giáng sinh cũng đã an lành đến với mọi nhà và quà thì cũng đã được phân phát hết. Tôi hiện đang tận hưởng lễ Giáng sinh muộn. Ngay sau cuộc chiến trên Thiên đàng, tôi đã trở lại tầng 1, chào tạm biệt với mọi người rồi rời đi. Asia và những người còn lại được điều đi chữa trị các thiên thần bị thương, những người đã chiến đấu đến phút cuối cùng. May mắn là cánh cửa dẫn đến Thiên đàng đã được mở lại nên viện quân từ nham giới đã được lập ra...Fafnir, người đã cho bọn tôi thấy một quyết tâm phi thường hiện đang ngủ say và được Asia chữa trị. Ý thức của ông ta sẽ không dễ gì quay trở lại. Nhưng ông ấy không chết nên sẽ tỉnh dậy vào một ngày nào đó thôi. Asia cũng thấy an tâm khi nghe vậy. Lần này, ông ta đã cho tôi thấy quyết tâm của một con rồng, Chỉ để bảo vệ cho Asia mà ông ta đã chiến đấu mà không hề e ngại cái chết....Vì mồm miệng thì lúc nào cũng đầy quần lót nên tôi đã nghĩ ông ta là một gã kì quặc. Dù vậy thì ông ta vẫn là một Long vương không ai sánh được.

Vì vẫn còn đang trong quá trình quan sát sau khi bị nhiễm độc nên cha của Irina vẫn chưa thể lấy lại sức. Vì thế nên ông ấy đã giao lại trọng trách phát quà cho con gái của mình. Irina đúng là một cô con gái ngoan sau nhiều lần tỏ ra sự nhiệt tình và chăm chỉ hơn cả bố của mình. Hiện thì tôi vẫn ở dinh thự nhà Hyoudou cùng với mọi người thôi. Dulio và Griselda-san cũng đã đến đây. Trong khi mọi người còn đang ăn mừng thì Rias và Akeno-san bỗng bước ra.

“Tất cả mọi người đều làm việc chăm chỉ trong cuộc chiến tại lễ Giáng sinh này.”

Sau khi bày tỏ cảm xúc của mình, cô ấy lại tiếp tục.

“Nghe này mọi người. Akeno và chị có vài tin quan trọng muốn thông báo.”

Akeno-san nói bằng nụ cười vẫn luôn duy trì trên gương mặt của mình.

“Ara, mặc dù có hơi chút bất ngờ nhưng chị và Rias vẫn quyết định làm điều đặc biệt này vào Giáng sinh.”

Sau khi gật đầu xác nhận lại, chị ấy lại nói tiếp.

“Bây giờ chúng tôi xin công bố Hội trưởng và phó hội trưởng mới của câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí.”

Không chỉ các thành viên của Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí mà cả thành viên của Hội học sinh cũng đều ngạc nhiên theo. Chỉ có chủ tịch Sona là người duy nhất đã biết tin và cũng chỉ đơn giản là mỉm cười theo. Rias lại tiếp lời.

“Với tư cách là Hội trưởng của câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí trong ba năm, trong khoảng thời gian đó chị đã dành sự quan tâm nhiều hơn để đảm bảo rằng thế hệ kế nhiệm sẽ nghiêm chỉnh chấp hành các nguyên tắc. Chị hi vọng rằng Hội trưởng kế nhiệm và các thành viên sẽ có thể ghi nhớ điều này. Khi có được tính linh hoạt thì câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí chắc chắn sẽ trở nên tốt hơn.”

Sau đó, Rias hắng giọng lại. Cuối cùng thì chị ấy đã công bố người kế nhiệm mới.

“Hội trưởng mới là Asia, phó Hội trưởng là Kiba.”

Thật á, thực sự là như vậy á! Tôi đã mong đợi Kiba từ lâu rồi nên không có gì ngạc nhiên về việc cậu ấy được tiến cử cả. Nhưng mà Asia thực sự trở thành Hội trưởng á! Điều này chắc chắn là vượt ngoài mong đợi rồi! Vì cũng không kì vọng vào chuyện này nên ngay cả Asia cũng bị bất ngờ và chỉ có thể lấy tay che miệng lại. Rias lại tiếp tục.

“Lí do mà chị chọn Asia là bởi vì chỉ cảm thấy rằng em ấy giống hệt như kiểu người phù hợp cho việc cách tân lại câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí. Chị tin rằng em ấy sẽ hướng câu lạc bộ đến một vị thế mới....tưởng tượng về những điều xảy tới thật thú vị.”

Sau đó thì đến Akeno-san nói về lý do cho việc chọn Kiba.

“Chị chọn Kiba-kun đơn giản chỉ vì chị nghĩ rằng cả Hội trưởng và Phó hội trưởng tiền nhiệm đều là phụ nữ....Mặc dù có một vài lí do cho điều đó nhưng chị cho rằng em ấy sẽ là một mẫu hình cho nam

giới của trường học. Đây là điều mà chị cũng đã thảo luận với Rias.”

“Mặc dù cả hai đều đã đồng ý với việc Phó hội trưởng là con trai, nhưng phải rất lâu thì chịu mới lựa chọn được giữa Ise và Kiba. Tuy nhiên nhìn nhận vào tương lai Ise sẽ khá là bận rộn và bọn chị không thể bỏ bê hoạt động của câu lạc bộ được nên chị đã quyết định rằng Kiba sẽ là Phó hội trưởng.”

Ra là vậy, ra là lí do là thế. Lý do mà Asia được chọn là do em ấy có thể mang lại hướng đi mới cho Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí. Chọn Kiba cho việc phát triển tương lai và kết nối giữa nam sinh với nữ sinh. Mặc dù vậy thì theo tôi nghĩ, vì cậu ta là một gã điển trai nên những nam sinh khác sẽ ghét cậu ấy, trong khi các nữ sinh sẽ bị cậu ta hấp dẫn! Rias hỏi cả hai người.

“Giờ thì, hai em có chấp nhận điều này không?”

“Không thành vấn đề. Em nghĩ điều này là hợp lí.”

Kiba ngay lập tức đáp lại. Còn ý thức của Asia dường như vẫn chưa trở về được.

“..Ah! Em, em, em....điều này! Em có thể sao?”

Thấy Asia đang đỏ mặt và thậm chí thanh giọng cũng thay đổi, Rias liền đưa cho em ấy một ly nước và hỏi lại lần nữa. Sau khi uống xong ngụm nước và bình tĩnh lại chút, em ấy nói

“ Không thể nào! Em không phải là người giỏi nhất đâu....Em nghĩ rằng những thành viên như Ise, Irina hay có thể là Koneko-chan, hoặc là Ravel-san cũng hợp nữa. Em sợ một người nhút nhát như mình sẽ không thể làm tốt...”

Tôi mỉm cười với Asia.

“Không đúng đâu. Trong trường hợp này anh sẽ hỗ trợ em. Đồng thời thì với việc Asia làm Hội trưởng thì mọi thứ chắc chắn sẽ tốt hơn thôi! Anh cho rằng [một hội trưởng đáng yêu thế này] sẽ giúp mình có động lực để chăm chỉ làm việc trong hai năm tiếp theo đấy! Với anh thì điều này rất quan trọng!”

Hmm! Chỉ nghĩ đến việc Asia trở thành Hội trưởng thôi thì trong tôi đã tràn đầy năng lượng cho năm nay rồi! Ahh, dưới trướng một Hội trưởng đáng yêu như Asia thì tôi sẵn sàng làm bất cứ điều gì!

Rias mỉm cười khi nghe tôi nói vậy.

“Ara ara, chị nghĩ rằng Ise sẽ làm vậy đó. Đây cũng là một lý do khiến chị đưa ra lựa chọn.”

Kiba nói với Asia và các thành viên khác.

“Em quyết định rồi, miễn là đúng với chức trách thì em sẽ cố hết sức để hỗ trợ Asia và mọi người.”

Xenovia thì đặt tay lên vai Asia.

“Asia này, đây là một cơ hội tốt đấy. Đáng để thử đấy. Cơ hội để trở thành Hội trưởng câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí sẽ không đến lần thứ hai đâu.”

“Mhmm! Mình chắc chắn sẽ làm việc chăm chỉ dưới quyền của Asia.”

Irina cũng đã bày tỏ quan điểm tán thành của mình.

“....Hội trưởng Asia, nghe ổn đấy chứ.”

“Đúng vậy! Nếu là Asia-senpai....thành hội trưởng thì em sẽ cố hết sức!”

“Em không phản đối.”

Có vẻ như là koneko-chan, Gya-suke và cả Ravel cũng chấp nhận rồi.

“Tuyệt thật đấy, Asia đã trở thành Hội trưởng!”

Saji cũng đồng ý nữa.

“Tớ nghĩ đây là quyết định sáng suốt. Có vẻ thú vị đấy.”

“Mhmm, việc Kiba làm phó hội trưởng cũng tuyệt nữa.”

Phía Sitri có vẻ như cũng đồng ý rồi. Chốt thôi! Giờ chỉ còn quyết định của Asia nữa thôi. Asia suy nghĩ trong một lúc, sau đó mỉm cười và trả lời.

“....Em hiểu rồi. Vậy thì em xin chấp nhận vị trí này! Mọi người, trong năm tới, xin hãy hợp tác với em dưới tư cách Hội trưởng mới.”

Mọi người đều cuối đầu và đồng thanh đáp lại [[[Vâng thưa Hội trưởng!]]]. Chính thức là Hội trưởng Asia rồi! Tuyệt thật đấy! Có vẻ như sang năm câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí sẽ vui vẻ và thoải mái lắm đây! Rias thì bắt đầu xoa bóp đôi vai của mình.

“....Ah, cảm giác này, giống như là nhấc bỏ một gánh nặng ra khỏi vai vậy.”

“Ara ara, mình cũng vậy này. Đã đến lúc chuyển giao cho những người trẻ tuổi rồi.”

Có vẻ như Akeno-san và Rias đang có chung cảm xúc. Sau đó thì đến Hội trưởng Sona và phó Hội trưởng Tsubaki tiếp lời.

“Vậy thì lần tới bốn chúng ta sẽ ngồi uống trà cùng nhau nhé.”

Chị ấy nói hết như mấy bà già vậy! Hoàn toàn thoát khỏi thực tại rồi! Koneko-chan thì bỗng nhớ về điều gì đó với một cái miệng ngáp báp “ Thế thì giờ em nên xưng hô với....Hội trưởng Rias như thế nào đây...”

Ah, ra vậy, vì giờ Asia đã là Hội trưởng, còn Rias thì sẽ thành....thành cái gì nhỉ? Chẳng biết nữa! Tôi vẫn luôn gọi cô ấy là Rias nên không có vấn đề gì, nhưng còn những người khác thì sẽ xưng hô thế nào nhỉ? Rias nháy mắt nói với Koneko-chan và Kiba

“Ra vậy. Các em có thể gọi chị là [Onee] hoặc [Ane] cũng được.”

Nhưng Koneko-chan chỉ thản nhiên đáp

“Em không thể gọi chị là Hội trưởng sao? Em đã quen với cách xưng hô đó rồi...”

Dường như cảm thấy có chút ngạc nhiên lẫn sự thích thú nên Rias bỗng phá lên cười.

“Ra là vậy à. Có hơi đột ngột nhưng nghe vậy cũng được thôi. Nhưng đừng quên Asia mới chính là tân Hội trưởng nhé.”

Có vẻ như là sẽ có đến hai người mà tôi sẽ gọi là Hội trưởng. Sau buổi ăn mừng, Rias và tôi vô tình cùng di chuyển đến một góc của căn phòng. Tôi nói với Rias.

“Rias, trước đây...Lúc gặp thế hệ Bael tiền nhiệm, em đã không thể nói điều này. Em—“

Rias đặt tay lên môi tôi và mỉm cười.

“Hahaha, được rồi mà. Em không cần phải nói ra đâu. Chị hiểu mà.— Chị yêu em, Ise.”

“Em cũng vậy, Rias.”

...Yaegaki, tôi, quyết định....sẽ sống nửa đời còn lại trong yên bình. Vì thế mà tôi sẽ chiến đấu. Tôi tự nhủ với bản thân và nâng cao chiếc cốc lên trời.

Part 2

Tôi đang ra ngoài để mua một vài thứ. Người đang đi cùng là – Irina. Sau khi kết thúc việc mua sắm ở cửa hàng tiện lợi, cả hai đang trò chuyện về lời hứa của chúng tôi.

“Về lời hứa Giáng sinh, tớ nên làm gì đây?”

“Hmm, đó chỉ là một lời hứa thuở nhỏ, nhưng đó là tấn công ông già Noel đấy. Có tí kịch tính ở đây đó.

“Ồ.”

Chẳng thể nhịn cười nữa rồi. Thật sự là chúng tôi sẽ tìm đến và tấn công ông già Noel à. Mặc dù chỉ là lời hứa vu vơ thuở nhỏ thôi, chỉ nghĩ đến thôi là đã thấy tức cười rồi. Nhưng mà tôi nghĩ lý do để một đứa trẻ có thể đưa ra một cái ý tưởng như thế chỉ có thể là muốn nhận được nhiều quà hơn mà thôi. Trong khi tôi còn đang suy tư thì bỗng có thứ gì đó rơi xuống từ bầu trời.

“Tuyết rơi kìa.”

Tuyết bắt đầu rơi rồi! Thời điểm trùng hợp thật đấy.

“Không tin được, thực sự là Giáng sinh trắng... Dự báo thời tiết rõ ràng đã dự báo rằng tối nay trời trong ít mây cơ mà.”

Tôi hướng mắt về phía bầu trời. Hahaha, mặc dù nhiều chuyện đã xảy ra nhưng nếu đây là phần thưởng đền bù thì tôi cũng mãn nguyện rồi.

空を眺める俺。

ハハハ、いろいろあったけど、

これが

ご褒美なら、

十分と言えるかな。

「——ねえ、イツセーくん」

ふと、イリナに呼ばれる俺。

「ん？ なんだ——」

振り返ったときだった。

“—Này Ise”

Irina bỗng gọi tôi.

“Hm? Chuyện gì vậy?”

Ngay khi tôi vừa quay mặt lại, đôi môi của Irina đã chạm nhẹ lên mặt tôi.

....

...vì mọi chuyện xảy ra quá bất ngờ nên tâm trí tôi đã hoàn toàn trống rỗng rồi. Mặt của Irina đỏ lên vì xấu hổ, sau đó cậu ấy quay một vòng còn tôi thì chỉ khẽ thè lưỡi.

“—Một nụ hôn của thiên thần! Là do khung cảnh lãng mạn thôi nhé. Mọi người tự nhiên sẽ muốn hôn trong tình cảnh thế này mà.”

.....

....Không, sai rồi, mặc dù tôi cũng nghĩ buổi đêm nay đúng là lãng mạn thật....! Còn gì đẹp hơn cảnh một thiên thần mỉm cười trong tuyết nữa! Vậy, đây, đây, đây, đây, đây, đây là nụ hôn của cậu ấy sao? Irina lại nói tiếp

“Thực sự thì đây là lần thứ hai của mình rồi. Mặc dù lần đầu cũng là với cậu đấy Ise-kun.”

“Hử? Nhưng tớ chẳng nhớ chuyện gì xảy ra cả....”

Thật sự là tôi chẳng nhớ gì cả! Bọn tôi hôn nhau khi nào vậy? Nghĩ mãi cũng chẳng hồi tưởng lại được! Irina nói với một nụ cười ma mãnh.

“Ahmm, tất nhiên rồi! Đó là vì khi chúng ta còn nhỏ, Ise-kun đã đến ngủ ở nhà tớ và tớ đã cướp đi nụ hôn của cậu mà.”

Không đời nào! Khi chúng ta còn nhỏ á?...Theo như lời cậu ấy thì nụ hôn đầu của tôi là...! Bỗng nhiên, một hình bóng mà ai cũng biết khẽ mỉm cười đứng cạnh tôi và Irina!

“Chúc mừng nhé! Yêu đương đúng là tuyệt thật!”

Người đang mặc trang phục ông già Noel là – Azazel-sensei! Dù đoán được lý do tại sao lão không tham gia bữa tiệc, nhưng tôi không dám tin là ông ta sẽ xuất hiện như thế này đây!

“Ahahahahaha! Ta đã nghe từ Shidou Touji rồi! Ra là hai nhóc từ nhỏ đã quyết định sẽ cùng nhau chiến đấu với ông già Noel đã được nhiều quà hơn đúng không? Đúng là một chuyện thú vị, sẽ tốt hơn nếu hai đứa nói với ta sớm hơn đấy! Nếu đánh bại được ta thì túi quà này sẽ là của cả hai! Giờ thì, hai nhóc sẽ làm gì đây?”

Cha của Irina thực sự biết về lời hứa của cả hai sao! Không, trước tiên thì Azazel-sensei chính là ông già Noel! Irina và tôi nhìn nhau và cùng nhau bật cười.

“ha, hahaha.”

“Hahahaha! Thật sao sensei – ông chẳng có gì giống ông già Noel cả. Được rồi, em đoán là cả hai có thể hoàn thành lời hứa được rồi!”

Irina và tôi đối diện với sensei – Ông già Noel đã chuẩn bị sẵn sàng.

“Hmm, đúng như kì vọng của ta, Ise-kun! Để ta trải nghiệm một tí về sức mạnh của nhóc nào!”

Irina và tôi cùng nhau phóng tới! Ông già Noel vừa tấn công vào đầu tôi vừa nói

“Ise! Irina! Cả hai đều là nhân tố trẻ của thế hệ tiếp theo. Cả hai nên tận hưởng cùng nhau nhiều nhất có thể đi. Đây là trải nghiệm tuyệt vời đấy. Quỷ, thiên thần và thiên thần sa ngã cùng nhau vui vẻ trong thị trấn này. Thực tế này còn quan trọng hơn bất cứ điều gì nữa”

....Sensei! Lời nói của thầy tuyệt thật đấy! Xúc động quá! Mặc dù tôi đã cố giật lấy túi quà của Sensei vài lần nhưng thầy ấy vẫn nhanh hơn một chút!

“Ngon, đến lúc sử dụng sức mạnh thật sự rồi!”

Ngay khi tôi vừa nói xong.

“Ta cũng sẽ chiến đấu.”

Vị thần long bé nhỏ bỗng chạy đến và tham gia với chúng tôi! Thấy vậy, Sensei ngạc nhiên đến mức mà hai mắt muốn lòi ra khỏi tròng!

“Thậm chí có cả Ophis ở đây! Này này, có chút không công bằng rồi đó...”

Không không, đây là ông già Noel mà lũ trẻ mơ về đấy!

“Tuyệt, giờ thì Irina, Ophis! Hãy đánh bại ông già Noel cùng nhau và lấy quà nào!”

“Hahaha. Hmm!..”

Tôi, Irina và Ophis cùng nhau hướng về phía vị thiên thần sa ngã của Giáng sinh. Chúc mừng giáng sinh! Giáng sinh an lành!

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Boss x Boss

Boss x Boss

“Azazel, tôi sẽ không phải sử dụng đường dây nóng để liên lạc với ông về bất kì chuyện gì khác. Về bí mật của Agreas, tôi nghĩ tốt nhất là nên làm mọi chuyện rõ ràng.”

“...Có vẻ như vấn đề đang ngày càng tệ hơn, Sirzechs?”

“Bên trong Agreas đang cất giữ công nghệ sử dụng cho việc chế tạo [Quân cờ Tội lỗi], một công nghệ chứa loại tinh thể thiết yếu với chất lượng cao nhất. Vì Agreas đã bị cướp mất, việc tạo ra những [Quân cờ Tội lỗi] mới là chuyện không thể. Hiện tại thì số bộ Quân cờ Tội lỗi chưa sử dụng mà ta đang sở hữu chỉ còn chưa tới một ngàn.”

“...Nếu đó là vấn đề, thì số lượng Quỷ được phục sinh sẽ bị hạn chế. Đúng vậy, tinh thể đang dần đi theo hướng xấu hơn rồi. Nhắc mới nhớ, [Royal Users (Brave Saints)] cũng sử dụng loại nguyên liệu tương tự, nhưng chỉ có thể sử dụng những nguyên liệu có sẵn trong kho của họ.... Dù chúng ta có thể duy trì hệ thống phục sinh đi nữa, thiếu đi nguyên liệu sẽ khiến mọi thứ trở nên vô nghĩa.... Thiên thần thì không có vấn đề gì. Hệ thống tái sinh đã không hoạt động từ rất lâu rồi, nên dù có hủy nó đi cũng không có vấn đề gì. Vấn đề là –.”

“Đúng vậy. Những [Quân cờ Tội lỗi] đã ăn sâu vào cuộc sống và văn hóa của Thế giới ngầm, và hết sức quan trọng khi nói về giá trị của chúng. Nếu nó bị loại bỏ–.”

“...Nền móng của Quỷ giới sẽ bị lung lay. ...Nhưng ta không nghĩ là mục tiêu của [Qlippoth] chỉ dừng lại ở đó.”

“Những nguyên liệu cần thiết cho việc phục sinh đều nằm ở Agreas. Ngoài ra còn có cả Chén thánh và Ác Long ở đó–. ...Những lá bài mà chúng đang nắm giữ đã trở nên quá mức nguy hiểm. Có lẽ là, hẳn ta đang muốn hồi sinh 666 và xâm lăng một thế giới khác....”

“...Sự náo loạn của Giáo hội đang dần dần lộ ra rõ hơn. Ông có nghe về nó chưa? Về những pháp trừ tà đã tra hỏi về lí do đằng sau hiệp ước của 3 phe. Hòa bình tức là không cần phải sẵn quỳ nữa. Những

ma cà rồng cũng có vẻ đang dần chấp nhận hòa bình. Có những người đang giữ trong lòng những băn khoăn về giá trị của những chuyện đang xảy ra. Ai mà biết được cái gì sẽ xảy ra nếu họ trở nên bất mãn và sự nghi ngờ từ Thiên đàng tới được tai những kẻ cầm quyền.”

“Hmm. Ý ông là mọi tổ chức đối địch đều đang làm lớn vấn đề này bên trong Vatican. Ta được biết rằng một trong những đầu não đằng sau chuyện này là chủ nhân cũ của Durandal.”

“...Thanh Durandal nguyên bản đã bị đồng hóa rồi.... Tệ thật. Độ tương thích của hắc ta với Durandal là cực kì cao. Nếu hắc ta có được thanh Ex-Durandal thì-.”

“...Qlippoth đang hỗ trợ bọn chúng từ trong bóng tối.”

“Sirzechs. Rizevim suy nghĩ rất đơn giản. Nói rằng hắc ta bốc đồng cũng không sai. –Nhưng có vẻ như những ma cà rồng xem hắc ta là đồng minh, những thể lực tà ác nhỏ hơn xem hắc ta là đồng minh, đúng là một tên chủ mưu hiểm gặp. Về mặt nào đó, sự tồn tại của hắc ta đối với nhân giới có thể mang đến nhiều sự đe dọa còn hơn cả vị thần Chiến tranh huyền thoại hay vị thần của Sự hủy diệt. Hắc ta thật sự là kẻ phiền phức nhất.”

“...Hắc ta là một ví dụ cho những điều ngược lại với Ise-kun của chúng ta. Rizevim đang kích động những hiềm khích sau lưng chúng ta.”

“...Ông đã tìm ra những tên Quỷ đang hỗ trợ cho Rizevim chưa?”

“Chưa có gì cả. Việc tra hỏi Euclid chưa mang lại gì, và có vẻ như hắc ta chưa nói với những người hỗ trợ của Euclid về sự biến mất của mình. Qlippoth chắc sẽ biết, sau khi đã chiếm được Agreas.”

“Nhưng cuộc điều tra vẫn đang tiếp tục đúng chứ?”

“...Bọn ta đã loại xuống còn một vài người. ...Nhưng một trong số chúng là một người mà ta còn chẳng muốn tưởng tượng đến.”

“...Bằng vào thành tựu cả đời và địa vị của người đó, ta đang có cảm giác không lành về chuyện này. Phe Cựu Ma vương đang rất muốn nhìn thấy những tham vọng của chúng trở thành sự thật. Phe Anh hùng thì đang làm việc theo đúng con đường của mình. ...Qlippoth thì đang làm những điều xấu xa. –Không, đây chính xác là loại người mà chúng đang tập hợp lại.”

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Tro về tro, bụi hóa bụi

“Thật sao, Raiser-oniisama. Vẫn chưa tới hoàng hôn đâu, anh đang định làm gì thế? Hiếm khi có dịp để tận hưởng Giáng sinh, với quý thì đây là một trải nghiệm quý giá đấy.”

“Quý không nên dấn dẫm đến các lễ nghi của Nhà thờ! Em sẽ không thể trở thành tầng lớp quý tộc quý thượng cấp kiểu đó đâu. Gần đây em còn chẳng hề liên lạc thường xuyên với anh. Đạo này anh phải đến gặp tên nhóc Xích long đó để hỏi về em đấy em biết không hả? Không bình thường tí nào đâu!”

“Được rồi được rồi, em biết là onii-sama khá thân với Ise-sama. Được rồi, anh muốn nói với em điều gì thế?”

“Hoho, đúng vậy. Thực ra thì hãy bình tĩnh và lắng nghe anh nói! Màn quay lại Rating game của anh đã được quyết định rồi!”

“Wow! Chúc mừng. Dù anh đã ở nhà một khoảng thời gian rồi nhưng em vẫn khá là lo về cách mà điều đó diễn ra.”

“Đừng đề cập đến chuyện đó nữa! Ổn thôi mà. Đối thủ cho màn trở lại này là một tên tuổi lớn sẽ khiến em phải ngạc nhiên đấy!”

“Là ai thế anh?”

“Nhà vô địch! Đế vương Belial sẽ là đối thủ trong màn trở lại của anh!”

“Tuyệt thật đấy! Em chẳng dám tin điều này sẽ xảy ra đâu!”

“Anh biết mà. Đây đúng là một ân huệ đặc biệt! Anh toàn gặp xui xẻo từ khi bị thằng nhóc Xích long ấy đánh bại. Vì đối thủ lần này là nhà vô địch nên đây sẽ là cơ hội rất lớn! Mặc dù anh có thể sẽ không chiến thắng nhưng hẳn nó sẽ là một trận đấu thú vị đối với khán giả và người tổ chức, sẽ là một khởi đầu cho sự hồi sinh của anh!”

“Ahaha, vậy thì em sẽ hỗ trợ anh.”

“Không, cứ chăm chỉ với việc học của em đi. Anh nghe nói rằng Rias sắp tốt nghiệp phải không? Vậy thì thực lực của em bây giờ sẽ rất

cần thiết đấy. Đừng lo lắng, em có thể theo dõi lại băng ghi hình sau. Nó sẽ là tự liệu học tập tốt cho Rias hoặc là cho chồng tương lai của em.”

“M-MỒ! Xin đừng trêu em nữa mà!”

“Hahahahaha! – Vậy mối quan hệ giữa em với Sekiryuutei phải nói sao mới đúng?”

“Thì, ừmm.....Đó là-”

Table of Contents

High School DxD

Tập 18 - Thiên Thần Vui Vẻ trong ngày Giáng Sinh

Illustration

Life 0

Life 1 - Kể cả ác quỷ cũng tổ chức giáng sinh mà!

Life 2 - Sự cấm kỵ

Life 3 - DxD cũng xuất chiến tới Thiên Đường

Fake Hero

Joker

Life 4 - Cháy lên nào, hồi Thánh kiếm!

Next Life

Giáng Sinh

Boss x Boss

Tro về tro, bụi hóa bụi